LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ

3. Uluslararası 4. Ulusal Doğum Sonu Bakım Kongresi

16 – 18 Eylül 2021
Çevrim İçi

KURAMDAN UYGULAMAYA DOĞUM SONU BAKIM: MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM

TÜBİTAK
tarafından desteklenmektedir

İş Birliği Yapılan Kuruluşlar

KADIN SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ DERNEĞİ ANKARA ŞUBESİ

PROGRAM VE ÖZET KİTABI

www.dogumsonubakimkongresi.com

DAVET

Değerli Meslektaşlarım,

12-14 Kasım 2020 tarihinde Lokman Hekim Üniversitesi ev sahipliğinde Ankara'da yüz yüze yapmayı planladığımız, ancak tüm dünya ile birlikte ülkemizin de içinden geçtiği COVID-19 pandemisi nedeniyle ertelemek zorunda kaldığımız 3. Uluslararası / 4. Ulusal Doğum Sonu Bakım Kongresi'ni 16-18 Eylül 2021 tarihinde çevrimiçi kongre olarak yapmaya karar verdiğimizi sizlerle paylaşmaktan mutluluk duyuyorum.

2020 yılı, Florence Nightingale'in doğumunun 200'üncü yılı olması nedeniyle Dünya Sağlık Örgütü tarafından "Hemşire ve Ebe Yılı" ilan edilmişti ve kongremizin bu anlamlı yılda gerçekleşecek olmasından dolayı farklı bir heyecanla yola koyulmuştuk. Ancak 2020 yılı yaşantımızın her alanında önemli değişimlere yol açan COVID-19 pandemisi ile mücadele yılı oldu. Yüz yüze gerçekleştirdiğimiz bilimsel etkinliklerde olduğu gibi, bildiğimiz ve alışık olduğumuz birçok şey "eski normal" olarak kalırken, teknolojinin günlük yaşamın her alanına girdiği ve "yeni normal" olarak ifade ettiğimiz bir düzen oluşmaya başladı. Eğitim ve tüm bilimsel etkinlikler başlangıçta belki zorunlu olarak çevrimiçi ortamlara taşındı, ancak zamanla çevrimiçi ortamların avantajlarından daha fazla yararlanır olduk. Biz de 2013 yılında başlattığımız ve artık gelenekselleşme yolunda ilerleyen kongremizi, teknolojinin bize sağladığı avantajları fırsata çevirerek daha fazla ertelemeden çevrimiçi olarak gerçekleştirmeye karar verdik.

Kongremizin bu yılki ana temasını "Kuramdan Uygulamaya Doğum Sonu Bakım: Multidisipliner Yaklaşım" olarak belirledik. Bu tema çerçevesinde, nitelikli bir doğum sonu bakım için güncel, güvenilir ve güçlü araştırma sonuçlarına dayalı elde edilen kanıtları, geliştirilen kuramları ve bunların uygulamada kullanımlarına yönelik deneyimleri ve bilimsel bilgileri yurtiçi ve yurtdışından bilim insanlarının katılımları ile sizlerle paylaşmayı hedefliyoruz.

Bilimsel bilgi, uygulama alanında kullanılarak sunulan hizmeti geliştirdiğinde anlam ve değer kazanır. Bu düşünceden hareketle, doğum sonu dönemde anne, bebek ve aileye yönelik sağlık hizmetlerini yürüten ekip arkadaşlarımızla bir arada olmak, deneyimlerimizi paylaşmak ve mevcut uygulamaları geliştirmek için iş birliği yapmayı da amaçlıyoruz. Bu amaç doğrultusunda kongremizin zengin bilimsel içeriğinin yanı sıra, sizlerden gelen talep ve önerileri de dikkate alarak çeşitli kurslar düzenlemeyi planladık.

Kongremizin bilimsel programında, doğum sonu bakımı farklı boyutlarıyla ele alan konferans ve panellerin yanı sıra "sözel bildiri özel oturumu" na yer verdik. Bu oturumda özellikle klinik uygulamaya yönelik güçlü kanıt oluşturacak araştırmaları ve kurama dayalı geliştirilen doğum sonu bakım örneklerini daha ayrıntılı olarak sizlerle buluşturmayı planladık. Ayrıca sözel bildiri özel oturumunda sunulan araştırmalar arasından belirlenecek ilk üç bildiriyi ödüllendirerek sağlık uygulamalarını geliştiren araştırma çabalarının desteklenmesi ve teşvik edilmesinde katkımız olsun istedik.

Lokman Hekim Sağlık Grubu'nun sağlık hizmetleri sunumundaki yarım asırlık deneyimi üzerine "sağlık temalı" bir üniversite olarak kurulan Lokman Hekim Üniversitesi'nin genç ve dinamik yapısı, Doğu ve Batı'nın sağlık alanındaki bilgisini sentezleyen bütünsel bakış açısı, sağlığı koruma ve geliştirmeye önem veren anlayışı; eğitim, uygulama ve araştırma alanında en iyi olmaya yönelik felsefesinden güç alarak yola çıktık. Sahip olduğumuz bu güçle birlikte, sizlerin katılımı ve katkılarıyla multidisipliner bir bakış açısından doğum sonu bakımı tüm yönleriyle tartışacağımız, sorun alanlarını analiz ederek çözüm üreteceğimiz ve bilginin ışığında daha sağlıklı bir gelecek için yenilikçi uygulamalar geliştireceğimiz bir kongre gerçekleştirmeyi dileyerek, sevgi ve saygılarımı sunarım.

Prof. Dr. Zehra GÖLBAŞI
Kongre Başkanı

KONGRE DÜZENLEME KURULU

ONURSAL BAŞKANLAR

Dr. Mehmet ALTUĞ
Lokman Hekim Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı

Prof. Dr. Bülent GÜMÜŞEL
Lokman Hekim Üniversitesi Rektörü

Prof. Dr. Lale TAŞKIN
Kadın Sağlığı Hemşireliği Derneği Ankara Şubesi Başkanı

KONGRE BAŞKANI

Prof. Dr. Zehra GÖLBAŞI
Lokman Hekim Üniversitesi

BİLİMSEL SEKRETERYA

Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL
Gazi Üniversitesi

Doç. Dr. Şengül YAMAN SÖZBİR
Gazi Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Didem ŞİMŞEK KÜÇÜKKELEPÇE
Lokman Hekim Üniversitesi

DÜZENLEME KURULU

Prof. Dr. Belgin AKIN
Lokman Hekim Üniversitesi

Prof. Dr. Fatma ÖZ
Lokman Hekim Üniversitesi

Doç. Dr. Hatice ÇELİK
Lokman Hekim Üniversitesi

Doç Dr. M. İlknur GÖNENÇ
Ankara Üniversitesi

Doç. Dr. Gülten KOÇ
Hacettepe Üniversitesi

Doç. Dr. Nilüfer TUĞUT
Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Nükhet BAYER
Lokman Hekim Üniversitesi

Dr. Öğr. Üyesi Hatice KARABULUT
Lokman Hekim Üniversitesi

Ayşe MALATYALI, PhD, MBA, RN,
Texas A&M University at Corpus Christi, TX.

Dr. Öğr. Üyesi Pakize Eylem ŞEKER ARI
Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Özlem Ülkü BULUT
Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Ebru ESENKAYA
Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Ebru İNAN KIRMIZIGÜL
Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Yavuz TANRIKULU
Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Esra TÜRKER
Lokman Hekim Üniversitesi

Arş. Gör. Sümeyra ASLAN
Lokman Hekim Üniversitesi

Arş. Gör. Fatma Nur DUMAN
Lokman Hekim Üniversitesi

Hem. Ceyhan ÇINAR
Lokman Hekim Üniversitesi Ankara Hastanesi

Hem. Fatma DEMİREL
Lokman Hekim Akay Hastanesi

Hem. Beyhan UĞUR
Lokman Hekim Etlik Hastanesi

** İsimler akademik ünvanlara göre alfabetik olarak sıralanmıştır.*

BİLİMSEL KURUL

Prof. Dr. Ahsen Şirin *İstanbul Arel Üniversitesi*
Prof. Dr. Anayit Margirit Coşkun *Haliç Üniversitesi*
Prof. Dr. Ayden Çoban *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*
Prof. Dr. Aygül Akyüz *İstanbul Demiroğlu Bilim Üniversitesi*
Prof. Dr. Duygu Velikuluçay *Yılmaz Mersin Üniversitesi*
Prof. Dr. Elif Gürsoy *Eskişehir Osmangazi Üniversitesi*
Prof. Dr. Emel Ege *Necmettin Erbakan Üniversitesi*
Prof. Dr. Emine Geçkil *Necmettin Erbakan Üniversitesi*
Prof. Dr. Evşen Nazik *Çukurova Üniversitesi*
Prof. Dr. Ferda Özbaşaran *İstanbul Sebahattin Zaim Üniversitesi*
Prof. Dr. Gül Ertem *Ege Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülşen Eryılmaz *Atatürk Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülşen Vural *Yakın Doğu Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülay Rathfısch *Biruni Üniversitesi*
Prof. Dr. Gülcihan Akkuzu *Çankırı Karatekin Üniversitesi*
Prof. Dr. Hediye Arslan Özkan *Yeditepe Üniversitesi*
Prof. Dr. Hülya Okumuş *Emekli Öğretim Üyesi*
Prof. Dr. Kafiye Eroğlu *Koç Üniversitesi*
Prof. Dr. Kamile Kabukcuoğlu *Akdeniz Üniversitesi*
Prof. Dr. Lale Taşkın *Başkent Üniversitesi*
Prof. Dr. Meral Kelleci *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*
Prof. Dr. Mürüvvet Başer *Erciyes Üniversitesi*
Prof. Dr. Nevin Akdolun Balkaya *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi*
Prof. Dr. Nevin Şahin *İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi*
Prof. Dr. Nezihe Kızılkaya Beji *Biruni Üniversitesi*
Prof. Dr. Nuran Güler *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*
Prof. Dr. Nuran Kömürcü *İstanbul Aydın Üniversitesi*
Prof. Dr. Nülüfer Erbil *Ordu Üniversitesi*
Prof. Dr. Oya Kavlak *Ege Üniversitesi*
Prof. Dr. Özen Kulakaç *Ondokuz Mayıs Üniversitesi*
Prof. Dr. Samiye Mete *İstinye Üniversitesi*
Prof. Dr. Saadet Yazıcı *İstanbul Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Prof. Dr. Sema Dereli Yılmaz *Selçuk Üniversitesi*
Prof. Dr. Sevgi Özkan *Pamukkale Üniversitesi*
Prof. Dr. Sevgi Özsoy *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*
Prof. Dr. Semra Kocaöz *Niğde Ömer Halis Demir Üniversitesi*
Prof. Dr. Sermin Timur Taşhan *İnönü Üniversitesi*
Prof. Dr. Simge Zeyneloğlu *Gaziantep Üniversitesi*
Prof. Dr. Ümran Oskay *İstanbul Cerrahpaşa Üniversitesi*
Prof. Dr. Türkan Pasinlioğlu *Sanko Üniversitesi*
Prof. Dr. Zekiye Karaçam *Aydın Adnan Menderes Üniversitesi*
Doç. Dr. Başak Demirtaş *Ankara Üniversitesi*
Doç. Dr. Deniz Koçoğlu Tanyer *Selçuk Üniversitesi*
Doç. Dr. Dilek Bilgiç *Dokuz Eylül Üniversitesi*
Doç. Dr. Eda Şahin Başustaoğlu *Giresun Üniversitesi*
Doç. Dr. Emre Yanıkkerem *Manisa Celal Bayar Üniversitesi*
Doç. Dr. Fatma Koruk *Harran Üniversitesi*
Doç. Dr. Gözde Gökçe İsbir *Mersin Üniversitesi*
Doç. Dr. Gülseren Dağlar *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*
Doç. Dr. Gülten Koç *Hacettepe Üniversitesi*
Doç. Dr. Handan Güler *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*
Doç. Dr. Hatice Yangın *Akdeniz Üniversitesi*
Doç. Dr. Hatice Kahyaoğlu Süt *Trakya Üniversitesi*
Doç. Dr. İlkay Boz *Akdeniz Üniversitesi*
Doç. Dr. Kamile Altuntuğ *Necmettin Erbakan Üniversitesi*
Doç. Dr. Kıymet Yeşilçiçek Çalık *Karadeniz Teknik Üniversitesi*
Doç. Dr. Meltem Meriç *Lokman Hekim Üniversitesi*
Doç. Dr. Mesude Duman *Dicle Üniversitesi*
Doç. Dr. Merlinda Aluş Tokat *Dokuz Eylül Üniversitesi*
Doç. Dr. Mine Bekar *Sivas Cumhuriyet Üniversitesi*
Doç. Dr. Mine Yurdakul *Mersin Üniversitesi*
Doç. Dr. Nazan Karahan *Ankara Sağlık Bilimleri Üniversitesi*
Doç. Dr. Nuriye Büyükkayacı Duman *Hitit Üniversitesi*
Doç. Dr. Pınar Serçekuş Ak *Pamukkale Üniversitesi*
Doç. Dr. Rabiye Erenoğlu *Mustafa Kemal Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Sakine Yılmaz *Çankırı Karatekin Üniversitesi*
Doç. Dr. Salime Mucuk *Erciyes Üniversitesi*
Doç. Dr. Semiha Aydın Özkan *Adıyaman Üniversitesi*
Doç. Dr. Sevil Albayrak *Kırıkkale Üniversitesi*
Doç. Dr. Songül Aktaş *Karadeniz Teknik Üniversitesi*
Doç. Dr. Şule Ergöl *Kırıkkale Üniversitesi*
Doç. Dr. Tuba Uçar *İnönü Üniversitesi*
Doç. Dr. Özlem Can Gürkan *Marmara Üniversitesi*
Doç. Dr. Yeşim Aksoy Derya *İnönü Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Yücel Özçırpan *Hacettepe Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Didem Kaya Nuh Naci *Yazgan Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Hacer Gülen Savaş *Düzce Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Hacer Alan Dikmen *Selçuk Üniversitesi*
Dr. Öğr. Görevlisi Mehtap Uzun Aksoy *Gazi Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Neslihan Yılmaz Sezer *Ankara Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Şenay Topuz *Ankara Üniversitesi*
Dr. Öğr. Üyesi Yeliz Doğan Merih *Sağlık Bilimleri Üniversitesi*

ULUSLARARASI BİLİM KURULU

Professor Hsu Yu-YUN *National Cheng Kung University, Nursing College of Medicine, TAIWAN*

Professor Maia GOGASHUILI *University of Georgia, GEORGI*A

Professor Teona SALUKVADZE *University of Georgia, GEORGIA*

Katharine GREEN *University of Massachusetts, USA*

Assoc. Professor Nick BAKALIS *University of Patras, GREECE*

Assoc. Prof. Meral REXHEPI *University of Tetova, MACEDONIA*

Mary BERGLUD *University of Turku, FINLAND*

Henna VUORIRANKA *University of Turku, FINLAND*

Assoc. Prof. Memnun SEVEN *University of Massachusetts, USA*

Asst. Professor Eleni ALMPANI *University of Patras, GREECE*

Asst. Professor Hung Hsiao YING *National Cheng Kung University, Nursing College of Medicine, TAIWAN*

Asst. Professor Lee Huan FANG *National Cheng Kung University, Nursing College of Medicine, TAIWAN*

Assistant Professor Ayşe MALATYALI *Texas A&M University at Corpus Christi, TX.*

3. Uluslararası 4. Ulusal
16 - 18 Eylül 2021
Çevrim İçi

Doğum Sonu Bakım Kongresi

LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ

KURAMDAN UYGULAMAYA
DOĞUM SONU BAKIM:
MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM

Bilimsel Program

BİLİMSEL PROGRAM

16 Eylül 2021, Perşembe

KURSLAR

09.00-17.00	Sistematik Derleme ve Meta-Analiz Yapma ve Yayına Hazırlama Kursu *Eğitmen: Prof. Dr. Zekiye KARAÇAM*
09.00-12.00	Deneysel Araştırma Protokolü Hazırlama Kursu *Eğitmen: Prof. Dr. Belgin AKIN*

SALON 2

09:00-10:30	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 1 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Tuba Uçar, Dr. Öğr. Üyesi Hacer Alan Dikmen*
10:30-10:35	Ara
10:35-12:05	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 2 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Semiha Aydın Özkan, Dr. Öğr. Üyesi Neslihan Yılmaz Sezer*
12:05-12:30	Öğle Arası
12:30-14:00	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 3 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Hatice Kahyaoğlu Süt, Dr. Öğr. Üyesi Çiğdem Yücel Özçırpan*
14:00-14:05	Ara
14:05-15:35	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 4 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Nilüfer Tuğut, Dr. Öğr. Üyesi Şenay Topuz*
15:35-15:40	Ara
15:40-17:10	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 5 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Mesude Duman, Dr. Öğr. Üyesi Sakine Yılmaz*
17:10-17:15	Ara
17:15-18:45	SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 6 *Oturum Başkanları: Doç. Dr. Meltem Meriç, Doç. Dr. Gülseren Dağlar*

BİLİMSEL PROGRAM

17 Eylül 2021, Cuma — SALON 1

09:30-10:00	**AÇILIŞ KONUŞMALARI** Prof. Dr. Zehra GÖLBAŞI, *Kongre Başkanı* Doç. Dr. Zülfikar AKELMA, *T.C. Sağlık Bakanlığı Ankara İl Sağlık Müdürü* Prof. Dr. Bülent GÜMÜŞEL, *Lokman Hekim Üniversitesi Rektörü* Dr. Mehmet ALTUĞ, *Lokman Hekim Üniversitesi Mütevelli Heyeti Başkanı*	
10:00-10:15	Ara	
10:15-11:00	**KONFERANS** ***Oturum Başkanları: Prof. Dr. Lale TAŞKIN, Prof. Dr. Özen KULAKAÇ***	
	Neden Kurama Dayalı Bakım?	*Prof. Dr. Nurgün PLATİN*
11:00:11:15	Kahve Arası	
11:15-12.45	**PANEL: COVID-19 Pandemisinde Perinatal Sağlık Hizmetlerinin Değişen Boyutları: Ülke Örnekleri** ***Oturum Başkanları: Doç. Dr. Gözde Gökçe İŞBİR, Dr. Öğr. Üyesi Ayşe MALATYALI***	
11:15-11:35	Türkiye Örneği	*Prof. Dr. Özlem MORALOĞLU TEKİN*
11:35-11:55	Tayvan Örneği	*Prof. Yu-Yun Alice HSU*
11:55-12:15	Slovenya Örneği	*Assistant Professor Mirko PROSEN*
12:15-12:35	ABD Örneği	*Clinical Asisstant Professor Katharine GREEN*
12:35-12:45	Tartışma ve Soru&Cevap	
12:45-13:30	Öğle Arası	
13:30-14:45	**PANEL: Doğum Sonu Bakım Yönetimi** ***Oturum Başkanları: Prof. Dr. Hülya OKUMUŞ, Prof. Dr. Emel EGE***	
13:30-13:50	Feeling Alone: Experiences Pregnancy in Pandemic and Postpartum Reflections	*Ass. Prof. Dr. Ashley Lutchman RIVERA*
13:50-14:10	Doğum Sonu Bakımda Güncel Kanıtlar ve Bakım Standartları	*Prof. Dr. Nuran KÖMÜRCÜ*
14:10-14:30	Ebe-Hemşire Temelli Doğum Sonu Bakımın Anne, Bebek ve Aile Sağlığına Yansımaları	*Doç. Dr. Yeşim AKSOY DERYA*
14:30-14:45	Tartışma ve Soru&Cevap	
14:45-15:00	Kahve Arası	

BİLİMSEL PROGRAM

17 Eylül 2021, Cuma — SALON 1

15:00-16:15	**PANEL: Kurama Dayalı Doğum Sonu Bakım** ***Oturum Başkanları: Prof. Dr. Belgin AKIN, Prof. Dr. Gül ERTEM***	
15:00-15:20	Kurama Dayalı Araştırma Süreci	*Prof. Dr. Süheyla ÖZSOY*
15:20-15:40	Doğum Sonu Bakımda Kullanılan Teori/Model Kuramlar ve Uygulamaya Yansımaları	*Prof. Dr. Kafiye EROĞLU*
15:40-16:00	Sezaryen Olan Kadınlarda Watson'ın İnsan Bakım Kuramına Temellendirilmiş Ağrı Yönetimi Programının Hemşireler ve Ebelerin Bakım Davranışları ve Bakım Sonuçlarına Etkisi	*Öğretim Görevlisi Elif KETEN EDİS*
16:00-16:15	Tartışma ve Soru&Cevap	
16:15-16:30	Kahve Arası	
16:30-17:45	**PANEL: Doğum Sonu Dönemde Güncel Uygulamalar** ***Oturum Başkanları: Prof. Dr. Mürüvvet Başer, Prof. Dr. Evşen Nazik***	
16:30-16:50	Mindfullness ve Ebeveynlik	*Doç. Dr. Aysel KARACA*
16:50-17:10	Yenidoğan Beslenmesinde Kronobiyolojik Yaklaşım: Sirkadiyen Emzirme	*Uzm. Hemşire Ebru TEMİZSOY*
17:10-17:30	Doğum Şekli ve Mikrobiyota	*Dr. Öğr. Üyesi Pakize Eylem ŞEKER ARI*
17:30-17:45	Tartışma ve Soru&Cevap	
17:45-17:50	ARA	
17:50-18:15	**SOSYAL PROGRAM: Yoga Workshop**	
	Zihin Beden Farkındalığı ve Gevşeme Egzersizi *Yoga Eğitmeni: Melike SİPAHİOĞLU*	

BİLİMSEL PROGRAM

17 Eylül 2021, Cuma — SALON 2

11:00-12:30	**SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 7** ***Oturum Başkanları: Doç. Dr. Kamile Altuntuğ, Dr. Öğr. Üyesi Yeliz Doğan Merih***
12:30-13:30	Öğle Arası
13:30-15:00	**SÖZLÜ BİLDİRİ OTURUMU 8** ***Oturum Başkanları: Doç. Dr. Dilek Bilgiç, Dr. Öğr. Üyesi Hacer Gülen Savaş***

BİLİMSEL PROGRAM

18 Eylül 2021, Cumartesi — SALON 1

09:00-10:15 PANEL: Doğum Sonu Psikososyal Sağlık Sorunları
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Fatma ÖZ, Prof. Dr. Emine GEÇKİL

09:00-09:20	Travmatik Doğum ve Post-travmatik Stres Bozukluğu	*Dr. Öğr. Üyesi Pelin DİKMEN YILDIZ*
09:20-09:40	Postpartum Depresyonun Önlenmesi ve Yönetimi	*Prof. Dr. Meral KELLECİ*
09:40-10:00	Doğum Sonu Maternal Psikososyal Sorunların Bebek ve Çocuk Sağlığına Yansımaları	*Doç. Dr. Serap BALCI*
10:00-10:15	Tartışma ve Soru&Cevap	

10:15-10:30 Kahve Arası

10:30-11:45 PANEL: Perinatal Kayıplarda Bakım ve Yönetim
Oturum Başkanları: Prof.Dr. Nilüfer ERBİL, Doç. Dr. Mine BEKAR

10:30-10:50	Perinatal Kayıplar ve Doğum Sonu Dönemdeki Etkileri	*Doç. Dr. Nilüfer TUĞUT*
10:50-11:10	Kayıp Sonrası Yas Süreci Yönetimi	*Prof. Dr. Ayşegül DÖNMEZ*
11:10-11:30	Perinatal Etik Konular	*Prof. Dr. Gülşen VURAL*
11:30-11:45	Tartışma ve Soru&Cevap	

11:45-12:00 Ara

12:00-13:00 BİLDİRİ ÖZEL OTURUMU
Doğum Sonu Bakıma Klinik Kanıt Oluşturan Araştırma Örnekleri
Oturum Başkanları: Prof.Dr. Sermin TİMUR TAŞHAN, Dr. Öğr. Üyesi Didem ŞİMŞEK KÜÇÜKKELEPÇE

Ex-PLISSIT Modeline Göre Gebelere Verilen Cinsel Eğitim ve Danışmanlığın Postpartum Dönemde Kadının Cinsel Yaşamı Üzerine Etkisi
Nermin ALTUNBAŞ

Normal Yolla Doğum Yapan Kadınlarda Sıcak Duşun Postpartum Yorgunluk, Duygu Durum ve Rahatlığa Etkisi: Randomize Kontrollü Çalışma
Rabia ATİLLA

BİLİMSEL PROGRAM

18 Eylül 2021, Cumartesi — SALON 1

Vajinal doğum sonrası uygulanan cenin pozisyonunun geç pretermde stres, konfor ve fizyolojik parametreler üzerine etkisi
Serap ÖZDEMİR

Levine'in koruma modeline dayalı verilen bakımla primiparların pospartum uykusuzluğu, yorgunluğu ve depresyonu önlenebilir mi?: Tek kör randomize kontrollü deneysel çalışma
Şadiye ÖZCAN

Verilen Beslenme Eğitiminin Annelerin Beslenme Örüntüsü, Anne Sütü ve Yenidoğan Bağırsak Mikrobiyotası Üzerine Etkisi
Gülçin NACAR

13:00-14:00 Öğle Arası

14:00-14:30 KONFERANS
Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sevgi ÖZKAN, Doç. Dr. Şengül YAMAN SÖZBİR

Endokrin Bozucular ve Fertilite — *Prof. Dr. Belma GÜMÜŞEL*

14:30-14:45 Kahve Arası

14:45-16:00 PANEL: Müdahaleli Doğum Eylemi ve Postpartum Sonuçları
Oturum Başkanları: Doç. Dr. Gülten KOÇ, Doç. Dr. Nazan KARAHAN

14:45-15:05	Perineal Travmalar: Önleme ve Bakım	*Dr. Meltem AYDIN BEŞEN*
15:05-15:25	Pelvik Taban Disfonksiyonu ve Yönetim	*Prof. Dr. Nezihe KIZILKAYA BEJİ*
15:25-15:45	Nedenleri ve Sonuçlarıyla Sezaryen Doğumlar	*Doç. Dr. Fatma KORUK*
15:45-16:00	Tartışma ve Soru&Cevap	

16:00-16:10 Ara

BİLİMSEL PROGRAM

16:10-16:40	**KONFERANS** ***Oturum Başkanları: Prof. Dr. Sema DERELİ YILMAZ, Doç. Dr. Mine YURDAKUL***	
	Doğum Sonu Komplikasyonların Yönetiminde Kanıt Temelli Yaklaşımlar	*Doç. Dr. M. İlknur GÖNENÇ*
16:40-16:50	Ara	
16:50-17:20	**KONFERANS** ***Oturum Başkanları: Doç. Dr. Rabiye ERENOĞLU, Doç. Dr. Eda BAŞUSTAOĞLU ŞAHİN***	
	Tensel Temas: Kısa ve Uzun ve Dönemli Etkileri	*Prof. Dr. Ayten ŞENTÜRK ERENEL*
17:20-17:30	Ara	
17:30-18:00	**BİLDİRİ ÖDÜL TÖRENİ VE KAPANIŞ**	

3. Uluslararası 4. Ulusal
Doğum Sonu Bakım Kongresi
16 - 18 Eylül 2021
Çevrim İçi
LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ
KURAMDAN UYGULAMAYA
DOĞUM SONU BAKIM:
MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM

Sözlü Bildiriler

SS-001

THE RELATIONSHIP BETWEEN SELF-PERCEPTIONAND SELF-EFFICACY REGARDING VAGINAL BIRTH OF PREGNANT WOMEN AND BIRTH PREFERENCES

Enes Düzbayır[1], Hilal Karadeniz[1], Filiz Süzer Özkan[1]

[1]Düzce University Faculty of Health Sciences Nursing Department

Enes Düzbayır / Düzce University Faculty of Health Sciences Nursing Department

Purpose: Birthexperience, which is an important step in transitionto the maternal role, is sometime sperceived as an important source of stres by pregnant women. Self-perception of pregnant women and determination of the level of self-efficacy regarding birth are very important factors in the successful management of the birth process. In the study, it was aimed to determine the self-perception and self-efficacy regarding of vaginal birth of pregnant women and to reveal their relationship with their birth preferences

Material and Method: The sample of the descriptive research; 329 pregnant women who applied to the obstetric sout patient clinic of a health practice and research hospital of a state university. The data were collecte dusing Personal Information Form through Pregnants Self-Perception Scale and Vaginal Birth Self-Efficacy Scale.The evaluation of the data was complete dusing descriptive statistics, KruskalWalls H and Mann Whitney U tests in the SPSS version 22.0 program.

Findings: The average age of pregnant women is 26.6±4.5,%34.3 of the mare secondary school graduates and %76.6 are not working. Consideringthe obstetric properties; %36.8 of the mare primiparous and %21.6 have twoo rmorechildren. %70.2 of the pregnant women did not receive prenatal education. %77.2 of the pregnant women stated that they knew the birth types, %26.1 had normal birth and %28.6 had cesarean birth. %61.7 of pregnant women prefer normal birth for their current pregnancy. %89.4 of the pregnant women stated that it would be appropriate for the doctor to decide on the birthtypes, %21 for her self, and %1.8 for her and her husbands. Looking at the scalescores; The meanscore of the Self-Eficacy Regarding Vaginal Birth Scale was 67.47, the Maternity Perceptionsub-dimension of the Pregnant Self-Perception Scale was 26.75, and the Body Image sub-dimension was 16.62. A statistically significant difference was found betweent hemean scores of the Self-Efficacy Regarding Vaginal Birth Scale and the Body Perceptionsub-dimension of the Pregnancy Self-Perception Scale of the pregnant women and the birth types preferences ($p < 0.05$).

Conclusion: The self-efficacy regarding vaginal birth of pregnant women and their self-perception during pregnancy affect their birth type preferences.

Keywords: Birth preference,pregnant. self-efficacy. self-perception.

GEBELERİN KENDİLERİNİ ALGILAMA VE VAJİNAL DOĞUM ÖZ YETERLİLİĞİNİN DOĞUM TERCİHLERİ İLE İLİŞKİSİ

Enes Düzbayır[1], Hilal Karadeniz[1], Filiz Süzer Özkan[1]

[1]Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Enes Düzbayır / Düzce Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü

Amaç: Annelik rolüne geçişte önemli bir basamak olan doğum deneyimi gebelertarafından zaman zaman önemli bir stres kaynağı olarak algılanmaktadır. Gebelerinkendilerini algılaması ve doğuma ilişkin öz yeterlilik düzeyinin belirlenmesi doğum sürecinin başarılı yönetiminde oldukça önemli faktörlerdir. Araştırmada gebelerinkendilerini algılama ve doğum öz yeterlilik düzeyinin belirlenerek doğum tercihleri ile ilişkisini ortaya koymak amaçlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı nitelikte olan araştırmanın örneklemini; bir devlet üniversitesinin sağlık uygulama ve araştırma hastanesi kadındoğum polikliniğine başvuran 329 gebe oluşturmuştur. Veriler; KişiselBilgi Formu, Gebelerin Kendini Algılama Ölçeği ve Vajinal Doğum Öz Yeterlilik Ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesi; SPSS version 22.0 programında tanımlayıcı istatistikler, KruskalWalls H ve Mann Whitney U testleri kullanılarak tamamlanmıştır.

Bulgular: Gebelerin yaş ortalaması 26.6±4.5 olup, %34.3'ü ortaokul mezunu ve %76.6'sı çalışmamaktadır. Obstetrik özelliklerine bakıldığında; %36.8'i primipar olup %21.6'sı 2 ve üzeri çocuğa sahiptir. Gebelerin %70.2'si doğum öncesi eğitim almamıştır. Gebelerin %77.2'si doğum şekillerini bildiğini ifade etmiş, %26.1'i normal doğum ve %28.6'sı sezaryen doğum yapmıştır. Gebelerin %61.7'si şimdiki gebelikleri için normal doğum tercih etmektedir. Doğum şekli tercihinde gebelerin %89.4'ü doktorun, %21'i kendisinin, %1.8'i ise kendisi ile birlikte eşinin karar vermesinin uygun olacağını belirtmiştir. Ölçek puanlarına bakıldığında; Vaginal Doğum Öz Yeterlilik Ölçeği puan ortalaması 67.47 olarak, Gebelerin Kendilerini Algılama Ölçeği Annelik Algısı alt boyutu puan ortalaması 26.75 olarak ve Beden Algısı alt boyutu 16.62 olarak bulunmuştur. GebelerinVaginal Doğum Öz Yeterlilik Ölçeği puan ortalamaları ve Gebelerin Kendilerini Algılama ÖlçeğiBeden Algısı alt boyutu puan ortalamaları ile doğum şekli tercihleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Gebelerin vaginal doğuma ilişkin öz yeterlilik düzeyleri ve gebelik sürecinde kendilerinin algılama durumları doğum şekli tercihlerini etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum tercihi, gebelik, öz algı, öz yeterlilik.

SS-002

COMPARISON OF THE FACTORS AFFECTING THE BREASTFEEDING SELF-EFFICACY OF PRIMIPAROUS AND MULTIPAROUS MOTHERS

Mine Keskin[1], Tuba Güner Emü[l]

[1]Mersin University Health Research and Practice Hospital
[2]Department of Nursing, Obstetrics, Women's Health and Gynaecological Diseases, Faculty of Nursing

Mine Keskin/ Mersin University Health Research and Practice Hospital

Aim: Breastfeeding not only is the best way of nourishment for the healthy growth and development of babies but also is a way of behavior regarding the self-efficacy of the mother. Previous studies indicate that breastfeeding is related to breastfeeding self-efficacy and the factors determining breastfeeding self-efficacy are related to parity. This study was conducted to compare the factors affecting the breastfeeding self-efficacy of primiparous and multiparous mothers.

Methods: The research is descriptive and cross-sectional. The study sample included 280 mothers (140 were primipara and 140 were multipara) having a vaginal delivery in a public hospital. Study data were collected by face to face interview method using personal information form and Breastfeeding Self-Efficacy Scale. Descriptive statistics (mean, standard deviation, frequency, percentage), t test in independent groups, chi-square test, One Way ANOVA, Tukey test as Post Hoc test and Pearson correlation coefficient were used to evaluate the data. The Cronbach alpha internal consistency coefficient of the Breastfeeding Self-Efficacy Scale was 0.85 in the study.

Results: It was determined that the average age of primipara mothers participating in our study was 24.1 ± 4.5, and the average age of multipara mothers was 28.5 ± 4.8. It was determined that 51.4% of primipara mothers and 66.4% of multiparous mothers were primary school graduates. In the study, it was determined that the average score that primipara mothers got from the breastfeeding self-efficacy scale (BSES) was "55.05 ± 8.40", while multiparous mothers were "62.53 ± 6.22" ($p < 0.05$). In our study, it was determined that the mean scores on the breastfeeding self-efficacy scale of the primipara mothers who are undergraduate, working and have an extended family type, and multiparous mothers who breastfeed their babies in the delivery room immediately after birth and had previous breastfeeding experience ($p < 0.05$). A significant difference was found between the mean BSES scores of the primiparous (54,52±9,48) and multiparous (62,65±5,6) mothers who received training regarding breastfeeding from midwives and nurses ($p<0.05$).

Conclusion: In line with these results, it was suggested that there is a significant difference between parity and breastfeeding self-efficacy in the postpartum period, and they should give importance to the role of education and counseling in these matters. However, in order to increase the breastfeeding self-efficacy of primipara mothers, it was recommended to start breastfeeding immediately after birth and to perform nursing interventions to eliminate breastfeeding problems they encounter in the hospital.

Keywords: Postpartum period, primiparous and multiparous mother, breastfeeding, patient education, self-efficacy

PRİMİPAR VE MULTİPAR ANNELERİN EMZİRME ÖZ-YETERLİLİĞİNİ ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN KARŞILAŞTIRILMASI

Mine Keskin[1], Tuba Güner Emül[2]

[1]Mersin Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Hastanesi
[2]Mersin Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı,

Mine Keskin / Mersin Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Hastanesi

Amaç: Emzirme, bebeklerin sağlıklı büyüme ve gelişimi için en uygun beslenme şekli olduğu gibi aynı zamanda annenin öz-yeterliliğiyle ilgili bir davranış biçimidir. Literatürde, emzirme davranışının emzirme öz-yeterliliğini ile ilgili olduğu ve emzirme öz-yeterliliğini etkileyen faktörlerin parite ile ilişkili olduğu belirtilmektedir. Bu araştırma, primipar ve multipar annelerin emzirme öz-yeterliliğini etkileyen faktörleri karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı ve kesitsel niteliktedir. Araştırmanın örneklemini, bir kamu hastanesinde, vajinal doğum yapan, 280 anne (140 primipar ve 140 multipar anne) oluşturmuştur. Araştırmanın verileri, ''kişisel bilgi formu'' ve ''emzirme öz-yeterlilik ölçeği'' kullanılarak yüz yüze görüşme yöntemi ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikler (ortalama, standart sapma, frekans, yüzde), bağımsız gruplarda t test, ki-kare test, One Way ANOVA, Post Hoc test olarak Tukey testi ve pearson korelasyon katsayısı kullanılmıştır. Araştırmada emzirme öz-yeterlilik ölçeği'nin Cronbach alpha iç tutarlılık katsayısı 0,85 olarak hesaplanmıştır.

Bulgular: Araştırmamıza katılan primipar annelerin yaş ortalaması 24,1±4,5 olduğu, multipar annelerin yaş ortalaması ise 28,5±4,8 olduğu belirlenmiştir. Primipar annelerin %51,4'ünün, multipar annelerin ise %66,4'ünün ilkokul mezunu olduğu saptanmıştır. Araştırmada, primipar annelerin emzirme öz-yeterlilik ölçeği'nden aldıkları puan ortalamalarının "55,05±8,40" olduğu, multipar annelerin ise "62,53±6,22" olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Araştırmamızda, lisans mezunu olan, çalışan ve geniş aile tipine sahip olan primipar anneler ile bebeklerini doğumdan hemen sonra doğumhanede emziren ve daha önce emzirme deneyimi olan multipar annelerin emzirme öz-yeterlilik ölçeği puan ortalamalarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Emzirme eğitimini ebe ve hemşirelerden alan primipar (54,52±9,48) ve multipar annelerin (62,65±5,6) EÖYÖ puan ortalamaları arasında anlamlı bir farklılık belirlenmiştir ($p<0,05$).

Sonuç: Bu sonuçlar doğrultusunda, hemşirelerin postpartum dönemde parite ile emzirme öz-yeterlilikleri arasında anlamlı fark olduğu ve bu konularda eğitim ve danışmanlık rolüne önem vermeleri önerilmiştir. Bununla birlikte primipar annelerin emzirme öz-yeterliliklerini arttırmak için doğumdan hemen sonra emzirmeye başlanması ve hastanede karşılaştıkları emzirme problemlerin giderilmesine yönelik hemşirelik girişimlerin yapılması önerilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, primipar ve multipar anne, emzirme, hemşire eğitimi, öz-yeterlilik.

SS-003

WATER BIRTH, EFFECTS ON MATERNAL-NEONATAL OUTCOMES

Gul Nihal Buyuk[1], *Umit Yasemin Sert*[1]

[1]*Ministry of Health Ankara City Hospital, Ankara, Turkey*

Gul Nihal Buyuk / Ministry of Health Ankara City Hospital, Ankara, Turkey

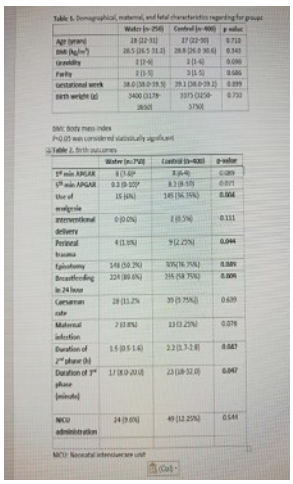
Objective: To retrospectively assess the effect of water birth on maternal and fetal outcomes in a selected low-risk patiet cohort of a tertiary referral center in Ankara.

Method: In this retrospective observational study, 250 low risked patients who requested water birth, and 400 patients who had standard vaginal birth were compared in terms of maternal and fetal outcomes between 2015 and 2019. Patients entered in bathtub during the active phase of labor and delivery was performed on the land. Maternal outcomes included the duration of the second and third stage of labor, use of analgesia, perineal trauma and episiotomy rate, breastfeeding in 24-hours, caesarean rate and idntified maternal infection. Fetal outcomes were assesed by examining the APGAR scores, admisssion rate to neonatal Intensive Care Unit and detected infection rate.

Result: The groups were similar in terms of demographic and obstetric data including age, gestational week, gravidity, parity, and gestational weight. Maternal outcomes including the use of analgesia, the duration of first and second stage of labor, perineal tears and episiotomy rate were lower while breastfeeding in 24-hours were significantly higher in water immersion group. No differences were seen in all observed fetal outcome parameters. Caesarean rate was not significantly different.

Conclusion: Water birth is a valuable and promising delivery method which became quite popular recently. Maternal and fetal outcomes were similar to traditional land births with a supremacy in some points. However, there is a clear necessity of more comprehensive studies evaluating the safety of method. Based on our results and recent literature, water birth is a safe, alternative method to land births in low risked pregnant women.

Table

Keywords: Labor, Water birth, Vaginal birth.

SUDA DOĞUMUN, MATERNAL-NEONATAL SONUÇLARA ETKİLERİ

Gul Nihal Buyuk[1], *Umit Yasemin Sert*[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi*

Gul Nihal Buyuk / Sağlık Bakanlığı Ankara Şehir Hastanesi

Amaç: Ankara'daki bir üçüncü basamak hastanede seçilmiş düşük riskli bir hasta kohortunda suda doğumun maternal ve fetal sonuçlar üzerindeki etkisini geriye dönük olarak değerlendirmek.

Metod: Bu retrospektif gözlemsel çalışmada 2015-2019 yılları arasında suda doğum yapan 250 düşük riskli hasta ile vajinal doğum yapmış 400 hasta maternal ve fetal sonuçlar açısından karşılaştırılmıştır. Maternal sonuçlar doğum eyleminin ikinci ve üçüncü evresinin süresi, analjezi kullanımı, perineal travma ve epizyotomi oranı, ilk 24 saatte bebeği emzirme, sezaryen oranı ve maternal enfeksiyonu içeriyordu. Fetal sonuçlar; APGAR skorları, yenidoğan yoğun bakım ünitesine kabul oranı ve tespit edilen enfeksiyon oranı incelenerek değerlendirildi.

Sonuç: Gruplar yaş, gebelik haftası, gravite, parite ve gebelik ağırlığı gibi demografik ve obstetrik veriler açısından benzerdi. Suya doğum grubunda analjezi kullanımı, doğum eyleminin birinci ve ikinci aşaması, perineal yırtıklar ve epizyotomi oranı gibi maternal sonuçlar daha düşükken, ilk 24 saatte bebeği emzirme oranı anlamlı olarak daha yüksekti. Gözlemlenen tüm fetal sonuç parametrelerinde hiçbir farklılık görülmedi. Sezaryen oranı istatistiksel olarak anlamlı ölçüde farklı değildi.

Tartışma: Suda doğum, son zamanlarda oldukça popüler hale gelen değerli ve ümit verici bir doğum yöntemidir. Maternal ve fetal sonuçlar, bazı noktalarda üstünlükle geleneksel vajinal doğuma benziyordu. Bununla birlikte, yöntemin güvenliğini değerlendiren daha kapsamlı çalışmaların gerekliliği vardır. Sonuçlarımıza ve son literatüre göre suda doğum, düşük riskli hamile kadınlarda vajinal doğum için güvenli ve alternatif bir yöntemdir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Suda doğum, Vajinal doğum

Tablo

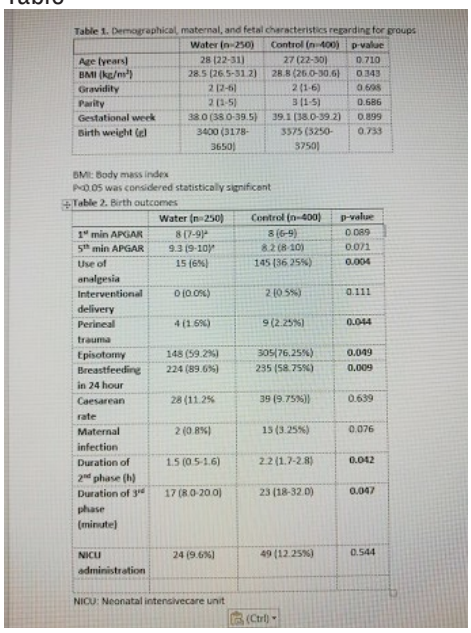

Table 1. Demographical, maternal, and fetal characteristics regarding for groups

	Water (n=250)	Control (n=400)	p-value
Age (years)	28 (22-31)	27 (22-30)	0.710
BMI (kg/m²)	28.5 (26.5-31.2)	28.8 (26.0-30.6)	0.343
Gravidity	2 (2-6)	2 (1-6)	0.698
Parity	2 (1-5)	3 (1-5)	0.686
Gestational week	38.0 (38.0-39.5)	39.1 (38.0-39.2)	0.899
Birth weight (g)	3400 (3178-3650)	3375 (3250-3750)	0.733

BMI: Body mass index
P<0.05 was considered statistically significant

Table 2. Birth outcomes

	Water (n=250)	Control (n=400)	p-value
1st min APGAR	8 (7-9)*	8 (6-9)	0.089
5th min APGAR	9.3 (9-10)*	8.2 (8-10)	0.071
Use of analgesia	15 (6%)	145 (36.25%)	**0.004**
Interventional delivery	0 (0.0%)	2 (0.5%)	0.111
Perineal trauma	4 (1.6%)	9 (2.25%)	**0.044**
Episotomy	148 (59.2%)	305(76.25%)	**0.049**
Breastfeeding in 24 hour	224 (89.6%)	235 (58.75%)	**0.009**
Caesarean rate	28 (11.2%	39 (9.75%))	0.639
Maternal infection	2 (0.8%)	13 (3.25%)	0.076
Duration of 2nd phase (h)	1.5 (0.5-1.6)	2.2 (1.7-2.8)	**0.042**
Duration of 3rd phase (minute)	17 (8.0-20.0)	23 (18-32.0)	**0.047**
NICU administration	24 (9.6%)	49 (12.25%)	0.544

NICU: Neonatal intensivecare unit

SS-004

VAGINAL BIRTH AFTER CESAREAN OR RECURRENT ELECTIVE CESAREAN SECTION: WHAT ARE THE DECISION MAKING PROCESSES OF PREGNANT WOMEN IN TURKEY? A PHENOMENOLOGICAL STUDY

Funda Çitil Canbay[1], *Elif Tuğçe Çit*[2]

[1]*Atatürk University*
[2]*Kütahya Health Sciences University*

Funda Çitil Canbay / Atatürk University

Background: Vaginal delivery after cesarean section (VBAC) is recommended for eligible pregnant women. Turkey supports vaginal delivery after cesarean section. Vaginal delivery after cesarean section (VBAC) is an option for eligible pregnant women who want it. However, it is still a controversial issue due to concerns.

Objectives: The research was carried out to determine the decision processes of women, who had a cesarean section in Turkey, about vaginal delivery after cesarean section or recurrent elective cesarean section.

Methods: The research was carried out in the phenomenological pattern of qualitative research. The research was conducted in a public hospital located in western Turkey. The sample included 16 pregnant women selected through purposeful sampling. The research consisted of two stages. In the first stage, face-to-face structured interviews (structured, one-to-one in-depth telephone interviews) were conducted with pregnant women at 28-39 weeks of gestation. In the second stage, one-to-one in-depth phone interviews were made 3-4 weeks after birth. Colaizzi content analysis was used in the analysis of the texts that were transcribed.

Results: The most important factors affecting the decision-making processes of pregnant women were the pressure they felt because of the negative results and deterrent attitudes that the close environment, physicians or midwives predicted. Only three of the persistent pregnant women succeeded in giving birth vaginally. The main theme of the study was inability of having control during the decision phase. Four categories emerged in terms of shaping the decisions of pregnant women: (I) reasons for wanting VBAC, (II) VBAC experiences, (III) reasons for recurrent cesarean section, and (IV) recurrent cesarean section experiences.

Conclusions: Women searched vaginal delivery throughout pregnancy, and they were ready and eligible for vaginal delivery. However, pregnant women had difficulty in finding a delivery team to support their decision and vaginal delivery after cesarean section. Educating women about vaginal birth after cesarean section, supporting appropriate women's decisions, and encouraging health professionals can increase the success of vaginal births after cesarean section.

Keywords: Repeat caesarean section, vaginal birth after caesarean, decision-making, mode of delivery.

SEZARYEN SONRASI VAJİNAL DOĞUM VEYA TEKRARLAYAN ELEKTİF SEZARYEN: TÜRKİYE'DEKİ GEBELERİN KARAR ALMA SÜREÇLERİ NASILDIR? FENOMENOLOJİK BİR ÇALIŞMA

Funda Çitil Canbay[1], Elif Tuğçe Çit[2]

[1]Atatürk Üniversitesi
[2]Kütahya Sağlık Bilimleri Üniversitesi

Funda Çitil Canbay / Atatürk Üniversitesi

Arka plan: Sezaryen sonrası vajinal doğum (VBAC**) uygun gebelerde önerilmektedir. Türkiye sezaryen sonrası vajinal doğumu desteklemektedir.** Sezaryen sonrası vajinal doğum (VBAC), deneyimlemek isteyen uygun gebeler için bir seçenektir. Ancak, endişeler nedeniyle hala tartışmalı bir konudur.

Amaç: Araştırma; Türkiye'de sezaryen doğum yapmış kadınların sezeryan sonrası vajinal doğum ya da tekrarlayan elektif sezaryen hakkındaki karar süreçlerini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Araştırma nitel araştırmaların fenamenolojik desende yapıldı. Araştırma Türkiye'nin batısında yer alan bir kamu hastanesinde yapıldı. Amaçlı örneklem yoluyla 18 gebe seçildi. Araştırma iki aşamadan oluşuyordu. İlk aşamada 31-39. gebelik haftalarında gebelerle yüz yüze derinlemesine yapılandırılmış görüşmeler yapıldı. İkinci aşamada doğumdan 3-4 hafta sonra birebir derinlemesine telefon görüşmeleri (structured, one-to-one in-depth telephone interviews) yapıldı. Yazıya dönüştürülen metinlerin analizinde Colaizzi içerik analizi kullanıldı.

Bulgular: Gebelerin karar alma süreçlerini etkileyen en önemli faktörlerin; yakın çevre, hekim veya ebelerin öngördükleri olumsuz sonuçlar ve caydırıcı tutumlar nedeniyle hissettikleri baskıydı. Israrcı gebelerden beş tanesi vajinal doğum yapmayı başardı. Çalışmanın ana teması karar aşamasında kontrol sahibi olamamak idi. Gebelerin kararlarını şekillendiren dört kategori ortaya çıktı: (I) SSDV isteme nedenleri, (II) SSDV deneyimleri, (III) Tekrarlayan sezaryen nedenleri, and (IV) Tekrarlayan sezaryen deneyimleri idi.

Sonuçlar: Kadınlar gebelik boyunca vajinal doğumu araştırmış olup, vajinal doğum için hazırdı ve uygundu. Ancak gebeler sezaryen sonrası vajinal doğumu ve kararlarını destekleyecek doğum ekibi bulmakta zorlandı. Kadınların sezaryen sonrası vajinal doğum hakkında eğitilmesi, uygun kadınların kararlarının desteklenmesi ve sağlık profesyonellerinin de cesaretlendirilmesi sezaryen sonrası vajinal doğumların başarısını arttırabilir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen sonrası vajinal doğum, tekrarlayan sezaryen doğum, karar verme, doğum şekli

SS-005

POSTPARTUM EMOTIONS, THOUGHTS, AND ANXIETY OF A PREGNANT WOMAN WITH A CORONAVIRUS DIAGNOSIS: A CASE REPORT

Rukiye Demir[1]

[1]*Tekirdag City Hospital*

Rukiye Demir / Tekirdag City Hospital

Objective: The aim of this study is to determine the postnatal feelings, thoughts and concerns of a patient who was diagnosed with prenatal coronavirus disease and applied to our hospital to give birth.

Results: Our case was 26 years old, at 39 weeks of gestation, and applied to our hospital on 01.03.2021 to give birth. When the patient was asked about his postpartum feelings and thoughts and his concerns; The patient stated that she felt better after the delivery without any problems, that her stress and anxiety decreased when she saw that the baby was well after the evaluations and was told that she was healthy. Our case stated that she forgot all she knew about her own and newborn care about the postpartum period and did not know how to cope alone in this process.The current coronavirus pandemic has caused significant changes and different levels of anxiety in the lives of women who want to become pregnant, become pregnant and especially those who have given birth. Especially women who are in the postpartum period and diagnosed with coronavirus disease, in addition to the physical problems they experience during the pandemic, also experience various psychological problems such as anxiety, fear, depression and insomnia. The possibility that mothers may have problems with their baby and then separate from their baby, not being able to breastfeed due to illness, inability to maintain skin-to-skin contact affect the continuity of early attachment and breastfeeding, which inevitably causes additional stress and anxiety for mothers in the postpartum period. However, the good mental health of women giving birth is very important and should not be ignored.

Conclusion: In addition to caring for the physical well-being of women in the postpartum period diagnosed with coronavirus disease, healthcare professionals should also pay attention to their mental and spiritual health, care about the feelings and thoughts of the patient, and provide appropriate care and support to address their worries and concerns.

Keywords: Anxiety, coronavirus. pregnancy, prenatal, postpartum.

KORONAVİRUS TANILI BİR GEBENİN DOĞUM SONRASI DUYGU, DÜŞÜNCE VE KAYGILARI: OLGU SUNUMU

Rukiye Demir[1]

[1]*Tekirdağ Şehir Hastanesi*

Rukiye Demir / Tekirdağ Şehir Hastanesi

Amaç: Çalışmanın amacı; doğum öncesi koronavirüs hastalığı tanısı alan, doğum yapmak için hastanemize başvuran bir olgunun doğum sonrası duygu, düşünce ve kaygılarını belirlemektir.

Bulgular: Olgumuz 26 yaşında, 39. gebelik haftasında olup, 01.03.2021 tarihinde doğum yapmak amacıyla hastanemize başvurmuştur. Hastaya doğum sonrası duygu ve düşünceleri, yaşadığı kaygılar sorulduğunda; hasta sorunsuz geçen doğumu sonrası rahatladığını, kendini iyi hissettiğini, bebeğe yapılan değerlendirmeler sonucunda onun iyi olduğunu gördüğünde ve sağlıklı olduğu söylendiğinde stresinin ve kaygısının azaldığını, ama evde onu bekleyen bir çocuğunun daha olduğunu, ona ve yakınlarına enfeksiyonu bulaştırma kaygısı hala yaşadığını söylemiştir. Olgumuz doğum sonu dönem hakkında kendi ve yenidoğan bakımı ile ilgili bütün bildiklerini unuttuğunu ve bu süreçte yalnız nasıl baş edebileceğini bilmediğini ifade etmiştir. İçinde bulunduğumuz koronavirüs pandemisi, gebe kalmak isteyen, gebe kalan ve özellikle doğum yapmış kadınların hayatlarında önemli değişiklere ve farklı düzeylerde kaygılara neden olmuştur. Özellikle doğum sonu dönemde olan ve koronavirüs hastalığı tanısı alan kadınlar, pandemi süresince yaşadıkları fiziksel sorunların yanında kaygı, korku, depresyon ve uykusuzluk gibi çeşitli psikolojik sorunlar da yaşamaktadır. Annelerin bebeğinde sorun ortaya çıkabileceği ve sonrasında bebeğinden ayrılma olasılığı, hastalık nedeniyle bebeğini emzirememesi, ten tene temasın sağlanamaması erken bağlanma ve emzirmenin devamlılığını etkilemekte, bu durum kaçınılmaz olarak doğum sonrası dönemde anneler için ek strese ve kaygıya neden olmaktadır. Oysaki doğum yapan kadınların ruh sağlığının iyiliği çok önemlidir ve göz ardı edilmemelidir.

Sonuç: Sağlık çalışanları, koronavirüs hastalık tanısı almış doğum sonrası dönemdeki kadınların fiziksel refahını önemsemenin yanı sıra, zihinsel ve ruhsal sağlıklarına da dikkat etmeli, hastanın duygu ve düşüncelerini önemseyerek, endişe ve kaygılarını gidermeye yönelik uygun bakım ve desteği sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, doğum öncesi, doğum sonu, kaygı, koronavirüs.

SS-006

REFLECTIONS OF THE CORONAVIRUS PANDEMIC ON THE LIFE AND HEALTH OF POSTPARTUM WOMEN

Rukiye Demir[1], *Ayten Taşpınar*[2]

[1]*Tekirdag City Hospital*
[2]*Aydın Adnan Menderes University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Aydın*

Rukiye Demir / Tekirdag City Hospital

Objective: This paper is thought to be useful in understanding the effects of the pandemic on the life and health of women in the postpartum period in many ways, predicting the consequences that may arise and taking the necessary precautions, and it is aimed to evaluate the subject in the light of the findings in the literature. Women are predominantly at the center of the fight against the coronavirus pandemic, and the effects of the epidemic, especially on women, have similar characteristics in many countries, and as mentioned, these effects are expected to have long-term consequences. In addition, the World Health Organization has declared that the sexual and reproductive health needs of women, especially during the pandemic, continue and that these services are a high priority and basic health service. The emergency interventions implemented during the pandemic process may lead to the redirection of the resources and effort allocated for reproductive health services to the fight against the epidemic, and the failure to meet many reproductive health-priority services in the postpartum period. As a result, there may be an increase in maternal and infant mortality, unsafe abortion and sexually transmitted diseases, depression, suicide and violence. Therefore, the negative effects of this pandemic process on women's life and health have caused women to be at greater risk in many ways in the postpartum period and many women cannot access the support they need. Today, postpartum care is more important than ever to improve the health of women and newborn babies, because women get pregnant during the pandemic, deliveries continue in the flow, and need more support and care in the postpartum period. many factors come into play.

Conclusion: The development of women's health means the development of family health first and then public health, so it is very important to evaluate the impact of the coronavirus pandemic on the life and health of postpartum women, to determine the negative effects of the pandemic process on women's lives and health, and to take measures that can serve to improve these effects.

Keywords: Coronavirus pandemic, postpartum, women's life, women's health.

KORONAVİRÜS PANDEMİSİNİN DOĞUM SONU KADININ YAŞAMINA VE SAĞLIĞINA YANSIMALARI

Rukiye Demir[1], *Ayten Taşpınar*[2]

[1]*Tekirdağ Şehir Hastanesi*
[2]*Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Aydın*

Rukiye Demir / Tekirdağ Şehir Hastanesi

Amaç: Bu bildiri pandeminin doğum sonu dönemdeki kadının birçok yönden yaşamına ve sağlığına etkilerini anlayabilmek ve ortaya çıkabilecek sonuçları öngörebilmek ve gereken önlemleri almak adına yararlı olacağı düşünülmüş, konunun literatürdeki bulgular ışığında değerlendirilmesi amaçlanmıştır. Koronavirüs pandemisi ile mücadelenin merkezinde ağırlıklı olarak kadınlar bulunmakta olup, salgının özellikle kadınlar üzerindeki etkileri pek çok ülkede benzer özellikler taşımakta ve sözü edildiği gibi bu etkilerin uzun süreli sonuçları olacağı da öngörülmektedir. Bunun yanı sıra Dünya Sağlık Örgütü pandemi sürecinde de özellikle kadınların cinsel sağlık ve üreme sağlığı ihtiyaçlarının devam ettiğini ve bu hizmetlerin yüksek öncelikli ve temel bir sağlık hizmeti olduğunu açıklamıştır. Pandemi sürecinde uygulanan acil müdahaleler, üreme sağlığı hizmetleri için ayrılan kaynakların ve çabanın salgınla mücadeleye yönlendirilmesine ve doğum sonu dönemde üreme sağlığı öncelikli birçok hizmetin karşılanamamasına neden olabilmekte, annelerin yaşadıkları kaygı nedeniyle ruh sağlığında bozulmalar, sağlık hizmetlerine ulaşım ve bu hizmetlerden yararlanmada sıkıntılar yaşatabilmektedir. Sonuçta da anne ve bebek ölümlerinde, güvenli olmayan kürtaj ve cinsel yolla bulaşan hastalıklarda, depresyon, intihar ve şiddette artış görülebilmektedir. Dolayısıyla bu pandemi sürecinin kadın hayatına ve sağlığına getirdiği olumsuz etkiler doğum sonu dönemde kadınların birçok yönden daha fazla risk altında olmasına ve birçok kadının ihtiyaç duyduğu desteğe erişememesine neden olmuştur. Günümüzde doğum sonu bakım, kadınların ve yenidoğan bebeklerin sağlığının yükseltilmesi için her zamankinden daha fazla önemlidir çünkü kadınlar pandemi sürecinde de gebe kalmakta, doğumlar akışında devam etmekte ve doğum sonu dönemde desteğe ve bakıma daha fazla ihtiyaç duymakta olup, pandemi sürecinde doğum sonu kadınların bakım almalarını engelleyecek birçok faktör karşımıza çıkmaktadır.

Sonuç: Kadın sağlığının gelişmesi önce aile daha sonra toplum sağlığının da gelişmesi demektir bu nedenle koronavirüs pandemisinin doğum sonu kadınların yaşam ve sağlıklarına etkisinin değerlendirilmesi, pandemi sürecinin kadınların yaşamlarına ve sağlıklarına olumsuz etkilerinin belirlenerek, bu etkileri iyileştirme çabalarına hizmet edebilecek önlemlerin alınması oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, kadın yaşamı, kadın sağlığı, koronavirüs pandemisi

SS-007

PAIN MANAGEMENT AFTER CESAREAN SECTION; LITERATURE REVIEW

Elif Keten Edis[1], *Özen Kulakaç*[2]

[1]*Ondokuz Mayıs University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun*
[2]*Ondokuz Mayıs University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Samsun*

Elif Keten Edis / Ondokuz Mayıs University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Samsun

Aim: Caesarean is among the most common surgical procedures in the world. In the post-cesarean period, women are faced with the problems experienced both in the surgical and postpartum period and experience severe pain. This review was written to provide information about post-cesarean pain and evidence-based care practices in pain management.

Method: Google Scholar and Pubmed databases were searched using the keywords “post-cesarean pain” and “post-cesarean pain management”.

Results: Caesarean is a surgical procedure performed in life threatening conditions for the mother and the fetus. After caesarean, surgical incision, tissue damage, uterine contractions, increased movements of the mother with baby care and breastfeeding can cause severe pain. The pain experienced makes it difficult for women to breastfeed, get up, walk, sleep, take care of the baby and self-care practices and delay the healing process. Stress response, which occurs when postoperative pain cannot be controlled, can affect the sympathetic nervous system and lead to many physiological and psychological complications. The pain experienced in this process makes breastfeeding, getting up, walking, sleeping, taking care of the baby and self-care practices difficult for women and can cause many physiological and psychological problems. The use of evidence-based pain management practices by nurses in the post-cesarean period makes a significant contribution to ensuring early mobilization, preventing complications, increasing the comfort of the mother, accelerating the healing process by eliminating anxieties and concerns, and increasing care satisfaction. Evidence-based pain management practices after caesarean include comprehensive assessment and follow-up of pain, pharmacological and non-pharmacological methods. Pharmacological applications include opioids, acetaminophen and nonsteroidal anti-inflammatory drugs, non-pharmacological applications include massage, cognitive behavioral techniques, transcutaneous electrical nerve stimulation, music, reflexology, aromatherapy, acupressure and relaxation techniques. The use of multimodal of pharmacological and non-pharmacological methods is very important for effective pain control. On the other hand, since pain is a multidimensional and subjective experience, and the post-cesarean period includes both postoperative and postpartum periods, the fact that nurses reflect evidence-based practices to care with a theoretical perspective and provide holistic care to women in terms of physical, mental and spiritual aspects increases the success of pain management and care satisfaction by reducing the feeling of powerlessness and helplessness, stress and anxiety.

Conclusion: It is very important for nurses to provide individual-oriented holistic care and evaluate the results in the direction of evidence-based information in post-cesarean pain management in terms of improving maternal and infant health.

Keywords: Caring, postoperative pain, caesarean

SEZARYEN SONRASI AĞRI YÖNETİMİ; LİTERATÜR DERLEMESİ

Elif Keten Edis[1], Özen Kulakaç[2]

[1]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun
[2]Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Samsun

Elif Keten Edis / Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Samsun

Amaç: Sezaryen dünyada en yaygın yapılan cerrahi işlemler arasındadır. Sezaryen sonrası dönemde kadınlar hem cerrahi hem de doğum sonu dönemde yaşanan sorunlarla karşı karşıya kalmakta ve şiddetli ağrı yaşamaktadırlar. Bu derleme sezaryen sonrası ağrı ve ağrı yönetiminde kanıta dayalı bakım uygulamaları hakkında bilgi verme amaçlı yazılmıştır.

Yöntem: Google Akademik ve Pubmed veri tabanlarında, "sezaryen sonrası ağrı" ve "sezaryen sonrası ağrı yönetimi" anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır.

Bulgular: Sezaryen anne ve fetüsün hayati tehdit eden durumlarda uygulanan cerrahi bir girişimdir. Sezaryen sonrası cerrahi kesi, doku hasarı, uterus kontraksiyonları, annenin bebek bakımı ve emzirmeyle birlikte artan hareketleri şiddetli ağrı yaşanmasına yol açabilmektedir. Yaşanan ağrı kadınların emzirme, kalkma, yürüme, uyuma, bebekle ilgilenme ve öz bakım uygulamalarını zorlaştırmakta ve iyileşme sürecini geciktirmektedir. Postoperatif ağrı kontrol altına alınamadığında oluşan stres yanıt, sempatik sinir sistemini etkileyerek fizyolojik ve psikolojik birçok komplikasyona yol açabilmektedir. Sezaryen sonrası dönemde hemşirelerin kanıta dayalı ağrı yönetimi uygulamalarını kullanmaları, erken mobilizasyonun sağlanmasına, komplikasyonların önlenmesine, annenin konforunun artırılmasına, kaygı ve endişelerinin giderilerek iyileşme sürecinin hızlandırılmasına ve bakım memnuniyetinin artmasına önemli katkı sağlamaktadır. Sezaryen sonrası kanıta dayalı ağrı yönetimi uygulamaları ağrının kapsamlı değerlendirilmesini ve takibini, farmakolojik ve nonfarmakolojik yöntemleri içermektedir. Farmakolojik uygulamalar arasında opioidler, asetaminofen ve nonsteroidantienflamatuar ilaçlar, nonfarmakolojik uygulamalar arasında, masaj, bilişsel davranışsal teknikler, transkutanöz elektriksel sinir uyarımı, müzik, refleksoloji, aromaterapi, akupresör ve gevşeme teknikleri gibi yöntemler yer almaktadır. Farmakolojik ve nonfarmakolojik yöntemlerin bir arada kullanılması etkin ağrı kontrolü açısından oldukça önemlidir. Diğer taraftan ağrının çok boyutlu ve öznel bir deneyim olması, sezaryen sonrası dönemin hem postoperatif hem de postpartum dönemi içermesi nedeniyle hemşirelerin kuramsal bir bakış açısı ile kanıta dayalı uygulamaları bakıma yansıtmaları ve kadınlara bedensel, zihinsel ve ruhsal açıdan bütüncül bakım vermeleri, güçsüzlük ve çaresizlik hissini, stres ve anksiyeteyi azaltarak ağrı yönetiminin başarısını ve bakım memnuniyetini artırmaktadır.

Sonuç: Hemşirelerin sezaryen sonrası ağrı yönetiminde kanıta dayalı bilgiler doğrultusunda birey odaklı bütüncül bakım vermeleri ve sonuçlarını değerlendirmeleri anne ve bebek sağlığının geliştirilmesi açısından oldukça önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Bakım, postoperatif ağrı, sezaryen

SS-008

FACTORS AFFECTING MOTHER AND INFANT ATTACHMENT: A SYSTEMATIC REVIEW

Çisem Baştarcan[1], Özge Şiir Dağlar[2]

[1]Beykent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey
[2]Istanbul Kent University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey

Çisem Baştarcan / Beykent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey

Purpose: Attachment is a unique and emotional process that occurs between mother and baby. This process starts with the pregnancy period and continues to develop in the postpartum period. This review aims to examine the factors affecting mother-infant attachment based on the literature.

Method: The search using the PICO method was carried out online between 1-25 June 2021 in Google Scholar and Pubmed databases. The keywords "mother-baby, attachment, mother-infant attachment" in Turkish and English were searched in the literature. In the search, research articles published between January 2017 and June 2021, whose full texts were available, and which examined the factors affecting mother-infant attachment, were discussed. Compilation, abstract, case report, and scale development studies were not included in the evaluation. As a result of scanning the keyword combinations determined in this research, 2534 (Google academic: 2103, Pubmed: 431) studies were reached. Retrieved 2534 studies were examined first according to their titles and then according to their abstracts, duplicate articles were removed and 2462 studies were excluded. Of the 72 articles whose subject matter was suitable for the study, 23 research articles that met the inclusion criteria were considered for systematic review. It was determined that 3 of the studies included in the review were randomized controlled studies and 20 were descriptive studies.

Results: The 23 research articles examined were conducted with a total of 2955 pregnant women and 3474 mothers. In studies with pregnant women, it was found that pregnancy trimester, planned pregnancy status, nuclear family structure, presence of obesity, sleep patterns, spousal support, and emotional and physical support were associated with prenatal attachment. In studies conducted with mothers in the postpartum period, it was found that socioeconomic status, education level, the birth process, time to hold the baby, receiving birth preparation education, experiencing anxiety about baby care, social support, being exposed to violence and the mother's mental state was associated with maternal attachment. It was determined that as the prenatal attachment level increased, the postnatal attachment level also increased. It has been determined that birth preparation education increases the level of mother-infant attachment.

Conclusion: As a result of the literature review, it was determined that many factors affect mother-infant attachment during pregnancy and the postpartum period. In the light of these findings, it can be suggested to develop individualized solution proposals by determining the factors affecting mother-infant attachment.

Keywords: Mother-infant, attachment, mother-infant attachment

ANNE VE BEBEK BAĞLANMASINI ETKİLEYEN FAKTÖRLER: BİR SİSTEMATİK İNCELEME

Çisem Baştarcan[1], Özge Şiir Dağlar[2]

[1]Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Çisem Baştarcan / Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bağlanma anne ve bebek arasında oluşan eşsiz ve duygusal bir süreçtir. Bu süreç gebelik dönemi ile başlayarak doğum sonu dönemde de gelişmeye devam eder. Bu derlemede, anne ve bebek bağlanmasını etkileyen faktörlerin literatüre dayalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: PICO metodu kullanılarak yapılan tarama 1-25 Haziran 2021 arasında Google Akademik ve Pubmed veri tabanlarında online olarak gerçekleştirilmiştir. Türkçe ve İngilizce olarak "anne-bebek, bağlanma, anne-bebek bağlanması" anahtar kelimeleri literatürde taranmıştır. Taramada, Ocak 2017-Haziran 2021 arasında yayımlanmış, tam metinlerine ulaşılan ve anne ve bebek bağlanmasını etkileyen faktörleri inceleyen araştırma makaleleri ele alınmıştır. Derleme, bildiri özeti, olgu sunumu, ölçek geliştirme çalışmaları değerlendirme kapsamına alınmamıştır. Bu araştırmada belirlenen anahtar sözcük kombinasyonlarının taranması sonucunda 2534 (Google akademik: 2103, Pubmed: 431) çalışmaya ulaşılmıştır. Ulaşılan 2534 çalışma önce başlıklarına göre daha sonra özetlerine göre incelenmiştir, yinelenen makaleler çıkarılmıştır ve 2462 çalışma kapsam dışı bırakılmıştır. Konusu çalışmanın amacına uygun olan 72 makaleden dahil edilme kriterlerine uyan 23 araştırma makalesi sistematik inceleme için ele alınmıştır. Derleme kapsamına alınan araştırmaların 3'ünün randomize kontrollü ve 20'sinin tanımlayıcı araştırma olduğu belirlenmiştir.

Bulgular: İncelenen 23 araştırma makalesi, toplam 2955 gebe ve 3474 anne ile yapılmıştır. Gebeler ile yapılan çalışmalarda; gebelik trimesteri, planlı gebelik geçirme durumu, çekirdek aile yapısına sahip olma, obezite varlığı, uyku düzeninin olması, eş desteği ve duygusal ve fiziksel destek almanın prenatal bağlanma ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Doğum sonu dönemde anneler ile yapılan çalışmalarda; sosyoekonomik durum, eğitim düzeyi, doğum süreci, bebeğini kucağına alma zamanı, doğuma hazırlık eğitimi alma, bebek bakımı konusunda endişe yaşama, sosyal destek, şiddet görme ve annenin ruhsal durumunun maternal bağlanma ile ilişkili olduğu bulunmuştur. Doğum öncesi bağlanma düzeyi arttıkça doğum sonrası bağlanma düzeyinin de arttığı saptanmıştır. Doğuma hazırlık eğitiminin anne-bebek bağlanma düzeyini artırdığı belirlenmiştir.

Sonuç: Literatür incelemesi sonucunda gebelik dönemi ve doğum sonu dönemde pek çok faktörün anne-bebek bağlanmasını etkilediği belirlenmiştir. Bu bulgular ışığında anne-bebek bağlanmasını etkileyen faktörlerin belirlenerek bireyselleştirilmiş çözüm önerilerinin geliştirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Anne-bebek, bağlanma, anne-bebek bağlanması

SS-009

EXPOSURE TO EMOTIONAL VIOLENCE AND ATTACHMENT STYLES OF WOMEN WITH BREASTFEEDING PROBLEMS IN THE POSTPARTUM PERIOD

Hediye Karakoç[1], Ebru Bekmezci[2], Halime Esra Meram[2]

[1]KTO Karatay University, College of Health Science, Department of Midwifery, Konya/Turkey.
[2]Selcuk University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Konya/Turkey.

Ebru Bekmezci / Selcuk University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Konya/Turkey.

Purpose: There are many determinants that affect breastfeeding rates and breastfeeding success. In this study, it was aimed to compare the determinants of attachment style and exposure to emotional violence, which are not found in the literature but are thought to cause breastfeeding problems, in women with and without breastfeeding problems.

Materials and Methods: The study was conducted in a case-control type web-based descriptive research model. The sample of the study included 248 women who were members of social media groups and who agreed to participate in the study. Mothers (n=128), who thought that they experienced breastfeeding problems, constituted the case group of the study, and mothers (n=120), who thought that they did not experience breastfeeding problems, constituted the control group.

Results: It was found that mothers without breastfeeding problems established a higher rate of secure attachment during childhood. According to comparison of the participants' attachment style, it was determined that the mean scores of avoidant attachment (8.37±1.60) and anxious attachment (9.72±1.49) of mothers without breastfeeding problems were higher. It was determined that there was a difference between groups in terms of the mean scores of frustration, threatened and abasement sub-dimensions from the exposure to emotional violence scale. In addition, the risk of exposure to emotional violence increased 10.19 times in mothers who are employed, 1.98 times in those with planned pregnancy and 0.19 times in those receiving negative criticism

Conclusion: It was detected in the present study that mothers without breastfeeding problems established a secure attachment at a higher rate during childhood, and avoidant or anxious attachment in adulthood with their parents. In addition, ıt was determined the mean scores of frustration, threatened and abasement sub-dimensions were higher among mothers without breastfeeding problems.

Keywords: Adult Attachment Styles; Breastfeeding; Emotional Violence.

DOĞUM SONU DÖNEMDE EMZİRME PROBLEMİ YAŞAYAN KADINLARIN DUYGUSAL ŞİDDETE MARUZ KALMA DURUMLARI VE YETİŞKİN BAĞLANMA BİÇİMLERİ

Hediye Karakoç[1], Ebru Bekmezci[2], Halime Esra Meram[2]

[1]KTO Karatay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Konya/Türkiye.
[2]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya/Türkiye.

Ebru Bekmezci / Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya/Türkiye.

Amaç: Emzirme oranlarını ve emzirme başarısını etkileyen birçok belirleyici bulunmaktadır. Bu araştırmada, literatürde rastlanmayan ancak emzirme problemlerine yol açtığı düşünülen yetişkin bağlanma stili ve duygusal şiddete maruz kalma belirleyicilerinin emzirme problemi yaşayan ve yaşamayan kadınlarda karşılaştırılması amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntemler: Çalışma, vaka kontrol tipi web tabanlı tanımlayıcı araştırma modelinde yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini sosyal medya gruplarına üye olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 248 kadın oluşturmuştur. Araştırmanın vaka grubunu emzirme problemi yaşadığını düşünen anneler (n=128), kontrol grubunu ise emzirme problemi yaşamadığını düşünen anneler (n=120) oluşturmuştur. Veriler Tanıtıcı Bilgi Formu, Duygusal Şiddete Maruz Kalma Ölçeği ve Erişkin Bağlanma Biçimi Ölçeği ile toplanmıştır.

Bulgular: Katılımcıların yaş ortalamasının 26.54±4.00 olduğu, %46.4'ünün üniversite ve üzeri eğitim düzeyinde olduğu, %81'inin çalışmadığı belirlenmiştir. Emzirme problemi yaşamayan annelerin çocukluk dönemlerinde ebeveynleri ile daha yüksek oranda güvenli bağlanma kurdukları belirlenmiştir. Yetişkinlik döneminde ise emzirme problemi yaşamayan annelerin çekingen bağlanma (8.37±1.60) ve kaygılı bağlanma (9.72±1.49) puan ortalamaları bakımından anlamlı fark bulunmuştur. Duygusal şiddete maruz kalma ölçeği alt boyutlarından hayal kırıklığı, tehdit ve aşağılama puan ortalamaları bakımından gruplar arasında fark olduğu belirlenmiştir. Ayrıca çalışan annelerde 10.19 kat, gebeliği planlı olanlarda 1.98 kat, olumsuz eleştiri/alanlarda 0.19 kat duygusal şiddete maruz kalma riski artmaktadır.

Sonuç: Çalışmada emzirme problemi yaşamayan annelerin çocukluk dönemlerinde ebeveynleri ile daha yüksek oranda güvenli bağlanma, yetişkinlik döneminde ise çekingen veya kaygılı bağlanma kurdukları belirlenmiştir. Ayrıca emzirme problemi yaşamayan annelerde hayal kırıklığı, tehdit ve aşağılamanın daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin Bağlanma Biçimi; Emzirme; Duygusal Şiddet.

SS-010

POSTPARTUM DEPRESSION AND BREASTFEEDING-A SYSTEMATIC REVIEW

Özge Şiir Dağlar[1], *Çisem Baştarcan*[2]

[1]*Istanbul Kent University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey*
[2]*Beykent University, School of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey*

Özge Şiir Dağlar / Istanbul Kent University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey

Aim: The purpose of this review is to systematically analyze current information and studies on the relationship between postpartum depression and breastfeeding.

Methods: The literature search was conducted between 1-20 June 2021 in Google academic, PubMed, and Science Direct databases in Turkish and English using the keywords “breastfeeding, postpartum depression”. In the search, research articles published between January 2016- June 2021, the full texts of which were available, and examining the relationship between postpartum depression and breastfeeding, were discussed. Compilation and graduate thesis studies were not included in the evaluation. As a result of the searches in this research, 1,541 (Google academic: 472, PubMed: 20, Science Direct: 1.049) studies were found. The 1,541 studies that were accessed were examined first according to their titles and then according to their abstracts, duplicate articles were removed, and 1,511 studies that did not meet the inclusion and exclusion criteria were excluded. Twenty-two research articles out of 30 articles whose topic is suitable for the study were considered for systematic review. It was determined that 12 of the studies included in the review were cross-sectional, 3 were quantitative, 6 were cohort, and 1 was descriptive research type.

Results: The 22 studies reviewed were conducted with a total of 16,541 postpartum women. In the results of the study, it was determined that breastfeeding the baby after birth reduces the possibility of postpartum depression in the mother. While postpartum depression was found in almost all of the mothers who did not want to breastfeed, the rate of depression was found to be low in mothers who breastfeed frequently and breastfeed for a long time. As breastfeeding self-efficacy increases, postpartum depression level decreases, and as depression levels increase, breastfeeding self-efficacy decreases. The increase in the level of depression decreases the breastfeeding rate by increasing the negative attitude towards breastfeeding only and causes the mother to stop breastfeeding earlier. When the level of postpartum depression decreases, breastfeeding satisfaction increases, and mothers breastfeed their babies more frequently.

Conclusion: As a result of the literature review, it has been determined that the relationship between postpartum depression and breastfeeding may be bidirectional and that these two factors affect each other regardless of the direction of the relationship. In the light of these findings, mothers should be educated about the importance and techniques of breastfeeding in antenatal care, and depression screenings should be performed in the postpartum period.

Keywords: Breastfeeding, depression, postpartum period

POSTPARTUM DEPRESYON VE EMZİRME-BİR SİSTEMATİK İNCELEME

Özge Şiir Dağlar[1], Çisem Baştarcan[2]

[1]İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Özge Şiir Dağlar / İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu derlemenin amacı, postpartum depresyon ile emzirme arasındaki ilişki hakkında güncel bilgi ve çalışmaları sistematik olarak analiz etmektir.

Yöntem: Literatür taraması, 1-20 Haziran 2021 tarihleri arasında Google akademik, PubMed ve Science Direct veri tabanlarında Türkçe ve İngilizce olarak "emzirme, postpartum depresyon" anahtar kelimeleri kullanılarak yapılmıştır. Taramada, Ocak 2016-Haziran 2021 tarihleri arasında yayımlanmış, tam metinlerine ulaşılan, postpartum depresyon ve emzirme arasındaki ilişkiyi inceleyen araştırma makaleleri ele alınmıştır. Derleme ve lisansüstü tez çalışmaları değerlendirme kapsamına alınmamıştır. Bu araştırmada taranmalar sonucunda 1.541 (Google akademik: 472, PubMed: 20, Science Direct: 1.049) çalışmaya ulaşılmıştır. Ulaşılan 1.541 çalışma önce başlıklarına göre daha sonra özetlerine göre incelenmiştir, yinelenen makaleler çıkarılmıştır ve dahil etme ve dışlanma kriterlerine uymayan 1.511 çalışma kapsam dışı bırakılmıştır. Konusu çalışmanın amacına uygun olan 30 makaleden 22 araştırma makalesi sistematik inceleme için ele alınmıştır. Derleme kapsamına alınan araştırmaların 12'sinin kesitsel, 3'ünün nicel, 6'sının kohort ve 1'inin de tanımlayıcı araştırma tipinde olduğu belirlenmiştir.

Bulgular: İncelenen 22 çalışma toplam 16.541 postpartum dönemdeki kadın ile yapılmıştır. Çalışma sonuçlarında doğum sonrası bebeği emzirmenin annede gelişebilecek postpartum depresyon olasılığını azalttığı belirlendi. Emzirmek istemeyen annelerin tamamına yakınında postpartum depresyon saptanırken, sık emziren ve uzun süre emziren annelerde depresyon oranı düşük bulunmuştur. Emzirme öz-yeterliliği arttıkça postpartum depresyon düzeyi azalmakta, aynı şekilde depresyon düzeyi arttıkça emzirme öz-yeterliliği azalmaktadır. Depresyon düzeyinin artması yalnızca anne sütü ile beslemeye yönelik olumsuz tutumu arttırarak emzirme oranını düşürmekte, annenin emzirmeyi daha erken bırakmasına neden olmaktadır. Postpartum depresyon düzeyi azaldığında ise emzirme memnuniyeti artmakta, anneler bebeklerini daha sık emzirmektedir.

Sonuç: Literatür incelemesi sonucunda postpartum depresyon ve emzirme durumu arasındaki ilişkinin çift yönlü olabileceği ve ilişkinin yönü nasıl olursa olsun bu iki faktörün birbirini etkilediği belirlenmiştir. Bu bulgular ışığında sağlık profesyonelleri tarafından annelere doğum öncesi bakımda özellikle emzirmenin önemi ve teknikleri hakkında eğitimler verilmeli, postpartum dönemde depresyon taramaları yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, depresyon, postpartum dönem

SS-011

THE RELATIONSHIP BETWEEN HEALTH LITERACY, ANXIETY, AND FEAR OF CHILDBIRTH IN PREGNANT WOMEN

Filiz Soyhan[1], Dilek Coşkuner Potur[2]

[1]Marmara University Faculty of Health Sciences, İstanbul
[2]Marmara University Faculty of Health Sciences Division of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, İstanbul

Filiz Soyhan / Marmara University Faculty of Health Sciences, İstanbul

Purpose: The study was planned in order to determine the relationship between health literacy, anxiety, and fear of childbrth in pregnant women.

Method: The population of the study, which was designed as a decriptive, cross-sectional and relational screening research, consisted of the pregnant women who applied for antenatal follow-up to the Obstetrics Polyclinics of a Research and Training hospital in Istanbul between September-December 2020. 360 pregnant women who were in the last trimester of their pregnancy and met the inclusion criteria were included in the study sample. As data collection tools, Personal Information Form, Turkish Health Literacy Scale 32 (THLS-32), Beck Anxiety Inventory (BAI), Wijma Birth Expectation/Experience Scale Version A (W-DEQ/A) were used. The data were collected through face-to-face interviews.

Findings: The mean age of the participating pregnant women was 28.55±4.49 (Min-Max:18-40) years, their average week of pregnancy was 31.82±2.84 (Min-Max:28-40), and their average number of pregnancies was 2.51±1.28 (Min-Max: 1-8). 43.1% of the pregnant women were high school graduteas, and 75.8% were housewives. Their THLS-32 total scale mean score was 30.87±8.70, BAI total scale mean score was 16.56±7.98, and W-DEQ/A total scale mean score was 73.80±22.46. It was determined that 56.1% of the participants had health literacy at a problematic-limited level, 38.6% experienced anxiety at a moderate level and 11.1% at a severe level, and 46.1% experienced fear of childbirth at a severe level. A low but negative and statistically significant relationship was determined between W-DEQ/A total scale mean score and THLS-32 total scale mean score ($r=0.232$; $p<0.01$).

Result: It was determined that more than half of the pregnant women in the study sample had a limited level of health literacy, that almost half of them experienced severe fear of childbirth, and that nearly half of them experienced anxiety at moderate and severe levels. It was also determined that the pregnant women with high health literacy level had less fear of childbirth.

Keywords: Health literacy, fear of childbirth, anxiety, pregnancy.

GEBELERDE SAĞLIK OKUR YAZARLIĞI, ANKSİYETE VE DOĞUM KORKUSU ARASINDAKİ İLİŞKİ

Filiz Soyhan[1], Dilek Coşkuner Potur[2]

[1]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul

Filiz Soyhan / Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, İstanbul

Amaç: Gebelerde sağlık okuryazarlığı, anksiyete ve doğum korkusu arasındaki ilişkinin belirlenmesi amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipteki araştırmanın evrenini İstanbul'da bir Eğitim ve Araştırma Hastanesinin Kadın Doğum Polikliniğine Eylül - Aralık 2020 tarihleri arasında antenatal takip amacı ile başvuran gebeler oluşturdu. Örnekleme gebeliğinin son trimesterinde olan ve araştırmaya dahil olma kriterlerini karşılayan 360 gebe alındı. Veri toplama aracı olarak Personal Information Form, Turkish Health Literacy Scale 32 (THLS-32), Beck Anxiety Inventory (BAI), Wijma Birth Expectation/Experience Scale A Version (W-DEQ/A) kullanıldı. Veriler yüz yüze görüşme yöntemi ile elde edildi.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 28,55±4,49 (Min-Max:18-40) yıl olup gebelik haftası ortalamaları 31,82±2,84 (Min-Max:28-40), gebelik sayısı ortalamaları 2,51±1,28 (Min-Max: 1-8)'dir. Gebelerin %43,1'i lise mezunu ve %75.8'i ev hanımıdır. THLS-32 ölçeği toplam puan ortalaması 30,87±8,70, BAI toplam puan ortalaması 16,56 ±7,98, W-DEQ/A toplam puan ortalaması 73,80±22,46'dır. Katılımcıların %56,1'i sorunlu-sınırlı sağlık okuryazarlığı düzeyine sahip olup, %38,6'sı orta, %11.1'i şiddetli düzeyde anksiyete yaşıyor iken, %46,1'i şiddetli düzeyde doğum korkusu yaşadığı belirlendi. W-DEQ/A toplam puan ortalaması ile THLS-32 ölçeği toplam puan ortalaması ($r=-0,232$; $p<0,01$) arasında yine düşük düzeyde ancak negatif yönde, istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki saptandı.

Sonuç: Gebelerin yarısından fazlası sınırlı sağlık okur yazarlık düzeydinde olduğu, yarıya yakını şiddetli doğum korkusu, yine yarıya yakını orta ve şiddetli düzeyde anksiyete yaşadıkları belirlendi. Sağlık okuryazarlığı yüksek olan gebelerin ise doğum korkusunun daha düşük olduğu belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, doğum korkusu, anksiyete, gebelik

SS-012

EFFECT OF EDUCATION OF DISCHARGE ADMINISTERED TO POSTPARTUM MOTHERS ON LEVEL OF READINESS FOR POSTPARTUM DISCHARGE

Hatice Kahyaoğlu Süt[1], Burcu Küçükkaya[1], Zeliha Elkan Kıyat[2], Ecem Şallı[3]

[1]Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Edirne, Turkey.
[2]Kırklareli University, School of Health, Department of Midwifery, Kırklareli, Turkey.
[3]Tekirdağ İsmail Fehmi Cumalıoğlu City Hospital, Minor Oncology Service, Tekirdağ, Turkey.

Burcu Küçükkaya / Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Edirne, Turkey.

Aim: In this study, it was aimed to examine the effect of education of discharge administered to postpartum mothers on level of readiness for postpartum discharge.

Material and Method: This prospective, controlled study was carried out between February and December 2020 in the Hospital of the Faculty of Medicine of a University and the Obstetrics Service of a State Hospital. The study was conducted on a total of 210 mothers, with n = 105 in the training group and n = 105 in the control group. A questionnaire form prepared by examining the literature was applied to the mothers who volunteered to participate in the study, and the Readiness for Hospital Discharge Scale–New Mother Form (RHD-NMF) was administered. Postpartum discharge training (postpartum period care, breastfeeding and breast milk, newborn baby care training accompanied by training booklets) was given to the training group determined according to the randomization method, while the other group was not trained. Before being discharged to the education and control groups, RHD-NMF was reapplied.

Results: The mean age of the discharged group was 28.3 ± 5.6 and the control group was 28.4 ± 5.6 (p = 0.951). A significant difference was found between the total and sub-dimension mean scores of the education group before and after the training, and the total and sub-dimension mean scores of the control group at the beginning and before discharge (p <0.001). Accordingly, it was found that the education group's level of readiness for discharge from the hospital after discharge education increased. A significant difference was found between the groups between the total and sub-dimension mean scores of the RHD-NMF (p <0.001). It was determined that the baseline and discharge scores of the control group (the level of readiness for discharge) of the HTSÖ-FABS decreased significantly in the negative direction, while the education group increased positively (p <0.001).

Conclusion: Postpartum period care, breastfeeding and breast milk, newborn baby care trainings given to mothers before discharge from the hospital increased the level of readiness of mothers for discharge. Pre-discharge training is recommended by nurses and midwives to mothers who have just given birth.

Keywords: Postpartum, education of discharge, readiness for discharge

DOĞUM SONU ANNELERE VERİLEN TABURCULUK EĞİTİMİNİN, TABURCULUĞA HAZIR OLUŞLUK DÜZEYİNE ETKİSİ

Hatice Kahyaoğlu Süt[1], Burcu Küçükkaya[1], Zeliha Elkan Kıyat[2], Ecem Şallı[3]

[1]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye.
[2]Kırklareli Üniversitesi, Sağlık Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Kırklareli, Türkiye.
[3]Tekirdağ İsmail Fehmi Cumalıoğlu Şehir Hastanesi, Yandal-Onkoloji Servisi, Tekirdağ, Türkiye.

Burcu Küçükkaya / Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye.

Amaç: Bu çalışmada, doğum sonu annelere verilen taburculuk eğitiminin, taburculuğa hazır oluşluk düzeyine etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç-Yöntem: Prospektif, kontrollü olarak yürütülen bu çalışma Şubat-Aralık 2020 tarihleri arasında, bir Üniversitenin Tıp Fakültesi Hastanesi ile bir Devlet Hastanesinin Doğum Servisi'nde gerçekleştirilmiştir. Eğitim grubu n=105 ve Kontrol grubu n=105 olmak üzere toplam 210 anne üzerinde çalışma yürütülmüştür. Çalışmaya katılmaya gönüllü annelere literatür incelenerek hazırlanan bir anket formu ile Hastane Taburculuğuna Hazır Oluşluk Ölçeği-Yeni Doğum Yapmış Anne Formu (HTHÖ-YDAF) uygulanmıştır. Randomizasyon yöntemine göre belirlenen eğitim grubuna doğum sonu taburculuk eğitimi (doğum sonu dönem bakımı, emzirme ve anne sütü, yenidoğan bebek bakımı eğitim kitapçıkları eşliğinde verilen eğitim) verilmiş olup diğer gruba ise eğitim verilmemiştir. Eğitim ve kontrol gruplarına taburcu olmadan önce HTHÖ-YDAF tekrar uygulanmıştır.

Bulgular: Taburculuk eğitimi alan grubun yaş ortalaması 28,3 ± 5,6, kontrol grubunun 28,4 ± 5,6'dir (p=0,951). Eğitim grubunun, eğitim öncesi ve sonrası HTHÖ-YDAF ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları ile kontrol grubunun başlangıç ve taburculuk öncesi HTHÖ-YDAF ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları arasında anlamlı fark bulunmuştur (p<0.001). Buna göre, taburculuk eğitimi sonrası eğitim grubunun hastaneden taburculuğa hazır oluşluk düzeylerinin arttığı saptanmıştır. Gruplar arasında HTHÖ-YDAF ölçeği toplam ve alt boyut puan ortalamaları puan farkları arasında anlamlı fark bulunmuştur (p<0.001). Kontrol grubunun başlangıç ve taburculuk HTHÖ-YDAF ölçeği puanının (taburculuğa hazır oluşluk düzeylerinin) negatif yönde anlamlı azaldığı, eğitim grubunun ise pozitif yönde arttığı tespit edilmiştir (p<0.001).

Sonuç: Doğum sonu hastaneden taburcu olmadan önce annelere verilen doğum sonu dönem bakımı, emzirme ve anne sütü, yenidoğan bebek bakımı eğitimleri annelerin taburculuğa hazır oluşluk düzeyini artırmıştır. Hemşire ve ebeler tarafından yeni doğum yapan annelere taburculuk öncesi eğitim verilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, taburculuk eğitimi, taburculuğa hazır oluşluk

SS-013

EXAMINATION OF EXPOSURE TO EMOTIONAL VIOLENCE AND ADULT ATTACHMENT STYLES OF ACCORDING TO WOMEN'S TYPE OF BIRTH

Ebru Bekmezci[1], Hediye Karakoç[2], Halime Esra Meram[1]

[1]Selçuk University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Konya.
[2]KTO Karatay University, College of Health Science, Department of Midwifery, Konya.

Ebru Bekmezci / Selçuk University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, Konya.

Purpose: The research was conducted to examine the mothers' exposure to emotional violence and attachment styles according to their birth patterns.

Methods: The research was planned in the case-control type web-based research model. The study sample included 309 women, including normal delivery (n=54), emergency cesarean section (n=127), planned cesarean section (n=128). Research data were collected with the Introductory Information Form, the Emotional Violence Scale, and the Adult Attachment Style Scale.

Results: The mean age of the normal delivery group was 25.11±4.03, 46.3% of them were high school graduates, the mean age of the emergency cesarean section was 27.42±4.44, 48.8% of them were at university or higher education level, and the mean age of the planned cesarean section was 27. ,46±4.51 and 48.4% of them are at university or higher education level. It was found that there was no difference between the groups in terms of secure (p=0.416), avoidant (p=0.601) and anxious (p=0.455) attachment styles. When the mean scores of exposure to emotional violence of the groups are examined; it was determined that there was no significant difference between the groups (p=0.372), and the mean score of the group who had emergency cesarean section was lower.

Conclusion: It was found that adult attachment styles and emotional violence did not differ according to the birth patterns of the mothers. It was determined that the anxious attachment point averages of the mothers who had planned cesarean section were higher, and that the mothers who had an emergency cesarean section were exposed to lower levels of emotional violence.

Keywords: Adult Attachment Styles, Cesarean, Emotional Violence

KADINLARIN DOĞUM ŞEKİLLERİNE GÖRE DUYGUSAL ŞİDDETE MARUZ KALMA DURUMLARI VE YETİŞKİN BAĞLANMA BİÇİMLERİNİN İNCELENMESİ

Ebru Bekmezci[1], Hediye Karakoç[2], Halime Esra Meram[1]

[1]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya.
[2]KTO Karatay Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Konya.

Ebru Bekmezci[1]/ Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya.

Amaç: Araştırma, annelerin yaptıkları doğum şekillerine göre duygusal şiddete maruz kalma durumları ve bağlanma biçimlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma, vaka-kontrol tipi web tabanlı araştırma modelinde planlanmıştır. Araştırma örneklemine normal doğum (n=54), acil sezaryen (n=127), planlı sezaryen (n=128) olmak üzere 309 kadın dahil edilmiştir. Araştırma verileri Tanıtıcı Bilgi Formu, Duygusal Şiddete Maruz Kalma Ölçeği ve Erişkin bağlanma Biçimi Ölçeği ile toplanmıştır.

Bulgular: Normal doğum yapan grubun yaş ortalaması 25.11±4.03 olup %46.3'ü lise mezunu, acil sezaryen yapan grubun yaş ortalaması 27,42±4,44 olup %48.8'i üniversite ve üstü eğitim düzeyinde, planlı sezaryen yapan grubun yaş ortalaması 27,46±4,51 olup %48.4'ü üniversite ve üstü eğitim düzeyindedir. Doğum şekilleri bakımından güvenli (p=0.416), çekingen (p=0.601) ve kaygılı (p=0.455) bağlanma biçimlerine göre gruplar arasında fark olmadığı bulunmuştur. Grupların duygusal şiddete maruz kalma puan ortalamaları incelendiğinde ise; gruplar arasında anlamlı farklılık olmadığı (p=0.372), acil sezaryen doğum yapan grubun puan ortalamasının daha düşük olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Annelerin doğum şekillerine göre yetişkin bağlanma biçimlerinin ve duygusal şiddete maruz kalma durumlarının farklılık göstermediği bulunmuştur. Planlı sezaryen yapan annelerin kaygılı bağlanma puan ortalamalarının daha yüksek olduğu, acil sezaryen yapan annelerin ise daha düşük düzeyde duygusal şiddete maruz kaldıkları saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Yetişkin Bağlanma Biçimi, Sezaryen, Duygusal Şiddet

SS-014

THE PREVALENCE OF CESAREAN DELIVERY AND THE EFFECTING FACTORS DURING THE COVID-19 PANDEMIC: A CROSS-SECTIONAL STUDY FROM TURKEY

Fatma Koruk[1], Zeliha Turan[1], Ruken Tunç[2], Melisa Uysal[2], İbrahim Koruk[3]

[1]Harran University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Sanliurfa, Turkey
[2]Sanliurfa Training and Research Hospital, Pandemic Service, Sanliurfa, Turkey
[3]Harran University Faculty of Medicine, Public Health Department, Sanliurfa, Turkey

Zeliha Turan / Harran University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Sanliurfa, Turkey

Objectives: In terms of the clinical picture during pregnancy and perinatal outcomes, there is an insufficient amount of data in the literature regarding the effects of COVID-19 infection, which is spreading rapidly worldwide. In this study, we aimed to determine the frequency of cesarean deliveries in during the pandemic, as well as to show the effect of COVID-19 positivity and certain other variables on cesarean section delivery.

Methods: The sample of this cross-sectional study consists of 956 women who gave birth in a state hospital.

Results: In this study, the prevalence of cesarean section was found to be 33.2%. Also, compared to the general population the rate of cesarean delivery was found to be 2.1 times higher in women whose incomes were less than their expenses, 2.2 times higher in those with health insurance, 13.6 times higher in those who were COVID-19 positive, and 1.6 times higher in those who did not receive regular prenatal care.

Conclusion: This study showed that COVID-19 infection significantly increased the prevalence of cesarean section. In addition, it was observed that the negativities related to the social determinants of well-being continued during the pandemic period and were effective in the increase of cesarean deliveries.

Keywords: Cesarean section, prevalence, COVID-19, Turkey.

COVID-19 PANDEMİSİ SIRASINDA SEZARYEN PREVALANSI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER: TÜRKİYE'DEN KESİTSEL BİR ÇALIŞMA

Fatma Koruk[1], Zeliha Turan[1], Ruken Tunç[2], Melisa Uysal[2], İbrahim Koruk[3]

[1]Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Şanlıurfa, Türkiye;
[2]Şanlıurfa Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Pandemi Servisi, Şanlıurfa, Türkiye;
[3]Harran Üniversitesi Tıp Fakültesi, Halk Sağlığı Anabilim Dalı, Şanlıurfa, Türkiye.

Zeliha Turan / Harran Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Şanlıurfa, Türkiye;

Amaç: Tüm dünyada hızla yayılan COVID-19 enfeksiyonunun gebelikte klinik tablo ve perinatal sonuçlarına ilişkin literatürde yetersiz miktarda veri bulunmaktadır. Bu çalışmada pandemi döneminde sezaryen doğum sıklığını belirlemeyi ve ayrıca COVID-19 pozitifliği ve diğer bazı değişkenlerin sezaryen doğuma etkisini göstermeyi amaçladık.

Yöntemler: Kesitsel tipteki bu araştırmanın örneklemini bir devlet hastanesinde doğum yapan 956 kadın oluşturmaktadır.

Bulgular: Bu çalışmada sezaryen prevalansı %33.2 olarak bulundu. Ayrıca sezaryen doğum oranının genel nüfusa göre geliri giderinden az olan kadınlarda 2,1 kat, sağlık sigortası olanlarda 2,2 kat, COVID-19 pozitif olanlarda 13,6 kat, düzenli doğum öncesi bakım almayanlarda 1,6 kat daha yüksek olduğu saptandı.

Sonuç: Bu çalışma, COVID-19 enfeksiyonunun sezaryen prevalansını önemli ölçüde artırdığını gösterdi. Ayrıca sağlığın sosyal belirleyicilerine ilişkin olumsuzlukların pandemi döneminde de devam ettiği ve sezaryen doğumların artmasında etkili olduğu gözlendi.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, prevalans, COVID-19, Türkiye.

SS-015

THE EFFECT OF SEXUALITY EDUCATION AND COUNSELING PROGRAM BASED ON EX-PLISSIT MODEL ON SEXUAL LIFE OF PREGNANT WOMEN

Nermin Altunbaş[1], Zehra Gölbaşı[2]

[1]Sivas Provincial Health Directorate
[2]Lokman Hekim University

Nermin Altunbaş / Sivas Provincial Health Directorate

Objective: This study aimed to determine the effect of sexuality education and counseling program based on Ex-PLISSIT model, including the dimensions sexual function, attitude towards sexuality in pregnancy, sexual distress and sexual quality of life on sexual life of pregnant women.

Materials and Methods: This study is a pretest-posttest design experimental study with control group.The study was completed with 32 in the experimental group and 30 in the control group.Data were collected using Personal Information Form,Female Sexual Function Index,Attitude Scale Towards Sexuality in Pregnancy,Female Sexual Distress Scale-Revised and Sexual Quality of Life Scale-Female.A determined number of pregnant women were recruited,and first the both groups were formed. 8-16th weeks of pregnancy all data collection forms were applied at the first interview.The first session of the sexual education and counseling was applied to in the experimental group individually.18-26th weeks of pregnancy data collection forms were applied to in both groups.The second session of the sexual education and counseling was applied to in the experimental group.28-36th weeks of pregnancy data collection forms were applied for the last time to the both groups.The data were evaluated used descriptive statistics,chi-square test, independent groups t-test,variance analysis,correlation analysis and regression analysis.

Results:İt was determined that there was no statistically significant difference between the both groups in terms of individually characteristics($p>0.05$).It was found that there was statistically no significant difference between the both groups pre-test the sexual function,the attitude towards sexuality and the sexual quality of life mean scores of the pregnant women($p>0.05$),there was a statistically significant difference between the mean scores of the sexual distress in favor of the control group($p<0.05$).There was statistically no significant difference between the mean scores of the sexual function and the sexual distress in the second test and post-test($p>0.05$),but there was a statistically significant difference between the mean score of the attitude towards sexuality in pregnancy and the sexual quality of life($p<0.05$).In the evaluation made within the groups,there was a statistically significant difference between the repeated measurements in the experimental group in the mean scores of the all scales score averages($p<0.05$).

Conclusion: As a result,it was found that the sexual education and counseling program given pregnant women increased positive attitude towards sexuality and sexual quality of life but,it was determined that there was no significant effect on sexual function and sexual distress.It was found that sexual function problems and sexual distress of pregnant women who were given sexual education and counseling decreased.

Keywords: Pregnancy, Sexual Life, Ex-PLISSIT Model, Nursing, Education and Counseling.

GEBELERE YÖNELİK EX-PLISSIT MODELİ'NE GÖRE GELİŞTİRİLEN CİNSEL EĞİTİM VE DANIŞMANLIK PROGRAMININ CİNSEL YAŞAM ÜZERİNE ETKİSİ

Nermin Altunbaş[1], Zehra Gölbaşı[2]

[1]Sivas İl Sağlık Müdürlüğü
[2]Lokman Hekim Üniversitesi

Nermin Altunbaş / Sivas İl Sağlık Müdürlüğü

Amaç: Araştırma, gebelere yönelik Ex-PLISSIT modeline göre geliştirilen cinsel eğitim ve danışmanlık programının cinsel işlev, gebelikte cinselliğe karşı tutum, cinsel sıkıntı ve cinsel yaşam kalitesi boyutlarını içeren cinsel yaşam üzerine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç-Yöntem: Ön test-son test, kontrol gruplu deneysel araştırmanın örneklemini 32'si deney, 30'u kontrol grubunda olan 62 gebe oluşturdu. Veriler Eylül 2019-Mayıs 2020 tarihleri arasında "Kişisel Bilgi Formu, Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Gebelikte Cinselliğe Karşı Tutum Ölçeği, Kadın Cinsel Sıkıntı Ölçeği-Revize ve Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın ile toplandı. Gebelik kontrolü için hastaneye başvuran gebelerden örneklem kriterlerini karşılayanlar saptandı. Belirlenen sayıda gebe alınarak önce deney grubu, sonra kontrol grubu oluşturuldu. Her iki gruptaki gebelere gebeliğin 8-16. haftasında ilk görüşmede tüm veri toplama formları uygulandı. İlk görüşmeden sonra deney grubundaki gebelere bireysel olarak Ex-PLISSIT modeline göre geliştirilen cinsel eğitim ve danışmanlık programının birinci oturumu uygulandı. Gebeliğin 18-26. haftasında gebelerle tekrar görüşüldü. Her iki gruptaki gebelere veri toplama formları uygulandı. Deney grubundaki gebelere cinsel eğitim ve danışmanlık programının ikinci oturumu uygulandı. Gebeliğin 28-36. haftasında ise, deney ve kontrol grubundaki gebelere veri toplama formları son kez uygulandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, ki-kare testi, bağımsız gruplarda t-testi, varyans analizi, korelasyon ve regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Deney ve kontrol gruplarının bireysel özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). Ön testte deney ve kontrol grubunda yer alan gebelerin Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Gebelikte Cinselliğe Karşı Tutum Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$), Kadın Cinsel Sıkıntı Ölçeği-Revize puan ortalamaları arasında kontrol grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,05$). İkinci ve son testte grupların Kadın Cinsel İşlev Ölçeği ve Kadın Cinsel Sıkıntı Ölçeği-Revize puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmazken ($p>0,05$), Gebelikte Cinselliğe Karşı Tutum Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın puan ortalamaları arasında deney grubu lehine istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,05$). Grupların kendi içinde yapılan değerlendirmesinde deney grubundaki gebelerin Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Gebelikte Cinselliğe Karşı Tutum Ölçeği, Kadın Cinsel Sıkıntı Ölçeği-Revize, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın puan ortalamalarının tekrarlı ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,05$).

Sonuç: Gebelere yönelik Ex-PLISSIT modeline göre geliştirilen cinsel eğitim ve danışmanlık programının gebelikte cinselliğe karşı olumlu tutum geliştirmede etkili olduğu ve cinsel yaşam kalitesini artırdığı, cinsel işlev ve cinsel sıkıntı üzerinde anlamlı bir etkisinin olmadığı belirlendi. Cinsel eğitim ve danışmanlık verilen gebelerin cinsel işlev sorunlarının ve cinsel sıkıntılarının azaldığı saptandı.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Cinsel Yaşam, Ex-PLISSIT Modeli, Hemşirelik, Eğitim ve Danışmanlık.

SS-016

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN CARPAL TUNNEL SYNDROME AND SLEEP QUALITY IN PREGNANT WOMEN: A PILOT STUDY

Demet Öztürk[1], Mustafa Sarı[1], Pakize Eylem Şeker Arı[2], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim University
[2]Lokman Hekim University Ankara Hospital

Demet Öztürk / Lokman Hekim University

Purpose: Carpal Tunnel Syndrome (CTS) is an entrapment pathology that can be seen in pregnant women, especially in the third trimester and with a rate of 23%. Symptoms that occur due to edema and increase in relaxin hormone in pregnant women can be seen bilaterally or unilaterally. In addition to neuropathic findings and loss of strength due to entrapment of the median nerve, symptoms that occur due to increased nighttime edema and inflammation may also impair sleep quality. Our study aimed to examine the relationship between CTS symptoms and sleep quality in pregnant women in different trimesters.

Method: Demographic and pregnancy-related information of 54 pregnant women included in the study were recorded. The level of exposure to CTS was evaluated with the Boston Carpal Tunnel Syndrome Questionnaire(BCTSQ), sleep quality was evaluated with the Pittsburg Sleep Quality Index(PUKI). Hand grip strength was measured bilaterally 3 times with a dynamometer and the average of the measurements was taken. Data were analyzed with the Kruskal-Wallis and Spearman correlation test.

Results: The mean age of the participants was 29.96±4.13 years and the mean gestational age was 27.33±9.88 weeks. The number of pregnant women in the 1st, 2nd and 3rd trimesters was 9, 17 and 25 respectively. In the first trimester, BCTSQ Symptom Severity Score(SSS) was 1.19±0.3 and Functional Status Scale Score(FSSS) was 1.40±0.5; In the second trimester, SSS was 1.22±0.35 and FSSS 1.30±0.45; In the third trimester, SSS was 1.19±0.31 and FSSS was 1.30±0.44. It was found that SSS and FSSS scores had a significant effect on the Subjective Sleep Quality sub-dimension of PUKI (β=0.401, p=0.003)(β=0.430, p=0.001). FSSS has been shown to have a significant effect on the total score of PUKI (p=0.042). According to trimesters, right hand grip strengths were 24.58±6.66, 24.51±4.16, and 27.41±6.28. Left hand grip strengths were 20.41±5.98, 22.84±3.68, and 25.41±6.77. No significant relationship has been found between hand grip strength, trimesters, and BCTSQ sub-dimensions (p>0.05).

Conclusion: In the study, it was found that "Subjective Sleep Quality" sub-dimension was negatively affected by the increase in hand-wrist symptoms associated with CTS in pregnant women, and there was no relationship between other sub-dimensions of PUKI. In addition, it was found that there was no significant relationship between the level of being affected by CTS and hand grip strength.

Keywords: Pregnancy, Carpal tunnel syndrome, Sleep quality, Trimester, Grip strength.

GEBELERDE KARPAL TÜNEL SENDROMU İLE UYKU KALİTESİ ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ: PİLOT ÇALIŞMA

Demet Öztürk[1], Mustafa Sarı[1], Pakize Eylem Şeker Arı[2], Nilgün Bek[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi
[2]Lokman Hekim Üniversitesi Ankara Hastanesi

Demet Öztürk / Lokman Hekim Üniversitesi

Amaç: Karpal Tünel Sendromu (KTS), genel toplumda görülme sıklığının yanı sıra, gebelerde de özellikle 3. trimesterde, yaklaşık %23 oranında görülebilen tuzaklanma patolojisidir. Gebelerde, ödem ve relaksin hormonundaki artış nedeniyle ortaya çıkan semptomlar, bilateral ya da unilateral olarak görülebilmektedir. Median sinirin tuzaklanmasına bağlı olarak görülen nöropatik bulgular ve kuvvet kaybının yanı sıra ödem ve inflamasyonun gece artması nedeniyle ortaya çıkan semptomlar da uyku kalitesini bozabilmektedir. Bu doğrultuda, çalışmamızda farklı trimesterlerdeki gebelerde KTS semptomları ile uyku kalitesi arasındaki ilişkiyi incelemek amaçlandı.

Yöntem: Çalışmaya dahil edilen 54 gebenin demografik ve gebeliğe ilişkin bilgileri kaydedildi. KTS'den etkilenme düzeyi, Boston Karpal Tünel Sendromu Sorgulama Anketi(BKTSSA) ile, uyku kalitesi ise Pittsburg Uyku Kalitesi İndeksi(PUKİ) ile değerlendirildi. KTS semptomları ile ilişkili el kavrama kuvvetleri, dinamometre ile bilateral olarak 3'er defa ölçüldü ve ölçümlerin ortalaması alındı. Veriler Kruskal-Wallis ve Spearman korelasyon testi ile analiz edildi.

Bulgular: Gebelerin yaşları ortalama 29,96±4,13 yıl ve gestasyonel yaşları 27,33±9,88 haftaydı. 1, 2. ve 3. trimesterdeki gebe sayısı sırasıyla 9, 17, 25 idi. Birinci trimesterde BKTSSA Semptom Şiddet Skoru(SŞS) 1,19±0,3 ve Fonksiyonel Durum Skalası Skoru(FDSS) 1,40±0,5; ikinci trimesterde SŞS 1,22±0,35 ve FDSS 1,30±0,45; üçüncü trimesterde ise SŞS 1,19±0,31 ve FDSS 1,30±0,44 bulundu. BKTSSA'nın SŞS ve FDSS puanlarının, PUKİ'nin Öznel Uyku Kalitesi alt boyutuna anlamlı olarak etki ettiği bulunmuştur (β=0,401, p=0,003)(β=0,430, p=0,001). FDSS, PUKİ'nin toplam skoruna anlamlı etki ettiği gösterilmiştir (p=0,042). Sağ el kavrama kuvvetleri trimesterlere göre sırasıyla; 24,58±6,66, 24,51±4,16 ve 27,41±6,28 idi. Sol el kavrama kuvvetleri ise trimesterlere göre sırasıyla; 20,41±5,98, 22,84±3,68 ve 25,41±6,77 idi. El kavrama kuvveti ile trimesterler ve BKTSSA alt boyutları arasında anlamlı bir ilişkiye rastlanmadı (p>0,05).

Sonuç: Çalışmamızda, gebelerde KTS ile ilişkilendirilmiş el-el bileği semptomlarının artmasıyla, "Öznel Uyku Kalitesi" alt boyutunun olumsuz etkilendiği ve PUKİ'nin diğer alt boyutları arasında herhangi bir ilişki olmadığı bulundu. Ayrıca, KTS'den etkilenme düzeyi ile el kavrama kuvveti arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Karpal tünel sendromu, Uyku kalitesi, Trimester, Kavrama kuvveti.

SS-017

DIGITAL MOTHERHOOD IN THE LIGHT OF TECHNOLOGICAL DEVELOPMENTS

Figen Yanık[1], Merlinda Aluş Tokat[1], Dilek Bilgiç[1]

[1]Dokuz Eylul University Faculty of Nursing

Figen Yanık / Dokuz Eylul University Faculty of Nursing

As technology continues to develop effectively, the concept of motherhood, which is the most important building block of society, has gained a new dimension. Unlike previous generations, new generation mothers have different access to information and learning method due to their technology use skills. Internet addresses, social media, blogs and mobile applications are at the center of the information access and learning processes of the new generation mothers. Women with motherhood experience share their feelings and experiences in this process with other mothers via digital platform. With the widespread distribution of “motherhood information”, which is experienced among women and continued through generations, has made the motherhood culture visible in the digital environment. Along with the opportunities offered by the online environment, a lot of information about motherhood, which was learned orally from the family and the immediate environment, started to be learned from people who had motherhood experience but were not known before. Online environments have turned into environments frequently preferred by mothers who want to share their experiences and learn new information about pregnancy and birth. New generation mothers can establish social connections thanks to technology and can access social support via the internet. Studies show that new generation mothers often seek social support from other new mothers with similar experience and benefit from digital media in this way. As a result, digital media tools meet the needs of the new generation mothers, respond to their demands and come up with the answers to the questions in their minds. In this case, the traditional form of motherhood has turned into a “new generation digital motherhood”. Within the scope of digital motherhood, mothers benefit from the digital environment in subjects such as breastfeeding, baby care, sexuality, weight loss, diet. Technology has the potential to provide interaction, rapid access to information and social support. With the use of technology, new mothers can maintain their social bonds and establish new appropriate bonds for their new status in life, motherhood. Therefore, online sources of information containing personalized health information should be recommended for pregnant women and puerpera women who need online information.

Keywords: Digital motherhood, Technology, Social media.

TEKNOLOJİK GELİŞMELER IŞIĞINDA DİJİTAL ANNELİK KAVRAMI

Figen Yanık[1], Merlinda Aluş Tokat[1], Dilek Bilgiç[1]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Figen Yanık / Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Teknolojinin etkili bir şekilde gelişmeye devam etmesiyle birlikte toplumun en önemli yapıtaşı olan annelik kavramı yeni bir boyut kazanmıştır. Teknoloji kullanım becerileri nedeniyle yeni nesil annelerin kendilerinden önceki nesillerden farklı olarak bilgiye erişimi ve öğrenme yöntemi önceki nesillerden farklı olmaktadır. Yeni nesil annelerin bilgiye ulaşma ve öğrenme süreçlerinin merkezinde internet siteleri, sosyal medya, bloglar ve mobil uygulamalar bulunmaktadır. Annelik deneyimine sahip kadınlar bu süreçteki hislerini, neler yaşadıklarını, bloglar aracılığı ile başka annelerle paylaşmaktadır. Kadınlar arasında yaşanan ve nesiller boyunca aktarılarak sürdürülen "annelik bilgisi" elektronik ortamda paylaşımların yaygınlaşmasıyla birlikte annelik kültürünü ev içinden çıkarmış, sanal ortamda görünür hale getirmiştir. Çevrimiçi ortamın sunduğu imkanlar ile birlikte aile ve yakın çevreden sözlü olarak öğrenilen anneliğe dair birçok bilgi, annelik deneyimine sahip fakat daha önce tanınmayan kişilerden öğrenilmeye başlanmıştır. Çevrimiçi ortamlar hem yeni nesil annelerin deneyimlerini paylaştığı hem de gebelik ve doğum ile ilgili yeni bilgiler öğrenmek isteyen annelerin sıklıkla tercih ettiği ortamlara dönüşmüştür. Yeni nesil anneler teknoloji sayesinde sosyal bağlantılar kurabilmekte ve sosyal desteğe internet aracılığı ile erişebilmektedir. Araştırmalar yeni nesil annelerin çoğu zaman benzer deneyime sahip diğer yeni annelerden sosyal destek aradıklarını ve dijital ortamdan bu yolla faydalandıklarını göstermektedir. Sonuç olarak dijital ortam araçları yeni nesil annelerin ihtiyaçlarını karşılamakta, onların taleplerine yanıt vermekte ve akıllarında oluşan soruların yanıtlarını ortaya çıkmaktadır. Bu durumda geleneksel annelik formu "yeni nesil dijital annelik"e evrilmiştir. Teknolojinin etkileşim, bilgiye hızlı erişim ve sosyal destek sağlama potansiyeli vardır. Teknolojinin kullanımıyla birlikte yeni anneler sosyal bağlarını koruyabilir ve hayattaki yeni statüleri olan annelik için yeni uygun bağlar kurabilir. Bu nedenle online bilgiye ihtiyaç duyan kadınların kullanımı için kişiselleştirilmiş sağlık bilgilerinin yer aldığı online bilgi kaynakları önerilmeli, gebelerin ve lohusaların güvenli, sağlıklı karar vermelerine yardımcı olacak bilgilere ulaşması sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Dijital annelik, Teknoloji, Sosyal medya.

SS-018

BREASTFEEDING DURING THE COVID-19 PANDEMIC: A SYSTEMATIC REVIEW

Özge Şiir Dağlar[1]

[1]*Istanbul Kent University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey*

Özge Şiir Dağlar / Istanbul Kent University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Istanbul, Turkey

Aim: In this review, it is aimed to examine the effects of the COVID-19 pandemic on breastfeeding based on the literature.

Method: The search using the PICO method was carried out online between June 10 and July 10, 2021 in Google Academic, Pubmed and Cochrane databases in Turkish and English using the combinations of the keywords "COVID-19, breastfeeding, breast milk". In the search, research articles published between January 2019 and July 2021, whose full texts were accessed and examining the effects of the COVID-19 pandemic on breastfeeding, were discussed. Reviews and abstracts were not included in the evaluation. As a result of the search, 304 (Google Scholar: 229, Pubmed: 13, Cochrane: 62) studies were found. Retrieved studies were examined first according to their titles and then according to their abstracts, duplicate articles were removed, and 296 studies that did not meet the inclusion and exclusion criteria were excluded. Eight research articles out of 14 articles whose subject is suitable for the purpose of the study were considered for systematic review. It was determined that 3 of the studies included in the review were cross-sectional, 3 were descriptive, 1 was cohort and 1 was mixed method research.

Results: In the 8 research articles reviewed, it was reported that the most common problems experienced by breastfeeding women during the pandemic process are the isolation processes and the decrease in family, friends and professional support, thinking that the milk is insufficient, not being able to weigh the baby's weight and thinking that he has gained insufficient weight, mastitis and nipple cracks. It was determined that COVID-19 positive mothers voluntarily stopped breastfeeding due to the presence of symptoms, physician's recommendation and concerns about drug side effects. During the pandemic, university-level education, having high-speed Wi-Fi, living in house/ground floor apartment, having a private garden and living in an area with easy access have been found to positively affect breastfeeding. It has also been reported that the pandemic has positively impacted breastfeeding experiences due to extended maternity leave, more time with their babies, less pressure and visitors.

Conclusion: As a result of the literature review, it was determined that women's breastfeeding experiences were significantly affected by the COVID-19 pandemic. In the light of these findings, it is recommended to conduct studies that evaluate the breastfeeding experiences of women during the pandemic and examine the effects of different interventions in breastfeeding support.

Keywords: Covıd-19, breastfeeding, breast milk

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE EMZİRME: BİR SİSTEMATİK İNCELEME

Özge Şiir Dağlar[1]

[1]*İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye*

Özge Şiir Dağlar / İstanbul Kent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Bu derlemede, COVID-19 pandemisinin emzirme üzerine etkilerinin literatüre dayalı olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: PICO metodu kullanılarak yapılan tarama 10 Haziran-10 Temmuz 2021 arasında Google Akademik, Pubmed ve Cochrane veri tabanlarında Türkçe ve İngilizce olarak "COVID-19, emzirme, anne sütü" anahtar kelimelerin kombinasyonları kullanılarak online olarak gerçekleştirilmiştir. Taramada, Ocak 2019-Temmuz 2021 arasında yayımlanmış, tam metinlerine ulaşılan ve COVID-19 pandemisinin emzirme üzerine etkilerini inceleyen araştırma makaleleri ele alınmıştır. Derleme ve bildiri özetleri değerlendirme kapsamına alınmamıştır. Taranma sonucunda 304 (Google Akademik: 229, Pubmed: 13, Cochrane: 62) çalışmaya ulaşılmıştır. Ulaşılan çalışmalar önce başlıklarına göre daha sonra özetlerine göre incelenmiştir, yinelenen makaleler çıkarılmış, dahil etme ve dışlanma kriterlerine uymayan 296 çalışma kapsam dışı bırakılmıştır. Konusu çalışmanın amacına uygun olan 14 makaleden 8 araştırma makalesi sistematik inceleme için ele alınmıştır. Derleme kapsamına alınan araştırmaların 3'ünün kesitsel, 3'ünün tanımlayıcı, 1'inin kohort ve 1'inin de miks metod araştırma olduğu belirlenmiştir.

Bulgular: İncelenen 8 araştırma makalesinde pandemi sürecinde emziren kadınların en sık yaşadıkları sorunların izolasyon süreçleri ile aile, arkadaş ve profesyonel desteğin azalması, sütünün yetersiz olduğunu düşünme, bebeğin kilosunu tartamama ve yetersiz kilo aldığını düşünme, mastit ve meme başı çatlağı olduğu bildirilmiştir. COVID-19 pozitif annelerin semptom varlığı, hekimin önerisi ve ilaç yan etkileri konusundaki endişeleri sebebiyle kendi istekleri ile anne sütü vermeyi bıraktıkları belirlenmiştir. Pandemi sürecinde üniversite düzeyinde eğitim, yüksek hızlı Wi-Fi'ye sahip olma, evde/zemin kat dairesinde yaşama, özel bir bahçeye sahip olma ve erişimin kolay olduğu bir bölgede yaşamanın emzirmeyi olumlu yönde etkilediği saptanmıştır. Ayrıca uzatılmış doğum izinleri, bebekleriyle daha fazla zaman geçirme, daha az baskı ve ziyaretçi nedeniyle pandeminin emzirme deneyimlerini olumlu yönde etkilediği bildirilmiştir.

Sonuç: Literatür incelemesi sonucunda kadınların emzirme deneyimlerinin COVID-19 pandemisinden önemli derecede etkilendiği belirlenmiştir. Bu bulgular ışığında kadınların pandemi sürecinde emzirme deneyimlerini değerlendiren ve emzirme desteğinde farklı girişimlerin etkisinin incelendiği çalışmaların yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, emzirme, anne sütü

SS-019

THE CONCEPT OF SELF-COMPASSION IN WOMEN'S HEALTH

Figen YANIK[1], Dilek BİLGİÇ[1], Merlinda ALUŞ TOKAT[1]

[1]Dokuz Eylul University Faculty of Nursing

Figen YANIK / Dokuz Eylul University Faculty of Nursing

Compassion is the ability to face other people's suffering in a sensitive, patient, loving, empathetic way and to see that these pains are an experience for every person. Self-compassion is directing one's compassionate attitudes and behaviors to yourself. In recent years, studies have been conducted on self-compassion, which is one of the factors affecting physical and psychological health in the field of women's health. However, there are limited studies on this subject in our country. It has been seen in the literature that the concept of self-compassion has been discussed in many areas within the scope of women's health. In studies conducted with women in the menopausal period, it was found that women with high self-compassion took control of the negative effects of menopause and less interventions were applied to their symptoms. Self-compassion can be developed to support well-being in menopausal women. In the field of infertility, the concept of self-compassion can increase the psychological well-being of couples. Self-compassion-based intervention can be an effective approach in many situations, especially in dealing with the problem of infertility, accepting the diagnosis of infertility, adhering to treatment, coping with treatment failures and reducing depressive symptoms. According to the literature, it is known that self-compassion also strengthens mother-infant attachment, increases well-being and improves the quality of life. It was concluded that self-compassion training given to pregnant women at risk of depression during the perinatal period may be beneficial. In the postpartum period, it is stated that it is effective in reducing depression and anxiety. Also a relationship between fear of birth and self-compassion was determined. Besides that was observed that self-compassion can even affect a person's birth preferences. It has been reported in the literature that a self-compassionate approach can help women with disabilities to develop a positive attitude towards sexuality. In another study, it was mentioned that lesbian, bisexual and transsexual individuals have a protective role of self-compassion against social stress and is related to happiness. In conclusion, it can be said that self-compassion is an important factor in improving physiological and psychological health in the field of women's health.

Keywords: Self-compassion, Women's health, Nursing.

KADIN SAĞLIĞI ALANINDA ÖZ-ŞEFKAT KAVRAMI

Figen Yanık[1], Dilek Bilgiç[1], Merlinda Aluş Tokat[1]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Figen Yanık / Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Şefkat diğer insanların acılarını duyarlı, sabırlı, sevecen ve empatik bir şekilde karşılayabilme ve bu acıların her insanın yaşayacağı bir deneyim olduğunu görebilme yeteneğidir. Öz-şefkat ise kişinin şefkatli tutum ve davranışlarını kendine yönlendirmesidir. Son yıllarda kadın sağlığı alanında fiziksel ve psikolojik sağlığı etkileyen faktörlerden biri olan öz-şefkat kavramı ile ilgili araştırmalar yapılmıştır ancak ülkemizde bu konuda sınırlı sayıda araştırma bulunmaktadır. Menopozal dönemdeki kadınlarla yapılan çalışmalarda öz-şefkati yüksek kadınların menopozun olumsuz etkilerinin kontrolünü ele aldıkları ve semptomlarına yönelik daha az girişim uygulandığı saptanmıştır. Menopozal kadınlarda refahı desteklemenin bir yolu olarak öz-şefkat geliştirme düşünülebildiği sonucuna varılmıştır. İnfertilite alanında ise öz-şefkat kavramı çiftlerin psikolojik iyilik halini arttırabilmektedir. Özellikle infertilite sorunu ile başa çıkma, infertilite tanısını kabullenme, tedaviye uyum gösterme, tedavi sürecindeki başarısızlık ve olumsuzluklarla baş etme, tedavi sonuçlarının belirsizliği ile başa çıkma, depresif belirtilerin azaltılması gibi birçok durumda öz-şefkat temelli eğitim müdahalesi etkili bir yaklaşım olabilir. Literatürde öz-şefkatin anne-bebek bağlanmasını da güçlendirdiği, gebelik döneminde annenin duygularıyla başa çıkma yeteneğini arttırdığı, stresi azalttığı ve iyilik halini artırıp yaşam kalitesini iyileştirdiği bilinmektedir. Perinatal dönemde depresyon riski taşıyan gebelere verilen öz-şefkat eğitiminin yararlı olabileceği sonucuna varılmıştır. Postpartum dönemde ise depresyon ve anksiyetenin azaltılması, emzirmenin iyileştirilmesinde de etkili olduğu belirtilmektedir. Doğum korkusu ile öz-şefkat arasında ilişki bulunmuştur. Ayrıca öz-şefkatin kişinin doğum tercihlerini dahi etkileyebileceği görülmüştür. Literatürde öz-şefkatli yaklaşımın engelli kadınlarda cinselliğe karşı olumlu tutum geliştirmeye yardımcı olabileceği bildirilmiştir. Başka bir çalışmada da LBT bireylerin toplum stresine karşı öz-şefkatin koruyucu rolünden ve mutluluk ile ilgisi olduğundan bahsedilmiştir. İncinebilir grup kadınlarda öz-şefkat geliştirici danışmanlık yapılması uygun bir yaklaşım olabilir. Sonuçta kadın sağlığı alanında öz-şefkatin fizyolojik ve psikolojik sağlığı iyileştirebilmede önemli bir etken olabileceği üzerinde durulmaktadır. Ayrıca hemşirelerin öz-şefkat kavramını yeterince bilmediği görülmektedir. Bu nedenle özellikle öz-şefkat kavramıyla ilgili literatürde çalışmalara yer verilmeli, hemşirelerin farkındalıkları arttırılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Öz-şefkat, Kadın sağlığı, Hemşirelik.

SS-020

UTERUS PROTECTIVE APPROACH TO PREGNANT WOMEN WITH PLASENTA INVASION ANOMALIS IN COVID 19 PANDEMIA

Özer Birge[1], Sinan Serdar Ay[1], Tayup Şimşek[1]

[1]Akdeniz University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Department of Gynecology and Obstetrics

Sinan Serdar Ay / Akdeniz University Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Department of Gynecology and Obstetrics

The incidence of placenta accreta, increta, and percreta, collectively called placenta accreta spectrum (PAS) disorders has been rising in the world due to the rise in the incidence of cesarean delivery. While the incidence of PAS disorders is 0.01% in primigravid pregnant women, its incidence increases significantly in women who have undergone numerous uterine surgeries and curettages. These invasion anomalies lead to maternal morbidity and mortality due to life threatening hemorrhage and related massive blood transfusion and cause fertility loss due to emergency hysterectomies. Conservative approach to these cases is extremely important in these days of struggle with the COVID 19 pandemic. This case report aims to describe the conservative surgical management of a placenta increata case during the Covid 19 pandemic.

Keywords: Covid-19, operative surgical procedures; placenta accreta.

COVİD 19 PANDEMİSİNDE PLASENTA İNVAZYON ANOMALİSİ OLAN GEBEYE UTERUS KORUYUCU YAKLAŞIM

Özer Birge[1], Sinan Serdar Ay[1], Tayup Şimşek[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Jinekoloji ve Obstetri bölümü

Sinan Serdar Ay / Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü, Jinekoloji ve Obstetri bölümü

Plasenta akreata spektrum bozukluğu (PAS) içinde yer alan plasenta akreata, inkreata ve perkreata insidansı, dünya çapında artan sezaryenle doğum oranlarına koşut olarak artmaktadır. Geçirilmiş sezaryen öyküsü olmayan primigravid gebelerde PAS insidansı %0.01 iken, uterus cerrahisi ve çok sayıda küretaj geçiren olgularda bu insidans belirgin olarak daha yüksektir. Bununla birlikte; hayatı tehdit eden kanama ve masif kan transfüzyonu nedeniyle maternal morbidite ve hatta mortaliteye, ayrıca yapılan acil histerektomiler nedeniyle fertilite kaybına da sebep olmaktadır. Covid 19 pandemisi ile mücadele edilen bu günlerde, PAS tanısı konulan olgulara konservatif yaklaşım oldukça büyük önem arz etmektedir. Bu olgu sunumunda, Covid 19 pandemisi döneminde konservatif cerrahi yöntemin tercih edildiği bir plasenta inkreata hastası tanımlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, operatif cerrahi yaklaşım, plasenta akreata.

SS-021

THE USE OF WEB BLOGS BY PREGNANT WOMEN WITH GESTATIONAL DIABETES MELLITUS IN COVID-19 PANDEMIC: THOUGHTS, EMOTIONS, AND COPING STRATEGIES

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Merlinda Aluş Tokat[2], Hülya Özberk[2], Esra Arbağ[3]

[1]Karamanoglu Mehmetbey University Faculty of Health Sciences, Obstetric and Gynecologic Nursing Department, Karaman.
[2]Dokuz Eylul University, Faculty of Nursing, Obstetric and Gynecologic Nursing Department Izmir.
[3]Dokuz Eylul University, Institute of Health Sciences, Izmir.

Nuran Nur Aypar Akbağ / Karamanoglu Mehmetbey University Faculty of Health Sciences, Obstetric and Gynecologic Nursing Department, Karaman.

Introduction: Covid-19 pandemic has walked into our lives as a source of social isolation. In this process, pregnant women with Gestational Diabetes Mellitus (GDM) have been using the internet to share their experiences with their peers who have similar problems.

Aim: This study aims to determine the emotions, thoughts, and coping strategies of pregnant women with GDM in the Covid 19 pandemic by using the Transactional Model of Stress and Coping developed by Lazarus and Folkman.

Method: This study, which was designed in a descriptive qualitative study, uses web blogs as the data source. The statements of 42 women determined between April and May 2021 were evaluated with the qualitative content analysis in accordance with the aim of the study.

Results: The themes of this study were determined as psychological changes, cognitive changes, changes in social life, changes in the diagnosis and treatment process, and coping strategies. While some of the women interpret the pandemic process to be death-equivalent, lonely, helpless, and worrying, others commentate that being at home is reassuring, they are satisfied with online health services, and their relations with their partners are positively affected. It is determined that the majority of them use problem-focused and emotion-focused coping strategies.

Conclusion: It is thought that the online sharing platforms (blogs, forums, etc.) used during the pandemic process have an effect on sharing the feelings and thoughts, and coping strategies in GDM management.

Keywords: COVID-19, web blogs, Gestational Diabetes Mellitus, stress and coping

GESTASYONEL DİABETES MELLİTUS'LU GEBELERİN COVID-19 PANDEMİSİNDE WEB BLOG KULLANIMI: DUYGU, DÜŞÜNCE VE BAŞ ETME YÖNTEMLERİ

Nuran Nur Aypar Akbağ[1], Merlinda Aluş Tokat[2], Hülya Özberk[2], Esra Arbağ[3]

[1]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Karaman.
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir.
[3]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı, İzmir.

Nuran Nur Aypar Akbağ / Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Karaman.

Giriş: Covid-19 pandemisi sosyal izolasyon kaynağı olarak yaşamımıza girmiştir. Bu süreçte Gestasyonel Diabetes Mellitus (GDM)'lu gebeler, yaşadıkları süreci benzer problemleri yaşayan akranları ile paylaşmak için internet kullanmaktadırlar.

Amaç: Araştırmanın amacı Lazarus ve Folkman' nın Stres ve Başa Çıkma İşlemsel Modeli kullanılarak GDM'li gebelerin Covid 19 pandemisindeki duygu, düşünce ve baş etme yöntemlerini belirlenmektir.

Yöntem: Tanımlayıcı nitel çalışma olarak tasarlanan araştırma da veri kaynağı olarak web blogları kullanılmıştır. Amaç doğrultusunda Nisan-Mayıs 2021 tarihleri arasında belirlenen 42 kadının ifadeleri kalitatif içerik analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Psikolojik değişiklikler, bilişsel değişiklikler, sosyal yaşamda değişiklikler, tanı ve tedavi sürecindeki değişiklikler ve baş etme yöntemleri çalışmamızın temaları olarak belirlenmiştir. Kadınların bir kısmı pandemi sürecini ölüme eşdeğer, yalnızlık, çaresizlik, endişe gibi duygularla değerlendirirken, diğerleri de evde olmanın güven verdiği, online sağlık hizmetlerinden memnun olduğu ve partneri ile ilişkilerini olumlu etkilendiği şeklinde değerlendirmişlerdir. Çoğunluğun problem odaklı ve duygu odaklı baş etme yöntemlerini kullandığı belirlenmiştir.

Sonuç: Pandemi sürecinde kullanılan çevrim içi paylaşım alanlarının (bloglar, forumlar vb.) GDM yönetimindeki duygu ve düşünce paylaşımları ve baş etme yöntemleri üzerinde etkisinin olduğu düşünülmektedir.

Keywords: COVID-19, web blogs, Gestational Diabetes Mellitus, stress and coping

SS-022

THE EFFECT OF AROMATHERAPY ON PROBLEMS EXPERIENCED IN THE POSTPARTUM PERIOD: SYSTEMATIC REVIEW AND META-ANALYSIS

Burcu Küçükkaya[1]

[1]*Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Edirne, Turkey.*

Burcu Küçükkaya / Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Edirne, Turkey.

Aim: In recent years, there has been an increasing interest in aromatherapy, a branch of phytotherapy, in which essential oils are used to protect health and gain well-being. Essential oils are administered mainly by inhalation (through the respiratory system or olfactory nerves), topical absorption (through the skin), or ingestion (digestive system). Aromatherapy is used in the postpartum period to cope with the symptoms of some disorders such as nipple cracks, episiotomy pain and perineal redness-edema-ulcer, nausea and pain and stress after cesarean delivery. In this study, it is aimed to systematically examine the studies examining the effect of aromatherapy in the postpartum period.

Materials and Methods: In order to reveal the effect of aromatherapy on the problems experienced in the postpartum period, 800 studies published between January 2011 and April 2021 were searched using the databases of PubMed, EMBASE, CINAHL, Cochrane Central Register of Controlled Trial, MEDLINE, Google Scholar and Chinese Electronic Periodicals Service. 467 articles related to aromatherapy in problems were reached. Of these, 23 studies that met the study criteria were examined in terms of purpose, method, findings and results. Randomized controlled studies and quasi-experimental studies examining the effect of aromatherapy on problems experienced in the postpartum period were included in the study. Selected studies were evaluated according to MEsH rubrics for keyword selection and Jadad and Joanna Briggs Institute (JBI) rubrics for quality control.

Results: Twenty-three studies, including twenty RCTs and three quasi-experimental studies, were examined in this study. In studies, while it reduces nipple cracks, episiotomy pain and perineal redness-edema-ulcer, post-cesarean section nausea and pain and stress, anxiety, distress, depression; It has been determined that it is effective in postpartum relaxation, increase in sleep quality, increase in prolactin levels and positive development of feelings towards the baby.

Conclusion: It is seen that aromatherapy applied to the problems experienced by women in the postpartum period is effective in the management of many symptoms.

Keywords: Aromatherapy, postpartum period, problems experienced, nursing.

POSTPARTUM DÖNEMDE YAŞANAN RAHATSIZLIKLARDA AROMATERAPİNİN ETKİSİ: SİSTEMATİK DERLEME VE META-ANALİZ

Burcu Küçükkaya[1]

[1]*Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye*

Burcu Küçükkaya / Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

Amaç: Son yıllarda, sağlığın korunması ve iyilik halinin kazanılması için esansiyel yağların kullanıldığı, fitoterapinin bir dalı olan aromaterapiye artan bir ilgi vardır. Esansiyel yağlar esas olarak inhalasyon (solunum sistemi veya koku alma sinirleri yoluyla), topikal absorpsiyon (deri yoluyla) veya yutma (sindirim sistemi) yoluyla uygulanır. Postpartum dönemde de annelerin yaşadığı meme başı çatlakları, epizyotomi ağrısı ve perineal kızarıklık-ödem-ülser, sezaryen doğum sonrası bulantı ve ağrı ve stres gibi bazı rahatsızlıkların belirtileriyle başetmede aromaterapi kullanılmaktadır. Bu çalışmada postpartum dönemde yaşanan rahatsızlıklarda aromaterapinin etkisini inceleyen çalışmaların sistematik olarak incelenmesi amaçlanmıştır.

Gereç ve Yöntem: Postpartum dönemde yaşanan sorunlara yönelik aromaterapinin etkisini ortaya koyabilmek için PubMed, EMBASE, CINAHL, Cochrane Central Register of Controlled Trial, MEDLINE, Google Scholar ve Chinese Electronic Periodicals Service veri tabanları kullanılarak Ocak 2011-Nisan 2021 tarihleri arasında yayınlanmış 800 çalışma taranmış ve postpartum dönemde yaşanan sorunlarda aromaterapi ile ilgili 467 makaleye ulaşılmıştır. Bunlardan çalışma kriterlerini karşılayan 23 çalışma amaç, yöntem, bulgular ve sonuç açısından incelenmiştir. Çalışmaya postpartum dönemde yaşanan sorunlarda aromaterapinin etkisini inceleyen randomize kontrollü çalışmalar ve yarı deneysel çalışmalar dahil edilmiştir. Seçilen araştırmalar, anahtar kelimelerin seçimi için MEsH, kalite kontrolü için ise Jadad ve Joanna Briggs Enstitüsü (JBI) değerlendirme listelerine göre değerlendirilmiştir.

Bulgular: Bu çalışmada yirmi RKÇ ve üç yarı deneysel çalışma olmak üzere yirmi üç çalışma incelenmiştir. Çalışmalarda meme başı çatlakları, epizyotomi ağrısı ve perineal kızarıklık-ödem-ülser, sezaryen doğum sonrası bulantı ve ağrı ve stres, anksiyete, sıkıntı, depresyon gibi durumları azaltırken; postpartum gevşemeyi, uyku kalitesinin artmasını, prolaktin seviyelerinin yükselmesi ve bebeğe karşı hislerinin olumlu yönde geliştirilmesinde etkili olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Postpartum dönemde olan kadınların yaşadıkları sorunlara uygulanan aromaterapinin birçok belirtisinin yönetiminde etkili olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Aromaterapi, postpartum dönem, rahatsızlık, hemşirelik.

SS-023

TRAUMATIC BIRTH AND POSTPARTUM POSTTRAUMATIC STRESS DISORDER (PTSD)

Gülcan Şen[1], Zeynep Daşıkan[2]

[1]Ege University Institute of Health Sciences, Women's Health and Diseases Nursing Graduate Student, Izmir Turkey
[2]Faculty of Nursing, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Associate Professor., Izmir

Gülcan Şen / Ege University Institute of Health Sciences, Women's Health and Diseases Nursing Graduate Student, Izmir Turkey

Objective: In this review, it is aimed to examine the factors related to birth trauma and postpartum traumatic stress disorder (PTSD) experienced by women by literature review.

Introduction: Studies show that more than 50% of women perceive birth as a traumatic event. Traumatic birth; It can lead to deterioration of maternal mental health and mother-infant bond after birth, resulting in deterioration of child development and fear of childbirth in subsequent pregnancies.

Development: Some women who have had a traumatic birth may develop postpartum PTSD, which is an undesirable process. Individuals with PTSD experience reliving the event, avoidance, hyperarousal, emotional numbness, negative cognitive and mood states. About 4% of women worldwide have PTSD. Young people, psychological problems, nulliparous, history of sexual abuse, spousal violence, unplanned pregnancies, negative pregnancy or birth experience, lack of adequate knowledge about labor, complications such as bleeding during childbirth, stillbirth, severe pain during delivery, fear, loss of control, difficult or prolonged labor, emergency cesarean section, preterm birth, negative interpersonal interactions, insufficient support from health personnel, lack of care, vaginal interventions at birth, fear of losing the baby, anxiety, stress and inadequate social support Risk for PTSD constitute factors. Postpartum PTSD has many adverse effects on the mother, fetus/newborn, and family. Women who develop postpartum PTSD feel crippled, helpless and humiliated; It has been reported that they feel exhausted and depressed due to the physical pain they experience, and they also experience more physical problems after birth. As a result of the traumatic birth experience, women may experience loss of self-confidence, loss of sexual intimacy, blaming the partner for the problems experienced during and after the birth, and not getting along with their partners. These bad experiences and emotions can also negatively affect the woman's fulfillment of her motherhood role. In this situation, mothers either overprotect their babies or reject their babies and move away from them. The bond between the mother and the baby may deteriorate, and when the mother is away from the baby, she may not want to care and nurture. As a result of insufficient breastfeeding, she may experience problems with the lactation process.

Conclusion: Risk factors determined for postpartum PTSD; Nurses should implement appropriate care plans and support services for proactive early screening in the perinatal period, detecting the risk of postnatal PTSD development, and preventing and effective treatment.

Keywords: Childbirth; trauma; postpartum; post-traumatic stress disorder; assessment; prevention

TRAVMATİK DOĞUM VE POSTPARTUM POSTTRAVMATİK STRES BOZUKLUĞU(PTSB)

Gülcan Şen[1], Zeynep Daşıkan[2]

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Öğrencisi, İzmir/Türkiye
[2]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Doç.Dr., İzmir/Türkiye

Gülcan Şen / Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Öğrencisi, İzmir/Türkiye

Amaç: Bu derlemede, kadınların yaşadığı doğum travması ve postpartum travmatik stres bozukluğu(PTSB) ile ilişkili faktörlerin literatür taraması ile incelenmesi amaçlanmıştır.

Giriş: Yapılan çalışmalarda kadınların %50 den fazlasının doğumu travmatik bir olay olarak algıladıkları belirtilmektedir. Travmatik doğum; doğum sonrası anne ruh sağlığının ve anne-bebek bağının bozulmasına neden olarak çocuk gelişiminin bozulmasına, sonraki gebeliklerde doğum korkusuna yol açabilir.

Gelişme: Travmatik doğum yapan bazı kadınlarda istenmeyen bir süreç olan postpartum PTSB gelişebilir. PTSB yaşayan bireylerde olayı yeniden yaşıyormuş gibi olma, kaçınma, aşırı uyarılma, duygusal uyuşma, olumsuz bilişsel ve ruh hali görülür. Dünya çapında kadınların yaklaşık %4'ünde PTSB görülmektedir. Genç yaşta olmak daha önceden var olan psikolojik problemleri olan, nullipar, cinsel istismar öyküsü, eş şiddeti, plansız gebelikler, olumsuz gebelik veya doğum deneyimi olan, doğum eylemiyle ilgili yeterli bilgiye sahip olmamak, doğum sırasında kanama, ölü doğum gibi komplikasyon gelişmesi, doğum sırasında şiddetli ağrı, korku, kontrol kaybı, zor veya uzamış doğum eylemi, acil sezaryen, preterm doğum, kişilerarası olumsuz etkileşimler, sağlık personelinden yeterli desteği alamamak, bakımda eksiklik, doğumda gerçekleşen vajinal müdahaleler, bebeğini kaybetme korkusu, anksiyete, stres ve yetersiz sosyal destek PTSB için risk faktörlerini oluşturmaktadır. Postpartum PTSB'nin anne, fetüs/yenidoğan ve aile üzerinde birçok olumsuz etkileri vardır. Doğum sonrası PTSB gelişen kadınların kendilerini sakatlanmış, çaresiz, aşağılanmış hissettikleri; yaşadıkları fiziksel ağrıdan dolayı tükenmiş ve depresyonda hissettikleri, ayrıca doğumdan sonra daha çok fiziksel problem yaşadıkları bildirilmiştir. Kadınlar travmatik doğum deneyimi sonucunda özgüven kaybı, cinsel yakınlık kaybı, doğumda ve sonrasında yaşanan sorunlarla ilgili partneri suçlama ve partnerleriyle anlaşamama durumunda olabilir. Bu kötü deneyim ve duygular kadının annelik rolünü yerine getirmesini de olumsuz etkileyebilir. Bu durumdaki anneler bebeğine ya aşırı koruyucu şekilde davranır ya da bebeğini reddederek ondan uzaklaşır. Anne bebek arasındaki bağ bozulabilir, anne bebekten uzaklaştığında bakımını yerine getirmek ve beslemek istemeyebilir. Yetersiz emzirme sonucu laktasyon süreci ile ilgili sorunlar yaşayabilir.

Sonuç: Doğum sonrası PTSB için belirlenen risk faktörlerinin; perinatal dönemde proaktif erken tarama, doğum sonrası PTSB gelişim riskini tespit etmek, önlemek ve etkili tedavi için hemşireler uygun bakım planlarını ve destek hizmetlerini uygulamalıdırlar.

Anahtar Kelimeler: Doğum; travma; postpartum; posttravmatik stres bozukluğu; değerlendirme; koruma

SS-024

THE EFFECT OF XYLITOL GUM CHEWING ON INTESTINAL FUNCTIONS AFTER CESAREAN SECTION: A RANDOMIZED CONTROLLED STUDY

Zeliha Elkan Kiyat[1], Hatice Kahyaoğlu Süt[2]

[1]Kirklareli University
[2]Trakya University

Zeliha Elkan Kiyat / Kirklareli University

Aim: The aim of this study is to examine the effect of xylitol gum chewing after cesarean section on intestinal functions.

Method: The data of this prospective, randomized controlled study were collected at Trakya University Health Research and Application Center Birth Service between December 2019-October 2020. The study was carried out on a total of 69 women who had cesarean section, n=23 from each group (groups that chew xylitol gum and nonxylitol gum, and those who do not chew gum). The data of the research were collected using the "Information Form" and "Implementation Follow-up Form" prepared by examining the literature.

Results: It was determined that the socio-demographic characteristics of the 3 groups who chewed xylitol gum and nonxylitol gum and who did not chew gum were similar after cesarean delivery ($p>0.05$). There was no difference between the groups in the onset of the first bowel sound ($p=0.070$) and the onset of the first feeling of hunger ($p=0.098$). There was a significant difference between the duration of first flatulence ($p=0.003$), first defecation ($p=0.014$), first oral fluid initiation ($p=0.018$), first mobilization ($p=0.020$), and hospital stay ($p=0.037$). According to this; The first flatulence time was earlier in the xylitol gum group than the control group ($p=0.003$), and the first defecation time was earlier in the xylitol gum group ($p=0.022$) compared to the nonxylitol gum group. The first oral fluid intake time ($p = 0.014$) and the first mobilization time ($p = 0.016$) were earlier in the control group than in the nonxylitol gum group. Compared to the control group, the xylitol gum group ($p=0.028$) and the nonxylitol gum group ($p=0.024$) were discharged from the hospital earlier.

Conclusion: In women who chew xylitol gum after cesarean delivery, the time to first flatulence and first defecation start time is earlier. Compared to women who did not chew gum, women who chewed gum with and nonxylitol were discharged from the hospital earlier. It's recommended that nurses and midwives incorporate xylitol or nonxylitol gum chewing into evidence-based care practices for the early onset of bowel functions after cesarean section.

Keywords: Cesarean section, Chewing Gum, Xylitol, Intestinal function.

SEZARYEN SONRASI KSİLİTOLLÜ SAKIZ ÇİĞNEMENİN BAĞIRSAK FONKSİYONLARINA ETKİSİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA

Zeliha Elkan Kiyat[1], Hatice Kahyaoğlu Süt[2]

[1]Kırklareli Üniversitesi
[2]Trakya Üniversitesi

Zeliha Elkan Kiyat / Kırklareli Üniversitesi

Amaç: Çalışmada, sezaryen sonrası ksilitollü sakız çiğnemenin bağırsak fonksiyonlarına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Prospektif, randomize kontrollü özellikteki bu araştırmanın verileri, Aralık 2019-Ekim 2020 tarihleri arasında Trakya Üniversitesi Sağlık Araştırma ve Uygulama Merkezi Doğum Servisi'nde toplanmıştır. Araştırma; her bir gruptan (ksilitollü, ksilitolsüz sakız çiğneyen ve sakız çiğnemeyen grup) n=23 olmak üzere toplam toplam 69 sezaryen doğum yapan kadın üzerinde yürütülmüştür. Araştırmanın verileri; literatür incelenerek hazırlanan "Bilgi Formu" ve "Uygulama Takip Formu" kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Sezaryen doğum sonrası ksilitollü, ksilitolsüz sakız çiğneyen ve sakız çiğnemeyen 3 grubun sosyo-demografik özelliklerinin benzer olduğu belirlenmiştir (p>0,05). Gruplar arasında ilk bağırsak sesinin başlama süresi (p=0,070) ve ilk açlık hissi başlama (p=0,098) sürelerinde fark bulunmamıştır. İlk gaz çıkarma (p=0,003), ilk defekasyon (p=0,014), ilk oral sıvı başlama (p=0,018), ilk mobilizasyon (p=0,020) ve hastanede kalış (p=0,037) süreleri arasında anlamlı fark bulunmuştur. Buna göre; ilk gaz çıkarma süresi kontrol grubuna göre ksilitollü sakız grubunda daha erken (p=0,003), ilk defekasyon başlama süresi ksilitolsüz sakız grubuna göre ksilitollü sakız grubunda daha erken (p=0,022) gerçekleşmiştir. İlk oral sıvı alımı başlama süresi (p=0,014) ve ilk mobilizasyon süresi (p=0,016) ksilitolsüz sakız grubuna göre konrol grubunda daha erkendir. Kontrol grubuna göre ksilitollü sakız grubu (p=0,028) ve ksilitolsüz sakız grubu (p=0,024) hastaneden daha erken dönemde taburcu olmuştur.

Sonuç: Sezaryen doğum sonrası ksilitollü sakız çiğneyen kadınlarda ilk gaz çıkarma süresi ve ilk defekasyon başlama süresi daha erkendir. Sakız çiğnemeyen kadınlara göre ksilitollü ve ksilitolsüz sakız çiğneyen kadınlar hastaneden daha erken dönemde taburcu olmuştur. Hemşire ve ebeler sezaryen sonrası bağırsak fonksiyonlarının erken dönemde başlaması için ksilitollü veya ksilitolsüz sakız çiğnetmeyi kanıta dayalı bakım uygulamaları içerisine alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Sezaryen, Sakız Çiğneme, Ksilitol, Bağırsak fonksiyonu.

SS-025

EVALUATION OF THE EFFECTS OF THE PRACTICES PERFORMED IN LINE WITH THE ALGORITHM FOR COPING WITH LABOR PAIN ON COPING WITH LABOR PAIN, LABOR SATISFACTION AND FEAR OF CHILDBIRTH: A RANDOMIZED CONTROLLED STUDY

Pınar Akbaş[1], Sultan Özkan Şat[1], Şengül Yaman Sözbir[1]

[1]Gazi University

Sultan Özkan Şat / Gazi University

Aim: This study was planned to evaluate the effects of interventions made in line with the algorithm for coping with labor pain on women's coping with labor pain, labor satisfaction and fear of childbirth.

Method: The research is a single center parallel group randomized controlled experimental study. The study was carried out in the Birth Hall of Karabuk Training and Research Hospital. Power analysis was performed to determine the number of samples. Stratified block randomization was used for assignment to groups based on parity. The study was completed with a total of 64 participants, 33 in the experimental group and 31 in the control group. Holistic birth support strategies in line with the "algorithm for coping with labor pain"were applied to the women in the experimental group. No intervention was applied to the women in the control group. Data were collected using the introductory information form, the Coping Assessment for Laboring Moms Scale, the Birth Satisfaction Scale, and the Wijma Birth Expectation/ Experience Scale, version B.

Results: When the results of the study were examined, it was found that the women in the experimental group had statistically significantly lower mean scores for coping with labor pain in the latent phase, active phase and transitional phase than the mean scores of the control group (p=0.000). Birth satisfaction scale mean scores of the women in the experimental group (128.57±5.83) were statistically significantly higher than the mean scores of the control group (81.80±7.73), and the mean scores of the Wijma birth expectancy/experience scale B version of the women in the experimental group (p=0.000). 61.96±9.78) were found to be statistically significantly lower than the mean score of the control group (148.64±14.62) (p=0.000). In addition, it was determined that the interventions had a high effect size in all measurement results.

Conslusion: It was observed that the individuals in the group in which holistic birth support strategies were applied were able to cope with labor pain better, the satisfaction with birth increased and the fear of childbirth decreased. It is seen that holistic birth support strategies used in line with the algorithm for coping with labor pain are effective and therefore their use in delivery rooms is recommended.

Keywords: Birth pain, coping, holistic support strategies, birth satisfaction,fear of birth

DOĞUM AĞRISIYLA BAŞA ÇIKMA ALGORİTMASI DOĞRULTUSUNDA YAPILAN UYGULAMALARIN DOĞUM AĞRISI İLE BAŞA ÇIKMA, DOĞUM MEMNUNİYETİ VE DOĞUM KORKUSUNA ETKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ BİR ÇALIŞMA

Pınar Akbaş[1], Sultan Özkan Şat[1], Şengül Yaman Sözbir[1]

[1]Gazi Üniversitesi

Sultan Özkan Şat / Gazi Üniversitesi

Amaç: Doğum ağrısı doğal bir sürecin parçası olan, sınırlı bir süre içerisinde gerçekleşen, her kadın tarafından farklı algılanan ve yaşanan bir deneyimdir. Doğum ağrısı, fizyolojik ve doğal bir süreç olmasına karşın kadın, doğum ağrısıyla baş edemediği zaman annenin ve fetusun sağlığı olumsuz yönde etkilenir. Bu açıdan, doğum sürecinin en iyi şekilde sonlanması anne, bebek ve aile açısından son derece önemlidir. Hemşirelik bakımı emosyonel, fiziksel, manevi, psikososyal olarak sürekli doğum desteğini ve gebenin doğum ağrısıyla baş etmesini kapsar. Bu doğrultuda, geliştirilen "doğum ağrısıyla başa çıkma algoritması" kadının doğumda ağrıyla başa çıkabilmesi için yapılması gereken fiziksel rahatlığın sağlanması, duygusal rahatlığın sağlanması, bilgilendirici destek ve savunuculuk gibi bütüncül doğum destek stratejilerinin uygulanması ile kadının doğum ağrısı ile baş etmesi kolaylaşmaktadır. Bu çalışma, doğum ağrısıyla başa çıkma algoritması doğrultusunda yapılan müdahalelerin kadının doğum ağrısı ile baş etmesi, doğum memnuniyeti ve doğum korkusuna etkisinin değerlendirilmesi amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırma tek merkezli paralel grup randomize kontrollü deneysel bir çalışmadır. Çalışma Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi Doğum Salonu'nda yürütülmüştür. Örneklemi sayısının belirlenmesi amacıyla güç analizi yapılmıştır. Gruplara atamada parite temel alınarak tabakalı blok randomizasyon kullanılmıştır. Çalışma deney grubunda 33, kontrol grubunda 31 olmak üzere toplam 64 katılımcı ile tamamlanmıştır. Deney grubundaki kadınlara "doğum ağrısıyla başa çıkma algoritması" doğrultusunda bütüncül doğum destek stratejileri uygulanmıştır. Kontrol grubundaki kadınlara ise herhangi bir girişim uygulanmamıştır. Araştırmanın verileri; tanıtıcı bilgi formu, doğum ağrısı ile baş etme skalası, doğum memnuniyet ölçeği ve Wijma doğum beklentisi/deneyimi ölçeği B versiyonu kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Çalışma sonuçları incelendiğinde, deney grubundaki kadınların latent faz, aktif faz ve geçiş fazındaki doğum ağrısı ile baş etme skalası puan ortalamaları kontrol grubu puan ortalamalarına göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük olduğu bulunmuştur. (p=0.000). Deney grubundaki kadınların doğum memnuniyet ölçeği puan ortalamaları (128.57±5.83) kontrol grubu puan ortalamalarına (81.80±7.73) göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu (p=0.000) ve deney grubundaki kadınların Wijma doğum beklentisi/deneyimi ölçeği B versiyonu puan ortalamaları (61.96±9.78) kontrol grubu puan ortalamalarına (148.64±14.62) göre istatistiksel olarak anlamlı düzeyde daha düşük olduğu bulunmuştur (p=0.000). Ayrıca yapılan girişimlerin tüm ölçüm sonuçlarında yüksek bir etki büyüklüğüne sahip olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Bütüncül doğum destek stratejileri uygulanan gruptaki bireylerin doğum ağrısı ile daha iyi baş edebildiği, kadınlarda doğumdan memnuniyetin arttığı ve doğum korkusunun azaldığı görülmüştür. Doğum ağrısı ile baş etme algoritması doğrultusunda uygulanan bütüncül doğum destek stratejilerinin etkili olduğu ve doğum salonlarında kullanımı önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş etme, bütüncül destek stratejileri, doğum ağrısı, doğum memnuniyeti, doğum korkusu

SS-026

THE EFFECT OF BIRTH METHOD ON POSTPARTUM COMFORT LEVEL*

Tuba Büyükkal[1], *Tülay Yılmaz*[2]

[1]*Istanbul University-Cerrahpasa, Institute of Graduate Studies, Midwifery Doctoral Programme, Istanbul*
[2]*Istanbul University-Cerrahpasa, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department, Istanbul*

Tuba Büyükkal / Istanbul University-Cerrahpasa, Institute of Graduate Studies, Midwifery Doctoral Programme, Istanbul

Purpose: This study was carried out to determine the effect of women's birth method on postpartum comfort level.

Method: It is a descriptive study. The population of the study consisted of postpartum women in the delivery room and obstetrics ward of Training and Research Hospital, where the number of births is high in Istanbul. Its sample was 371 women in postpartum period, including 193 women with normal spontaneous delivery (NSD) and 178 women who gave birth by cesarean section (C/S). Giving birth during their 38-42 gestational weeks, not diagnosed with intrauterine fetal death, speaking and understanding Turkish and agreed to participate in the study were our inclusion criterias. In order to perform the research, permission was obtained from the institution where the data were collected, from the ethics committee, and consent from the participants who participated in the research. The data of the study were obtained with the Personal Information Form and Postpartum Comfort Questionnaire (PPCQ) between 10 January 2018 and 10 March 2018. Data were analyzed using the Version 21.0 Statistical Package for Social Sciences program. Shapiro Wilk Test was used for the conformity of the data to the normal distribution, Descriptive Analysis was used for the mean standard deviation, and Mann Whitney U Test was used to compare the means. The results were evaluated at the $p<0.05$ significance level.

Results: The mean age of the C/S and NSD groups was 27.39±4.91 and 24.47±5.52, respectively; education level was 80.3% and 84.4% primary education graduates; working status was 97.8% and 97.9% not working. The mean number of deliveries was 2.37±0.97 in the C/S group and 1.94±1.24 in the NSD group. PPCQ sub-dimension scores in the C/S and NSD groups were found to be 37.50 and 33.24 for physical comfort, 20.55 and 15.89 for psychospiritual comfort, 30.53 and 29.04 for sociocultural comfort, respectively. Considering the results of the PPCQ total scores, the comfort score of the C/S group was 88.71±15.99, while the NSD group was found 78.24±11.53. There was a significant difference between the groups in terms of the mean scores of the three sub-dimensions and the total mean scores ($p<0.05$).

Conclusion: The mean scores of the PPCQ total and sub-dimensions of the C/S group were higher than NSD group. It may be recommended to inform health personnel about reducing unnecessary interventions in NSD.

*This study was produced from a master's thesis.

Keywords: Birth method, postpartum period, postpartum women

DOĞUM ŞEKLİNİN DOĞUM SONU KONFOR DÜZEYİNE ETKİSİ*

Tuba Büyükkal[1], *Tülay Yılmaz*[2]

[1]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ebelik Doktora Programı*
[2]*İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, İstanbul*

Tuba Büyükkal / İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Ebelik Doktora Programı

Amaç: Bu araştırma, kadınların doğum şeklinin doğum sonu konfor düzeyine etkisini belirlenmek amacı ile yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı tipte olan araştırmanın evrenini, İstanbul ilinde doğum sayısının fazla olduğu, Sağlık Bakanlığı'na bağlı bir Eğitim Araştırma Hastanesi'nin doğumhane ve kadın doğum servislerinde, doğum sonu dönemde olan kadınlar oluşturdu. Örneklemini ise, 38.-42. gebelik haftalarında doğum yapan, intrauterin fetal ölüm tanısı almayan, Türkçe konuşabilen ve anlayabilen, araştırmaya katılmayı kabul eden, sezaryen doğum yapmış 178 ve normal spontan doğum yapmış 193 olmak üzere 371 doğum sonu dönemde olan kadın oluşturdu. Araştırmanın yapılabilmesi için verilerin toplandığı kurumdan, etik kuruldan izin ve araştırmaya katılan katılımcılardan onam alındı. Araştırmanın verileri, 10 Ocak 2018 – 10 Mart 2018 tarihleri arasında Kişisel Bilgi Formu ve Doğum Sonu Konfor Ölçeği ile elde edildi. Veriler Version 21.0 Statistical Package for Social Sciences programı kullanılarak analiz edildi. Verilerin normal dağılıma uygunluğu Shapiro Wilk Testi, ortalama standart sapma için Descriptive Analiz, ortalamaların karşılaştırılmasında Mann Whitney U Testi kullanıldı. Sonuçlar, $p<0,05$ anlamlılık düzeyinde değerlendirildi.

Bulgular: Sezaryen ve normal spontan doğum grubunun sırasıyla yaş ortalaması 27,39±4,91 ve 24,47±5,52; eğitim durumu %80,3 ve %84,4 ilk öğretim mezunu; çalışma durumu %97,8 ve %97,9 çalışmıyordu. Doğum sayısı ortalaması sezaryen grubunda 2,37±0,97, normal spontan doğum grubunda ise 1,94±1,24 bulundu. Çalışmada ölçeğin Cronbach alpha değeri normal spontan doğum grubu için .84 bulunurken, sezaryen grubu için .91 olarak belirlendi. Sezaryen grubunda Doğum Sonu Konfor Ölçeği alt boyut puanları sırasıyla fiziksel konfor 37,50, psikospiritüel konfor 20,55 ve sosyokültürel konfor 30,53 olarak bulundu. Normal spontan doğum grubunda ise fiziksel konfor puanı 33,24, psikospiritüel konfor puanı 15,89 ve sosyokültürel konfor puanı 29,04 olarak belirlendi. Doğum Sonu Konfor Ölçeği toplam puanlarının sonuçlara bakıldığında ise, sezaryen grubunun konfor puanı 88,71±15,99 bulunurken normal vajinal doğum grubunun 78,24±11,53 bulundu. Gruplar arasında üç alt boyuta ait puan ortalamaları ve toplam puan ortalamaları açısından anlamlı fark saptandı ($p<0,05$).

Sonuç: Sezaryen grubunun Doğum Sonu Konfor Ölçeği toplam ve alt boyutlarının puan ortalamaları normal spontan doğum yapan gruptan daha yüksekti. Normal spontan doğumda gereksiz müdehalelerin azaltılması konusunda sağlık personelinin bilgilendirilmesi önerilebilir.

*Bu çalışma yüksek lisans tezinden üretilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Doğum şekli, postpartum konfor, lohusa

SS-027

INVESTIGATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN FEAR OF CHILDBIRTH AND PRENATAL ATTACHMENT IN PREGNANT WOMEN

Atike Kaya[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]MEB, Meram Şifa Hatun Vocational and Technical Anatolian High School, Konya
[2]Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Konya

Atike Kaya / MEB, Meram Şifa Hatun Vocational and Technical Anatolian High School, Konya

Objectıve: This study was conducted to examine the relationship between the Fear of Childbirth and level of Prenatal Attachment experienced by the pregnant women.

Method: The universe of our descriptive and relationship-seeking type of study consists of pregnant women who are 18 years of age and over and applied to the Pregnant Monitoring Outpatient service of Dr. Ali Kemal Belviranlı Maternity and Pediatrics Hospital. 485 pregnant women with the inclusion criteria were included in the study. In the collection of the data, the questionnaire form, Prenatal Attachment Inventory and Wijma Birth Expectation / Experience Scale (Version A) created by the researcher as a result of the literature review was used. The data were collected by the researcher between the dates of 01.01.2020-01.03.2020 using face-to-face interview technique. In the analysis of data, number, percentage, mean and standard deviation, Skewness, Kurtosis, t test, Mann whitney U test, oneway variance analysis (advanced analysis Tukey HSD), Pearson correlation analysis, multiple regression (backward method) analysis were used.

Results: At the end of the study, the average score of pregnant women on the Prenatal Attachment Scale was 62,44±10,65; the average score of Wijma Birth Expectation / Experience Scale (Version A) was found to be 59,45±23.81. It was concluded that 47,2% of pregnant women had low level of fear of childbirth, 38,7% had moderate level, and 14,1% had high level of fear of childbirth. There was a negative and weakly significant relationship between the Prenatal Attachment Scale scores of the pregnant women and the Wijma Birth Expectation / Experience Scale scores ($p<.05$).

Conclusion: Prenatal care servicing is important for the points of establishing, promoting and maintaining a healthy prenatal attachment, and increasing their readiness for delivery, and reducing their fear of childbirth. While providing prenatal care servicing, health staffs should evaluate the attachment status of expectant; in prenatal prepatory education, besides pregnancy, birth, and newborn care, they should focus on maternal psychococial health care in prenatal and early postpartum period, and should not ignore expectant's level of fear of childbirth.

Keywords: Fear of Childbirth, Pregnancy, Prenatal Attachment

GEBELERDE DOĞUM KORKUSU VE PRENATAL BAĞLANMA ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Atike Kaya[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]MEB, Meram Şifa Hatun Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Konya
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları ABD, Konya

Atike Kaya / MEB, Meram Şifa Hatun Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi, Konya

Amaç: Bu çalışma, gebelerin yaşadıkları doğum korkusu ve prenatal bağlanma düzeyleri arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte yapılan çalışmamızın evrenini, Dr. Ali Kemal Belviranlı Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi Gebe izlem Polikliniğine başvuran 18 yaş ve üzeri gebe kadınların tamamı oluşturmaktadır. Araştırmaya alınma kriterlerini taşıyan 485 gebe çalışmaya dahil edilmiştir. Verilerin toplanmasında, literatür incelemesi sonucunda, araştırmacı tarafından oluşturulan anket formu, Prenatal Bağlanma Envanteri ve Wijma Doğum Beklentisi/ Deneyimi Ölçeği (A Versiyonu) kullanılmıştır. Veriler, araştırmacı tarafından, 01.01.2020-01.03.2020 tarihleri arasında, yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma, Skewness, Kurtosis, t testi, Mann whitney U testi, tek yönlü varyans analizi (ileri analizi Tukey HSD), Pearson korelasyon analizi, çoklu regresyon (backward yöntemi) analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmanın sonunda, gebelerin Prenatal Bağlanma Ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 62,44±10,65; Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi (A Versiyonu) Ölçeğinden aldığı puan ortalaması 59,45±23,81 olarak bulunmuştur. Gebelerin %47,2' sinin düşük düzeyde, %38,7'sinin orta düzeyde, %14,1' inin ise yüksek düzeyde doğum korkusu yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır. Gebelerin Prenatal Bağlanma Ölçeği puanları ile Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği puanları arasında negatif yönde ve zayıf düzeyde anlamlı bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($p<.05$).

Sonuç: Anne ve bebek bağlanmasının sağlıklı bir şekilde kurulması, arttırılması ve doğum sonrası sürdürülmesi; doğuma hazır oluşluklarını arttırmak ve doğum korkularını azaltmak açısından prenatal bakım hizmeti önem taşımaktadır. Sağlık profesyonelleri, bakım hizmeti verirken, gebelerin bağlanma durumlarını değerlendirmeli; doğum öncesi hazırlık eğitimlerinde gebelik, doğum, yeni doğan bakımı yanında prenatal ve erken postpartum dönem maternal psikososyal sağlıkla ilgili bakıma ağırlık vermeli ayrıca annelerin doğum korkusu düzeylerini göz ardı etmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum Korkusu, Gebelik, Prenatal Bağlanma

SS-028

THE EFFECT OF INTERVENTIONS APPLIED TO VAGINAL DELIVERY ON BREASTFEEDING OUTCOMES

Merlinda Aluş Tokat[1], Ayşe Sıla Göksoy[2]

[1]Dokuz Eylul University Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing
[2]Dokuz Eylul University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Master's Program

Ayşe Sıla Göksoy / Dokuz Eylul University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Master's Program

Background: For centuries in history, birth was seen as a physiological event, it was believed that a woman could give birth without intervention. Birth without intervention is the spontaneous birth without any intervention. Interventional delivery consists of methods used to perform or accelerate labor safely when the health of the mother, fetus is in danger. Since labor is not a completely risk-free event, it may be necessary to resort to interventional delivery methods during the delivery period, if the risks that occur before and during delivery are not detected in the earliest period. The aim of this review is to examine the effects of interventions applied to vaginal delivery on breastfeeding outcomes.

Methods: Studies examining the effects of EFM (electronic fetal monitoring), oxytocin induction,amniotomy, epidural anesthesia, forceps-vacuum use, fundal pressure, episiotomy interventions applied to vaginal labor on the breastfeeding were reviewed.

Results: In the studies, the average breastfeeding duration of mothers who gave birth vaginally without intrapartum intervention was 9 weeks, while the average breastfeeding duration of mothers who had at least 3 interventions for their delivery was 5 weeks. It was concluded that continuous EFM may increase the rates of cesarean section and interventional vaginal delivery. It has been found that oxytocin induction reduces the mother-infant interaction by decreasing the endogenous oxytocin level and delays starting breastfeeding in the first 48 hours. It has been found that after amniotomy, adverse outcomes such as cord prolapse,fetal injury,maternal/fetal infection may be encountered. It has been stated that opioids given to mothers in epidural anesthesia will cross the fetal blood-brain barrier, affect neonatal alertness,thereby affecting breastfeeding success. It has been concluded that vacuum devices may cause cephalohematoma formation,bruising,babies with jaundice due to secondary hyperbilirubinemia will be more lethargic and therefore will suck less. It was thought that the use of forceps might affect the sucking reflex by causing bruising and nerve damage on the sides of the baby's skull. Studies have reported that fundal pressure may cause fetal distress, fetal fractures, fetal brain damage, increased intracranial pressure. It has been stated that episiotomy adversely affects mother-infant attachment and breastfeeding due to the pain associated with episiotomy in the perineum of mothers in the postpartum period.

Conclusion: As a result of this review, it was determined that the interventions applied to vaginal birth affect breastfeeding negatively.

Keywords: Vaginal birth, Electronic fetal monitorisation, Oxytocin induction, Amniotomy, Epidural anesthesia, Forceps, vacuum, Fundal pressure, Episiotomy, Breast-feeding

VAJİNAL DOĞUM EYLEMİNE UYGULANAN MÜDAHALELERİN EMZİRME SONUÇLARINA ETKİSİ

Merlinda Aluş Tokat[1], Ayşe Sıla Göksoy[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı

Ayşe Sıla Göksoy / Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı

Amaç: Gebelik ve doğum eylemi çoğu toplumda vücudun normal, sağlıklı ve doğal bir fonksiyonu olarak kabul edilmişlerdir. Tarihte yüzyıllar boyunca doğuma fizyolojik bir olay gözüyle bakılmış, kadının müdahalesiz, profesyonel yardım olmadan doğurabileceğine inanılmıştır. Müdahalesiz doğum, doğum eyleminin herhangi bir müdahale yapılmadan kendiliğinden gerçekleşmesidir. Müdahaleli doğum ise anne ve fetüsün sağlığı tehlikeye girdiğinde doğum eylemini güvenli bir şekilde gerçekleştirmek veya hızlandırmak için kullanılan yöntemlerden oluşmaktadır. Doğum eylemi tamamen risksiz bir olay olmadığı için, doğum süresi boyunca, doğum öncesi ve doğum sırasında ortaya çıkan riskler en erken dönemde saptanmaz ise müdahaleli doğum yöntemlerine başvurmak gerekebilir. Bu derlemede amaç vajinal doğum eylemine uygulanan müdahalelerin emzirme sonuçlarına etkisini incelemektir.

Yöntem: Vajinal doğum eylemine uygulanan EFM (elektronik fetal monitarizasyon), oksitosin indüksiyonu, amniyotomi, epidural anestezi, forseps ve vakum kullanımı, fundal basınç, epizyotomi müdahalelerinin bebeğe ve emzirmeye etkisini inceleyen araştırmalar derlenmiştir.

Bulgular: Yapılan çalışmalarda intrapartum müdahale olmaksızın vajinal doğum yapan annelerin ortalama emzirme süresi 9 hafta iken, doğumlarına en az 3 müdahale yapılan annelerin ortalama emzirme süreleri 5 hafta bulunmuştur. Sürekli EFM'nin sezaryen ve müdahaleli vajinal doğum oranlarının artışına neden olabileceği sonucuna varılmıştır . Oksitosin indüksiyonunun, endojen oksitosin düzeyini düşürerek anne ve bebek etkileşimini azalttığı ve ilk 48 saatte emzirmeye başlamayı geciktirdiği, oksitosin indüksiyonu alan kadınların almayan kadınlara oranla emzirme sürelerinin daha kısa olduğu ve mamaya daha erken başladıkları saptanmıştır . Amniyotomi sonrası, kord prolapsusuna, fetal yaralanmaya veya vasa previaya, maternal veya fetal enfeksiyon gibi olumsuz sonuçlarla karşılaşabileceği bulunmuştur. epidural anestezide annelere verilen opoidler fetal kan-beyin bariyerini geçerek neonatal uyanıklığı ve nörodavranışlarını etkileyerek, emzirme başarısını etkileyeceği belirtilmiştir. Vakum cihazlarının, sefalohematom oluşumuna veya morarmaya neden olabileceği, sekonder artan hiperbilirubinemiye bağlı sarılık tanılı bebeklerin daha uyuşuk olacağı ve bu nedenle yetersiz emeceği sonucuna varılmıştır. Forseps kullanımının ise bebeğin kafatasının kenarlarında morarma ve sinir hasarına neden olarak emme refleksini etkilebileceği düşünülmüştür. Çalışmalarda fundal basıncın fetal distres, amniyotik sıvı embolisi, fetal kırıklar, fetal beyin ve brakiyal pleksus hasarı, asfiksi ve intrakraniyal basıncın artmasına neden olabileceği belirtilmiştir. Doğum sonrası dönemde annelerin perine bölgesindeki epizyotomiye bağlı ağrı ve acıdan dolayı, epizyotominin anne bebek bağlanmasını ve emzirmeyi olumsuz yönde etkilediği belirtilmiştir.

Sonuç: Bu derleme sonucunda vajinal doğum eylemine uygulanan müdahalelerin emzirmeyi olumsuz yönde etkilediği belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Vajinal doğum, Elektronik fetal monitarizasyon, Oksitosin indüksiyonu, Amniyotomi, Epidural anestezi, Forseps ve vakum, Fundal basınç, Epizyotomi, Emzirme

SS-029

RELATIONSHIP BETWEEN PREMENSTRUAL SYNDROME AND POSTPARTUM DEPRESSION

Efsun Derin[1], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Nursing Department, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir/Turkey
[2]Dokuz Eylul University, Faculty of Nursing, Obstetric and Gynecology Nursing Department, Izmir/Turkey

Efsun Derin / Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Nursing Department, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir/Turkey

ntroduction: Premenstrual syndrome (PMS) is a condition that recurs in at least 3 menstrual cycles, starts 5 days before menstruation in the luteal phase and regresses within 4 days with menstruation, negatively affecting the quality of life of women. In the worldwide meta-analysis, its global prevalence was found to be 47.8%. PMS has psychological, physical and behavioral symptoms such as anxiety, depression, irritability, emotional fluctuations, lack of concentration, sleep problems, fatigue, swelling, edema, and decreased energy. Although its etiology remains unclear, it can be controlled with a symptomatic treatment approach. When the literature is examined, PMS has been identified as a risk factor for postpartum depression (PPD). PPD, which is a psychiatric disorder that affects 10% to 15% of women after birth; there are symptoms such as loss of interest in previously enjoyed activities, lack of energy, fear of not being a good mother and being alone with the baby, sleep and eating problems. Therefore, negative effects of PPD on mother-infant interaction, partner and personal relationships can be seen. Since it's important to determine the risk factors for the effective management of PPD, in this review aimed to investigate the relationship between premenstrual syndrome and postpartum depression.

Methods: In this context, PubMed, Cochrane Library, Elsevier, CINAHL were researched by using "premenstrual syndrome", "postpartum depression" keywords and related publications were reviewed.

Results and Conclusions: When the literature was examined; in an investigation planned with 469 women in the postpartum stage to measure the effect of PMS as a risk factor in PPD, it was noticed that a story of PMS increased the risk of experiencing PPD by nearly twofold and contributed 2% to the PPD variance. A reasonable correlation was detected between PMS and PPD in a systematic review of 16 investigations conducted in various countries such as Australia, USA, Brazil, Canada, South Korea, Turkey, Poland, Germany, England, Sweden to demonstrate the connection between PMS and PPD also a history of PMS enhanced the risk of suffering PPD. In another meta-analysis including 19 studies, examining the relationship between pre-pregnancy PMS and PPD, and it was observed that women with a history of PMS before pregnancy had a double risk of experiencing PPD compared to those without. Consequently, there is a significant relationship between PMS and PPD. Moreover, a history of PMS is accepted as a risk component for PPD and it may be controlled through effective PMS management.

Keywords: Premenstrual syndrome, Postpartum depression

PREMENSTRUAL SENDROM VE POSTPARTUM DEPRESYON ARASINDAKİ İLİŞKİ

Efsun Derin[1], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, İzmir/Türkiye
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, İzmir/Türkiye

Efsun Derin / Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Anabilim Dalı Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, İzmir/Türkiye

Giriş ve amaç: Premenstrual sendrom(PMS) en az üç menstrual döngüde tekrarlayan, luteal fazda menstruasyondan beş gün önce başlayan ve menstruasyon ile birlikte dört gün içinde gerileyen, kadının hayat kalitesini olumsuz etkileyen bir tablodur. Dünya çapında yapılan meta-analizde küresel prevalansı %47.8 olarak saptanmıştır. PMS anksiyete, depresyon, sinirlilik, duygusal dalgalanmalar, konsantrasyon eksikliği, uyku problemleri, yorgunluk, şişkinlik, ödem, enerji azalması gibi psikolojik, fiziksel ve davranışsal semptomlara sahiptir. Etyolojisi belirsizliğini korusa da semptomlara yönelik tedavi yaklaşımı ile kontrol altına alınabilmektedir. Literatür incelendiğinde PMS, postpartum depresyon(PPD) için bir risk faktörü olarak belirlenmiştir. Doğumdan sonra kadınların %10 ile %15'ini etkileyen psikiyatrik bozukluk olan PPD'nin; önceden zevk alınan aktivitelere ilgi kaybı, enerji eksikliği, iyi anne olamama ve bebekle yalnız kalamama korkusu, uyku ve yeme problemleri gibi belirtileri bulunmaktadır. Dolayısıyla PPD'nin anne-bebek etkileşimi, partner ve kişisel ilişkiler üzerine olumsuz etkileri görülebilmektedir. PPD'nin etkin yönetimi için risk faktörlerini belirleyebilmek önem taşıdığından bu çalışmada premenstrual sendrom ile postpartum depresyon arasındaki ilişkiye yönelik bilgilerin derlenmesi amaçlanmıştır. Yöntem: PubMed, Cochrane Library, Elsevier, CINAHL gibi veri tabanlarından "premenstrual syndrome" ve "postpartum depression" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taranmış, ilgili makaleler gözden geçirilmiştir. Bulgular ve sonuç: Literatürde postpartum dönemdeki 469 kadınla PPD'de risk faktörü olarak PMS'in etkisini incelemek için yapılan bir çalışmada PMS öyküsünün PPD yaşama riskini yaklaşık iki kat artırdığı ve PPD varyansına %2 oranında katkıda bulunduğu saptanmıştır. PMS ve PPD arasındaki ilişkiyi belirlemeye yönelik Avustralya, ABD, Brezilya, Kanada, Güney Kore, Türkiye, Polonya, Almanya, İngiltere, İsveç gibi çeşitli ülkelerde yapılan 16 araştırmanın incelendiği sistematik derlemede ise PMS ve PPD arasında pozitif bir ilişki bulunmuş ve PMS öyküsünün PPD yaşama riskini artırdığı belirlenmiştir. Gebelik öncesi PMS ile PPD arasındaki ilişkinin incelendiği bir başka meta-analizde 19 çalışma değerlendirilmiş ve gebelik öncesi PMS öyküsü olan kadınların olmayanlara göre PPD yaşama riskinin iki kat arttığı görülmüştür. Sonuç: PMS ve PPD arasında anlamlı bir ilişki saptanmış olup PMS varlığı PPD risk faktörlerinden görülebilmektedir. Etkili PMS yönetimi ile PPD kontrol altına alınabilir.

Anahtar Kelimeler: Premenstrual sendrom, Postpartum depresyon

SS-030

TURKISH VALIDITY-RELIABILITY STUDY OF THE SCALE OF FOR COPING WITH LABOR PAIN

Pınar Akbaş[1], Sultan Özkan Şat[1], Mine İş[1], Şengül Yaman Sözbir[1]

[1]Gazi University

Pınar Akbaş / Gazi University

Aim: Although birth pain is a different experience for every woman; There are many difficulties in evaluating labor pain. The reason for this is the sudden onset and rapid progression of labor pain and it is affected by many factors. It has been reported that the measurement tools for evaluating labor pain used by health professionals so far are insufficient. This study was carried out in order to make the Turkish validity-reliability of the Birth Pain Coping Scale developed based on the coping algorithm.

Method: It is a methodological study completed with 84 women. The sample of the study consisted of women who came to the delivery room of Karabük Training and Research Hospital to give birth. In the collection of research data; The Introductory Information Form, the Scale for Coping with Labor Pain and the Visual Analogue Scale were used. The research was carried out in the form of application of data collection tools, reliability and validity studies. Explanatory (EFA) and Confirmatory factor analyzes (CFA) were applied to test the validity and reliability of the scale, and Cronbach's alpha values were calculated. In addition, intra-class correlation (ICC) was calculated to evaluate the agreement between and among raters.

Results: The age of the women participating in the study was min-max 18-35; The mean age was calculated as 24.73±3.75, and the mean duration of delivery was 10.97±3.67 hours. Cronbach's alpha coefficient of the Scale for Coping with Birth Pain was found to be 0.701 for the first evaluator and 0.727 for the second evaluator, and it was found that the scale could be used in our country by making validity and reliability.The intra-rater and inter-rater agreement was examined and the value was found to be 0.906.

Conslusion: The validity-reliability results of the Turkish version of Coping with Birth Pain Scale were found to be acceptable-sufficient. Coping with Labor Pain Scale to assess the level of Turkey in coping with labor pain in the delivery room and use in research as head of the factors evaluated with labor pain is recommended.

Anahtar Kelimeler: Birth pain, coping, coping with birth pain scale

DOĞUM AĞRISI İLE BAŞ ETME SKALASI'NIN TÜRKÇE GEÇERLİK-GÜVENİRLİK ÇALIŞMASI

Pınar Akbaş[1], Sultan Özkan Şat[1], Mine İş[1], Şengül Yaman Sözbir[1]

[1]Gazi Üniversitesi

Pınar Akbaş / Gazi Üniversitesi

Amaç: Doğum ağrısı her kadın tarafından farklı yaşanan bir deneyim olmakla birlikte; doğum ağrısını değerlendirmede birçok zorluk yaşanmaktadır. Bunun sebebi doğum ağrısının ani başlaması ve hızlı ilerlemesi ve birçok faktör tarafından etkilenmesidir. Sağlık profesyonelleri tarafından şimdiye kadar kullanılan doğum ağrısını değerlendirme ölçüm araçlarının yetersiz kaldığı bildirilmektedir. Bu nedenle bu çalışma, doğumla baş etme algoritmasına temellendirilerek geliştirilen Doğum Ağrısı ile Baş Etme Skalası'nın Türkçe geçerlik-güvenirliğinin yapılması amacıyla planlandı.

Yöntem: 84 kadınla tamamlanan metodolojik bir çalışmadır. Araştırmanın örneklemini Karabük Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne doğum salonuna doğum yapmak üzere gelen kadınlar oluşturdu. Araştırmanın verilerinin toplanmasında; Tanıtıcı Bilgi Formu, Doğum Ağrısı ile Baş Etme Skalası ve Vizüel Analog Skalası kullanıldı. Araştırma, veri toplama araçlarının uygulanması, güvenirlik ve geçerlilik çalışması aşamaları şeklinde yapıldı. Ölçeğin geçerliğinin ve güvenirliğinin test edilmesinde Açıklayıcı (AFA) ve Doğrulayıcı faktör analizleri (DFA) uygulanmış ve Cronbach's alfa değerleri hesaplandı. Ayrıca değerlendiriciler içi ve arası uyumun değerlendirilmesine sınıf içi korelasyon (ICC) hesaplandı.

Bulgular: Araştırmada yer alan kadınların yaşları min-max 18-35 olup; yaş ortalaması 24,73±3,75, doğum süresi ortalaması 10,97±3,67 saat olarak hesaplandı. Doğum Ağrısı ile Baş Etme Skalası'nın cronbach's alfa katsayısı birinci değerlendirici için 0.701, ikinci değerlendirici için 0,727 olduğu ve ülkemizde skalanın geçerlilik-güvenilirliği yapılarak kullanılabilir olduğu bulundu. Değerlendiriciler içi ve değerlendiriciler arası uyum incelenmiş ve değeri 0,906 olarak bulundu.

Sonuç: Doğum Ağrısı ile Baş Etme Skalası'nın Türkçe versiyonunun geçerlilik-güvenirlik sonuçlarının kabul edilebilir-yeterli olduğu bulundu. Doğum Ağrısı ile Baş Etme Skalası'nın Türkiye'de doğumhanelerde doğum ağrısı ile baş etme düzeyini değerlendirmede ve doğum ağrısı ile baş etmenin değerlendirildiği araştırmalarda kullanılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Baş etme, doğum ağrısı, doğum ağrısı ile baş etme skalası

SS-031

WOMEN'S HEALTH NURSING AND FEMINIST THEORY PERSPECTIVE

Melih Başoğlu[1], Dilek Bilgiç[1], Merlinda Aluş Tokat[1]

[1]Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecological Nursing Department, İzmir

Melih Başoğlu / Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecological Nursing Department, İzmir

The aim of feminism is to improve the place of women in society and to ensure a true equality in society. Feminism is directly related to gender inequalities, arguing that women should be the determinant of women's rights and any concept that concerns women. Women's health nursing adopts the improvement and protection of women's health in all areas. Women's health nursing philosophy advocates that it is possible to improve women's health and raise healthy generations and thus create healthy societies. Thus, in essence, women's health nursing also has a feminist approach. As such, a large part of women's health problems are directly or indirectly associated with gender inequalities, both in Turkey and worldwide. Therefore, it is important to evaluate women's health problems within the framework of feminist theory. Feminist evaluation includes six components such as: "way of thinking", "reflective", "social justice", "voice of the most disadvantaged", "inclusive" and "participatory approach". Through these components, Feminism which seeks an answer to the question "What is a woman?", also reveals the problems faced by women. Feminism, which offers different answers to gender inequalities; has taken on various forms such as liberal feminism, marxist feminism, and radical feminism in this process. But in essence, all these forms of feminism draw attention to the problems they face in different life areas. From deciding children's sex via assisted reproductive techniques; to the medicalization of menstruation, fertility, childbirth, breastfeeding to menopause, women experience problems in the field of women's health. Almost all of these problems are issues that need to be addressed from a feminist perspective and require a feminist care. The purpose of this review is to reveal the relationship between feminist theory and women's health nursing in line with the literature.

Keywords: Feminist Theory, Women Health, Nursing

KADIN SAĞLIĞI HEMŞİRELİĞİ GÖZÜYLE FEMİNİST TEORİ

Melih Başoğlu[1], Dilek Bilgiç[1], Merlinda Aluş Tokat[1]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Melih Başoğlu / Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Feminizmin amacı, kadının toplumdaki yerinin iyileştirilmesi ve toplumda gerçek eşitlik durumunun sağlanmasıdır. Feminizm doğrudan toplumsal cinsiyet eşitsizlikleriyle ilgilidir, kadın haklarının ve kadını konu alan her konseptin belirleyicisinin kadın olması gerektiğini savunur. Kadın sağlığı hemşireliği, kadının sağlığının her alanda iyileştirilmesini ve korunmasını benimser. Kadın sağlığı hemşireliği felsefesi, kadının sağlığının geliştirilmesi ile sağlıklı nesillerin yetiştirilmesinin, böylece sağlıklı toplumların oluşmasının mümkün olacağını savunur. Böylelikle özünde kadın sağlığı hemşireliği de feminist bir yaklaşıma sahiptir. Gerek dünyada gerek Türkiye'de yaşanan kadın sağlığı sorunlarının çok büyük bir kısmı, doğrudan ya da dolaylı olarak toplumsal cinsiyet eşitsizlikleri ile ilişkilendirilmektedir. Bu sebeple kadın sağlığı sorunları ele alınırken feminist teori ile değerlendirme yapmak önemlidir. Feminist değerlendirme, "düşünme biçimi", "yansıtıcı", "sosyal adalet", "en dezavantajlıların sesi", "kapsayıcı" ve "katılımcı yaklaşım" olmak üzere altı bileşeni içermektedir. Bu bileşenler aracılığıyla "Kadın nedir?" sorusuna yanıt arayan Feminizm, kadınların karşılaştıkları sorunları da ortaya koymaktadır. Toplumsal cinsiyet eşitsizliklerine farklı cevaplar sunan feminizm; bu süreçte liberal feminizm, marksist feminizm, radikal feminizm gibi çeşitli biçimler almıştır. Ama özünde tüm bu feminizm biçimleri, kadıların farklı yaşam alanlarında karşılaştıkları sorunlara dikkat çekmektedir. Yardımcı üreme teknikleri ile çocukların cinsiyetine karar vermekten; menstrüasyonun tıbbileştirilmesine, doğurganlığa, doğuma, emzirmeden menopoza kadar, kadın sağlığı alanında kadınlar birçok sorun yaşamaktadır. Bu sorunların hemen hepsi feminist bir bakış açısıyla ele alınması gereken ve feminist bir bakım gerektiren sorunlardır. Bu derlemenin amacı feminist kuram ile kadın sağlığı hemşireliği arasındaki ilişkiyi literatür doğrultusunda ortaya koymaktır.

Anahtar Kelimeler: Feminist Teori, Kadın Sağlığı, Hemşirelik.

SS-032

MINDFULNESS-BASED CARE FOR IMPROVING WOMEN'S HEALTH

Melih Başoğlu[1], Merlinda Aluş Tokat[1], Dilek Bilgiç[1]

[1]Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecological Nursing Department, İzmir

Melih Başoğlu / Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gynecological Nursing Department, İzmir

Mindfulness is when a person is aware of an event or situation and acts consciously. It consists of three basic components as "awareness", "attention" and "remembering". Mindfulness is essentially a concept based on ancient Buddhism and Hinduism, and today it is also used as a therapeutic technique in the cognitive behavioral psychotherapy trend with the influence of the west. Mindfulness is through being aware of the present moment. It advocates not judging oneself, showing patience, that the mind is an area open to exploration, self-confidence, effortless self-awareness, self-acceptance and letting our experiences flow. Mindfulness contains two different teachings, namely cognitive and conscious awareness. Women are exposed to some diseases without being aware of their health and without being aware of the needs of women's health. This situation is also related with the inability of women to access the sexual and reproductive health training they need. Nursing aims to increase the awareness of individuals and therefore the society and to change unhealthy/risky life behaviors. The women's health nurse plays a key role in strengthening the health of women by improving their communication skills and providing a holistic care within the counseling role she has. Today, many women's health problems can be prevented through formal and informal mindfulness exercises, on an individual basis, or through attempts to increase social awareness. In this direction, it is important to adopt mindfulness-based approaches such as breath-based concentration meditation, body scanning, unselected awareness, walking meditation and yoga. With these approaches, women will experience an increase in awareness of their own health. Similarly, they will have adopted effective methods of coping with stress. The purpose of this review is to reveal mindfulness-based care approaches in improving women's health and its place in women's health nursing in line with the literature.

Keywords: Mindfulness, Holistic Care, Women Health, Nursing

KADIN SAĞLIĞINI GELİŞTİRMEDE MİNDFULNESS TEMELLİ BAKIM

Melih Başoğlu[1], Merlinda Aluş Tokat[1], Dilek Bilgiç[1]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Melih Başoğlu / Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir

Mindfulness bir kişinin bir olay ya da duruma ilişkin bilinç sahibi olması ve bilinçli bir şekilde davranış sergilemesi durumudur. “Farkındalık”, “dikkat” ve “hatırlama” olmak üzere üç temel bileşenden oluşur. Mindfulness özünde eski Budizm ve Hinduizm üzerine dayalı bir kavram olup, bugün batının etkisi ile bilişsel davranışçı psikoterapi akımında terapötik bir teknik olarak da kullanılmaktadır. Mindfulness içinde bulunulan anın içinde ve farkında olmaktan geçer. Kendini yargılamamayı, sabır göstermeyi, zihnin keşfedilmeye açık bir alan olduğunu, kendine güveni, kendinin çabasız bir şekilde farkında olmayı, kendini kabullenmeyi ve deneyimlerimizi akışına bırakmayı savunur. Mindfulness içinde bilişsel ve bilinçli farkındalık olmak üzere iki farklı öğretiyi barındırır. Kadınlar kendi sağlığının farkında olmadan, kadın sağlığının gereksinimlerinin bilincine sahip olmadan bazı hastalıklara maruz kalmaktadırlar. Bu durum kadınların gereksinim duyduğu cinsel sağlık/üreme sağlığı eğitimlerine erişememeleriyle de ilişkilidir. Hemşirelik, bireylerin ve dolayısıyla da toplumun farkındalığını artırmayı ve sağlıksız/riskli yaşam davranışlarını değiştirmeyi amaçlar. Kadın sağlığı hemşiresi, sahip olduğu danışmanlık rolü kapsamında iletişim becerilerini güçlendirerek ve holistik bir bakım sunarak, kadınların sağlığını güçlendirmede anahtar rol taşımaktadır. Gerek formal ve informal mindfulness egzersizleri ile bireysel bazda, gerekse toplumsal farkındalığı artırmaya yönelik girişimlerle bugün birçok kadın sağlığı sorununun önüne geçilebilir. Bu doğrultuda nefes temelli konsantrasyon meditasyonu, beden taraması, seçilmemiş farkındalık, yürüme meditasyonu ve yoga gibi farkındalık temelli yaklaşımların benimsenmesi önemlidir. Bu yaklaşımlar ile kadınların kendi sağlıklarına ilişkin farkındalıklarında bir artış yaşanacaktır. Benzer şekilde, stresle etkili baş etme yöntemlerini benimsemiş olacaklardır. Bu derlemenin amacı, kadın sağlığını iyileştirmede mindfulness temelli bakım yaklaşımlarını ve kadın sağlığı hemşireliğindeki yerini literatür doğrultusunda ortaya koymaktır

Anahtar Kelimeler: Mindfulness, Holistik Bakım, Kadın Sağlığı, Hemşirelik

SS-033

NURSE NAVIGATION PROGRAM FOR IMPROVING MATERNAL AND NEWBORN HEALTH IN THE POSTPARTUM PERIOD

Pınar Uzunkaya Öztoprak[1], *Gülten Koç*[1]

[1]*Hacettepe University*

Pınar Uzunkaya Öztoprak / Hacettepe University

Aim: The purpose of this paper is to discuss the effect of the nurse navigation program for improvement of maternal and newborn health in the postpartum period.

Method: This study is a compilation and has been prepared upon reviewing the current literature on the subject.

Results: The postpartum period is a critical period of life when the mother and baby need quality care and support the most. The care provided during this period is an opportunity to improve maternal and infant health, to gain positive health behaviors, and to achieve long-term positive health outcomes. Nurse navigation program has emerged as an option for improving the quality and effectiveness of postpartum care services. Nurse navigation program is a nurse-led, individual-oriented care intervention that identifies the barriers to effective health care and facilitates timely access to required comprehensive health care services. In this intervention, which is based on preventive and holistic care, the nurse assumes the roles of case manager, advocate, consultant, supporter, educator and guide. Studies have shown that care based on the nurse navigation program in the postpartum period increases parental self-efficacy, reduces stress, anxiety and depressive symptoms, improves the use of infant health services, the frequency of follow-up of women in the postpartum period, the use of effective family planning methods, the rates of influenza, tetanus and HPV vaccinations, and contributes the decrease in smoking and postpartum depression rates.

Conclusion: The postpartum period is an important period in terms of being one of the periods in which preventive care services are most needed and that the individual takes responsibility for her own healthcare. Nurse navigation program is considered as a promising solution for the inadequacies in meeting the care needs of the mother and newborn in the postpartum period, and an effective tool in the development of both maternal and newborn health. However, more studies are needed to evaluate the effects of the nurse navigation program on maternal and infant health in the postpartum period, and it is recommended that this program, which is already implemented in certain developed countries, should be integrated into maternal care in the postpartum period also in developing countries.

Keywords:Postpartum period, Nurse Navigation Program, Nursing care

DOĞUM SONU DÖNEMDE ANNE VE YENİDOĞAN SAĞLIĞININ GELİŞTİRİLMESİNDE HEMŞİRE NAVİGASYON PROGRAMI

Pınar Uzunkaya Öztoprak[1], Gülten Koç[1]

[1]Hacettepe Üniversitesi

Pınar Uzunkaya Öztoprak / Hacettepe Üniversitesi

Amaç: Bu bildirinin amacı, doğum sonu dönemde anne ve yeni doğan sağlığının geliştirilmesinde hemşire navigasyon programının etkisini tartışmaktadır.

Yöntem: Bu çalışma, derleme niteliğinde olup konuyla ilgili güncel literatür taranarak hazırlanmıştır.

Bulgular: Doğum sonu dönem, anne ve bebeğin kaliteli bakım ve desteğe en fazla ihtiyaç duyduğu kritik bir yaşam dönemidir. Bu dönemde sunulan bakım; anne ve bebek sağlığını geliştirmek, olumlu sağlık davranışı kazandırmak, uzun vadeli olumlu sağlık sonuçları elde etmek için bir fırsattır. Doğum sonu bakım hizmetlerinin kalite ve etkisinin artırılmasında hemşire navigasyon programı bir seçenek olarak ortaya çıkmıştır. Hemşire navigasyon programı, etkili sağlık bakımı alabilmenin önündeki engelleri belirleyen ve ihtiyaç duyulan kapsamlı sağlık hizmetlerine zamanında erişimi kolaylaştıran hemşire liderliğinde, birey merkezli bir bakım müdahalesidir. Koruyucu ve bütüncül bakımı temel alan bu müdahalede hemşire, vaka yöneticisi, savunucu, danışman, destekleyici, eğitici, yönlendirici rollerini üstlenir. Yapılan çalışmalarda, doğum sonu dönemde hemşire navigasyon programına temellendirilmiş bakımın ebeveyn öz yeterliliğini artırdığı, stres, kaygı ve depresif belirtileri azalttığı, bebek sağlığı hizmetlerinin kullanımını iyileştirdiği, kadınların doğum sonrası dönemde izlem sıklığını, etkin aile planlaması yöntemi kullanımını, grip, tetanoz ve HPV aşılarının yaptırılma oranlarını artırdığı, sigara kullanımını ve doğum sonu depresyon görülme oranlarını azalmaya katkı sağladığı vurgulanmaktadır.

Sonuç: Doğum sonu dönem, koruyucu bakım hizmetlerine en çok ihtiyaç duyulan dönemlerden biri olması ve bireyin kendi sağlık bakım sorumluluğunu alması açısından önemli bir dönemdir. Hemşire navigasyon programı, doğum sonu dönemde, anne ve yenidoğanın bakım gereksinimlerinin karşılanmasındaki yetersizlikler için umut verici bir çözüm, hem anne hem de yenidoğan sağlığının gelişmesinde etkili bir araç olarak görülmektedir. Bununla birlikte, doğum sonu dönemde hemşire navigasyon programının anne ve bebek sağlığına etkilerini değerlendiren daha fazla çalışmaya ihtiyaç duyulmakta ve halihazırda gelişmiş bazı ülkelerde uygulanan bu programın gelişmekte olan ülkelerde de doğum sonu dönemde anne bakımına entegre edilmesi önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, hemşire navigasyon programı, hemşirelik bakımı.

SS-034

INVESTIGATION OF POSTGRADUATE THESES COVERING EDUCATION, COUNSELING AND CARE BASED ON THEORY/MODEL IN THE POSTPARTUM PERIOD IN TURKEY

Pınar Uzunkaya Öztoprak[1], Gülten Koç[1]

[1]Hacettepe University

Pınar Uzunkaya Öztoprak / Hacettepe University

Purpose: Purpose of this research is to identify and examine the postgraduate theses covering education, counseling and care based on theory/model in the postpartum period in Turkey.

Method: In this descriptive study, descriptive review method and content analysis technique were used. The sample of the research consists of 11 theses, which were carried out by nurses/midwives, with full texts that could be accessed in the Higher Education Institution (YOK) National Thesis database in order to reach theory/model-based studies in the postpartum period, and where theory/model was used in the definition of the problem, data collection and other stages of the research. The research is limited to postgraduate theses on nursery and midwifery disciplines which can be accessed by searching with *"postpartum, postpartum period, nurse, care, nurse care, education, counseling, midwife, model, theory"* keywords and conducted by using theory/model in postpartum period in Turkey. There was no limitation for years during the review. Reviewed theses were examined based on following variables: publication status of the thesis, variables of the research, type and sample of the thesis, type of thesis, etc.

Results: It has been determined that the theses using theory/model in the postpartum period were written between 2005-2021 and the majority of them were doctoral theses. In the theses accessed, it has been found that effects of the training, counseling and care based on model/theory in the postpartum period on variables such as self-care ability of mothers, postpartum-related health problems, comfort, depression, life quality, sexual life quality, body image mother-baby attachment, breastfeeding self-efficacy, breastfeeding success and development of the baby. It has been determined that more than half of the theses had a quasi-experimental design. It was determined that Knowledge, Motivation, Behavioral Skills Model and Orem's Self-Care Deficit Theory were the most used models/theories in the theses reviewed.

Conclusion: It has been observed that the theses conducted on the basis of theory/model in the postpartum period are effective in improving the parameters reviewed. A theory/model-based perspective offers the opportunity to plan and implement the care of women in the postpartum period in a purposeful and systematical way. Adopting theory/model-based approaches, transferring this theory/model to research and practice, prioritizing researches for testing and developing theory/model in postgraduate programs will contribute the increase in scientific knowledge load of nursing profession, providing continuity to this knowledge generation, making the profession visible in the society and strengthening the professional identity.

Keywords: Postpartum, Nurse, Midwife, Model, Theory

TÜRKİYE'DE DOĞUM SONU DÖNEMDE KURAMA/MODELE TEMELLENDİRİLEREK VERİLEN EĞİTİM, DANIŞMANLIK VE BAKIMI KAPSAYAN LİSANSÜSTÜ TEZLERİN İNCELENMESİ

Pınar Uzunkaya Öztoprak[1], *Gülten Koç*[1]

[1]*Hacettepe Üniversitesi*

Pınar Uzunkaya Öztoprak / Hacettepe Üniversitesi

Amaç: Bu araştırmanın amacı, Türkiye'de doğum sonu dönemde kurama/modele temellendirilerek verilen eğitim, danışmanlık ve bakımı kapsayan lisansüstü tezleri belirlemek ve incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı türde yapılan bu araştırmada, betimsel tarama yöntemi ve içerik analizi tekniği kullanılmıştır. Araştırmanın örneklemini; doğum sonu dönemde kurama/modele dayalı çalışmalara ulaşmak için Yüksek Öğrenim Kurumu (YÖK) Ulusal Tez veri tabanında tam metnine ulaşılabilen, hemşire/ebeler tarafından yürütülmüş, problemin tanımlanması, verilerin toparlanması ve araştırmanın diğer aşamalarında kuram/model kullanılan 11 tez oluşturmaktadır. Araştırma, Türkiye'de doğum sonu dönemde kuram/model kullanılarak yürütülen ve *"doğum sonu, doğum sonu dönem, postpartum, hemşire, bakım, hemşirelik bakımı, eğitim, danışmanlık, ebe, model, kuram, teori"* anahtar sözcükleriyle taranarak ulaşılabilen hemşirelik ve ebelik disiplinlerinde çalışılan lisansüstü tezlerle sınırlıdır. Tarama yapılırken yıl sınırlaması yapılmamıştır. Taranan tezler; tezin yayınlanma durumu, araştırmanın değişkenleri, araştırmanın tipi, örneklemi, tezin türü vb. değişkenlerine göre incelenmiştir.

Bulgular: Doğum sonu dönemde kuram/model kullanılan tezlerin 2005-2021 yıllarında yapıldığı ve bunların büyük çoğunluğunun doktora tezi olduğu belirlendi. Ulaşılan tezlerde doğum sonu dönemde model/kurama temellendirilen eğitim, danışmanlık ve bakımın, annelerin öz bakım gücü, postpartum döneme özgü sağlık sorunu yaşama, konfor, depresyon, yaşam kalitesi, cinsel yaşam kalitesi, vücut algısı, anne bebek bağlanması, emzirme öz yeterliliği, emzirme başarısı ve bebeğin gelişimi gibi değişkenlere etkisinin incelendiği belirlendi. Tezlerin yarısından fazlasının yarı deneysel tasarıma sahip olduğu saptandı. İncelenen tezlerde Bilgi, Motivasyon, Davranış Becerileri Modeli ve Orem'in Öz Bakım Eksikliği Teorisinin en fazla kullanılan model/kuram oldukları belirlendi.

Sonuç: Doğum sonu dönemde kuram/model temel alınarak yürütülen tezlerde, incelenen parametreleri iyileştirmede etkili olduğu görülmüştür. Kuram/modele dayalı bir bakış açısı; doğum sonu dönemde kadının bakımını, amaçlı ve sistematik planlama ve uygulama fırsatı sunmaktadır. Lisansüstü programlarda, kuram/ model temelli yaklaşımlar benimsenerek, bu kuram/modelin araştırma ve uygulamaya aktarılması, kuram/ model test etme ve geliştirilmesine yönelik araştırmalar yapılmasına öncelik verilmesi; hemşirelik mesleğinin bilimsel bilgi yükünün artması ve bu bilgi üretiminin süreklilik kazanması ile toplumda mesleğin görünür hale gelmesi ve mesleki kimliğin güçlenmesine katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, Hemşire, Ebe, Model, Kuram

SS-035

COVID-19 INFECTION DURING BREASTFEEDING: A CASE REPORT

Sibel Dilmen[1], Nilüfer Tuğut[2]

[1]Sivas Cumhuriyet University, School of Suşehri Health, Department of Nursing Sivas, Turkey
[2]Sivas Cumhuriyet University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Sivas, Turkey

Sibel Dilmen / Sivas Cumhuriyet University, School of Suşehri Health, Department of Nursing Sivas, Turkey

Objective: In addition to the unique nutritional properties of breast milk, during epidemics, it is important to maintain feeding the infant and to feed it with breast milk which is immunological, anti-infective and immunomodulatory. If the mother is in contact with the infection or has an infection, she is recommended to wear a mask, breastfeed by providing the hygiene rules or to continue to give the infant breast milk by expressing herself. Although breast milk keeps its feature of being a miraculous food as usual, during the epidemic; mothers are anxious about breastfeeding their infants because of insufficient knowledge. Antibodies of the infected mother against the infection are secreted through breast milk and protect the infant. A case report was made to reveal the necessity of continuing and not interrupting the breastfeeding process in the COVID-19, the effects of the experiences of a patient who was diagnosed with Covid-19 but continued to breastfeed her infant on the breastfeeding process and to answer the question whether mothers with Covid-19 should breastfeed their infants.

Method: A questionnaire consisting of information about the mother, family members, children was prepared by the researchers. After obtaining permissions from the Ministry of Health-the Ethics Committee, verbal-written consent was obtained from the patient who was diagnosed with Covid-19 during breastfeeding. Data were collected between 01/03/2021-15/03/2021.

Results: It was determined that the mother continued to breastfeed by paying attention to the necessary hygiene and mask rules. It was determined that the baby was not diagnosed and did not experience symptoms. IgM (-) and IgG (+) were found in the infant's antibody test performed after a month and a half. IgM antibody is detected in the blood, usually between the 7th and 21st days, and the production of IgG antibodies from the 14th day of the infection. Whether the baby has encountered this virus recently or not cannot be interpreted due to the timeout, but it has been determined that a high level of antibody production has occurred against this virus.

Conclusion: It can be thought that there is a transmission of antibodies through breast milk to an undiagnosed baby who does not experience signs and symptoms. Initiation or continuation of breastfeeding should be determined by the mother in cooperation with her family and health professionals. It is recommended not to interrupt breastfeeding.

Keywords: Covid-19 Virus, Coronavirus Pandemic, Breastfeeding, Breast milk, Postpartum Period

EMZİRME DÖNEMİNDE COVİD-19 ENFEKSİYONU: OLGU SUNUMU

Sibel Dilmen[1], *Nilüfer Tuğut*[2]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Suşehri Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye*
[2]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye*

Sibel Dilmen / Sivas Cumhuriyet Üniversitesi, Suşehri Sağlık Yüksekokulu, Hemşirelik Anabilim Dalı, Sivas, Türkiye

Amaç: Salgınlar sırasında anne sütünün eşsiz besinsel özelliklerinin yanı sıra immünolojik, anti-infektif ve immunmodülatör olan anne sütü ile beslenme ve beslenmenin sürdürülmesi çok önemlidir. Temas ya da enfeksiyon varlığında annenin maske takarak, hijyen kurallarını sağlayarak emzirmesi ya da sağarak anne sütü vermeye devam etmesi önerilmektedir. Anne sütü her zaman olduğu gibi salgın döneminde de mucizevi besin olma özelliğini korumasına rağmen salgında anneler bebeklerini emzirme konusunda yetersiz bilgiye bağlı endişe yaşamaktadır. Enfekte olan anneden, enfeksiyona karşı oluşan antikorlar süt ile salgılanır ve bebeği korur. COVID-19 salgınında emzirme sürecinin devam ettirilmesi, kesintiye uğratılmaması gerekliliği ile Covid-19 enfeksiyonu tanısı alan ve bebeğini emzirmeye devam eden hastanın yaşadıklarının emzirme sürecine etkisini ortaya çıkarmak ayrıca Covid-19 enfeksiyonlu anneler bebeklerini emzirmeli mi? sorusunu cevaplamak amacı ile bu olgu sunumu yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmacılar tarafından anneye, aile üyelerine, çocuklara ait bilgilerden oluşan soru formu hazırlanmıştır. Sağlık bakanlığından ve Etik kuruldan izin alındıktan sonra emzirme döneminde Covid-19 tanısı alan hastadan sözlü ve yazılı onam alınmıştır. Veriler 01.03.2021-15.03.2021 tarihleri içerisinde toplanmıştır.

Bulgular: Annenin gerekli hijyen ve maske kurallarına özen göstererek emzirmeye devam ettiği belirlenmiştir. Bebeğin tanı almadığı ve semptomları yaşamadığı saptanmıştır. Bebeğe bir buçuk ay sonra yapılan antikor testinde Ig M (-), Ig G (+) olduğu bulunmuştur. IgM antikoru, genellikle 7. ve 21. günler arasında, IgG antikor üretimi ise enfeksiyonun 14. günden itibaren kanda tespit edilmektedir. Bebeğin yakın zamanda bu virüs ile karşılaşıp karşılaşmadığı zaman aşımından dolayı yorumlanamamakta fakat bu virüse karşı yüksek düzeyde antikor üretimi oluştuğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bulgu ve semptom yaşamayan, tanı almayan bebeğe anne sütüyle antikor geçişi olduğu düşünülebilir. Emzirmeye başlanılması veya devam edilmesi ailesi ve sağlık profesyonelleri ile iş birliği içinde anne tarafından belirlenmelidir. Emzirmenin kesintiye uğratılmaması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19 Virüsü, Koronavirüs Salgını, Emzirme, Anne sütü, Doğum Sonu Dönem

SS-036

THE EFFECT OF COVID-19 ANXIETY ON POSTPARTUM PHYSICAL SYMPTOM SEVERITY AND BREASTFEEDING SELF-EFFICACY

Sezer Er Güneri[1], *Serap Kızıltaş*[2]

[1]*Ege University Faculty of Nursing, Women's Health and Diseases Nursing Dep., Izmir*
[2]*Balıkesir City Hospital, Postpartum Service, Balıkesir*

Sezer Er Güneri / Ege University Faculty of Nursing, Women's Health and Diseases Nursing Dep., Izmir

Abstract: In addition to clinical management during the COVID-19 pandemic,pregnant women and postpartum women also need psychological and social support.Especially the first week of the postpartum period is the transition period both physiologically and psychologically,and the period when postpartum problems are at the highest level.The mother's perception of breastfeeding self-efficacy can be affected when situations are different,change and when there are difficulties.The aim of the study is to determine the effect of COVID-19 anxiety on postpartum physical symptom severity and breastfeeding self-efficacy of mothers in hospital during the postpartum period.

Method: This descriptive and correlational study was conducted with 235 mothers in the postpartum period of a public hospital in Balıkesir.Data were collected between March-June 2021 with the Individual Identification Form,the Coronavirus Anxiety Scale(CAS),the Postpartum Physical Symptom Severity Scale,and the Postnatal Breastfeeding Self-Efficacy Scale-Short Form.

Results: The mean age of the mothers was 28.20±5.29, 63.8% had a university or higher education,78.3% had an income equal to their expenses, 51.5% working, 85.5% of them have a nuclear family.The second birth of 34.9% of the mothers, and the third or higher birth of 33.2% of the mothers,61.7% of them had planned pregnancy, 55.3% of them had a cesarean section, 50.6% of them had a male baby, after delivery, 66.4% of the mothers had health problems with themselves and 28.5% of them had health problems with their babies.Mothers have received breastfeeding training 87.7%, 50.2% breastfed their baby immediately after birth,58.7% had no problems with breastfeeding.

The mean score of the CAS was 7.32±4.44; Postpartum Physical Symptom Scale mean score was 29.31±7.08;Breastfeeding Self-Efficacy Scale mean score was calculated as 52.02±13.39.According to the Pearson Correlation analysis, there was a moderately significant positive correlation between the CAS and the Postpartum Physical Symptom Scale(0.54;$p<0.001$) and a negative moderate significant relationship between the Breastfeeding Self-Efficacy Scale(-0.41;$p<0.001$)has been found.

Mothers with high education and income levels, who gave vaginal birth, and who received breastfeeding education have low coronavirus anxiety and physical symptoms, and breastfeeding self-efficacy is high($p<0.05$).Mothers whose first breastfeeding period is prolonged,pregnancy is not planned, have postpartum health problems with themselves and the baby, and mothers who have problems in breastfeeding have high coronavirus anxiety and physical symptoms, and low breastfeeding self-efficacy($p<0.05$).

Conclusion: Coronavirus anxiety increases the severity of postpartum physical symptoms and negatively affects breastfeeding self-efficacy.During the pandemic, health professionals can prevent complications and life-long health problems by maternal and infant health by providing adequate support to mothers.

Keywords: Postpartum period, coronavirus anxiety, physical symptom, breastfeeding self-efficacy

COVİD-19 ANKSİYETESİNİN POSTPARTUM FİZİKSEL SEMPTOM ŞİDDETİ VE EMZİRME ÖZ-YETERLİLİĞİ ÜZERİNE ETKİSİ

Sezer Er Güneri[1], *Serap Kızıltaş*[2]

[1]*Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir*
[2]*Balıkesir Şehir Hastanesi, Lohusa Servisi, Balıkesir*

Sezer Er Güneri / Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir

Amaç: COVİD-19 pandemisi sürecinde klinik yönetimin yanı sıra gebelerin ve lohusaların psikolojik ve sosyal desteğe de ihtiyaçları vardır. Postpartum dönemin özellikle ilk haftası hem fizyolojik ve psikolojik yönden geçiş dönemi, hem de postpartum sorunların en yüksek düzeyde olduğu dönemdir. Annenin emzirme öz-yeterlilik algısı, durumların farklı olmasında, değişmesinde ve zorlukların olması durumunda etkilenebilmektedir. Araştırmanın amacı, postpartum dönemde hastanede bulunan annelerin COVİD-19 anksiyetesinin postpartum fiziksel semptom şiddeti ve emzirme öz-yeterliliği üzerindeki etkisinin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişkisel olan çalışma, Balıkesir'de bir kamu hastanesinin lohusa servisinde 235 anne ile yapılmıştır. Veriler, Mart-Haziran 2021 tarihleri arasında, Birey Tanıtım Formu, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği (KAÖ), Postpartum Fiziksel Semptom Şiddeti Ölçeği ve Postnatal Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği-Kısa Form ile toplanmıştır.

Bulgular: Annelerin yaş ortalaması 28.20±5.29, %63.8'i üniversite ve üzeri eğitim almış, %78.3'ünün geliri giderine denk, %51.5'i çalışmakta, %85.5'i çekirdek aileye sahiptir. Annelerin %34.9'unun ikinci ve %33.2'sinin üçüncü ve üzeri doğumu, %61.7'sinin gebeliği planlı, %55.3'ü sezaryen doğum yapmış, %50.6'sının bebeğinin cinsiyeti erkek, %66.4'ünün doğum sonu kendi %28.5'inin bebeğinin sağlığı ile ilgili problem oluşmuştur. Annelerin %87.7'si emzirme eğitimi almış, %50.2'si doğumdan hemen sonra bebeğini emzirmiş, %58.7'si emzirme ile ilgili sorun yaşamamıştır.

Koronavirüs Anksiyete Ölçeği puan ortalaması 7.32±4.44; Postpartum Fiziksel Semptom Ölçeği puan ortalaması 29.31±7.08; Emzirme Öz-yeterlilik Ölçeği puan ortalaması 52.02±13.39 olarak hesaplanmıştır. Pearson Korelasyon analizi doğrultusunda, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği ile Postpartum Fiziksel Semptom Ölçeği arasında pozitif yönde orta düzeyde anlamlı ilişki (0.54; $p<0.001$) ve Emzirme Öz-yeterlilik Ölçeği ile arasında negatif orta düzeyde yönde anlamlı ilişki (-0.41; $p<0.001$) olduğu saptanmıştır.

Eğitim ve gelir düzeyi yüksek olan, vajinal doğum yapan, emzirme eğitimi alan annelerin koronavirüs anksiyeteleri ve fiziksel semptomları düşük, emzirme öz-yeterlilikleri yüksektir ($p<0.05$). İlk emzirme süresinin uzayan, gebeliğin planlı olmayan, doğum sonu kendi ve bebeğinin sağlığında problem olan, emzirmede sorun yaşayan annelerin koronavirüs anksiyeteleri ve fiziksel semotomları yüksek, emzirme öz-yeterlilikleri düşüktür ($p<0.05$).

Sonuç: Koronavirüs anksiyetesi postpartum fiziksel semptom şiddetini arttırmakta, emzirme öz-yeterliliğini olumsuz yönde etkilemektedir. Pandemi sürecinde sağlık profesyonelleri, annelere yeterli desteği sağlayarak anne ve bebek sağlığını geliştirebilir, oluşabilecek komplikasyonları ve yaşam boyu sürebilen sağlık sorunlarını önleyebilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, koronavirüs anksiyetesi, fiziksel semptom, emzirme öz-yeterliliği

SS-037

FAMILY PLANNING DURING THE COVID-19 PANDEMIC: SYSTEMATIC REVIEW

Deniz Eren[2], Burcu Küçükkaya[1]

[1]Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, Edirne, Turkey.
[2]Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Public Health Nursing, Edirne, Turkey.

Deniz Eren / Trakya University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Public Health Nursing, Edirne, Turkey.

Family planning is essential to reducing poverty and ensuring a healthy, productive future for millions of women and girls around the world. With the COVID-19 pandemic disrupting healthcare systems, healthcare supply chains and lifestyles in many countries, more and more women and girls are unable to access the family planning information, products and services they need. In particular, reducing face-to-face contact, brings less use of contraceptive methods that require such contact. In this process, women's needs not only for methods but also for accurate information and communication resources should be taken into account, and the risks specific to each country should be evaluated in the decision-making process by establishing the right policies in reshaping family planning services. In this study, it is aimed to systematically compile family planning during the COVID-19 pandemic process.

Keywords: Covid-19, Pandemic, Family planning

COVİD-19 PANDEMİ SÜRECİNDE AİLE PLANLAMASI: SİSTEMATİK DERLEME

Deniz Eren[2], Burcu Küçükkaya[1]

[1]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye
[2]Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

Deniz Eren / Trakya Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Edirne, Türkiye

Aile planlaması, yoksulluğu azaltmak ve dünya çapında milyonlarca kadın ve kız çocuğu için sağlıklı, üretken bir gelecek sağlamak için çok önemlidir. COVID-19 pandemisinin birçok ülkede sağlık sistemlerini, sağlık ürünlerinin tedarik zincirlerini ve yaşam biçimlerini bozmasıyla birlikte, giderek daha fazla kadın ve kız çocuğu, ihtiyaç duydukları aile planlaması bilgilerine, ürünlerine ve hizmetlerine erişememektedir. Özellikle yüz yüze temasın azaltılması, bu tür temasları gerektiren kontraseptif yöntemlerin daha az kullanılmasını beraberinde getirmektedir. Bu süreçte, kadınların sadece yöntemlere değil aynı zamanda doğru bilgiye ve iletişim kaynaklarına gereksinimleri de göz önüne alınmalı, aile planlaması hizmetlerini yeniden şekillendirmede doğru politikalar oluşturularak, karar verme aşamasında her ülkeye özgü riskler değerlendirilmelidir. Bu çalışmada, COVİD-19 pandemi sürecinde aile planlaması sistematik olarak derlemek amaçlanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Pandemi, Aile planlaması

SS-038

THE RELATIONSHIP OF COVID-19 ANXIETY WITH BREASTFEEDING SELF-EFFICACY AND BREASTFEEDING MOTIVATION IN FIRST-TIME MOTHERS

Melek Hava Köprülü[1], Dilek Coşkuner Potur[2], Fatma Hacıoğlu[3], Sezer Avcı[1]

[1]Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Gaziantep, Turkey
[2]Marmara University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey
[3]Zeynep Kamil Women and Children Diseases Training and Research Hospital, Istanbul, Turkey

Melek Hava Köprülü / Hasan Kalyoncu University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Gaziantep, Turkey

Aim: This study was conducted to determine the relationship of Covid-19 anxiety with nipple pain intensity, breastfeeding self-efficacy, and breastfeeding motivation in first-time mothers.

Method: The population of the descriptive, cross-sectional and relation-seeking study consisted of women who gave birth and received care in the postpartum service in Women and Children Diseases Training and Research Hospital in Istanbul between August and December 2020. The sample included 396 mothers who gave birth for the first time and met the inclusion criteria. Introductory Information Form, Covid-19 Anxiety Scale, Visual Analog Scale (VAS), Breastfeeding Motivation Scale, and Breastfeeding Self-Efficacy Short Form Scale were used as data collection tools.

Results: The mean age of the primipara women who participated in the study was 25.45±4.38 (Min-Max: 17-38). The mean nipple pain severity was found to be 2.74±3.08 (Min-Max=0-10). The mean Covid-19 Anxiety Scale score was 0.92±1.86 (Min-Max:0-13), and the mean Breastfeeding Self-Efficacy Scale score was 54.76±8.38 (Min-Max:14-70). It was determined that there was a positive, moderate, statistically significant relationship between the Breastfeeding Self-Efficacy Scale mean score and Breastfeeding Motivation Scale-Integrated Regulation sub-dimension ($r=.404$, $p<0.01$), Intrinsic motivation and identified regulation sub-dimension ($r=.426$, $p<0.01$) and Introjected regulation-social approval sub-dimension ($r=.322$, $p<0.01$). There was no statistically significant correlation between the Covid-19 Anxiety Scale, nipple pain severity, the Breastfeeding Self-Efficacy and Breastfeeding Motivation Scale ($p>0.05$).

Conclusion: It was determined in this study that as the breastfeeding self-efficacy of primipara mothers increased, their motivation for breastfeeding increased, but there was no correlation between Covid-19 anxiety, nipple pain severity, breastfeeding self-efficacy and motivations.

Keywords:Primipara, Breastfeeding Motivation, Breastfeeding Self-efficacy, Covid-19 Anxiety

COVİD-19 ANKSİYETESİNİN PRİMİPARLARDA EMZİRME ÖZ-YETERLİLİK VE EMZİRME MOTİVASYONUYLA OLAN İLİŞKİSİ

Melek Hava Köprülü[1], Dilek Coşkuner Potur[2], Fatma Hacıoğlu[3], Sezer Avcı[1]

[1]Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Gaziantep, Türkiye
[2]Marmara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
[3]Zeynep Kamil Kadın ve Çocuk Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İstanbul, Türkiye

Melek Hava Köprülü / Hasan Kalyoncu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Hemşirelik Bölümü, Gaziantep, Türkiye

Amaç: Covid-19 anksiyetesinin, ilk kez doğum yapan annelerde, memelerde hissedilen ağrı şiddeti, emzirme öz-yeterliliği ve emzirme motivasyonuyla ilişkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı, kesitsel ve ilişki arayıcı tipteki araştırmanın evrenini İstanbul ilinde bulunan bir Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Eğitim Araştırma Hastanesi'nde Ağustos-Aralık 2020 tarihleri arasında doğum yapan ve doğum sonu servisinde bakım alan kadınlar oluşturdu. Örnekleme ilk kez doğum yapmış araştırmaya dahil olma kriterlerini karşılayan 396 anne alındı. Veri toplama aracı olarak Tanıtıcı Bilgi Formu, Covid-19 Anksiyetesi Ölçeği, Görsel Kıyaslama Ölçeği (GKÖ), Emzirme Motivasyon Ölçeği ve Emzirme Öz-Yeterlilik Kısa formu Ölçeği kullanıldı.

Araştırmaya katılan primipar kadınların yaş ortalaması 25.45±4.38 (Min-Max:17-38)'dir. Annelerin memelerinde hissettikleri ağrı şiddeti ortalaması 2.74 ± 3.08 (Min-Max=0-10) olarak bulundu. Katılımcıların, Covid-19 Anksiyetesi Ölçek puan ortalaması 0,92±1.86 (Min-Max:0-13), Emzirme Öz-Yeterliliği Ölçeği puan ortalaması 54.76±8.38 (Min-Max:14-70)'dir. Emzirme Öz-Yeterliliği Ölçeği puan ortalaması ile Emzirme Motivasyon Ölçeği-Bütünleşmiş Düzenleme ($r=.404$, $p<0.01$), İçsel motivasyon-Özdeşleşmiş düzenleme ($r=.426$, $p<0.01$), İçe yansıtılmış düzenleme-toplumsal onaylanma ($r=.322$, $p<0.01$), alt boyutları arasında pozitif yönde, orta düzeyde, istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı ilişki olduğu belirlendi. Covid-19 Anksiyete Ölçeği ile memelerinde hissettikleri ağrı şiddeti, Emzirme Öz-Yeterlilik ve Emzirme Motivasyon Ölçeği arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmadı ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışmamızda primipar annelerin, emzirme öz-yeterlilikleri arttıkça emzirme motivasyonlarının da yükseldiği ancak Covid-19 anksiyetesi ile memelerinde hissettikleri ağrı, emzirme öz-yeterlilik ve motivasyonları arasında bir ilişki olmadığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Primipar, Emzirme Motivasyonu, Emzirme Öz-yeterliliği, Covid-19 Anksiyetesi.

SS-039

VIEWS OF PREGNANT WOMEN ON POSTPARTUM PROCESSES IN THE COVID 19 PANDEMIC: QUALITATIVE STUDY

Arzu Kul Uçtu[1]

[1]*University of Health Sciences Gulhane Faculty of Health Sciences Department of Midwifery*

Arzu Kul Uçtu / University of Health Sciences Gulhane Faculty of Health Sciences Department of Midwifery

Introduction-Purpose: In the last stages of pregnancy, issues such as birth concerns, spousal support and increased social support needs gain priority. However, taking a series of measures to reduce the spread during the pandemic has led to many needs not being met. It was carried out to examine the opinions of pregnant women about the postpartum processes and how they felt during the COVID 19 pandemic.

Materials-Methods: 28-40 with a descriptive phenomenological approach. The study was carried out by using appropriate sampling method with pregnant women who did not experience any health problems during pregnancy, had a healthy fetus and volunteered to participate in the study. In the research, the research sample was selected among the pregnant women reached from a group included as the "pregnant support group" in the WhatsApp application. 19 women were interviewed in the study, with the decision that the study reached saturation due to the repetition of the data sets obtained according to the amount and time of the data obtained from the interview. The interviews were conducted by the researcher who is experienced in qualitative studies. In the research, data were collected by semi-structured in-depth interview technique.

Results: The data are under four main themes: pregnancy, postpartum preparations, thoughts and feelings. Pregnancy theme consists of enjoyable, difficult and beautiful categories. postpartum preparations; transportation to the hospital, communication with health personnel, transportation to families, communication with people to be supported. Thoughts theme; easy, difficult and the process requiring support consisted of loneliness categories. In the theme of emotions; excitement, anxiety, happiness and fear categories.

Conclusion: According to the research results; It has been determined that pregnant women make some preparations in order to reach the hospital, communicate with the health personnel, and maintain communication with the family or people who can be helped against the possible pandemic rules that they may encounter postpartum. In addition, it was concluded that they evaluated their pregnancy as positive and negative, and their emotions varied. It has been determined that the pandemic process has mostly caused the pregnant women to experience worrying feelings about their postpartum preparations. For this reason, there is a need to establish web-based counseling units that can be reached by health professionals against every postpartum woman and her baby under any circumstances, against the rules that may change due to the pandemic.

Keywords: Postpartum, COVID 19, Pandemic, Qualitative Study

COVID 19 PANDEMİSİNDE GEBELERİN DOĞUM SONU SÜREÇLERİNE YÖNELİK GÖRÜŞLERİ: KALİTATİF ÇALIŞMA

Arzu Kul Uçtu[1]

[1]*Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Arzu Kul Uçtu / Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş-Amaç: Gebelik, doğum ve doğum sonu dönem kadın ve ailesinin yaşamında önemli değişimlerinin yaşandığı özellikli bir dönemdir. Gebeliğin son dönemlerinde doğuma ilişkin kaygılar, eş desteği ve sosyal destek gereksinimlerinin artışı gibi konular öncelik kazanmaktadır. Ancak, pandemi sırasında yayılımın azaltılması amacıyla bir dizi önlem alınması birçok ihtiyacın karşılanmamasına neden olmuştur. COVID 19 pandemisinde gebelerin pospartum süreçleri ile ilgili düşündükleri ve neler hissettiklerine ilişkin görüşlerini incelemek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç-Yöntem: Tanımlayıcı fenomenolojik yaklaşım ile 28-40. gebelik haftaları arasındaki, gebeliğinde herhangi bir sağlık sorunu yaşamamış, sağlıklı bir fetüse sahip ve araştırmaya katılmaya gönüllü gebelerle amaca uygun örnekleme yöntemi kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Araştırmada online platform içerisinde "gebe destek grubu" olarak isimlendirilmiş gruba kayıtlı gebelerden araştırma örneklemi seçilmiştir. Görüşmeden elde edilen verilerin miktarı ve zamanına göre elde edilen veri setlerinin birbirini tekrarlıyor olması dolayısıyla çalışmanın doygunluğa ulaştığı kararı alınarak araştırmada 19 kadın ile görüşülmüştür. Görüşmeler kalitatif çalışma konusunda deneyimli olan araştırmacı tarafından gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veriler yarı yapılandırılmış derinlemesine görüşme tekniği ile toplanmıştır. Veriler, nitel araştırma yöntemlerinde kullanılan içerik analizi ile gruplandırma ve çözümleme tekniklerinden faydalanılarak iki bağımsız araştırmacıyla değerlendirilmiştir.

Bulgular: Veriler gebelik, doğum sonu hazırlıklar, düşünceler ve duygular olmak üzere dört ana tema altında yer almaktadır. Gebelik teması, keyifli, zor ve güzel kategorilerinden oluşmuştur. Doğum sonu hazırlıklar; hastaneye ulaşım, sağlık personeli ile iletişim, ailelere ulaşım, destek alınacak kişilerle iletişim kategorilerinden oluşmuştur. Düşünceler teması; kolay, zor ve destek gereken süreç, yalnızlık kategorilerinden oluşmuştur. Duygular temasında ise; heyecan, endişe, mutluluk ve korku kategorileri yer almıştır.

Sonuç: Araştırma sonuçlarına göre; gebelerin doğum sonu karşılaşabilecekleri olası pandemi kurallarına karşı hastaneye ulaşım, sağlık personelleri ile haberleşebilme, aile veya yardım alınabilecek kişiler ile iletişimi sürdürebilmek amacıyla bir takım hazırlık yaptıkları belirlenmiştir. Ayrıca, gebeliğini olumlu ve olumsuz olarak değerlendirdikleri, duygularının değişkenlik gösterdiği sonucuna ulaşılmıştır. Pandemi sürecinin gebelerin doğum sonu hazırlıkları üzerinde çoğunlukla endişe verici duygular yaşamalarına neden olduğu belirlenmiştir. Bu nedenle, pandemi nedeniyle değişkenlik gösterebilen kurallara karşı sağlık profesyonelleri tarafından her koşulda doğum sonu her kadına ve bebeğine ulaşılabilecek web tabanlı danışmanlık birimlerinin oluşturulmasına gereksinim duyulmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, COVID 19, Pandemi, Kalitatif Çalışma

SS-040

DETERMINATION OF SEXUAL LIFE QUALITY OF WOMEN IN THE POSTPARTUM PERIOD AND AFFECTING FACTORS

Esra KÜTKÜT[2], Tülay KAVLAK[1]

[1]İstinye University
[2]Kadirli County Health Department

Tülay KAVLAK / İstinye University

Aim: This study was conducted to determine the sexual life quality of women and the affecting factors in the postpartum period .

Materials and Methods: This descriptive study was conducted with 200 women applied to six family health centers in Kadirli county of Osmaniye province that were between 2-6 months after giving birth and accepted to participate in the study. The data were made by using the face-to-face interview technique with a questionnaire created by scanning the literature. The data were analyzed using the SPSS package program.

Results: It was determined that the age of the women participating in the study varied between 19-41 and the mean age was 28.57±5.04. The mean time for women after giving birth is 3.92±1.51 months, 59.5% of women have started their menstrual cycle, 90% of women have started postpartum sexual intercourse, and the mean time for these women to start sexual intercourse is 48.93±14.43 days. It was determined that 76.5% of the women used the postpartum family planning method, and the most commonly used family planning methods were condom with 50.3% and withdrawal with 28.1%, respectively. 38.3% of women that do not use family planning method stated that they do not use any method because they are breastfeeding. 68.5% of the women participating in the study stated that they received information about postpartum family planning methods and 86.9% of them stated that they were informed by nurses. In the study, it was determined that the women's sexual life quality scores were at a moderate-good level. A significant relationship was determined between the quality of women's sexual life and their educational status, their use of postpartum family planning methods, the family planning method they used, and the frequency of postpartum sexual intercourse.

Conclusion: In our study, a significant relationship was determined between the frequency of sexual intercourse, the use of family planning methods and the family planning methods used by women in the postpartum period, and their sexual life quality.

Keywords: Postpartum period, sexual life quality, nursing

POSTPARTUM DÖNEMDEKİ KADINLARIN CİNSEL YAŞAM KALİTELERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Esra Kütküt[2], Tülay Kavlak[1]

[1]İstinye Üniveristesi
[2]Kadirli İlçe Sağlık Müdürlüğü

Tülay Kavlak / İstinye Üniveristesi

Amaç: Bu çalışma postpartum dönemdeki kadınların cinsel yaşam kaliteleri ve etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Tanımlayıcı olarak planlanan bu çalışma olup Osmaniye ili Kadirli ilçesinde bulunan altı aile sağlığı merkezine başvuran doğum sonrası 2-6 ay arası bulunan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 200 kadın ile gerçekleştirilmiştir. Veriler literatür taranarak oluşturulan anket formu ile yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak yapılmıştır. Veriler SPSS paket programı kullanılarak analiz edilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaşları 19-41 arasında değiştiği ve yaş ortalaması 28,57±5,04 olduğu saptanmıştır. Kadınların doğumdan sonra geçen süre ortalaması 3,92±1,51 ay olduğu, kadınların %59,5'inin menstrual siklusunun başladığı, %90'ının doğum sonrası cinsel ilişkisinin başladığı ve bu kadınların cinsel ilişkiye başlama zaman ortalamasının ise 48,93±14,43 gün olduğu belirlenmiştir. Kadınların %76,5'inin doğum sonrası aile planlama yöntemi kullandığı, en çok kullanılan aile planlama yöntemlerinin sırasıyla %50,3 ile kondom ve %28,1 ile geri çekme olduğu belirlenmiştir. Aile planlama yöntemi kullanmayan kadınların %38,3'ü emzirdiği için yöntem kullanmadığını belirtmişlerdir. Araştırmaya katılan kadınların %68,5'inin doğum sonrası aile planlaması yöntemlerine ilişkin bilgi aldığı ve %86,9'u hemşireler tarafından bilgilendirildiklerini belirtmişlerdir. Araştırmada kadınların cinsel yaşam kalitesi puanlarının orta-iyi düzeyde olduğu belirlenmiştir. Kadınların cinsel yaşan kalitesi ile eğitim durumları, doğum sonrası aile planlaması yöntemi kullanma durumları, kullandıkları aile planlaması yöntemi ve doğum sonrası cinsel ilişki sıklıkları arasında anlamlı ilişki belirlenmiştir.

Sonuç: Araştırmamızda doğum sonu dönemde kadınların cinsel ilişki sıklıkları, aile planlaması yöntemi kullanma durumları ve kullandıkları aile planlaması yöntemleri cinsel yaşam kaliteleri arasında anlamlı ilişki belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, cinsel yaşam kalitesi, hemşirelik

SS-041

THE EFFECT OF MUSIC LISTENING TO FETAL WELLNESS AND ANXIETY LEVEL DURIING NON STRESS TEST

Nurseli Soylu[1], Tülay Bülbül[1], İptisam İpek Müderris[2]

[1]Erciyes University Faculty of Health Sciences
[2]Erciyes University Faculty of Medicine

Nurseli Soylu / Erciyes University Faculty of Health Sciences

Aim: In this study, it was aimed to evaluate the effect of music played on pregnant women on fetal well-being and anxiety level of pregnants during NST (Non Stress Test) procedure.

Method: The population of the study consisted of pregnants who applied to Perinatology Polyclinic of Erciyes University Health Application and Research Center and volunteered to participate in the study.The sample was formed by a total of 74 (37 experimental,37 control group) pregnants who met the study criteria, who were at 0.5 effect size and 95% confidence interval with a 5% of margin of error according to the performed power analysis and who had to power to represent the population with a ratio of 100%.Pregnant Identification Form, NST Results Finding Form and State and Trait Anxiety Scale were used in the study. Data were analyzed using descriptive statistics,t-test in independent groups,Mann-Whitney U test,two-way analysis of variance,chi-square test,Pearson chi-square exact test for repeated measures. Pregnants in the intervention group were placed in the left side position after the headphones were placed and after the procedure was finished,the photograph of the NST trace was taken. Pregnants in the control group were given left side position, no application was made during the procedure and the NST trace was photographed after the procedure was completed.

Results: In the study, it was found that the vital signs of the pregnants in the intervention group decreased compared to the control group. There was a statistically significant difference between the pregnants in the intervention and control groups in terms of the number of fetal movements ($p<0.001$), there were no significant differences in parameters such as fetal heart rate,variability,presence and number of acceleration-deselation and NST result ($p>0.05$). When the state and trait anxiety levels of the pregnants in the intervention and control groups were compared,it was determined that the anxiety level of the intervention group showed a statistically significant decrease ($p<0.001$). Pregnants in the intervention group experienced more positive emotion during the NST procedure than the pregnants in the control group ($p<0.05$). Among the music genres,Turkish pop music,divine and other music genres were found to be more effective than classical music in reducing the state anxiety level of pregnants.It was found that all pregnants in the intervention group were happy to listen to music during the NST procedure.**Conclusion:**Listening to music during the NST procedure reduces the anxiety of the pregnants,increases the number of fetal movements and makes them feel more positive.

Keywords: Pregnant, Nurse, Anxiety, Music, NST

NON STRES TEST SIRASINDA MÜZİK DİNLEMENİN FETAL İYİLİK HALİ VE GEBENİN KAYGI DÜZEYİNE ETKİSİ

Nurseli Soylu[1], Tülay Bülbül[1], İptisam İpek Müderris[2]

[1]Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi

Nurseli Soylu / Erciyes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Bu çalışmada NST (Non Stres Test) işlemi uygulanırken gebelere dinletilen müziğin fetal iyilik hali ve gebenin kaygı düzeyine etkisini değerlendirmek amaçlanmıştır.

Yöntem: Araştırmanın evrenini Erciyes Üniversitesi Sağlık Uygulama ve Araştırma Merkezi Perinatoloji Polikliniği'ne başvuran ve araştırmaya katılmaya gönüllü gebeler oluşturmuştur. Araştırmanın örneklemini araştırmaya dahil edilme kriterlerine uyan, yapılan güç analizine göre 0.5 etki büyüklüğünde ve %5 yanılgı düzeyi ile belirlenen %95 güven aralığında, %100 oranla evreni temsil gücüne sahip toplam 74 (37 müdahale, 37 kontrol grubu) gebe oluşturmuştur.

Araştırmada veri toplama aracı olarak Gebe Tanıtım Formu, NST Sonuçları Bulgu Formu ile Durumluk ve Sürekli Kaygı Ölçeği kullanılmıştır. Veriler, tanımlayıcı istatistik, bağımsız gruplarda t-testi, Mann-Whitney U testi, tekrarlı ölçümlerde iki yönlü varyans analizi, ki-kare testi, Pearson ki-kare exact testi kullanılarak değerlendirilmiştir. Müdahale grubundaki gebelere sol yan pozisyon verildikten sonra kulaklık takılmış ve işlem bittikten sonra NST trasesinin fotoğrafı çekilmiştir. Kontrol grubundaki gebelere de sol yan pozisyon verilmiş, işlem boyunca herhangi bir uygulama yapılmamış ve işlem bittikten sonra NST trasesinin fotoğrafı çekilmiştir.

Bulgular: Araştırmada müdahale grubundaki gebelerin vital bulgu (vücut sıcaklığı hariç) değerlerinde kontrol grubuna göre düşüş olduğu saptanmıştır. Müdahale ve kontrol grubundaki gebeler arasında fetal hareket sayısı yönünden istatistiksel olarak ileri derecede anlamlı bir fark olduğu tespit edilirken ($p<0.001$), fetal kalp atım hızı, variabilite, akserelasyon-deselerasyon varlığı ve sayısı, NST sonucu ve ilk akselerasyon zamanı gibi parametrelerde anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Müdahale ve kontrol grubundaki gebelerin durumluk ve sürekli kaygı düzeyleri karşılaştırıldığında müdahale grubunun kaygı düzeyinin istatistiksel olarak anlamlı bir azalma gösterdiği belirlenmiştir ($p<0.001$). Müdahale grubundaki gebelerin, kontrol grubundaki gebelere göre NST işlemi sırasında daha fazla olumlu duygu yaşadığı saptanmıştır ($p<0.05$). Müzik türleri arasında Türkçe pop müzik, ilahi ve diğer müzik türlerinin gebelerin durumluk kaygı düzeyini azaltmada klasik müziğe göre daha etkili olduğu bulunmuştur. Müdahale grubundaki gebelerin tamamının NST işlemi boyunca müzik dinlemekten memnun oldukları saptanmıştır.

Sonuç: NST işlemi sırasında müzik dinlemek, gebenin kaygısını azaltmakta, fetal hareket sayısını arttırmakta ve daha fazla olumlu duygu hissettirmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebe, Hemşire, Kaygı, Müzik, NST

SS-042

EXAMINATION OF POSTPARTUM DEPRESSION ACCORDING TO THE NEUMAN SYSTEMS MODEL

Tuğçe Çetin[1], Miray Akkuş[1], Hande Yağcan[2]

[1]Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Department of Nursing, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir
[2]Dokuz Eylul University, Faculty of Nursing, Obstetric and Gynecology Nursing Department, Izmir

Miray Akkuş / Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Department of Nursing, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir

Purpose: This study was performed to investigate postpartum depression in postpartum period according to Neuman system model.

Methodology: This model deals with five major variables of individual: physiological, psychological, sociocultural, spiritual and developmental. There are three types of stressors identified. These stressors are classified as intrapersonal, interpersonal, and extrapersonel. Also, there are lines of resistance and flexible defense that protect boundaries of this open system created by Neuman. Each stressor has potential to harm internal stability and security of system. Defense lines play an active role in protecting core of system and ensuring its integrity.

Results: Postpartum depression (PD) is most common postpartum psychiatric problem. Most of risk factors for PD appear in stressful situations. When PD risk factors are examined according to model; Among physiological variables of mothers, it was determined that estrogen hormone secreted during lactation period, insomnia, appetite disorder and loss of energy due to baby care. Anxiety, depressive mood are psychological; family type, relationships with spouse and relatives are sociocultural; coping with stress behavior is spiritual and experienced events until adulthood and role models has been taken are developmental variables of mothers.

According to model, intrapersonal stressors of mothers include personality traits, education level, financial situation, substance use, previous losses, preterm labor, obstetric complications, breastfeeding problems, low self-esteem, stressful/risky pregnancy, depression and family history of hereditary psychological disorders, negative attitude towards pregnancy, career plans and age factor.

Interpersonal stressors include relationships with spouse, relatives and baby, changes in family roles, lack of social support, culture, norms, expectations of society and roles determined in line with these expectations and perspective towards motherhood.

Extrapersonal stressors are postpartum health care services, access to and cost of these services, communication with health personnel, work life, use of maternity and breastfeeding leave and socioeconomic conditions.

The resistance and flexible lines of defense that surround and protect boundaries of system, give apathy in infant care, social isolation, insomnia, inability to meet self-care, anxiety and depression symptoms as basic responses which occur in mothers due to progress towards mother's essence/nucleus with these stressors.

Conclusions: When literature is examined, a significant relationship found between stressful life events and depressive symptoms. It deeply affects health and development of mother and baby. It can change mother's perception of parenting. Although etiology of PD has not been fully elucidated, it is thought that studies using nursing theories to determine risk factors will be beneficial for mother-infant bonding.

Keywords: Depression, Postpartum, Neuman, Systems Theory

NEUMAN SİSTEMLER MODELİNE GÖRE POSTPARTUM DEPRESYONUN İNCELENMESİ

Tuğçe Çetin[1], Miray Akkuş[1], Hande Yağcan[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği AD., İzmir

Miray Akkuş / Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Yüksek Lisans Programı, İzmir

Amaç: Çalışma annelerde doğum sonu dönemde görülen postpartum depresyonun Neuman sistemler modeline göre incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Neuman sistemler modeli bireyi fizyolojik, psikolojik, sosyokültürel, manevi (spritüel) ve gelişimsel olmak üzere beş majör değişkenini ele alan bir modeldir. Bu model içerisinde tanılanan üç tip stresör vardır. Bu stresörler kişisel, kişilerarası ve çevresel olarak sınıflandırılmıştır. Ayrıca Neuman'ın oluşturduğu bu açık sistemin sınırlarını koruyan direnç ve esnek savunma çizgileri bulunmaktadır. Her bir stresör, sistemin iç dengesine ve güvenliğine zarar verebilecek potansiyeldedir. Savunma çizgileri sistemin merkezde bulunan özünü koruma ve bütünlüğünü sağlamada etkin rol oynamaktadır.

Bulgular: Postpartum depresyon (PD), doğum sonrası en sık görülebilen psikiyatrik sorundur. PD için risk faktörlerinin çoğu stres durumlarında karşımıza çıkmaktadır. Neuman sistemler modeline göre PD risk faktörleri incelendiğinde; annelerin fizyolojik değişkenleri arasında laktasyon döneminde salgılanan östrojen hormonu yüksekliği ve bebek bakımı nedeniyle uykusuzluk, iştah bozukluğu, enerji kaybının yer aldığı saptanmıştır. Annelerin psikolojik değişkenleri olarak anksiyete, depresif ruh hali; sosyokültürel olarak yaşadığı aile tipi, eş ve yakınları ile olan ilişkileri, manevi (spritüel) olarak stresle baş etme davranışları ve gelişimsel değişkenleri arasında ise yetişkinlik çağına gelene kadar deneyimlediği olaylar ve aldığı rol modeller yer almaktadır.

Modele göre annelerin bireysel stresörleri arasında kişilik özellikleri, eğitim düzeyi, maddi durum, madde kullanımı, daha önce yaşamış oldukları kayıplar, preterm eylem, obstetrik komplikasyonlar, emzirme sorunları, düşük benlik saygısı, stresli/ riskli gebelik geçirme durumu, depresyon ve ailede kalıtsal psikolojik rahatsızlık öyküsü, gebeliğe karşı olumsuz tutum, kariyer planları ve yaş faktörü bulunmaktadır.

Annelerin kişiler arası stresörleri arasında eş, yakınları ve bebek ile olan ilişkileri, aile içi rollerde değişim, sosyal destek eksikliği, kültür, normlar, toplumun beklentileri ve bu beklentiler doğrultusunda belirlenen roller ve anneliğe karşı bakış açısı yer almaktadır.

Annelerin çevresel stresörleri arasında ise doğum sonu sağlık bakım hizmetleri, bu hizmetlere erişim ve maliyeti, sağlık personeli ile iletişim, iş yaşamı, doğum sonu ve emzirme izni kullanım durumu ve sosyoekonomik koşulları bulunmaktadır.

Neuman'ın oluşturduğu açık sistemi çevreleyip sınırlarını koruyan direnç ve esnek savunma çizgileri, yaşanan bu stresörler ile annenin özüne/ çekirdeğe doğru ilerledikçe temel yanıt olarak annelerde bebek bakımında ilgisizlik, sosyal izolasyon, uykusuzluk, öz bakımını karşılayamama, anksiyete ve depresyon belirtileri ortaya çıkmaktadır.

Sonuç: Literatür incelendiğinde stresli yaşam olayları ile depresif belirtiler arasında anlamlı bir ilişki vardır. Anne ve bebeğin sağlığını, gelişimini derinden etkilemektedir. Ayrıca annenin ebeveynlik algısında da değişikliklere sebep olabilmektedir. PD'nin etiyolojisi tam olarak aydınlatılamamasına rağmen risk faktörlerinin belirlenmesine yönelik hemşirelik kuramları kullanılarak yapılacak çalışmaların anne-bebek bağı için faydalı olacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Depresyon, Doğum Sonrası, Neuman, Sistem Modeli

SS-043

TELEHEALTH SERVICES USED FOR POSTPARTUM DURING COVID-19 PANDEMIC

Dilek Bilgiç[1], Büşra Çap[2]

[1]Dokuz Eylul University Faculty of Nursing, Obstetric and Gynecology Nursing Department, Izmir
[2]Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Nursing Department, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir

Büşra Çap / Dokuz Eylul University, Health Science Institute, Nursing Department, Obstetric and Gynecology Nursing Master Program, Izmir

Aim: To analyse telehealth services of post-partum, that has increased popularity due to Covid-19 pandemic.

Method: In this review, the keywords that are used are: 'Covid-19', 'Telehealth' and 'Postpartum'. the data bases that are used are: 'Google Scholar', ' Guidelines' and 'Pubmed'.

Results: During the Covid-19 pandemic, there have been many approaches taken in order to minimise the spread of the virus; for example, social distancing, isolation, quarantining and face-to-face interaction of mother-and-child health checkup appointments were minimised. For this reason, tele-health services, where health care services are provided with information and communication technologies, have come to the fore as a way to reduce the risk of Covid-19 transmission. Another topic that has come to the fore in the Covid-19 pandemic is telemedicine and telenursing thats comes under the topic of telehealth. Leading international organizations recommend that counseling and care services provided within the scope of safe maternity services during the postpartum period, when half of maternal deaths occur, should be use of tele-health system. American College of Obstetricians and Gynecologists (2020), has stated that during the pandemic: family plannings, postpartum hypertensive problems, breast-feeding, depression, surgical incision check and care could be checked via telehealth services. In the Covid-19 care guide of the United Nations Population Fund (2020), it states that third day and sixth week follow-ups of post-partum have been accomplished via telehealth. This fund has also made a follow-up form that involves: mother's physical, psychological and infant feeding, the infant's general health status, and health education. Tele-health services are of great importance and use in the initiation and maintenance of breast milk and increasing trust in healthcare personnel during the Covid-19 period. Telehealth has brought many advantages for health care workers and women. However, disadvantages also exist.

Conclusion: During a postpartum, the mothers can go through biological, physical and social changes; this combined with Covid-19 pandemic, the process has become more complicated. There are very few studies in the literature examining telehealth and postpartum care services in the Covid-19 pandemic. According to the literature, during the Covid-19 Pandemic, family plannings, postpartum hypertensive problems, breastfeeding, depression, surgical incision follow-ups, care and consultations have been continued via telehealth services. Nurses are involved in the prolonging of telehealth services.

Keywords: Postpartum period, telehealth, telemedicine, telenursing, Covid-19

COVİD-19 PANDEMİSİNDE TELE-SAĞLIK HİZMETLERİNİN POSTPARTUM DÖNEMDE KULLANIMI

Dilek Bilgiç[1], Büşra Çap[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İzmir.
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Yüksek Linsans Programı, İzmir.

Büşra Çap / Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı Yüksek Linsans Programı, İzmir.

Amaç: Covid-19 pandemisi ile popülariteisi artan tele-sağlık hizmetlerinin doğum sonrası bakımda kullanımını literatür doğrultusunda incelemek.

Yöntem: Bu derleme, "Google Akademik" "Kılavuzlar" ve "Pubmed" veri tabanlarından "Covid-19", "Tele-sağlık", "Postpartum Dönem" anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır.

Bulgular: Covid-19 pandemisi, dünyada virüsün yayılımını en aza indirmek için sosyal mesafe, izolasyon ve karantina gibi halk sağlığı önlemlerinin alınmasına, anne ve çocuk sağlığı randevu hizmetlerinde yüz yüze ziyaretlerin kısıtlanmasına yol açmıştır. Bu nedenle Covid-19 bulaş riskini azaltmanın bir yolu olarak sağlık bakım hizmetlerinin bilgi ve iletişim teknolojileri ile sağlandığı tele-sağlık hizmetleri gündeme gelmiştir. Covid-19 pandemisinde gündeme gelen bir diğer konu ise tele-sağlık çatısı altında yer alan tele-tıp ve tele-hemşireliktir. Önde gelen uluslararası kuruluşlar, anne ölümlerinin yarısının gerçekleştiği postpartum dönemde güvenli annelik hizmetleri kapsamında verilen danışmanlık ve bakım hizmetlerinin tele-sağlık sistemiyle karşılanmasını önermektedir.

Amerikan Jinekoloji ve Obstetrik Derneği (2020), pandemi sürecinde postpartum dönemde aile planlaması, postpartum hipertansif sorunları, emzirme, depresyon ve cerrahi kesi takibi, bakımı ve danışmanlığında tele-sağlık hizmetlerinin kullanılabileceğini bildirmiştir. Birleşmiş Milletler Nüfus Fonu (2020) Covid-19 bakım kılavuzunda, postpartum 3.gün (48-72.saat) ve 6.hafta (~42.gün) izlemlerinin tele-sağlık hizmetiyle gerçekleştirilmesini açıklamıştır. Annenin fiziksel, psikolojik ve bebek beslemesini, bebeğin genel sağlık durumunu ve sağlık eğitim konularını içeren izlem formu oluşturmuştur. Covid-19 döneminde anne sütünün başlatılmasında, sürdürülmesinde ve sağlık personeline olan güvenin artmasında tele-sağlık hizmetlerinin önemi büyüktür. Tele-sağlık hizmetlerinin hem sağlık profesyonelleri hem de kadınlar için avantajları vardır. Ancak dezavantajları da söz konusudur.

Sonuç: Postpartum dönem annenin biyolojik, fizyolojik, sosyal ve ruhsal değişimler yaşadığı karmaşık bir süreç olup Covid-19 pandemisiyle birleştiğinde daha da karmaşık hale gelmektedir. Pandemi döneminde annenin fiziksel ve psikolojik iyiliğini korumak, doğum sonrası takip, bakım ve eğitim için tele-sağlık hizmetleri çok önemli rol oynamaktadır. Literatürde Covid-19 pandemisinde tele-sağlık ve postpartum bakım hizmetlerini inceleyen çok az sayıda çalışma vardır. Literatüre göre pandemi sürecinde postpartum dönemde aile planlaması, postpartum hipertansif sorunları, emzirme, depresyon ve cerrahi insizyon takibi, bakımı ve danışmanlığında tele-sağlık hizmetleri sürdürülmektedir. Hemşireler tele-sağlık hizmetlerinin sürdürülmesinde görev almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, tele-sağlık, tele-tıp, tele-hemşirelik, Covid-19

SS-044

PREINVASIVE CERVICAL LESIONS AND HPV DURING PREGNANCY AND POSTPARTUM CARE: FOLLOW-UP OF FIVE CASES

Saliha Sağnıç[1], Özer Birge[1], Tayup Şimşek[1]

[1]Akdeniz University Department of Gynecology and Oncology, Antalya, Turkey

Saliha Sağnıç / Akdeniz University Department of Gynecology and Oncology, Antalya, Turkey

Background: Since cervical cancer is the most common gynecological cancer diagnosed in pregnancy, cervical screening programs should be continued before pregnancy, during pregnancy, and after delivery. Clinicians sometimes skip cervical screening in prenatal care because of the risk of vaginal bleeding, infection, and even iatrogenic miscarriage that may occur after a procedure in the pregnant cervix. Considering that preinvasive lesions of the cervix and the frequency of HPV are more common in women of reproductive age, the first trimester of pregnancy and the postpartum period should be considered as an opportunity for all pregnant women who did not participate in cervical screening programs to have a cervical screening test. Because many young women regularly come to their obstetric check-ups during pregnancy and postpartum care.

Aim: In this article, we described the prenatal and postnatal follow-ups of two patients with HSIL and ASC-H detected in the Pap smear test performed during pregnancy, two patients diagnosed with HPV infection before pregnancy, and a patient who underwent cervical conization due to a pre-pregnancy cervical preinvasive lesion in our clinic.

Materials and methods: We performed cervical screening methods and colposcopy when necessary for follow-up both during pregnancy and after delivery.

Results: The cervical lesion in none of our pregnant patients progressed, on the contrary, it regressed.

Discussion: In some studies, it has been shown that cervical preinvasive lesions have high regression rates in the postpartum period. It is thought that this may be caused by the hormonal environment of pregnancy or by traumatic cervical desquamation and stimulation of local immune factors at birth. However, although rare, there are studies in the literature showing that preinvasive cervical lesions progress to invasive lesions during pregnancy. **Conclusion:**Routine Pap smear screening and colposcopy within the indication should be performed both in the antenatal, prenatal, and postnatal periods.

Keywords: Preinvasive Cervical Lesions” HPV” Postpartum care” Persistence” Progression” Regression

GEBELİKTE VE DOĞUM SONRASI BAKIMDA SERVİKAL PREİNVAZİV LEZYONLAR VE HPV: BEŞ OLGUNUN TAKİBİ

Saliha Sağnıç[1], Özer Birge[1], Tayup Şimşek[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Jinekoloji Onkoloji Kliniği, Antalya, Türkiye

Saliha Sağnıç / Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Jinekoloji Onkoloji Kliniği, Antalya, Türkiye

Giriş: Gebelikte görülen en sık jinekolojik kanser serviks kanseri olmasından dolayı gebelik öncesinde, gebelik sırasında ve doğumdan sonra servikal tarama programlarına devam edilmelidir. Klinisyenler gebe serviksine yapılan bir müdahaleden sonra oluşabilecek vajinal kanama, enfeksiyon ve hatta iyatrojenik düşük riskinden dolayı prenatal bakımda bazen servikal taramayı atlamaktadırlar. Serviksin preinvaziv lezyonların ve HPV sıklığının üreme çağındaki kadınlarda daha çok olduğu düşünüldüğünde, gebeliğin başlangıcı ve doğum sonrası dönem servikal tarama programına katılmayan tüm gebe kadınlara servikal tarama programlarına katılmaları için bir fırsat olarak değerlendirilmelidir. Çünkü pek çok genç kadın gebelik sürecinde düzenli olarak obstetrik kontrollerine ve doğum sonrası kontrolüne gelmektedir.

Amaç: Biz bu yazıda kliniğimizde gebelik esnasında alınan smear testinde HSİL ve ASC-H saptanan iki hastamızın, gebelik öncesinde HPV enfeksiyon teşhisi konulan iki hastamızın ve gebelik öncesi servikal preinvaziv lezyonda dolayı servikal konizasyon yapılan bir hastamızın prenatal ve postnatal dönemdeki takiplerini anlattık.

Yöntem: Hem gebelik süresinde hem de doğum sonrasında takip için servikal tarama yöntemlerini ve gerekli durumlarda kolposkopiyi kullandık.

Bulgular: Hiçbir gebe hastamızın servikstеki lezyonu progrese olmadı, tersine geriledi.

Tartışma: Bazı çalışmalarda doğum sonrası dönemde servikal peinvaziv lezyonların yüksek gerileme oranlarına sahip oldukları gösterilmiştir. Bu durumun gebeliğin hormonal ortamından ya da doğumla birlikte travmatik servikal deskuamasyon ve lokal bağışıklık faktörlerinin uyarılmasından kaynaklanabileceği düşünülmektedir. Fakat nadir de olsa literatürde preivaziv servikal lezyonların gebelik boyunca invaziv lezyonlara ilerlediğini gösteren çalışmalar mevcuttur.

Sonuç: Rutin Pap smear taraması ve endikasyon dahilinde kolposkopi hem antenatal, hem prenatal ve hem de postnatal dönemde yapılmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Servikal preinvaziv hastalıklar” HPV” Doğum sonrası bakım” Perzistans” Progresyon” Regresyon

SS-045

THE ARTISTIC ASPECT OF NURSING: AESTHETIC KNOWING

Mükerrem Başli[1], Dilek Bilgiç[2], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department
[2]Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department

Mükerrem Başli / Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department

Nursing is art of promoting and protecting individual, family and community health and helping to cure diseases. Aesthetic knowing is essential to describe invisible features of nursing. This study aimed to draw attention to importance of aesthetic knowing in nursing.

The word *"aesthetics"* originates from Latin and Greek, consists of the words *"aisthesis"*, meaning basic sensation (perception) and *"aisthanesthai"*. As a philosophical discipline, aesthetics focuses on values ??in products found in the world, independent of human or man-made and expression of nature and beauty. As an adjective, it defines an artistically valid object or experience. Art is a process of creating aesthetic objects and experiences in which technical and internal features are used together. Art includes all human activities that create whole from parts. Aesthetic knowing in nursing is expression of human creativity. It is a nursing art that makes sense of life, eases healing, and focuses on how to explore experiences. This art is based on intuition, experience, empathy, imagination and creativity. In this point it is individual, unique and subjective. It allows to go beyond what is explained by existing laws and theories and accept that there are situations that cannot be measured. Aesthetic knowing expands the scope of learning and education by enabling creative work in nursing education. It helps students to understand human responses in case of illness and healthiness, gain deep understanding of people's lives. It provides thinking multidirectionally by supporting humanistic and professional development. In nursing practices, it enables to learn feelings and thoughts of individuals and evaluate their belief systems. It enables individuals to express their feelings about difficult situations and to see their skills in management of diseases. By increasing the awareness of nurses, it provides the best management of care plan and a holistic approach to the patients. Thus, it is ensured that patients are more compatible and willing in nursing care.

As result, aesthetic knowing in nursing provides better understanding of life problems and human experiences and deeper understanding of individuals. Including more aesthetic knowing in nursing education and nurses using aesthetic knowing in patient care will be an important step in professionalizing the nursing profession and becoming more independent discipline.

Keywords: ‘’aesthetic’’, ‘’aesthetic knowing’’, ‘’art’’, ‘’nursing’’

HEMŞİRELİĞİN SANATSAL YÖNÜ: ESTETİK BİLME

Mükerrem Başli[1], Dilek Bilgiç[2], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Mükerrem Başli / Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği

Hemşirelik; birey, aile ve toplum sağlığının geliştirilmesi, korunması ve hastalıkların iyileştirilmesine yardım etme sanatıdır. Estetik bilme, hemşireliğin görünmeyen özelliklerini tanımlamak için gereklidir. Bu çalışmada hemşirelikte estetik bilmenin önemine dikkat çekilmesi amaçlanmıştır.

''Estetik'' kelimesi Latince ve Yunanca kaynaklıdır ve temel duyum (algı) anlamına gelen *''aisthesis''* ve *''aisthanesthai''* kelimelerinden meydana gelmektedir. Felsefik bir disiplin olarak estetik, insandan bağımsız veya insan yapımı olarak dünyada bulunan ürünlerdeki değerlere, doğa ve güzelliğin ifade edilişine odaklanır. Sıfat olarak, sanatsal geçerliliği olan bir nesne ya da deneyimi tanımlar. Sanat ise, teknik ve içsel özelliklerin birlikte kullanıldığı, estetik nesneler ve deneyimler yaratma sürecidir. Sanat parçalardan bütün yaratan tüm insan aktivitelerini içerir. Hemşirelikte estetik bilme, insanın yaratıcılığının dışa vurumudur. Yaşamı anlamlandıran, iyileşmeyi kolaylaştıran, deneyimlerin nasıl keşfedileceğine odaklanan bir hemşirelik sanatıdır. Sezgilere, deneyimlere, empati yeteneğine, hayal gücü ve yaratıcılığa dayanır. Bu açıdan bireysel, benzersiz ve özneldir. Mevcut yasa ve teoriler tarafından açıklananın ötesine geçmeyi, ölçülemeyen durumların olduğunu kabul etmeyi sağlar.

Estetik bilme hemşirelik eğitiminde yaratıcı çalışmayı mümkün kılarak, öğrenme ve eğitim kapsamını genişletir. Öğrencilerin hastalıkta ve sağlıkta insan tepkilerini anlamalarına, kişilerin yaşamı hakkında derin anlayış kazanmalarına yardımcı olur. Hümanist ve profesyonel gelişimi destekleyerek, çok yönlü düşünebilmeyi sağlar. Hemşirelik uygulamalarında ise, bireylerin duygu ve düşüncelerini öğrenmeyi, inanç sistemlerini değerlendirmeyi sağlar. Bireylerin zor durumlara ilişkin duygularını ifade etmelerini, hastalığın yönetiminde onların becerilerini görmeyi sağlar. Hemşirenin farkındalığını arttırarak bakım planının en iyi şekilde yönetilmesini ve hastalara bütüncül yaklaşmayı sağlar. Böylece, hastaların hemşirelik bakımında daha uyumlu ve istekli olmaları sağlanır.

Sonuç olarak, hemşirelikte estetik bilme, yaşamsal sorunları ve insan deneyimlerini daha iyi anlamayı ve bireylere daha derin bir anlayışla yaklaşmayı sağlar. Hemşirelik eğitiminde estetik bilmeye daha fazla yer verilmesi ve hemşirelerin hasta bakımında estetik bilmeyi kullanması hemşirelik mesleğinin profesyonelleşmesinde ve daha bağımsız bir disiplin halini almasında önemli bir adım olacaktır.

Anahtar Kelimeler: ''estetik'', ''estetik bilme'', ''sanat'', ''hemşirelik''

SS-046

DETERMINATION OF THE RELATIONSHIP BETWEEN THE COVID-19 EPIDEMIC IN PREGNANCY AND THE FEAR OF BIRTH

Fatma Özlem Üner[1], Öznur Körükcü[2], Ali Pota[3], Mustafa Sağlam[4], Hatice Gülsoy[1]

[1]Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Alanya Alaaddin Keykubat University, Antalya
[2]Departmen of Obstetrics and Gynaecology, Unıversity of Akdeniz Faculty of Nursing, Antalya
[3]Departmen of Obstetrics and Gynaecology, Kepez Hospital, Antalya
[4]Departmen of Obstetrics and Gynaecology, Medstar Topçular Hospital,Antalya

Fatma Özlem Üner / Department of Nursing, Faculty of Health Sciences, Alanya Alaaddin Keykubat University, Antalya

Objective: To determine how the COVID-19 epidemic triggered the fear of childbirth in pregnant women and its effect on the levels of fear of childbirth.

Methods: In this study, 463 pregnant women who applied to the obstetrics clinic for obstetric controls between April and June 2020 were reached. WIJMA Birth Expectation/Experience Scale version A and personal data collection form were used in data collection. Kolmogorov Smirnov test, t test and one-way analysis of variance ANOVA test were used in the statistical analysis of the data.

Results: W-DEQ scale mean score showed a statistically significant difference according to gestational week (F=3.11, p=.046). According to the study, participants with 0-14 weeks of gestation had a higher W-DEQ average(SD=83.57 ± 16.23). Inability to complete pregnancy with health due to the COVID-19 outbreak (SD=83.24±17.47), afraid of giving birth in hospital(SD=82.83±16.84), reducing the frequency of going to obstetric controls(SD=81.74±16.84),concerned about breastfeeding(SD=87.68±15.92) participants' W-DEQ score average was the highest and differed significantly from other groups. W-DEQ mean score did not change according to the change in nutritional habits and lifestyle of pregnant women due to the COVID-19 virus, and visitor visits after delivery.

Conclusions: Pregnant women experienced high fear of childbirth during the COVID-19 epidemic. It is recommended to provide appropriate support and advice, remote accessibility, virtual support classes or programs by healthcare professionals regarding the management of fear of childbirth.

Keywords: COVID-19, fear of childbirth, pregnancy, epidemic.

GEBELİKTE COVID-19 SALGINININ DOĞUM KORKUSU ÜZERİNE İLİŞKİSİNİN BELİRLENMESİ

Fatma Özlem Üner[1], Öznur Körükcü[2], Ali Pota[3], Mustafa Sağlam[4], Hatice Gülsoy[1]

[1]Hemşirelik Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi,Antalya
[2]Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği, Hemşirelik Fakültesi, Akdeniz Üniversitesi ,Antalya
[3]Doğum ve Kadın Hastalıkları, Kepez Devlet Hastanesi, Antalya
[4]Doğum ve Kadın Hastalıkları, Medstar Topçular Hastanesi, Antalya

Fatma Özlem Üner / Hemşirelik Bölümü, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Alanya Alaaddin Keykubat Üniversitesi,Antalya

Amaç: COVID-19 salgının gebelerde doğum korkusunu nasıl tetiklediği ve doğum korkusu düzeylerine etkisi belirlenecektir.

Yöntem: Bu çalışmada, kadın doğum polikliniğine obstetrik kontroller için Nisan-Haziran 2020 tarihleri arasında başvuran 463 gebeye ulaşılmıştır. Veri toplamada WİJMA Doğum Beklentisi/ Deneyimi Ölçeği A versiyonu ve kişisel veri toplama formu uygulanmıştır.Verilerin istatatiksel analizinde Kolmogorov Smirnov testi, t testi ve tek yönlü varyans analizi ANOVA testi kullanılmıştır.

Bulgular: Bu çalışmada W-DEQ ölçeği puan ortalaması gebelik haftasına göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermiştir (F=3.11, p=.046).Çalışmaya göre 0 -14 gebelik haftası olan katılımcılar daha yüksek W-DEQ ortalamasına (Ort=83.57 ± 16.23)sahiptir.COVID-19 salgını nedeniyle gebeliği sağlıklı tamamlama ile ilgili çok kaygı duyan (ort=83.24±17.47), hastanede doğum yapmaktan çok korkan(ort=82.83±16.84), obstetrik kontrollerine gitme sıklığını azaltan (ort=81.74±16.84) ve gebelik sonrası emzirme konusunda kaygı duyan (ort=87.68±15.92) katılımcıların W-DEQ puan ortalaması en yüksek ve diğer gruplara göre anlamlı şekilde farklılaşmıştır. W-DEQ puan ortalaması, gebelerin COVID-19 virüsü nedeniyle beslenme alışkanlıklarında ve yaşam şeklinde değişim ve doğumdan sonra ziyaretçi alma durumuna göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık göstermemiştir(p>.05).

Sonuç: Gebeler COVID-19 salgın süresi boyunca yüksek doğum korkusu yaşamışlardır. Doğum korkusunun yönetimine ilişkin Sağlık profesyonelleri tarafından uygun destek ve tavsiyeye, uzaktan erişebilirliğin sağlanmasına, sanal destek sınıfları veya programlarının oluşturulmasına ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, doğum korkusu, gebelik, salgın

SS-047

THINKING LIKE A NURSE IN THE WAY OF OFFERING HOLISTIC CARE

Mükerrem Başli[1], Merlinda Aluş Tokat[2], Dilek Bilgiç[2]

[1]Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department
[2]Dokuz Eylül University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department

Mükerrem Başli / Aydın Adnan Menderes University, Faculty of Nursing, Obstetrics and Gyneacological Nursing Department

Thinking like a nurse is a concept that expresses mindset of nurses in process of making clinical judgments. Since it is a process that requires handling individuals from all aspects, it is in close relationship with holistic nursing care. This study aimed to explain importance of thinking like a nurse in nursing care and its relationship with holistic care.

Good clinical judgment requires a flexible and sophisticated ability to recognize salient aspects of situations, interpret their meaning, and respond appropriately. Understanding physiological and diagnostic situation alone is not sufficient in making clinical judgments. It is necessary to address physical, social and emotional aspects of individuals and their families, and understand their ways of coping. Clinical judgment is influenced by many factors. Nurses' experiences of the situation, environment in which the event occurs, culture, and work flow of the institution and units affect nurses' clinical judgment process. Nurses use many ways to make clinical judgments, including analytical thinking, intuition, and narrative. Reflection plays important role in development of clinical knowledge and clinical judgment. In all aspects, think like a nurse can be defined as understanding and handling situation in all aspects, planning actions by using analytical thinking, experiences and intuitions, planning implementation by giving importance to individuality and holism. It is to look at the world and people as a nurse by using not only knowledge but also high-level thinking and decision-making skills. Holistic care is a nursing approach that deals with human beings in all dimensions physically, socially, psychologically and spiritually. Preserving and maintaining integrity of all dimensions of individuals' existence, and nurses serving all areas are basis of nursing care. Thinking like a nurse includes individual and holistic care. Individuals are handled in all aspects, when care is carried out through thinking like a nurse. It is an important step in providing holistic care.

In order to think like a nurse and increase provision of holistic care, nurse academicians should give more place to nursing care in their lessons. Nurses in clinics should be supported and encouraged to treat individuals holistically. Thinking like a nurse and giving holistic care to individuals has an important place in gaining professional autonomy.

Keywords: ''holistic care'', ''nursing'', ''thinking'', ''clinical judgement''

HOLİSTİK BAKIM SUNMA SÜRECİNDE HEMŞİRE GİBİ DÜŞÜNMEK

Mükerrem Başli[1], Merlinda Aluş Tokat[2], Dilek Bilgiç[2]

[1]Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Mükerrem Başli / Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği

Hemşire gibi düşünmek, hemşirenin klinik yargıya varma sürecindeki düşünce yapısını ifade eden bir kavramdır. Bireyleri tüm yönleriyle ele almayı gerektiren bir süreç olduğu için holistic hemşirelik bakımı ile sıkı bir ilişki içerisindedir. Bu çalışmada hemşire gibi düşünmenin hemşirelik bakımındaki öneminin ve holistik bakım ile ilişkisinin açıklanması amaçlanmıştır.

İyi bir klinik yargı bir durumun göze çarpan yönlerini tanımak, anlamlarını yorumlamak ve uygun şekilde yanıt vermek için esnek ve incelikli bir yetenek gerektirir. Klinik yargıya varırken sadece fizyolojik ve tanısal durumu anlamak yeterli değildir. Bireyin ve ailesinin fiziksel, sosyal ve duygusal yönlerinin ele alınması ve başetme yollarının anlaşılması gerekir. Bakıma bireysellik katmak önemlidir. Klinik yargı birçok faktörden etkilenmektedir. Hemşirenin durumla ilgili deneyimleri, olayın meydana geldiği ortam, hemşirenin kültürü, çalışılan kurumun ve birimlerin iş akışı hemşirelerin klinik yargıya varma sürecini etkilemektedir. Hemşireler klinik yargıya varmada analitik düşünme, sezgi ve öyküleştirme gibi birçok yol kullanırlar. Geribildirim ise klinik bilginin ve klinik yargının gelişiminde önemli rol oynar. Tüm bu açılardan, hemşire gibi düşünmek; durumu tüm yönleriyle kavramak ve ele almak, analitik düşünmeyi, deneyimleri ve sezgileri kullanarak yapılacak olanları planlamak, bireyselliğe ve bütünselliğe önem vererek uygulama planlamak olarak tanımlanabilir. Aynı zamanda sadece bilgi ile değil üst düzey düşünme ve karar verme yeteneğini kullanarak dünyaya ve insanlara hemşire gözüyle bakmaktır.

Holistik bakım ise insanı fiziksel, sosyal, psikolojik ve spiritüel olarak tüm boyutlarıyla ele alan bir hemşirelik yaklaşımıdır. Bireyin varlığının tüm boyutlarının bütünlüğünün korunması ve sürdürülmesi, hemşirelerin tüm alanlara hizmet edecek şekilde hizmet vermesi hemşirelik bakımının temelidir. Hemşire gibi düşünmek bireysel ve bütüncül bakım vermeyi içermektedir. Hemşire gibi düşünme yoluyla bakım yürütüldüğü zaman bireyler tüm yönleriyle ele alınmış olmaktadır. Bu açıdan, hemşire gibi düşünmek bireylere holistik bakım vermede önemli bir adımdır.

Hemşire gibi düşünmek ve holistik bakım verilmesini arttırmak için hemşire akademisyenlerin derslerinde hemşirelik bakımına daha fazla yer vermesi gerekmektedir. Kliniklerde hemşireler desteklenmeli ve bireyleri bütüncül olarak ele almaları yönünde teşvik edilmelidir. Hemşire gibi düşünmek ve bireylere holistik bakım vermek mesleki özerkliğin kazanılmasında önemli bir yere sahiptir.

Anahtar Kelimeler: ''holistik bakım'', ''hemşirelik'', ''düşünme'', ''klinik yargı''

SS-048

THE EFFECT OF EDUCATION GIVEN TO PRIMIPAROUS PREGNANT WOMEN ON PARENTAL SELF-EFFICACY AND MOTHER-INFANT ATTACHMENT

Çisem Baştarcan[1], Nevin Hotun Şahin[2]

[1]Beykent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey
[2]Istanbul University-Cerrahpasa, Florence Nightingale Faculty of Nursing, Department of Women Health and Gynecologic Nursing, Istanbul, Turkey

Çisem Baştarcan / Beykent University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Istanbul, Turkey

Purpose: This study was conducted in a randomized controlled design to determine the effects of postpartum care and neonatal care training given to primiparous pregnant women on parental self-efficacy and mother-infant attachment.

Method: The study group of this research consisted of pregnant women at 36-40 weeks of gestation who agreed to participate in the research. A total of 80 people, 40 people in the experimental group and 40 people in the control group, were included in the study. Data were obtained by using personal information form, personal information follow-up form, Maternal Attachment Scale (MAS), Parental Self-Efficacy Scale (PSES). The "Personal Information Form" was applied to the experimental and control groups after obtaining their consent with the "Informed Voluntary Consent Form". The experimental group a training program including postpartum care, newborn care and breastfeeding education was applied in two sessions. The "Personal Information Follow-up Form, Maternal Attachment Scale and Parental Self-Efficacy Scale" were applied to the experimental and control groups between 30-40 days after birth. Independent sample t-test was used to compare continuous quantitative data between two independent groups from parametric methods in data analysis. Significance value was taken as $p < 0.05$.

Results: The mean age of the participants included in the experimental group was 28.45±2.92, and the mean age of the control group was 28.20±3.72. 65% of the experimental group gave birth naturally and 90% breastfeeding their baby, 40% of the control group gave birth naturally and 85% breastfeeding their baby. While 55% of the experimental group uses family planning method in the postpartum period, 15% of the control group uses it. In the postpartum period, it was determined that the control group experienced more breast problems, breastfeeding problems, problems related to baby care and puerperium problems compared to the experimental group. The MAS score of the experimental group was 99.70±4.43, while the control group was 98.10±4.81. The PSES score of the experimental group was 78.15±7.93, while the control group was 75.60±7.15.

Conclusion: According to the results of this study it was found that the experimental group's MAS score and PSES score were higher than the control group. It has been determined that the education given during pregnancy has a positive effect on postpartum mother-infant attachment and parental self-efficacy. It is thought that providing more counseling and education to mothers on how to develop their bonds with their babies will increase mother-infant attachment and parental self-efficacy.

Keywords: Pregnancy, Mother-infant attachment, Parental self-efficacy, Education pregnant

PRİMİPAR GEBELERE VERİLEN EĞİTİMİN EBEVEYN ÖZ-YETERLİLİK VE ANNE BEBEK BAĞLANMASINA ETKİSİ

Çisem Baştarcan[1], Nevin Hotun Şahin[2]

[1]Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye
[2]İstanbul Üniversitesi-Cerrahpaşa, Florence Nightingale Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, İstanbul, Türkiye

Çisem Baştarcan / Beykent Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, İstanbul, Türkiye

Amaç: Gebelikte başlayan ve doğum sonu dönemde devam eden eğitim ve danışmanlık, anneliğe geçişi kolaylaştırmakta aynı zamanda anne bebek bağlanmasını arttırmaktadır. Bu araştırma, primipar gebelere verilen lohusa bakımı ve yenidoğan bakımı eğitiminin doğum sonu dönemde ebeveyn öz-yeterliliği ve anne bebek bağlanmasına etkisini belirlemek amacıyla randomize kontrollü tasarımda yapılmıştır.

Yöntem: Bu araştırmanın çalışma grubunu araştırmaya katılmayı kabul eden 36-40. gebelik haftasında olan gebeler oluşturmuştur. Çalışmaya deney grubuna 40 kişi, kontrol grubuna 40 kişi olmak üzere toplam 80 kişi dahil edilmiştir. Veriler, kişisel bilgi formu, kişisel bilgi izlem formu, Maternal Bağlanma Ölçeği (MBÖ), Ebeveyn Öz-Yeterlilik Ölçeği (EÖYÖ) kullanılarak elde edilmiştir. Deney ve kontrol grubuna; ilk olarak "Bilgilendirilmiş Gönüllü Olur Formu" ile izinleri alındıktan sonra "Kişisel Bilgi Formu" uygulanmıştır. Deney grubuna alınan gebeler belirlendikten sonra, iki oturum şeklinde lohusa bakımı, yenidoğan bakımı ve emzirme eğitimini içeren eğitim programı uygulanmıştır. Kontrol grubuna, herhangi bir müdahale yapılmamıştır. Deney ve kontrol grubuna, doğum sonrası 30-40. günler arasında tekrar ulaşılarak "Kişisel Bilgi İzlem Formu, Maternal Bağlanma Ölçeği ve Ebeveyn Öz-Yeterlilik Ölçeği" uygulanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemleri olarak sayı, yüzde, ortalama, standart sapma kullanılmıştır. Verilerin analizinde parametrik yöntemlerden iki bağımsız grup arasında niceliksel sürekli verilerin karşılaştırılmasında bağımsız örneklem t-testi kullanılmıştır. Anlamlılık değeri $p<0.05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Deney grubuna dahil edilen katılımcıların yaş ortalaması 28,45±2,92, kontrol grubunun yaş ortalaması 28,20±3,72'dir. Deney grubunun %65'i normal doğum yapmış ve % 90'ı bebeğini emzirirken, kontrol grubunun %40'ı normal doğum yapmış ve %85'i bebeğini emzirmektedir. Deney grubunun %55'i doğum sonu dönemde aile planlaması yöntemi kullanırken, kontrol grubunun %15'i kullanmaktadır. Doğum sonu dönemde kontrol grubunun deney grubuna göre daha fazla meme problemi, emzirme problemi, bebek bakımı ile ilgili problem ve lohusalık problemi yaşadığı belirlenmiştir. Deney grubunun MBÖ puanı 99,70±4,43, kontrol grubunun MBÖ puanı 98,10±4,81 olarak bulunmuştur. Deney grubunun EÖYÖ puanı 78,15±7,93, kontrol grubunun EÖYÖ puanı 75,60±7,15 olarak bulunmuştur.

Sonuç: Bu çalışma sonucuna göre, kontrol grubunun deney grubuna göre doğum sonu dönemde daha fazla problem (meme, emzirme, bebek bakımı, lohusa) yaşadığı bulunmuştur. Deney grubunun MBÖ puanı ve EÖYÖ puanının kontrol grubuna göre daha yüksek olduğu bulunmuştur. Gebelik döneminde verilen eğitimin doğum sonu anne bebek bağlanmasını ve ebeveyn öz-yeterliliğini olumlu etkilediği belirlenmiştir. Annelere bebekleriyle olan bağlarını nasıl geliştirebilecekleri konusunda daha fazla danışmanlık ve eğitimin sağlanmasının anne bebek bağlanmasını ve ebeveyn öz-yeterliliğini arttıracağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Anne-bebek bağlanması, Ebeveyn öz-yeterliliği, Gebe eğitimi

SS-049

PSYCHOSOCIAL FACTORS RELATED TO WEIGHT RETENTION IN POSTPARTUM WOMEN

Tuğba Karaman[1], *Zeynep Daşıkan*[2]

[1]*Ege University Institute of Health Sciences*
[2]*Ege University Faculty Of Nursing*

Tuğba Karaman / Ege University Institute of Health Sciences

Introduction: Postpartum weight retention (PPWR) is defined as a pre-pregnancy weight of 5 kg or more at 6 months postpartum and one year after birth. PPWR contributes to the development of obesity in women of reproductive age who have given birth. In addition to maternal obesity, PPWR causes a significant increase in obesity-related diseases such as cardiovascular diseases, diabetes, some types of cancer, and psychological problems. In order to implement effective interventions and to reduce the health risks of long-term obesity, it is important to identify the etiological and persistent factors for PPWR with in the first year after birth. In this literature review, it was aimed to examine the psychosocial factors affecting weight retention in postpartum women.

Development: According to the literature, 60-80% of women in the 6-12th month postpartum have weight retention. After six months or one year postpartum, one out of every five women experiences PPWR of 5/kg or more. PPWR is associated with various physiological, sociocultural, medical and behavioral factors. The most prominent of these is excessive gestational weight gain, defined as weight gain above the Institute of Medicine guidelines. PPWR was found to be twice as high in women with excessive gestational weight gain. In addition, lifestyle factors such as high body mass index before pregnancy, poor sleep quality, poor socioeconomic status, low social support, short breastfeeding duration, nutrition and insufficient physical activity attempts are effective. The effects of physiological, sociocultural, medical and behavioral factors on PPWR as well as the effects of pregnancy and postpartum psychological factors should be considered. It has been suggested that psychological factors such as depression, stress, anxiety and body image directly affect women's PPWR and affect their ability to engage in healthy behaviors. Social support in the postpartum period affects women's health positively and reduces the risk of anxiety and depression. In the literature, it has been emphasized that PPWR or weight gains may adversely affect women's health, breastfeeding status and mental health in the short and long term due to changes in body image in women.

Conclusion: Identifying physical and psychosocial risk factors for PPWR in women will contribute to preventing postpartum weight retention. Nurses should take an active role in the early detection, prevention and effective treatment of these factors. Preventing weight retention in the postpartum period is important for maternal obesity and health risks caused by obesity, as well as for child health and healthy generations.

Keywords: Postpartum; weight retention; depresyon, body dissatisfaction; anxiety, social support

POSTPARTUM KADINLARDA KİLO TUTULUMU İLE İLİŞKİLİ PSİKOSOSYAL FAKTÖRLER

Tuğba Karaman[1], Zeynep Daşıkan[2]

[1]Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü
[2]Ege Üniversitesi Hemşielik Fakültesi

Tuğba Karaman / Ege Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü

Giriş: Postpartum kilo tutulumu(PPKT) postpartum altıncı ayda ve doğumdan bir yıl sonra, gebelik öncesi ağırlığın 5 kg veya daha fazla üzerinde tutulması olarak tanımlanır. PPKT üreme çağındaki doğum yapan kadınlarda obezite gelişmesine katkıda bulunur. PPKT, maternal obezitenin yanı sıra kardiyovasküler rahatsızlıklar, diyabet, bazı kanser türleri gibi obeziteye bağlı hastalıklar ve psikolojik sorunlarda önemli bir artışa neden olur. Etkili müdahalelerin uygulanabilmesi ve uzun vadeli obezitenin getirdiği sağlık risklerini azaltmak için, doğumdan sonraki ilk yıl içinde PPKT için etiyolojik ve kalıcı faktörleri belirlemek önemlidir. Bu literatür derlemesinde, postpartum kadınların kilo tutulumunu etkileyen psikososyal faktörlerin irdelenmesi amaçlanmıştır.

Gelişme: Literatüre göre postpartum 6-12.ci aydaki kadınların %60-80'inde kilo retansiyonu görülmektedir. Postpartum altı ay veya bir yıl sonra her beş kadından birisi 5/kg veya üzerinde PPKT sorunu yaşar.

PPKT çeşitli fizyolojik, sosyokültürel, tıbbi ve davranışsal faktörler ile ilişkilidir. Bunların en göze çarpanı, Tıp enstitiüsü (IOM) rehber önerilerinin üzerinde kilo alımı olarak tanımlanan aşırı gestasyonel kilo alımıdır. PPKT, aşırı gestasyonel kilo alımı olan kadınlarda iki kat daha fazla bulunmuştur. Ayrıca gebelik öncesi yüksek beden kitle indeksi(BKI), kötü uyku kalitesi, kötü sosyoekonomik durum, düşük sosyal destek ve yetersiz fiziksel aktivite gibi yaşam tarzı girişimleri etkilidir.

Fizyolojik, sosyokültürel, tıbbi ve davranışsal faktörlerin PPKT üzerine yapılan araştırmaların yanı sıra gebelik ve postpartum psikolojik faktörlerin etkisi de ele alınmalıdır. Depresyon, stres, anksiyete ve beden imajı gibi psikolojik faktörleri, kadınların PPKT' nu doğrudan etkilediği ve sağlıklı davranışlarda bulunma becerisini etkilediği ileri sürülmektedir. Literatürde PPKT veya kilo kazanımlarının kadınlarda beden imajında olan değişimler nedeniyle kısa ve uzun dönemde kadının sağlığını, emzirme durumunu ve ruh sağlığını olumsuz yönde etkileyebileceği vurgulanmıştır.

Sonuç: Kadınlarda PPKT için fiziksel ve psikososyal risk faktörlerin belirlenmesi postpartum kilo retansiyonunu engellemede katkı sağlayacaktır. Bu faktörlerin erken dönemde tespiti, önlenmesi ve etkili tedavisi için hemşirelerin aktif görev alması gerekir. Postpartum dönemde kilo tutulumunun önlenmesi maternal obezite ve obezitenin neden olduğu sağlık risklerinin önlenmesi, ayrıca çocuk sağlığı ve sağlıklı nesiller için de önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum; kilo tutulumu; depresyon, beden memnuniyetsizliği; anksiyete, sosyal destek

SS-050

WOMEN'S BELIEFS AND ATTITUDES TOWARDS BREAST CANCER AND BREAST SELF-EXAMINATION

Hamide Aygör[1], *Aliye Çayır*[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversity, Nursing Faculty, Nursing Department, Konya, Turkey*

Hamide Aygör / Necmettin Erbakan Üniversity, Nursing Faculty, Nursing Department, Konya, Turkey

Introduction ; Breast cancer is one of the most common cancer types among women in the world and Turkey. There are many diagnosis methods available in the early diagnosis of breast cancer. Breast self-examination is important as it can be done at home easily and it can lead to an early diagnosis. However, the beliefs, values, and attitudes of individuals are very important in using screening methods. The study was planned to determine women's beliefs and attitudes towards breast cancer and breast self-examination.

Method: The study is descriptive study. The universe of the study was women who participated in the Konya Olgunlaşma Enstitüsü (an advanced technical school for women) in Konya province between 2019-2020 in February. In the study, sample selection was not preferred and the study was completed with 45 women who volunteered to participate in the study and who filled the survey completely. Data of the study were collected by survey form and The Champion's Health Belief Model Scale. Number, percentage, mean and standard deviation were used to evaluate the data.

Findings: The average age of the women within the context of the study was 34.04±11.47, the majority of whom graduated from high school (60%), married (97.8%) and had children (55.6%). Of women, 51.1% knew how to perform breast self-examination and 44.4% of them perform it. It was found that women's the Champion's Health Beliefs Scale sub-scale of sensitivity perception average score was 7.62±2.14, caring/seriousness perception sub-scale average score was 18.62±5.64, benefit perception sub-scale average score was 9.77±4.97, obstacle perception sub-scale average score 26.40±6.61, confidence/self-effectiveness perception sub-scale average score was 17.86±7.89, and health motivation sub-scale average score was 18.88±8.83. The study shows that women received the highest score (26.40±6.61) in the Champion's Health Belief Model Scale from the obstacle perception sub-scale and the lowest score (7.62±2.14) from the sensitivity perception sub-scale.

Conclusion and Recommendations: It was detected that most women who participated in the study knew and performed breast self-examination; however, they did not perform it regularly. It can be suggested that studies that will change women's beliefs and attitudes positively are conducted to increase patients ' status of using screening methods as breast cancer is a serious women's health problem and it can be prevented.

Keywords: Breast self-examination, Breast cancer, Health Belief Model

KADINLARIN MEME KANSERİ VE KENDİ KENDİNE MEME MUAYENESİ İLE İLGİLİ İNANÇ VE TUTUMLARI

Hamide Aygör[1], *Aliye Çayır*[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü*

Hamide Aygör / Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Bölümü

Giriş: Meme kanseri dünyada ve ülkemizde kadınlar arasında en sık görülen kanser türlerinden biridir. Meme kanserinin erken tanısında birçok tanı yöntemi mevcuttur. Kendi kendine meme muayenesi evde kolaylıkla yapılabilmesi ve erken tanıya yönlendirebilmesi açısından önemlidir. Ancak, tarama yöntemlerinin kullanılmasında bireylerin inanç, değer ve tutumları oldukça etkilidir. Çalışma, kadınların meme kanseri ve kendi kendine meme muayenesi ile ilgili inanç ve tutumlarını belirlemek amacıyla planlanmıştır.

Yöntem: Araştırma tanımlayıcı türdedir. Araştırmanın evrenini Konya ilinde 2019-2020 yılı Şubat ayında **Konya Olgunlaşma Enstitüsü** kurslarına katılan kadınlar oluşturmuştur. Araştırmada örneklem seçimine gidilmemiş, araştırmaya katılmaya gönüllü olan ve anketi eksiksiz dolduran 45 kadın ile araştırma tamamlanmıştır. Araştırma verileri, anket formu ve Champion'un Sağlık İnanç Modeli Ölçeği ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde, ortalama ve standart sapma kullanılmıştır

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan kadınların yaş ortalaması 34.04±11.47, çoğunluğu lise mezunu (%60), evli (%97.8) ve çocuk sahibidir (%55.6). Kadınların %51.1'i kendi kendine meme muayenesi bilmekte ve %44.4'ü uygulamaktadır. Kadınların Champion Sağlık İnanç Ölçeği duyarlılık algısı alt ölçek puan ortalaması 7.62±2.14, önemseme/ ciddiyet algısı alt ölçek puan ortalaması 18.62±5.64, yarar algısı alt ölçek puan ortalaması 9.77±4.97, engel algısı alt ölçek puan ortalaması 26.40±6.61, güven/öz-etkililik algısı alt ölçek puan ortalaması 17.86±7.89 ve sağlık motivasyonu alt ölçek puan ortalaması 18.88±8.83 olarak tespit edilmiştir. Çalışmada kadınların Champion Sağlık İnanç Modeli Ölçeğinden en yüksek puanı (26.40±6.61) engel algısı alt ölçeğinden, en düşük puanı (7.62±2.14) duyarlılık algısı alt ölçeğinden aldığı görülmektedir.

Sonuç ve Öneriler: Çalışmamıza katılan kadınların çoğunluğunun kendi kendine meme muayenesini bildiği ve uyguladığı, ancak düzenli olarak uygulamadığı saptanmıştır. Meme kanseri ciddi bir kadın sağlığı sorunu olması ve önlenebilir olması nedeniyle kadınların tarama yöntemlerini kullanma durumlarını artırmak için öncelikle kadınların inanç ve tutumlarını pozitif yönde değiştirecek çalışmalar yapılması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Kendi kendine meme muayenesi, Meme kanseri, Sağlık İnanç Modeli

SS-051

ASSESSMENT OF PRIMIPARA MOTHERS' POSTNATAL SENSE OF SECURITY AND ASSOCIATED FACTORS

Büşra Sırlı[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]Necmettin Erbakan University Meram Faculty of Medicine, Department of Obstetrics and Gynecology, Konya
[2]Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Konya

Kamile Altuntuğ / Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology, Konya

Aim: The concept of security is a human need and a human value. In the postpartum period, the feeling of safety for primiparous mothers is defined as one of the basic requirements. Postpartum period is a very important period in terms of determining the sense of security of mothers in areas such as empowerment, general well-being, family attachment, breastfeeding and determining and meeting the support or care needs of mothers. This study was conducted to determine the postpartum safety feelings and related factors of primiparous mothers.

Metod: 260 primipara mothers constitute the sample of the research planned in descriptive type. In sample selection, random sampling method, one of the non-probable sampling methods. The 'Post-natal Safety Emotions Scale of Mothers' (ADSGHÖ) questionnaire consisting of 31 questions created by the researcher was used to collect the data. The data were collected by the researcher using face-to-face interview technique. In the analysis of the data; number, percentage, mean, standard deviation, t test in independent groups and Mann Whitney U test, one-way analysis of variance in independent groups (forward analysis Tukey HSD) and Kruskal Wallis analysis (forward analysis Bonferroni corrected) in variables with three or more groups Mann Whitney U test) was used.

Finding: The total score average of The 'Post-natal Safety Emotions Scale of Mothers' was found to be 50.80 ± 8.44. The level of education of pregnant women, working status, spouse's age, spouse's education level, mother's request for pregnancy, routine pregnancy control, hospitalization during pregnancy, family support during pregnancy, delivery form, postpartum spouse and family support, statistical difference between the mean diet and The 'Post-natal Safety Emotions Scale of Mothers' scores was found to be significant ($p<0.05$).

Result: As a result, the postpartum safety feelings of primipar mothers; It was determined that socio-demographic, obstetric, infant and postpartum characteristics affect. It may be suggested to identify the related factors affecting the sense of security in the postpartum period in the early period and to improve the feeling of security by the healthcare professionals.

Anahtar Kelimeler: Postpartum period, sense of security, primipar.

PRİMİPAR ANNELERİN DOĞUM SONU GÜVENLİK HİSLERİ VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Büşra Sırlı[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]Necmettin Erbakan Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, Konya
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları ABD,Konya

Kamile Altuntuğ / Necmettin Erbakan Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları ABD,Konya

Amaç: Güvenlik kavramı insani bir ihtiyaç ve insani bir değerdir. Doğum sonu dönemde primipar anneler için güvenlik hissi temel gereksinimlerden biri olarak tanımlanır. Doğum sonu dönem annelerin güçlenme, genel iyilik hali, aile bağlanması, emzirme gibi alanlarda güvenlik hislerinin tespit edilmesi ve annelerin destek ya da bakım ihtiyaçlarının belirlenmesi ve karşılanması açısından çok önemli bir dönemdir. Bu araştırma primipar annelerin doğum sonu güvenlik hisleri ve ilişkili faktörleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte planlanan araştırmanın örneklemini 260 primipar anne oluşturmuştur. Örnek seçiminde, olasılıksız örnekleme yöntemlerinden gelişigüzel örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Verilerin toplanmasında araştırmacı tarafından oluşturulan 31 soruluk anket formu, 'Annelerin Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği' (ADSGHÖ) kullanılmıştır. Veriler araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak toplanmıştır. Verilerin analizinde; sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, bağımsız gruplarda t testi ve Mann Whitney U testi, üç ve daha fazla grubu olan değişkenlerde örneklem sayısına göre bağımsız gruplarda tek yönlü varyans analizi (ileri analizi Tukey HSD) ve Kruskal Wallis analizi (ileri analizi Bonferroni düzeltmeli Mann Whitney U testi) kullanılmıştır.

Bulgular: Annelerin Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği toplam puan ortalaması 50.80±8.44 olarak bulunmuştur. Gebelerin eğitim düzeyi, çalışma durumu, eşin yaşı, eşin eğitim düzeyi, annenin gebeliği isteme durumu, rutin gebelik kontrolü, gebelikte hastaneye yatış, gebelikte aile desteği, doğum şekli, doğum sonu eş ve aile desteği, beslenme şekli ile Annelerin Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği puan ortalaması arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Primipar annelerin doğum sonu güvenlik hislerini; sosyo-demografik, obstetrik, bebeğe ait ve doğum sonuna ilişkin özelliklerin etkilediği saptanmıştır. Doğum sonu dönemde güvenlik hissini etkileyen ilişkili faktörlerin erken dönemde tanımlanması ve sağlık profesyonelleri tarafından güvenlik hislerinin geliştirilmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem, güvenlik hissi, primipar.

SS-052

BASING CARE NEEDS OF PREMATURE INFANTS ON VIRGINIA HENDERSON'S NURSING THEORY

Merve Çil[1], *Kadriye DEMİR*[1]

[1]*Lokman Hekim University*

Merve Çil / Lokman Hekim University

Objective: The aim of this study is to base the postpartum care of prematures in the Neonatal Intensive Care Unit (NICU) on 14 basic requirements within the framework of Virginia Henderson's "Basic Needs Theory".

Method: In this study, literature knowledge about prematures care in NICU is discussed according to theory.

Results: Henderson identified 14 basic need areas in her theory. In prematures, basic functions such as resuming respiration, providing nutrition, maintaining body temperature, ensuring skin integrity are provided by the care given. Immaturity of the lungs and respiratory distress syndrome in prematures lead to normal breathing in the first item of the theory in nursing care. The literature reports that the prone position increases oxygenation, reduces respiratory distress, energy use in prematures with respiratory distress. Nutrition, which is the discharge criterion for prematures in NICU, directs us to adequate nutrition, the second item of the theory. Due to the immaturity of their neurological, motor development because they can't coordinate their sucking-swallowing-respiratory functions prematures can't perform oral feeding. The literature reports that gastric tube-fed prematures shorten the hospital stay with non-nutritive sucking, accelerate the transition to full-mouth feeding, increase the overall feeding rate. The fourth item is movement-position regulation, nurses's application of therapeutic positions ensures normal growth-development of prematures, reduces motor-behavioral disorders, prevents muscle deformity-asymmetry, thus reducing unnecessary energy expenditure and stress. Regulation of factors such as sound, heat, light, humidity in NICU directs the fifth item to sleep-rest. The literature reports that providing the light cycle in the fetal life of prematures, the use of low-frequency sounds such as mother's voice and rhythmic music support growth-development, increase weight gain, shorten the awakening period, have a positive effect on physical parameters. Large body surface, less brown and subcutaneous adipose tissue, hypotonic postures cause prematures to lose heat. The seventh item is the evidence-based methods to regulate the body temperature of the prematures, taking care of the kangaroo, the first bath, using a hood, a plastic cover, regulating the incubator temperature according to the guidelines. Prematures are prone to physical trauma due to the immaturity of the stratum corneum. The eighth item is body cleansing-the use of moisturizer for skin integrity, nursing care such as minimal use of skin bands, adjusting the humidity and temperature of the incubator to prevent transepidermal fluid loss.

Conclusion: NICU nurses can use "Basic Needs Theory" as a guide in providing holistic care for prematures.

Keywords: Premature, Basic Needs Theory, Nursing, Care

PREMATÜRE BEBEKLERİN BAKIM GEREKSİNİMLERİNİN VİRGİNİA HENDERSON'IN HEMŞİRELİK KURAMINA TEMELLENDİRİLMESİ

Merve Çil[1], Kadriye Demir[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Merve Çil / Lokman Hekim Üniversitesi

Amaç: Bu çalışmanın amacı Virginia Henderson'ın ''Temel İhtiyaç Kuramı'' çerçevesinde Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde (YYBÜ) prematürelerin doğum sonu bakımlarının 14 temel gereksinime temellendirilmesidir.

Yöntem: Bu çalışmada, YYBÜ'de prematüre bakımıyla ilgili literatür bilgisi kurama göre tartışılmıştır.

Bulgular: Henderson kuramında 14 temel gereksinim alanı belirlemiştir. Prematürelerde solunumun sürdürülmesi, beslenmenin sağlanması, vücut ısısının korunması, deri bütünlüğünün sağlanması gibi temel işlevler verilen bakımla sağlanmaktadır. Prematürelerde akciğerlerin immatüritesi ve solunum sıkıntısı sendromu hemşirelik bakımında kuramın birinci maddesi normal solunuma yönlendirmektedir. Literatür solunum sıkıntısı olan prematürelerde prone pozisyonun oksijenizasyonu artırarak solunum sıkıntısını ve enerji kullanımını azalttığını bildirmektedir. YYBÜ'de prematüreler için taburculuk kriteri olan beslenme kuramın ikinci maddesi yeterli beslenmeye yönlendirmektedir. Prematüreler nörolojik ve motor gelişimlerinin immatüritesi nedeniyle emme-yutma-solunum fonksiyonlarının koordinasyonunu sağlayamadıkları için ağızdan beslenmeyi gerçekleştiremezler. Literatür gastrik tüp ile beslenen prematürelerin besleyici olmayan emme ile hastanede kalış süresinin kısaldığını, tam ağızdan beslenmeye geçişin hızlandığını ve genel beslenme hızının arttığını bildirmektedir. Dördüncü madde hareket ve pozisyon düzenleme, hemşirelerin terapötik pozisyonları uygulaması, prematürelerin normal büyüme-gelişmesini sağlar, motor ve davranışsal bozukluklarını azaltır, kas deformite ve asimetrisini önler, böylece gereksiz enerji harcaması ve stresi azaltır. YYBÜ'de ses, ısı, ışık, nem gibi faktörlerin düzenlenmesi beşinci madde uyku-dinlenmeye yönlendirmektedir. Literatür prematürelerin fetal hayattaki ışık döngüsünün sağlanmasının, anne sesi gibi düşük frekanslı seslerin ve ritmik müziklerin kullanımının büyüme ve gelişmeyi desteklediğini, kilo alımını artırdığını, uyanıklık süresini kısalttığını, fiziksel parametreler üzerinde olumlu etkisinin olduğunu bildirmektedir. Vücut yüzeyinin büyük olması, kahverengi ve deri altı yağ dokularının az olması ve hipotonik postürleri prematürelere ısı kaybettirmektedir. Yedinci madde beden ısısının düzenlenmesi için kanguru bakımı, ilk banyo, başlık ve plastik örtü kullanımı, kuvöz ısısının rehberlere göre düzenlenmesi prematürenin vücut ısısını koruması için kullanılan kanıt temelli yöntemlerdir. Prematüreler stratum korneumun immatüritesi nedeniyle fiziksel travmalara yatkındır. Sekizinci madde beden temizliği-deri bütünlüğüne yönelik nemlendirici kullanımı, cilt bantlarının minimal kullanımı, transepidermal sıvı kaybını önlemek için kuvöz nem ve sıcaklığının ayarlanması gibi hemşirelik bakımı uygulanmaktadır.

Sonuç: YYBÜ hemşireleri prematürelerde bütüncül bakım sunulmasında ''Temel İhtiyaç Kuramı''nı rehber olarak kullanabilirler.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Temel ihtiyaç kuramı, Hemşire, Bakım

SS-053

EVALUATION OF NEONATAL MORTALITY RATES BETWEEN COUNTRIES IN TERMS OF POSTNATAL CARE PRACTICES

Kadriye Demir[1], Merve Çil[1]

[1]Lokman Hekim University

Merve Çil / Lokman Hekim University

Objective: The first 28days of life are the most vulnerable period for child's survival. UNICEF reported that globally, 2,4million newborns died in2019.One third of these deaths occur in the first day after birth, and three quarters occur within 7days after birth.The World Health Organization (WHO) reported 3 main causes of neonatal deaths worldwide as infections(36%), preterm birth(28%), birth asphyxia(23%).Neonatal deaths appear to be associated with lack of postpartum care.The aim of this study is to review neonatal mortality rates between countries in terms of postpartum care practices.

Method: This study was compiled by scanning the relevant literature and data of United Nations.The databases were examined with the keyword 'newborn postnatal care' for the study subjects in developed and underdeveloped countries for postpartum newborn care.

Results: By UNICEF,the neonatal death rate (live births 1000 >35)countries; Pakistan(41,2) Central African Republic(39,7),South Sudan(38,6),Somalia(36,9),Afghanistan(35,9), Nijerja(35,9) as has been reported.The neonatal mortality rate was lowest (<5 per 1000 live births);it was reported in developed-countries such as Spain(1.8), Russia(2.6), Australia(2.3), England(2.8),Canada(3.3),America(3.7).Studies on postpartum neonatal care in developed-countries such as Canada focus on the effectiveness of policy steps and technology developed to improve existing data. On the contrary, in underdeveloped-countries, inadequacy of health system for postpartum newborn care is striking. Due to the large number of home births, efforts to develop an effective, sustainable, cost-effective health service are weighted. In particular, there are studies showing that practices that threaten health of newborn (not giving colostrum, delaying breastfeeding, contaminated umbilical cord care, etc.) are carried out by a traditional birth attendant to mothers-newborns who cannot receive health care.In underdeveloped-countries of South Asia, it has been emphasized that the search for postpartum care for female babies is less than for male babies.Newborns born in underdeveloped-countries have a much lower chance of survival than newborns in developing-countries.However, refugee mothers immigrated to developed countries are also unable to benefit from the health system.Improving the postpartum care of refugee families has also been a matter of discussion for developed-countries.

Conclusion: The fact that there are great differences between countries in terms of postpartum care standards threatens newborn health and increases mortality rates.Postpartum care for disadvantaged newborns born in underdeveloped-countries should be addressed byWHO within the scope of children's rights and realistic steps should be taken towards2030 targets.Adequate economic,technological,political,etc.to reduce child poverty in half with Sustainable-Development-Goals and increase the resilience of fragile societies,it may be recommended that international pediatric nursing associations participate in activities that will raise awareness about investments.

Keywords: Newborn, Death, Postnatal, Care

ÜLKELER ARASI YENİDOĞAN ÖLÜM ORANLARININ DOĞUM SONU BAKIM UYGULAMALARI AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Kadriye Demir[1], Merve Çil[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Merve Çil / Lokman Hekim Üniversitesi

Amaç: Yaşamın ilk 28 günü bir çocuğun hayatta kalması için en savunmasız dönemdir. UNICEF, küresel olarak 2019'da 2,4 milyon yenidoğanın öldüğünü bildirmiştir. Bu ölümlerin üçte biri doğum sonrası ilk gün, dörtte üçü ise doğum sonrası 7 gün içinde gerçekleşmektedir. Dünya Sağlık Örgütü (World Health Organization-WHO) dünya çapında yenidoğan ölümlerinin 3 ana nedenini enfeksiyonlar (%36), erken doğum (%28) ve doğum asfiksisi (%23) olarak bildirmiştir. Yenidoğan ölümlerinin doğum sonu bakım eksikliği ile ilişkili olduğu görülmektedir. Bu çalışmanın amacı ülkeler arası yenidoğan ölüm oranlarını doğum sonu bakım uygulamaları açısından gözden geçirmektir.

Yöntem: Bu çalışma ilgili literatür ve Birleşmiş Milletler'in verileri taranarak derlenmiştir. Doğum sonu yenidoğan bakımına yönelik gelişmiş ve gelişmemiş ülkelerdeki çalışma konularına yönelik 'newborn postnatal care' anahtar kelimesi ile veri tabanları incelenmiştir.

Bulgular: UNICEF tarafından yenidoğan ölüm oranının en yüksek olduğu (1000 canlı doğumda >35) ülkeler; Pakistan (41,2), Orta Afrika Cumhuriyeti (39,7), Güney Sudan (38,6), Somali (36,9), Afganistan (35,9) ve Nijerja (35,9) olarak bildirilmiştir. Yenidoğan ölüm oranı en düşük olarak (1000 canlı doğumda <5); İspanya (1,8), Rusya (2,6), Avustralya (2,3) İngiltere (2,8), Kanada (3,3), Amerika (3,7) gibi gelişmiş ülkelerde bildirilmiştir. Kanada gibi gelişmiş ülkelerde doğum sonu yenidoğan bakımına yönelik yapılan çalışmalar mevcut verilerin iyileştirilmesi için atılacak politik adımların ve geliştirilen teknolojinin etkinliğine odaklanmaktadır. Bunun tersine, gelişmemiş ülkelerde doğum sonu yenidoğan bakımına yönelik sağlık sisteminin yetersizliği göze çarpmaktadır. Evde doğumların fazla olması sebebi ile etkili, sürdürülebilir, maliyet etkin sağlık hizmeti geliştirilmesine yönelik çalışmalar ağırlıklıdır. Özellikle, sağlık hizmeti alamayan anne ve yenidoğana geleneksel bir doğum refakatçisi aracılığı ile yenidoğanın sağlığını tehtid eden uygulamaların (kolostrum verilmemesi, emzirmenin ertelenmesi, kontamine göbek kordonu bakımı vb.) yapıldığına yönelik araştırmalar mevcuttur. Güney Asya'nın gelişmemiş ülkelerinde kız bebekler için doğum sonu bakım arayışının erkek bebeğe göre daha az olduğu vurgulanmıştır. Gelişmemiş ülkelerde hayata gözlerini açan yenidoğanların yaşama şansları gelişmekte olan ülkelerdeki yenidoğanlara göre oldukça düşüktür. Bununla birlikte, gelişmiş ülkelere göç eden mülteci annelerin de sağlık sisteminden yararlanamaması söz konusudur. Mülteci ailelerin doğum sonu bakımına yönelik iyileştirilmelerin yapılması da gelişmiş ülkeler açısından tartışma konusu olmuştur.

Sonuç: Doğum sonu bakım standartları açısından dünya çapında ülkeler arasında büyük farkların olması, yenidoğan sağlığını tehdit etmekte ve ölüm oranlarını arttırmaktadır. Gelişmemiş ülkelerde doğan dezavantajli yenidoğanların doğum sonu bakımı almaları çocuk hakları kapsamında WHO tarafından ele alınmalı ve 2030 hedeflerine yönelik gerçekçi adımlar atılmalıdır. Sürdürülebilir Kalkınma Hedefleri ile çocuk yoksulluğunun yarıya indirilmesi ve kırılgan toplumların dayanıklılıklarının arttırılması konusunda yeterli ekonomik, teknolojik, politik vb. yatırımların yapılması konusunda uluslararası çocuk hemşireliği derneklerinin farkındalık yaratacak etkinliklerde bulunması önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Yenidoğan, Ölüm, Doğum sonu, Bakım

SS-054

ASSESSMENT OF RELATIONSHIP BETWEEN HEALTH LITERACY AND LEVEL OF KNOWLEDGE ON PRENATAL DIAGNOSIS AND ANTENATAL CARE IN PREGNANT WOMEN

Sevil Şahin[1], Ayten Arıöz[1], Alaattin Ünsal[2], Ebru İnan Kırmızıgül[3], Esma Sarıkaya[4]

[1]Ankara Yildirim Beyazit University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey
[2]Eskisehir Osmangazi University, Faculty of Medicine, Eskisehir, Turkey
[3]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey
[4]Ankara City Hospital and Yildirim Beyazit University Faculty of Medicine, Ankara, Turkey

Ebru İnan Kırmızıgül / Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Ankara, Turkey

Objective: This study was conducted to determine the level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care in pregnant women, review some variables that are believed to be associated and assess its relationship with health literacy.

Material and methods: This is a cross-sectional study conducted on 386 pregnant women aged from 17 to 42 years who presented to a Training and Research Hospital in Ankara, Turkey from 15.03.2020 to 15.09.2020. Pregnant women's level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care was assessed through 26 knowledge questions prepared based on literature. Women who obtained a score of 16.5 and above from the knowledge questions were regarded to have sufficient knowledge. The Short Form of European Health Literacy Survey Questionnaire was used to assess the level of health literacy. Chi-squared test and Logistic Regression Analysis were used to analyze the data. Statistical significance value was accepted as $p \leq 0.05$.

Results: Pregnant women reported that they obtained information from healthcare professionals the most (37.3%). While the most accurately answered knowledge question was "Smoking and alcohol consumption should be entirely stopped before pregnancy" with 96.6%, the least accurately answered question was "If both spouses are carrier of thalassemia, they can have a healthy child through pre-implantation genetic diagnosis under public health insurance" with 21.0%. It was determined that level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care was significantly higher in those with sufficient health literacy compared to those without sufficient health literacy. The level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care was found to be insufficient in those whose spouse had a low educational status, whose family income status is low, those who have not undergone regular health checkups during pregnancy and those who have not obtained information on prenatal diagnosis and antenatal care before pregnancy.

Conclusion and suggestions: 31.9% of pregnant women had insufficient level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care. The level of knowledge on prenatal diagnosis and antenatal care was higher in those with sufficient health literacy. Improving the level of health literacy in pregnant women will increase the number of pregnant women who receive prenatal diagnosis and antenatal care and reduce maternal and infant deaths.

Keywords: Pregnant women, level of knowledge on antenatal care, health literacy

GEBELERDE PRENATAL TANI, ANTENATAL BAKIM BİLGİ DÜZEYİ VE SAĞLIK OKURYAZARLIK İLİŞKİSİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ

Sevil Şahin[1], Ayten Arıöz[1], Alaattin Ünsal[2], Ebru İnan Kırmızıgül[3], Esma Sarıkaya[4]

[1]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Eskişehir, Türkiye
[3]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye
[4]Ankara Şehir Hastanesi ve Yıldırım Beyazıt Üniversitesi Tıp Fakültesi, Ankara, Türkiye

Ebru İnan Kırmızıgül / Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ankara, Türkiye

Amaç: Gebelerin prenatal tanı ve antenatal bakım ile ilgili bilgi düzeylerinin saptanması, ilişkili olduğu düşünülen bazı değişkenlerin incelenmesi ve sağlık okuryazarlığı ile ilişkisinin değerlendirilmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve yöntem: Bu çalışma, 15.03.2020 – 15.09.2020 tarihleri arasında Ankara'da bir Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne başvuran 17-42 yaş aralığındaki 386 gebe üzerinde gerçekleştirilen kesitsel tipte bir araştırmadır. Gebelerin prenatal tanı ve antenatal bakım ile ilgili bilgi düzeylerinin değerlendirilmesi literatürden de faydalanılarak hazırlanan 26 bilgi sorusu ile yapılmıştır. Bilgi sorularından 16.5 ve üzeri puan alanların bilgi düzeyi yeterli olarak kabul edilmiştir. Sağlık okuryazarlık düzeyinin değerlendirilmesinde Avrupa Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği Kısa Formu kullanılmıştır. Verilerin analizinde Ki-kare testi ve Lojistik Regresyon Analizi kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık değeri olarak $p \leq 0.05$ kabul edilmiştir.

Bulgular: Gebeler konu hakkında en çok %37.3 ile sağlık çalışanlarından bilgi edindiklerini bildirmiştir. Bilgi sorularından en çok bilineni %96.6 ile "Gebe kalmadan önce sigara ve alkol kesinlikle tamamen bırakılmalıdır" iken en az bilineni %21.0 ile "eşlerden her ikisi de talasemi taşıyıcısı ise devlet güvencesinde tüp bebek pregenetik tanı yöntemi ile sağlıklı çocuk sahibi olabilirler" idi. Yeterli sağlık okuryazarlık düzeyine sahip olanlarda prenatal tanı ve doğum öncesi bakım bilgi düzeyi yeterliliğinin olmayanlara göre anlamlı derecede daha yüksek olduğu saptanmıştır. Eşinin öğrenim düzeyi düşük, aile gelir durumu kötü olanlarda, gebelikte sağlık kontrollerini düzenli yaptırmayanlarda ve gebelik öncesinde prenatal tanı ve antenatal bakım hakkında bilgi almayanlarda prenatal tanı ve antenatal bakım bilgi düzeyinin yetersiz olduğu bulunmuştur.

Sonuç ve öneri: Gebelerin %31.9'u yetersiz prenatal tanı ve antenatal bakım bilgi düzeyine sahiptir. Yeterli sağlık okuryazarlık düzeyine sahip olanlarda prenatal tanı ve antenatal bakım bilgi düzeyi yeterliliği daha yüksektir. Gebelerin sağlık okuryazarlık düzeylerinin artırılması prenatal tanı ve antenatal bakım alan gebe sayısını artıracak anne ve bebek ölümleri azalacaktır.

Anahtar Kelimeler: Gebe, antenatal bakım bilgi düzeyi, sağlık okuryazarlığı

SS-055

POSTPARTUM MANAGEMENT AND MIDWIFERY APPROACH OF PREGNANTS DIAGNOSED WITH PREECLAMPSIA

Ebru Küçük[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Turkey*

Ebru Küçük / Sivas Cumhuriyet University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas, Turkey

Objective: While most women can go through the pregnancy process without any problems, it is known that there are some complications. One of these complications is preeclampsia, the number of which is increasing day by day in our country. It constitutes 50% of pregnancy-related hypertension and covers 7% to 10% of pregnancies. Preeclampsia, which constitutes 20% of maternal deaths, is characterized by hypertension and proteinuria that occurs after the 20th week of pregnancy, without hypertension before pregnancy, and lasts up to 4 weeks after delivery. Maternal and fetal morbidity and mortality rates are high in pregnant women with a diagnosis of preeclampsia occurring before the 28th and 32nd gestational week. Therefore, close follow-up and treatment should be done. First of all, the pregnant woman should take early precautions and manage her disease. Midwives, who play a key role in prenatal pregnancy follow-up, need to know the postpartum management of pregnant women with preeclampsia and prevent possible complications early.

Method: Journal Park, Turkey National Thesis Center, Google Scholar, ResearchGate and PubMed databases were used in the research using the key terms ‘postpartum’, ‘preeclampsia’ and ‘midwifery approaches’.

Results: In our country, preeclampsia ranks second in maternal deaths. It has been divided into three stages and the definitions known as mild, moderate and severe preeclampsia have been removed. Evidence of edema is also not included in the criteria. Although early diagnosis is very important, there is no test for early diagnosis in preeclampsia. Complications of preeclampsia are maternal-fetal morbidity and mortality due to eclampsia or HELLP syndrome.

Conclusion: Midwives have a great role to determine the groups for hypertensive diseases in the postpartum period and to diagnose and treat the disease in the early period. The midwife evaluates the mother in postpartum clinics and makes plans according to the disease management. It should be considered and supported that midwives can provide professional care with evidence-based studies in the light of up-to-date information.

Keywords: postpartum, preeclampsia, midwifery approach

PREEKLAMPSİ TANISI ALMIŞ GEBELERİN POSTPARTUM YÖNETİMİ VE EBELİK YAKLAŞIMI

Ebru Küçük[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye*

Ebru Küçük / Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas, Türkiye

Amaç: Gebelik sürecini çoğu kadının sorunsuz bir şekilde geçirebileceği gibi bazı komplikasyonların da olduğu bilinmektedir. Bu komplikasyonlardan biri de ülkemizde her geçen gün sayısı artan preeklampsidir. Gebeliğe bağlı olan hipertansiyonun %50 oranını oluşturup, gebeliklerin ise %7 ile %10 'nu kapsamaktadır. Anne ölümlerinin %20' sini oluşturan preeklampsi, gebeliği öncesinde hipertansiyon sorunu olmayan, gebeliğinin 20. haftasından sonra ortaya çıkan hipertansiyon ve proteinüri ile karekterize olup doğum sonrası 4 haftaya kadar sürmektedir. 28 ve 32. Gebelik haftasından da önce ortaya çıkan preeklampsi tanılı gebelerde, maternal ve fetal morbidite , mortalite oranları yüksektir. Dolayısıyla yakın takip ve tedavisi yapılmalıdır. Gebenin öncelikle erken önlem alması ve hastalığını yönetmesi gerekmektedir. Doğum öncesi gebe izlemlerde kilit rolde olan ebelerin preeklampsi tanısı olan gebelerin doğum sonu yönetimini de iyi bilmeleri ve gelişebilecek komplikasyonları erken önlemeleri gerekmektedir.

Yöntem: Dergi Park, Türkiye Ulusal Tez Merkezi, Google Akademik, ResearchGate ve PubMed veri tabanları kullanılarak yapılan araştırmada ' doğum sonu' 'preeklampsi 've 'ebelik yaklaşımları' anahtar terimleri kullanılarak araştırılmıştır.

Bulgular: Ülkemizde preeklampsi anne ölümlerinde ikinci sırada yer almaktadır. Üç aşamaya ayrılıp, hafif, orta ve şiddetli preeklampsi olarak bilinen tanımlamalar kaldırılmıştır. Ödem bulgusu da kriterler arasından yer almamaktadır. Erken tanı çok önemli olmasına rağmen preeklampside erken tanı için bir test bulunmamaktadır. Preeklempsi komplikasyonları ise eklempsi veya HELLP sendromuna bağlı oluşan maternal-fetal morbidite ve mortalitedir.

Sonuç: Doğum sonu dönemde hipertansif hastalıklara yönelik grupların belirlenmesi ve hastalığın erken dönemde teşhis ve tedavisi için ebelere büyük roller düşmektedir. Ebe doğum sonu kliniklerde anneyi değerlendirir ve hastalık yönetimine göre planlarını yapar. Ebelerin güncel bilgiler ışığında kanıta dayalı çalışmalar ile profesyonel bakımlar yapılabileceği düşünülüp desteklenmelidir.

Anahtar Kelimeler: doğum sonu, preeklampsi, ebelik yaklaşımı

SS-056

THE IMPORTANCE OF POSTPARTUM MATERNITY BLUES AND IMPROVED SCALES

Ebru Küçük[1], *Büşra Cesur*[1]

[1]*Sivas Cumhuriyet University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas*

Ebru Küçük / Sivas Cumhuriyet University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Sivas

Objective: Mood disorders occur in mothers during pregnancy and postpartum period due to excessive excitement, stress, happiness as well as anxiety, sudden anger and changing parenting roles with the birth of a new baby. This affect can be experienced more in the postpartum period and cause psychiatric diseases. One of the most common mental disorders experienced by postpartum mothers is maternity blues (baby blues, postpartum blues, maternity melancholy), although it starts in the first hours of postpartum and covers a two-week period, it is ignored and ignored by most mothers. It is known that maternal sadness, known as a mild temporary mood phenomenon, can increase its severity and turn into depression and psychosis if it is not evaluated in the early period. Therefore, in order to take early precautions, the existence of scales that can evaluate the sadness of postpartum maternity will facilitate the determination of sadness rates. In studies abroad, depression scales and a limited number of developed maternal sadness scales were used. It is thought that the existence of a measurement tool specific to our country will facilitate the determination of the sadness rates of our mothers, and to provide a step for the studies to be carried out.

Method: The journal was researched using the key terms 'maternal sadness' and 'scale development' in the research conducted using the databases of Park, Turkey National Thesis Center, Google Scholar, ResearchGate and PubMed. As a result of the search, 8 articles suitable for the criteria were reached and evaluated.

Results: In the studies, it was determined that maternity blues started in the first hours after the birth, lasted for 14 days. Measurement tools used to determine the rates and frequency of maternal sadness; beck depression scale, beck anxiety scale, Stein's Maternity Blues scale, Pitt blue scale, Item Developmental scales of Anne Blues Suryani (MBS) Scale in the Antepartum period via attachment attachment predicting postpartum blues, Daily Experiences Questionnaire (DEQ), an adapted version of the Kennerley Blues Questionnaire The psychometric properties were examined and the questionnaires prepared by the researchers were used in the studies. A maternal sadness scale unique to our country has not been found.

Conclusion: The existence of a country-specific measurement tool to evaluate the mother's sadness, which can continue for the first fourteen days after the birth, will enable health professionals to use it as a guide in postpartum follow-up.

Keywords: postpartum, maternal blues, scale development

DOĞUM SONU ANNELİK HÜZNÜNÜN ÖNEMİ VE GELİŞTİRİLMİŞ ÖLÇEKLER

Ebru Küçük[1], Büşra Cesur[1]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas

Ebru Küçük / Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Sivas

Amaç: Gebelikte ve doğum sonu dönemde kadınların birçoğunda aşırı heyecan, stres, mutluluğun yanı sıra anksiyete, ani öfkelenmeler ve yeni bir bebeğin dünyaya gelmesi ile değişen ebeveynlik rollerinden dolayı annelerde duygu durum bozuklukları meydana gelmektedir. Bu duygulanım, doğum sonu dönemde daha fazla yaşanıp psikiyatrik hastalıklara neden olabilmektedir. Doğum sonu annelerin en çok yaşadıkları ruhsal bozukluklardan biri de annelik hüznü (bebek hüznü, doğum sonu maviler, annelik melenkolisi), doğum sonu ilk saatlerde başlayıp iki haftalık bir süreci kapsamasına rağmen çoğu anne tarafından göz ardı edilip önemsenmemektedir. Hafif geçici bir ruh hali fenomonisi olarak bilinen annelik hüznü erken dönemde değerlendirilmediği taktirde şiddetini artırıp yerini depresyon ve psikoza dönüştürebileceği bilinmektedir. Dolayısıyla erken önlem alabilmek için doğum sonu annelik hüznünü değerlendirebilecek ölçeklerin olması hüzün oranlarının tespiti için kolaylık sağlayacaktır. Yurt dışı çalışmalarda hüzün oranlarını depresyon ölçekleri ve sınırlı sayıda geliştirilmiş annelik hüznü ölçekleri kullanılmıştır. Ülkemize özgü bir ölçüm aracının olması annelerimizin, hüzün oranlarını tespiti için kolaylık sağlayacağı düşünülüp yapılacak çalışmalara basamak sağlamaktır.

Yöntem: Dergi Park, Türkiye Ulusal Tez Merkezi, Google Akademik, ResearchGate ve PubMed veri tabanları kullanılarak yapılan araştırmada 'annelik hüznü' ve 'ölçek geliştirme' anahtar terimleri kullanılarak araştırılmıştır. Tarama sonucunda kiriterlere uygun 8 makaleye ulaşılıp değerlendirilmiştir.

Bulgular: Yapılan çalışmalarda annelik hüznü, doğum sonu ilk saatlerde başlayıp, 3 ile 5. günlerde pik yapıp 14 gün sürebildiği saptanmıştır. Annelik hüzün oranlarını ve sıklığını tespit etmek için kullanılan ölçüm araçları; beck depresyon ölçeği, beck anksiyete ölçeği, Stein's Maternity Blues ölçeği, Pitt mavi ölçeği, doğum sonrası mavileri öngören bağlanma eki yoluyla Antepartum döneminde Anne Blues Suryani (MBS) Ölçeğinin Öğe Gelişimi ölçekleri, Kennerley Blues Anketinin uyarlanmış bir versiyonu olan Günlük Deneyimler Anketinin (DEQ) psikometrik özellikleri incelenmiş ve araştırmacıların hazırladıkları soru formları çalışmalarda kullanılmıştır. Ülkemize özgün bir annelik hüzün ölçeğine rastlanılmamıştır.

Sonuç: Doğum sonu ilk on dört gün devam edebilen annelik hüznünü değerlendirmek için ülkemize özgü bir ölçüm aracının olması sağlık profesyonellerin doğum sonu izlemlerinde rehber olarak kullanmasını sağlayacaktır.

Anahtar kelimeler: doğum sonu, annelik hüznü, ölçek geliştirme

SS-057

EXAMINING THE EFFECT OF PREGNANT WOMEN'S CHILDBIRTH-RELATED INTERNET USE ON FEAR OF CHILDBIRTH

Aynur Kızılırmak[1], Pelin Calpbinici[1]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Semra and Vefa Küçük Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Aynur Kızılırmak / Nevşehir Hacı Bektaş Veli University, Semra and Vefa Küçük Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Aim: The aim of this study is to examine the effect of childbirth-related internet use by pregnant women on fear of childbirth.

Method: This descriptive study was conducted with 350 pregnant women who applied to Nevsehir State Hospital Obstetrics and Gynecology Outpatient Clinic. The data of the study were collected through face-to-face interview technique using a questionnaire which was prepared by the researchers and includes questions about the descriptive characteristics of the pregnant women and their internet use about childbirth and the Wijma Delivery Expectancy/ Experience Questionnaire (W-DEQ) version A. Ethics committee approval and institutional permission were obtained before the study. In the data assessment, number and percentage values were used as descriptive statistics, one-way analysis of variance (ANOVA) for multi-group comparison, and independent t-test for comparison of two independent groups were used.

Findings: The mean age of the pregnant women participating in the study was 25.75±5.54, 65.7% of the pregnant women were multiparous, 57.2% were primary school graduates, 61.7% had an income equal to their expenses, and 62.4% had a nuclear family. 36.3% of the pregnant women stated that they attended the pregnancy information class, 72.9% stated that they used the internet for subjects related to childbirth. 43.4% reported that they used the internet to search for information about coping with labor pain, 46.9% about how the birth took place, 26.8% about cesarean section/epidural birth, 39.4% about the need list at delivery, and 25.7% about the delivery room environment. 59.7% of the pregnant women stated that they used websites as a source of information, 19.2% forums/blogs, 30.0% social media, and 20.6% mobile applications. 16.6% of the pregnant women stated that they participated in discussion forums, 47.1% watched videos about birth, and 42.6% read or listened to the birth experience of people on the internet. The mean score of the W-DEQ Version A of the pregnant women was 58.46±22.91. It was determined that there was a statistically significant difference ($p<0.05$) between the status of the pregnant women to watch birth video and the W-DEQ version A mean score ($p<0.05$), and the fear of childbirth was lower in the pregnant women who watched the birth video. There was no statistically significant difference between the pregnant women's Internet use on subjects related to childbirth, their participation in discussion forums, and the status of reading or listening to the birth experience of people on the Internet and their W-DEQ version A mean score ($p>0.05$).

Conclusion: In the present study, it was determined that a great majority of pregnant women used the internet for issues related to childbirth and the pregnant women who watched birth videos on the Internet had less fear of childbirth. The Internet is one of the main ways used as a source of information in recent years. It is considered that it will be effective for pregnant women to obtain accurate and reliable information about childbirth from the internet in order to reduce their fear of childbirth and raise their awareness about birth. In this regard, it is important for nurses and midwives working in prenatal clinics to direct pregnant women toward reliable internet sources.

Keywords: Delivery, Fear of childbirth, Internet, Labor

GEBELERİN DOĞUM EYLEMİNE İLİŞKİN İNTERNET KULLANIMININ DOĞUM KORKUSUNA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Aynur Kızılırmak[1], Pelin Calpbinici[1]

[1]Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı

Aynur Kızılırmak / Nevşehir Hacı Bektaş Veli Üniversitesi, Semra ve Vefa Küçük Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum-Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı

Amaç: Bu araştırma, gebelerin doğum eylemine ilişkin internet kullanımının doğum korkusuna etkisini incelemek amacı yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı olarak yapılan araştırma, Nevşehir Devlet Hastanesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Polikliniği'ne başvuran 350 gebe ile yürütülmüştür. Araştırmanın verileri, araştırmacılar tarafından hazırlanan gebelerin tanıtıcı özelliklerine ve doğum eylemine ilişkin internet kullanımına yönelik sorulardan oluşan anket formu ve Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A (W-DEQ) Versiyonu kullanılarak yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Araştırma öncesinde etik kurul onayı ve kurum izni alınmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin değerlendirilmesinde; tanımlayıcı istatistik olarak sayı ve yüzde değerleri, çoklu grup karşılaştırmasında tek yönlü varyans analizi (ANOVA), iki bağımsız grup karşılaştırmasında bağımsız t testi kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan gebelerin yaş ortalaması 25,75±5,54 olup, gebelerin %65,7'si multipar, %57,2'si ilköğretim mezunu, %61,7'si gelirinin giderine denk ve %62,4'ü çekirdek aile tipine sahip olduğunu belirtmiştir. Gebelerin %36,3'ü gebe bilgilendirme sınıfına katıldıklarını, %72,9'u doğum eylemine ilişkin konulara yönelik internet kullandıklarını ifade etmiştir. Gebelerin %43,4'ü doğum ağrısı ile baş etmeye yönelik, %46,9'u doğumun nasıl gerçekleştiğine yönelik, %26,8'i sezaryen doğuma/epidural doğuma yönelik, %39,4'ü doğumda ihtiyaç listesine yönelik, %25,7'si doğumhane ortamına yönelik konularda bilgileri araştırmak için interneti kullandıklarını bildirmiştir. Gebelerin %59,7'si web sitelerini, %19,2'si forumları/blogları, %30,0'u sosyal medyaları, %20,6'sı mobil uygulamaları bilgi kaynağı olarak kullandıklarını belirtmişlerdir. Gebelerin %16,6'sı tartışma forumlarına katıldığını, %47,1'i doğum eylemine ilişkin video izlediğini, %42,6'sı internette kişilerin doğum deneyimini okuduğunu veya anlatımlarını dinlediğini bildirmiştir. Gebelerin W-DEQ A Versiyonu puan ortalaması 58,46±22.91'dir. Gebelerin doğum eylemine ilişkin video izleme durumu ile W-DEQ A versiyonu puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farkın olduğu ($p<0,05$) ve doğum eylemine ilişkin video izleyen gebelerin doğum korkularının daha düşük olduğu saptanmıştır. Gebelerin doğum eylemine ilişkin konulara yönelik internet kullanımları, tartışma forumlarına katılmaları ve internette kişilerin doğum deneyimini okuma veya anlatımlarını dinleme durumları ile W-DEQ A versiyonu puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunamamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Araştırmamızda gebelerin büyük bir çoğunluğunun doğum eylemine ilişkin konulara yönelik internet kullandıkları ve doğum eylemine ilişkin internetten video izleyen gebelerin doğum korkularının daha az olduğu belirlenmiştir. İnternet, son yıllarda bilgi edinme kaynağı olarak başvurulan başlıca yollardan biridir. Gebelerin internetten doğum eylemine yönelik doğru ve güvenilir bilgiye ulaşması doğum korkularını azaltmada ve doğum hakkında bilinçlendirilmesinde etkili olacağı düşünülmektedir. Bu doğrultuda prenatal kliniklerde görev yapan hemşirelerin ve ebelerin gebeleri güvenilir internet kaynaklarına yönlendirmeleri önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Doğum Korkusu, İnternet

SS-058

LEGAL LEAVE RIGHT OF WORKING WOMEN: PREGNANCY AND POSTPARTUM PERIOD

Tuğba Enise Benli[1], Çiğdem Karakayalı Ay[1]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Çiğdem Karakayalı Ay / Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Aim: This review was made to reveal the legal leave rights of working women during pregnancy and postpartum period.

Method: This study is a literature review.

Findings: There are many regulations regarding the working life of women in the Constitution. The basis of these regulations is based on the principle of equality. According to the constitution, men and women are equal, no discrimination can be made, no one can be employed in jobs that are not suitable for their gender. It is emphasized in the constitution that women will be specially protected in terms of working conditions. Social policy measures taken to improve the working conditions of employees also include pregnant women. In this respect, it is important for women to know what permissions they are entitled to in order to have children.

Conclusion: When it comes to maternity, the right to treatment and leave for the protection of working women regarding pregnancy and childbirth has been defined. As health professionals, midwives should provide qualified counseling and guide in order for women to be aware of these rights they have, as well as to benefit from their legal rights for the health of themselves and their newborn baby.

Keywords: Woman, Legal Right, Pregnancy, Postpartum

ÇALIŞAN KADININ YASAL İZİN HAKKI: GEBELİK VE DOĞUM SONU DÖNEM

Tuğba Enise Benli[1], Çiğdem Karakayalı Ay[1]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Çiğdem Karakayalı Ay / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu derleme, çalışan kadının gebelik ve doğum sonu dönemdeki yasal izin haklarını ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma bir literatür derlemesidir.

Bulgular: Anayasada kadınların çalışma hayatına yönelik birçok düzenleme mevcuttur. Bu düzenlemelerin esası eşitlik ilkesine dayanmaktadır. Anayasaya göre kadın ve erkek eşittir, ayrım yapılamaz, kimse cinsiyetine uygun olmayan vasıftaki işlerde çalıştırılamaz. Çalışma şartları bakımından kadınların özellikli olarak korunacağı anayasada vurgulanmaktadır. Çalışanların çalışma şartlarının iyileştirilmesi amacıyla alınan sosyal politika önlemleri gebe kadınları da kapsamaktadır. Bu doğrultuda çocuk sahibi olmak adına kadınların hak elde ettiği izinlerin neler olduğunu bilmeleri önem arz etmektedir.

Sonuç: Çalışan kadınların analık söz konusu olduğunda gebelik ve doğum ile ilgili korunmasına yönelik tedavi ve izin hakkı tanımlanmıştır. Kadınların sahip oldukları bu haklardan haberdar olmasının yanı sıra kendisi ve yeni doğan bebeğinin sağlığı için yasal haklarından yararlanabilmesi adına sağlık profesyonelleri olarak ebeler nitelikli danışmanlık sağlamalı ve yol gösterici olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Yasal Haklar, Gebelik, Doğum Sonu

SS-059

RELATIONSHIP BETWEEN POSTPARTUM URINARY INCONTINENCE AND DEPRESSION

Manolya Parlas[1], Dilek Bilgiç[2]

[1]Dokuz Eylül University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, İzmir
[2]Dokuz Eylül University, Nursing Faculty, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, İzmir

Manolya Parlas / Dokuz Eylül University, Institute of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing Department, İzmir

Introduction and Aim: The postpartum covers 6-week period in which all systems return to their pre-pregnancy state that, fecal and urinary incontinence (UI) can be seen most frequently in terms of urogynecology.[1-3] The prevalence of postpartum UI ranges 18-34% [4], in our country 19.5%.[5] In most cases, postpartum UI regresses spontaneously or after the rehabilitation of the pelvic floor muscles. However, women with postpartum UI are adversely affected in a long term.[6,7] Postpartum UI may contribute to the development of depressive symptoms with other health problems such as fatigue, back pain, and sexual problems.[8] Transient mood disorders may be observed after delivery. Postpartum depression (PPD), on the other hand, is more severe mood disorder with a long-term impact on mothers' quality of life.[9] Its prevalence in developed countries ranges 5.2-13.0%, up to 20% in low and middle-income countries.[10] A meta-analysis study conducted our country, the prevalence of PPD was found 23.8%.[11] Although PPD and UI are common in postpartum period, the relationship hasn't been determined yet. The aim of this review is examine the relationship between PPD and UI in current literature.

Method: The literature was searched using the keywords PPD and postpartum UI.

Results: Numbers of studies investigating the relationship between postpartum UI and depression is quite limited.[12] Fritel et al. (2015) was found, the rate of newly diagnosed depression is higher in mothers with UI.[13] In an epidemiological study in Korea (2021); of the 83,066 women, 5393 (6.49%) had UI and 691 (0.83%) had PPD. PPD was found to be higher in women with UI who are also 15-19 years, over 40 years, have a low income, and give birth by cesarean.[14] Juraskova et al. (2020) was found stress UI developed in 650 mothers (17.6%) in the first 6 months postpartum, and PPD symptoms were observed in 641 (17.3%) and it was associated with delivery type, parity and high body mass index. Stress UI was found to be mild at 6th week, a positive significant correlation was found between onset of PPD and stress UI at 6th month.[15]

Conclusion and Suggestions: While women cope with physiological, psychological and sociological changes in postpartum period, their quality of life can also be affected. It's important to screen regularly PPD and UI, and identify risk factors during postpartum routine follow-up and home visits. If PPD and UI are detected, follow-up should be continued, directed to health center, and planned interventions.[16-18]

Keywords: Postpartum period, depression, urinary incontinence, women's health, nursing.

POSTPARTUM ÜRİNER İNKONTİNANS VE DEPRESYON İLİŞKİSİ

Manolya Parlas[1], Dilek Bilgiç[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Manolya Parlas / Dokuz Eylül Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Giriş ve Amaç: Postpartum dönem, doğum eylemi sona erdikten sonra başlayıp bütün sistemlerin gebelik öncesi durumlarına döndükleri 6 haftalık bir dönemdir.[1] Bu dönemde ürojinekolojik açıdan en sık üriner inkontinans (Üİ) ve fekal inkontinans görülebilmektedir.[2,3] Pospartum Üİ prevalansı %18 ile %34 arasında değişmektedir.[4] Ülkemizde yapılan bir çalışmada bu oran %19.5'tir.[5] Çoğu durumda, postpartum Üİ kendiliğinden veya pelvik taban kaslarının rehabilitasyonundan sonra gerilemektedir. Ancak, postpartum Üİ'si olan kadınların önemli bir kısmı uzun vadede olumsuz etkilenmektedir.[6,7] Postpartum Üİ, yorgunluk, sırt ağrısı, ve cinsel sorunlar gibi diğer sağlık sorunlarıyla birlikte depresif belirtilerin gelişmesine katkıda bulunabilmektedir.[8] Doğumdan sonra geçici duygu durum bozuklukları görülebilmektedir. Postpartum depresyon (PPD) ise, annelerin yaşam kalitesi üzerinde uzun vadeli etkisi olan daha şiddetli bir duygu durum bozukluğudur.[9] Gelişmiş ülkelerde prevalansı %5,2 ile %13,0 arasında değişmekte olup, düşük ve orta gelirli ülkelerdeki annelerde %20'ye kadar çıkabilmektedir.[10] Ülkemizde yapılan bir meta analiz çalışmasında PPD prevalansı %23.8 olarak bulunmuştur.[11] PPD ve Üİ postpartum dönemde sık görülmesine rağmen aralarındaki ilişki henüz belirlenememiştir. Bu derlemenin amacı güncel literatür doğrultusunda PPD ve Üİ arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: PPD ve postpartum Üİ anahtar kelimeleri kullanılarak konuyla ilişkili literatür taranmıştır.

Bulgular: Postpartum Üİ ve depresyon ilişkisinin araştırıldığı çalışmaların sayısı oldukça sınırlıdır. Fritel ve ark.'nın (2015) çalışmasında, Üİ'li annelerde yeni tanı almış depresyon vakalarının oranı daha yüksektir.[12] PPD taraması ve pelvik taban belirtilerinin saptanması amacıyla postpartum perineal kliniğine başvuran kadınlarda yapılan çalışmada, gebelikte ve postpartum dönemde Üİ yaşayan kadınlarda PPD görülme olasılığı yüksek bulunmuştur.[13] Kore'de yapılan Üİ ve PPD ilişkisinin araştırıldığı epidemiyolojik çalışmada (2021); 83.066 kadından 5393'ünde (%6.49) Üİ ve 691'inde (%0.83) PPD saptanmıştır. Üİ'si olup ek olarak 15-19 yaş ve 40 yaş üstü, gelir düzeyi düşük ve sezaryen ile doğum yapan kadınlarda PPD daha yüksek bulunmuştur.[14] Juraskova ve ark.'nın (2020) çalışmasında da; postpartum ilk 6 ayda 650 annede (%17.6) stres Üİ gelişmiş olup 641'inde (%17.3) PPD belirtileri görülmüş ve doğum şekli, parite ve yüksek beden kitle indeksi ile ilişkilendirilmiştir. Aynı çalışmada 6. haftada stres Üİ hafif düzeyde bulunmuş ancak 6. ayda PPD başlangıç belirtileri ile stres Üİ arasında pozitif yönde anlamlı ilişki saptanmıştır.[15]

Sonuç ve Öneriler: Postpartum dönemde kadınlar fizyolojik, psikolojik ve sosyolojik değişimlerle baş ederken yaşam kaliteleri de etkilenebilmektedir. Üİ'nin PPD'ye katkıda bulunup bulunmadığını değerlendirmek için daha fazla araştırmaya ihtiyaç vardır. Postpartum rutin takiplerde ve ev ziyaretlerinde PPD ve Üİ'ye yönelik düzenli taramaların yapılması ve risk faktörlerinin belirlenmesi önemlidir. PPD ve Üİ saptandığı takdirde takiplere devam edilmeli, gerektiğinde ilgili birimlere yönlendirilmeli ve yaşam kalitesinin geliştirilmesine yönelik girişimler planlanmalıdır.[16-18]

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, depresyon, üriner inkontinas, kadın sağlığı, hemşirelik.

SS-060

HEALTH LITERACY AND ASSOCIATED FACTORS IN POSTPARTUM WOMEN

Çiğdem Karakayalı Ay[1], Tuğba Enise Benli[1]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Tuğba Enise Benli / Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Objective: This study was conducted to determine the health literacy levels of postpartum women and related factors.

Method: The sample of the study consisted of women who gave birth in the postpartum ward of a hospital located in eastern Turkey and voluntarily agreed to participate in the study. The sample was calculated as 597 women with 5% error level, 99% confidence interval and 80% ability to represent the universe by using Power analysis. Data were collected using “Personal Information Form” and “Health literacy scale”. In the analysis of the data, in addition to descriptive statistics (number, percentage distribution, mean, standard deviation), Cronbach’s alpha, Independent groups t-test, One-way analysis of variance and Kruskal Wallis tests were used.

Results: Of the women whose mean age is 28.44 ± 5.56, 51% are primary school graduates, 68.7% are not working, 77.4% live in urban areas, 83.3% have social security, 75.5% have nuclear family structure and 69.2% have medium economic status. found to be perceived. It was determined that 82.9% of the women regularly went to health check-ups, 66.5% gave birth normally, 58.5% gave birth under midwife management, 68.7% had a planned pregnancy, 87.1% did not receive childbirth preparation training and 70.1% did not smoke. The mean score of women from the health literacy scale is 105.05±16.44. A significant difference was found between the mean total score of women’s health literacy and age, body mass index, education level, employment status, place of residence, presence of social security, family type, regular health check-ups, planned pregnancy, and receiving birth preparation training ($p<0.05$).

Conclusion: It was found that the health literacy level of the mothers was associated with some sociodemographic and obstetric characteristics. In this direction, determining and increasing the level of health literacy of women in pre-pregnancy, pregnancy and postpartum periods will be effective in gaining some health protection behaviors.

Keywords: Key words: health literacy, postpartum, woman.

DOĞUM SONU DÖNEM KADINLARDA SAĞLIK OKURYAZARLIĞI VE İLİŞKİLİ FAKTÖRLER

Çiğdem Karakayalı Ay[1], Tuğba Enise Benli[1]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Malatya

Tuğba Enise Benli / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Malatya

Amaç: Bu araştırma, doğum sonu dönem kadınların sağlık okuryazarlığı düzeylerini ve ilişkili faktörleri belirlemek amacı ile yapıldı.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Türkiye'nin doğusundan bulunan bir hastanenin lohusa servisinde doğum yapan ve araştırmaya katılmayı gönüllü olarak kabul eden kadınlar oluşturdu. Örneklem hesaplaması Power analizi yapılarak %5 yanılgı düzeyi, %99 güven aralığında ve %80 evreni temsil etme yeteneği ile 597 kadın olarak hesaplandı. Veriler "Kişisel Bilgi Formu" ve "Sağlık okuryazarlığı ölçeği" kullanılarak toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistiklerin (sayı, yüzde dağılımı, ortalama, standart sapma) yanı sıra, Cronbach alfa, Bağımsız gruplarda t-test, Tek yönlü varyans analizi ve Kruskal Wallis testleri kullanıldı.

Bulgular: Yaş ortalamaları 28.44 ± 5.56 olan kadınların %51'inin ilköğretim mezunu, %68.7'sinin çalışmadığı, %77.4'ünün kentsel yerleşim yerinde yaşadığı, %83.3'ünün sosyal güvencesinin olduğu, %75.5'inin çekirdek aile yapısına sahip olduğu, %69.2'sinin ekonomik durumunu orta düzey olarak algıladığı bulunmuştur. Kadınların %82.9'unun sağlık kontrollerine düzenli olarak gittiği, %66.5'inin normal doğum yaptığı, %58.5'inin doğumunu ebe yönetiminde gerçekleştirdiği, %68.7'sinin gebeliğinin planlı olduğu, %87.1'inin doğuma hazırlık eğitimi almadığı, %70.1'inin sigara kullanmadığı saptanmıştır. Kadınların sağlık okuryazarlığı ölçeğinden aldıkları puan ortalaması 105.05±16.44'tür. Kadınların sağlık okuryazarlığı toplam puan ortalamaları ile yaş, beden kitle indeksi, eğitim düzeyi, çalışma durumu, yaşadığı yerleşim yeri, sosyal güvence varlığı, aile tipi, sağlık kontrollerine düzenli gitme durumu, gebeliğin planlı olması, doğuma hazırlık eğitimi alması arasında anlamlı fark bulunmuştur ($p<0.05$).

Sonuç: Annelerin sağlık okuryazarlığı düzeyi bazı sosyodemografik ve obstetrik özelliklerle ilişkili olduğu bulunmuştur. Bu doğrultuda gebelik öncesi, gebelik ve doğum sonu dönemlerinde kadınların sağlık okuryazarlığı düzeyinin belirlenmesi ve artırılması, bazı sağlığı koruma davranışlarının kazanılmasında etkili olacaktır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: doğum sonu, kadın, sağlık okuryazarlığı.

SS-061

THE EFFECT OF MATERNAL SATISFACTION ON POSTPARTUM LIFE QUALITY BY TYPES OF BIRTH

Duygu Cüce[2], Nuriye Pekcan[1]

[1]Üsküdar University
[2]İskenderun Public Hospital

Duygu Cüce / İskenderun Public Hospital

This study aimed to determine the effect of maternal satisfaction at birth on postpartum quality of life according to the type of birth. It's studied between 15 April 2019 and 15 July 2019 at Training and Research Hospital. The sample of the study was taken into a total of 224 postpartum women, 161 with normal births and 63 with cesarean births. In the data collection, Following the literature, the 'Descriptive Information Form', 'Maternal Satisfaction Rating Scale at Normal Delivery (MSRSND)', 'Maternal Satisfaction Rating Scale at Caesarean Delivery (MSRSCD)' and 'Postpartum Quality of Life Questionnaire (PQLQ)' were used. After obtaining the informed consent of the participants, the 'Descriptive Information Form', the MSRSND/MSRSCD were administered before discharge, and the PQLQ was administered after 4-6 weeks postpartum. Data were analyzed using SPSS for Windows 22.0, t-test, One Way Anova test, post hoc analysis, Scheffe test, and person correlation and regression analysis.

The scores of women with normal delivery are at 134.70±28.73 and it is below 150.05, the cutoff point of MSRSND, and the scores of those who had cesarean delivery have been found at 142.00±19.975 which is below 146.5, the cutoff point of MSRSCD. Also, it is stated that total score of maternal satisfaction shows a statistically significant difference according to the way of childbirth. According to the PQLQ the average scores of women with normal delivery are at 22.13±3.724, and the scores of those who had cesarean delivery are at 21.63±3.88. Also, it is found that there is no statistically significant difference between them.

It is found that there is weak, positive, statistically significant correlation between the average scores of MSRSND/MSRSCD and PQLQ in both of women with normal delivery and cesarean delivery.

When cause and affect relation between the total score of MSRSND/MSRSCD and PQLQ is analyzed it is found that MSRSND total scores refers to 9.3% of total change in the maternal postpartum quality of mother's life, and MSRSCD total scores refers to 16, 4% of total change in the maternal postpartum quality of mother's life. In addition, in both groups it is statistically significant.

Consequently, it is found that there is difference between the scores of women with normal labor and those with cesarean delivery according to the MSRSND/MSRSCD, and there is weak positive statistically significant correlation between the results of MSRSND/MSRSCD and PQLQ.

Keywords: Mode of Delivery, Maternal Satisfaction at Birth, Postpartum Quality of Life, Nursing

DOĞUM ŞEKLİNE GÖRE DOĞUMDA ANNE MEMNUNİYETİNİN DOĞUM SONU YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Duygu Cüce[2], Nuriye Pekcan[1]

[1]Üsküdar Üniversitesi
[2]İskenderun Devlet Hastanesi

Duygu Cüce / İskenderun Devlet Hastanesi

Bu çalışma ile doğum şekline göre doğumda anne memnuniyetinin doğum sonu yaşam kalitesine etkisinin belirlenmesi amaçlanmış olup, İstanbul'da bir Eğitim Araştırma Hastanesi'nde kadın doğum kliniğinde 15 Nisan 2019-15 Temmuz 2019 tarihleri arasında yapılmıştır. Çalışmanın örneklemini normal doğum yapanların sayısı 161, sezaryen doğum yapanların sayısı 63 olmak üzere toplamda 224 lohusa alınmıştır. Verilerin toplanmasında literatür doğrultusunda araştırmacı tarafından oluşturulan kadınların sosyodemografik ve obstetrik özelliklerini içeren 'Tanıtıcı Bilgi Formu' ile 'Normal Doğumda Anne Memnuniyet Ölçeği (NDAMDÖ)', 'Sezaryen Doğumda Anne Memnuniyet Ölçeği (SDAMDÖ)' ve 'Doğum Sonu Yaşam Kalitesi Ölçeği (DSYKÖ)' kullanılmıştır. Katılımcıların bilgilendirilmiş onamları alınarak Tanıtıcı Bilgi Formu ve Doğumda Anne Memnuniyetini Değerlendirme Ölçeği anketleri taburcu olmadan önce uygulanmış, Doğum Sonu Yaşam Kalitesi Ölçeği ise doğum sonrası 4-6 hafta sonra uygulanmıştır. Veriler SPSS for Windows 22.0 programı, t-testi, Tek yönlü One Way Anova testi, post hoc analizi Scheffe testi ve person korelasyon ve regresyon analizi kullanılmıştır. Araştırmada normal doğum yapan annelerin yaş ortalaması 30.780±7.537, sezaryen doğum yapanların yaş ortalaması 31.13±8.089 olarak bulunmuştur. Normal doğum yapanların çalışma durumuna bakıldığında %74.5'i, sezaryen ile doğum yapanların ise %61.9'unun çalıştığı bulunmuştur. Normal doğum yapanların %64.6'sının, sezaryen doğum yapanların %52.4'nün gebeliği planlı, normal doğumların %90.1'inin, sezaryen doğumların %79.4'ünün gebeliklerini istedikleri bulunmuştur. Normal doğum yapanlarda NDAMDÖ kesme puanı olan 150.5'un altında 134.70±28.73; sezaryen doğum yapanlarda SDAMDÖ kesme puanı olan 146.5'un altında 142.00±19.975 puan aldığı ve doğumda anne memnuniyeti toplam puanlarının, annelerin doğum şekline göre istatistiksel olarak anlamlı farklılık gösterdiği saptanmıştır. Normal doğum yapanların DSYKÖ puan ortalamasının 22.13±3.724, sezaryen ile doğum yapanların 21.63±3.88 olduğu ve aralarında istatistiksel anlamlı fark saptanmamıştır.

Hem normal doğum yapanlarda hem de sezaryen ile doğum yapanlarda NDAMDÖ ve SDAMDÖ puan ortalamaları ile DSYKÖ puan ortalamaları arasında zayıf pozitif istatistiksel anlamlı ilişki saptanmıştır.

Doğumda anne memnuniyeti toplamı ile doğum sonu yaşam kalitesi arasındaki neden sonuç ilişkileri incelendiğinde normal doğum yapanlarda doğumda anne memnuniyeti toplam puanının doğum sonu yaşam kalitesi düzeyindeki toplam değişimin %9.3'ünü açıkladığı; sezaryen doğum yapanlarda doğumda anne memnuniyeti toplam puanının doğum sonu yaşam kalitesi düzeyindeki toplam değişimin %16,4'ünü açıkladığı ve her iki grupta da istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptanmıştır.

Sonuç olarak, doğum şekline göre doğumda anne memnuniyeti puanları arasında fark olduğu, Doğumda Anne Memnuniyetini Değerlendirme Ölçeği puan ortalamaları ile Doğum Sonu Yaşam Kalitesi Ölçeği puan ortalamaları arasında zayıf pozitif istatistiksel anlamlı ilişki olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Doğum Şekli, Doğumda Anne Memnuniyeti, Doğum Sonu Yaşam Kalitesi, Hemşirelik

SS-062

NURSING CARE OF NEWBORN WITH HIRSCHSPRUNG DISEASE ACCORDING TO FUNCTIONAL HEALTH PATTERNS MODEL: A CASE REPORT

İnci Gökçe[1], *Bahise Aydın*[1]

[1]*Üsküdar University*

İnci Gökçe / Üsküdar University

Purpose: This case report was made to present the nursing care plan of a newborn diagnosed with Hirschsprung's Disease (HD) according to the Functional Health Patterns Model.

Method: The Functional Health Patterns Model was used to evaluate and create the care plan, and the nursing diagnoses were determined according to NANDA International (NANDA-I).

Findings: The newborn, who was born at 35+5 gestation weeks by cesarean section from a 35-year-old mother with Gestational Diabetes Mellitus, was hospitalized in the neonatal intensive care unit (NICU) due to respiratory distress. The newborn who did not have spontaneous stool discharge in the first 72 hours was diagnosed with Hirschsprung's Disease after further examinations and tests, and a colostomy was opened on the 10th day of his hospitalization. The baby also has *Atrial Septal Defect* (ASD), hearing loss, atypical facial appearance and micrognathia. Treatment of the newborn due to sepsis was started and appropriate interventions were made for hyperthermia. During the care process of the case, nursing diagnoses of "ineffective thermoregulation, acute pain, nutrition: less than body requirements, ineffective peripheral tissue perfusion, activity intolerance, impaired tissue integrity, constipation, ineffective family coping, knowledge deficit, interrupted breastfeeding" were formed for the newborn and the family. Also the risk nursing diagnosis of "decreased cardiac tissue perfusion, impaired gas exchange, unstable blood glucose level, delayed surgical recovery, delayed growth, delayed development, disorganized infant behavior, impaired attachment, impaired parenting, risk of injury, risk for infection, fluid volume deficit, risk for aspiration" were made and nursing interventions were applied.

Conclusion: As a result of the holistic nursing care planned for the problems determined in line with the Functional Health Patterns Model of the newborn with HH, the care needs of the family and the baby were met and the patient was discharged with continued outpatient follow-up.

Keywords: Hirschsprung disease, Functional Health Patterns Model, newborn, nursing care

HİRSCHSPRUNG HASTALIĞI OLAN YENİDOĞANIN FONKSİYONEL SAĞLIK ÖRÜNTÜLERİ MODELİ'NE GÖRE HEMŞİRELİK BAKIMI: OLGU SUNUMU

İnci Gökçe[1], *Bahise Aydın*[1]

[1]*Üsküdar Üniversitesi*

İnci Gökçe / Üsküdar Üniversitesi

Amaç: Bu olgu sunumu Hirschsprung Hastalığı (HH) tanılı bir yenidoğanın Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeline göre hemşirelik bakım planının sunulması amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Olgunun değerlendirilmesi ve bakım planının oluşturulmasında Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeli kullanılmış, hemşirelik tanıları NANDA International (NANDA-I)'a göre belirlenmiştir.

Bulgular: Gestasyonel Diyabetes Mellitusu olan 35 yaşındaki anneden sezaryen doğum ile 35+5 gestasyon haftasında dünyaya gelen yenidoğan solunum sıkıntısı nedeniyle yenidoğan yoğun bakım ünitesine (YYBÜ) yatırılmıştır. İlk 72 saat içerisinde spontan gaita çıkışı olmayan yenidoğana yapılan ileri inceleme ve tetkikler sonucunda Hirschsprung Hastalığı tanısı konulmuş ve yatışının 10. gününde cerrahi operasyonla kolostomi açılmıştır. Bebeğin aynı zamanda *Atriyal Septal Defekt (*ASD), işitme kaybı, atipik yüz görünümü ve mikrognatisi mevcuttur. Yenidoğanın sepsis nedeniyle tedavileri başlanmış ve hipertermiye yönelik uygun girişimler yapılmıştır. Olgunun bakım sürecinde yenidoğan ve aileye yönelik "etkisiz termoregülasyon, akut ağrı, beden gereksiniminden az beslenme, etkisiz periferik doku perfüzyonu, aktivite intoleransı, cilt bütünlüğünde bozulma, konstipasyon, aile başetmesinde bozulma, bilgi eksikliği, emzirmenin kesintiye uğraması" hemşirelik tanıları oluşturulmuştur. Ayrıca "kardiyak doku perfüzyonunda azalma riski, gaz değişiminde bozulma riski, kan glikoz düzeyinde değişkenlik riski, cerrahi iyileşmede gecikme riski, büyümede gecikme riski, gelişmede gecikme riski, bebek davranışının disorganize olması riski, bağlanmada bozulma riski, ebeveynlikte yetersizlik riski, yaralanma riski, enfeksiyon riski, sıvı volüm dengesizliği riski, aspirasyon riski" olası hemşirelik tanıları konulmuş ve bu doğrultuda bakım planı yapılarak gerekli girişimler uygulanmıştır.

Sonuç: HH tanılı yenidoğanın Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeli doğrultusunda saptanan sorunlara yönelik planlanan bütüncül hemşirelik bakımı sonucunda, ailenin ve bebeğin bakım ihtiyaçları karşılanmış ve ayaktan takibi devam edecek şekilde taburcu edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Hirschsprung hastalığı, Fonksiyonel Sağlık Örüntüleri Modeli, yenidoğan, hemşirelik bakımı

SS-063

WOMEN'S BIRTH BELIEFS AND AFFECTING FACTORS

Büşra Dinç[1], Esra Karataş Okyay[1]

[1]İnönü University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Büşra Dinç / İnönü University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Aim: The research was carried out to determine the birth beliefs of women and the affecting factors.

Method: The cross-sectional study was conducted in Turkey between 01-07 July 2021. The sample of the study consisted of 803 women in Turkey. Data were collected using a web-based online survey through women's groups on social media (such as Facebook, Instagram). While collecting the data, Personal Information Form, Birth Beliefs Scale (SES), Traumatic Birth Perception Scale (TDAS) and Five Factor Personality Scale (BFIS) were used.

Results: It was determined that women's natural process beliefs about birth were affected by age group, having knowledge about birth, planned delivery in the future, mild-mannered and self-controlled personality characteristics ($p<0.05$). It was determined that education level, employment status, place of residence, having knowledge about birth, planned delivery in the future and perception of traumatic birth affected women's medical process beliefs about birth at a statistically significant level ($p<0.05$).

Conclusion: Research findings revealed that women's birth beliefs may be affected by some socio-demographic and personality traits and the perception of traumatic birth.

Keywords: birth, female, personality, trauma

KADINLARIN DOĞUM İNANÇLARI VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Büşra Dinç[1], Esra Karataş Okyay[1]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Büşra Dinç / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Araştırma, kadınların doğum inançları ve etkileyen faktörleri belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Kesitsel tipte tasarlanan araştırma Türkiye'de, 01-07 Temmuz 2021 tarihleri arasında yürütüldü. Araştırmanın örneklemini Türkiye'de 803 kadın oluşturdu. Veriler sosyal medyada (Facebook, Instagram gibi) kadın grupları aracılığıyla web tabanlı bir çevrimiçi anket kullanılarak toplandı. Veriler toplanırken Kişisel Bilgi Formu, Doğum İnançları Ölçeği (DİÖ), Travmatik Doğum Algısı Ölçeği (TDAÖ) ve Beş Faktör Kişilik Ölçeği (BFKÖ) kullanıldı.

Bulgular: Kadınların doğuma ilişkin doğal süreç inançlarını yaş grubu, doğum hakkında bilgi sahibi olup olmama, gelecekte planlanan doğum şekli, yumuşak başlı ve öz denetimli kişilik özelliklerinin istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkilediği belirlendi ($p<0.05$). Kadınların doğuma ilişkin tıbbi süreç inançlarını ise eğitim düzeyi, çalışma durumu, yaşanılan yer, doğum hakkında bilgi sahibi olup olmama, gelecekte planlanan doğum şekli ve travmatik doğum algısının istatistiksel olarak anlamlı düzeyde etkilediği belirlendi ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırma bulguları kadınların doğum inançlarının bazı sosyo-demografik ve kişilik özelliklerinden ve travmatik doğum algısından etkilenebileceğini ortaya koymuştur.

Anahtar Kelimeler: doğum, kadın, kişilik, travma

SS-064

ENSURING THERMOREGULATION IN PREMATURE BABIES

Cennet Ediz[1], *Sibel Küçük*[2]

[1]*Ankara City Hospital*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, SBF, Department of Nursing*

Cennet Ediz / Ankara City Hospital

Objective: Preterm infants are particularly vulnerable to cold stress due to large body surface area, thin skin, insufficient subcutaneous tissue, inability to shiver, and less active metabolic tissue mass immediately after birth [1,2] . In the first 10 to 20 minutes after birth, newborns who are not thermally protected lose enough heat to lower their body temperature by 2-4 °C [1,9] . Severe hypothermia develops when the newborn's body temperature falls below 32 °C [9] . A premature newborn left unattended at room temperature loses approximately 150 kcal of energy per minute [3] .

Method: The literature was searched using the keywords "Premature, thermoregulation, nurse" in databases and the data obtained were evaluated.

Results: With the decrease in body temperature, conditions such as respiratory distress, hypoglycemia, metabolic acidosis, decrease in saturation values, disruption of the coagulation mechanism, cerebral hemorrhage, low arterial oxygen pressure are observed in the baby [4-8] . In order to maintain an improved thermal environment, the baby should be placed under the pre-heated radiant immediately after birth, and a hat should be worn in the next stages by being moved to a heated humid incubator [6] . In addition, the use of polyethylene bags in newborns born younger than 28 weeks is very important in terms of providing thermoregulation. In addition to these, ensuring skin-to-skin contact between the mother and the baby immediately after birth is very effective in maintaining the baby's body temperature [6,7,10] . It has been reported that the use of warm blankets in the prevention of hypothermia in newborns increases body temperature by 0.7-1.04 °C [11,12] .

Conclusion: Hypothermia risk is higher in preterm newborns than term newborns. If hypothermia is not intervened, coldness in the whole body, decreased sucking/activity and weak crying may occur. Hypoglycemia, disruptions in the hypothalamic/autonomic central system, infections, endocrine/metabolic diseases, depression in the central nervous system and a decrease in calorie intake are observed. At this point, the most important task of the neonatal nurse is to prevent the factors that will cause hypothermia and to observe the condition of the baby in the current situation and to provide the necessary thermoregulation by performing the procedures as soon as possible.

Keywords: Premature, thermoregulation, nurse

PREMATÜRE BEBEKLERDE TERMOREGÜLASYONUN SAĞLANMASI

Cennet Ediz[1], *Sibel Küçük*[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, SBF, Hemşirelik Bölümü*

Cennet Ediz / Ankara Şehir Hastanesi

Amaç: Preterm bebekler doğumdan hemen sonra geniş vücut yüzey alanı, ince cilt, yetersiz deri altı dokusu, titreyememe ve daha az aktif metabolik doku kütlesi nedeniyle özellikle soğuk stresine karşı savunmasızdır[1,2]. Doğumdan sonraki ilk 10 ila 20 dakikada termal açıdan korunmayan yeni doğan vücut sıcaklığının 2-4 °C düşmesine yetecek kadar ısı kaybetmektedir[1,9]. Yenidoğanın vücut sıcaklığı 32 °C'nin altına düştüğünde şiddetli hipotermi gelişmektedir[9]. Oda sıcaklığında gözetimsiz bırakılan prematüre yenidoğan dakikada yaklaşık 150 kcal enerji kaybı yaşamaktadır[3].

Yöntem: Veri tabanlarında "Prematüre, termoregülasyon, hemşire" anahtar kelimeleri kullanılarak literatür taranmıştır ve elde edilen veriler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Vücut ısısının azalmasıyla birlikte bebekte solunum sıkıntısı, hipoglisemi, metabolik asidoz, saturasyon değerlerinde azalma, pıhtılaşma mekanizmasının bozulması, beyin kanaması, düşük arteriyel oksijen basıncı gibi durumlar görülmektedir[4-8]. İyileştirilmiş bir termal ortamı sürdürmek için ise bebek doğumdan hemen sonra önceden ısıtılmış radyanın altına alınırken, sonraki aşamalarda ısıtılmış nemli bir kuvöze taşınarak mutlaka şapka takılmalıdır[6]. Ayrıca 28 haftadan küçük doğan yenidoğanlarda polietilen torba kullanılması termoregülasyonu sağlamak açısından çok önemlidir. Bunların yanı sıra doğumdan hemen sonra anne ile bebeğin ten tene temasının sağlanması bebeğin vücut ısısını korumada çok etkilidir[6,7,10]. Yenidoğanda hipoterminin önlenmesinde sıcak battaniye kullanımının vücut sıcaklığını 0.7-1.04 °C artırdığı bildirilmiştir[11,12].

Sonuç: Preterm yenidoğanlarda hipotermi riski term yenidoğanlara göre daha yüksektir. Hipotermiye müdahale edilmezse tüm vücutta soğukluk, emmede/aktivitede azalma ve zayıf ağlama ortaya çıkabilmektedir. Hipoglisemi, hipotalamik/otonomik santral sistemde bozulmalar, enfeksiyonlar, endokrin/metabolik hastalıklar, santral sinir sisteminde depresyon ve kalori alımında azalma görülmektedir. Bu noktada yenidoğan hemşiresinin en önemli görevi hipotermiye neden olacak faktörlere engel olmak ve var olan durumda bebeğin durumunu gözlemleyerek işlemleri en kısa sürede yaparak gerekli termoregülasyonu sağlanmasıdır.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, termoregülasyon, hemşire

SS-065

ENSURING ADEQUATE HYDRATION IN THE NEWBORN UNDERGOING PHOTOTHERAPY TREATMENT

Cennet Ediz[1], *Sibel Küçük*[2]

[1]*Ankara City Hospital*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, SBF, Department of Nursing*

Cennet Ediz / Ankara City Hospital

Objective: Hyperbilirubinemia is an important problem that is frequently encountered in the neonatal period and requires early diagnosis and treatment [1,2] . In infants receiving phototherapy treatment for hyperbilirubinemia, softening of stool consistency and weight loss are observed with increased fluid loss. [3] Clinical signs of dehydration (sunken fontanel, decreased skin turgor, dry mucous membranes, apex beat >180/min, capillary filling rate >2 sec, weight loss >10% at the time of hospitalization) indicate that adequate hydration is not provided in the baby [4,5] .

Method: The data obtained by scanning the literature with the keywords “Phototherapy, Hydration, Nursing, Newborn” in databases were evaluated.

Results: Breast milk is very important in providing hydration [3] . Dehydration is seen in 85.1% of newborns receiving phototherapy due to malnutrition, and accordingly, jaundice lasts longer than two weeks in 83.9% of them [9] . It has been shown that newborns receiving phototherapy take up 20-40% more fluid when they are fed on demand [10] . It has been reported that the newborn should be weighed at least once a day in order to monitor and prevent insensible fluid loss [6-9] . Ambient temperature suitable for the newborn should be provided and body temperature should be monitored every three hours [2,11] .

Conclusion: In this period, nurses have important roles such as initiating, encouraging and continuing breastfeeding, monitoring the clinical signs of malnutrition and dehydration, and counseling. Frequent vital monitoring of the newborn, evaluation of signs of dehydration (skin turgor, mucous membrane, capillary filling rate, heart rate), monitoring fluid intake every three hours, checking body temperature at least every four hours, monitoring skin rash and weight recommended.

Keywords: Phototherapy, Hydration, Nursing, Newborn

FOTOTERAPİ TEDAVİSİ GÖREN YENİDOĞANDA YETERLİ HİDRASYONUN SAĞLANMASI

Cennet Ediz[1], Sibel Küçük[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, SBF, Hemşirelik Bölümü

Cennet Ediz / Ankara Şehir Hastanesi

Amaç: Hiperbilirubinemi yenidoğan döneminde sık karşılaşılan, erken tanı ve tedavi gerektiren önemli bir sorundur[1,2]. Hiperbilirubinemi nedeniyle fototerapi tedavisi alan bebeklerde sıvı kaybı artmasıyla birlikte gaita kıvamında yumuşama ve kilo kaybı görülmektedir.[3] Klinik olarak dehidratasyon bulgularının olması (çökük fontanel, azalmış cilt turgoru, kuru mukozalar, kalp tepe atımı>180/dk, kapiller dolum hızı >2 sn, hastaneye yatış anındaki tartı kaybı >%10) bebekte yeterli hidrasyonun sağlanmadığının göstergesidir[4,5].

Yöntem: Veri tabanlarında "Fototerapi, Hidrasyon, Hemşirelik, Yenidoğan" anahtar kelimeleri ile literatür taranarakelde edilen veriler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Hidrasyonun sağlanmasında anne sütü oldukça önemlidir[3]. Fototerapi alan yenidoğanların %85.1'inde yetersiz beslenme nedeniyle dehidratasyon görülmekte, buna bağlı olarak da %83.9'unda sarılığın iki haftadan daha uzun sürmektedir [9]. Fototerapi alan yenidoğanların istendiği zaman beslenmeleri sağlandığında %20-40 oranında daha fazla sıvı aldıkları gösterilmiştir [10]. İnsensibl sıvı kaybını takip edebilmek ve önleyebilmek için yenidoğanın günde en az bir kez tartılması gerekliliği bildirilmiştir [6-9]. Yenidoğan için uygun olan çevre ısısı sağlanmalı ve vücut sıcaklığı her üç saate bir takip edilmelidir[2,11].

Sonuç: Hemşirelerin bu dönemde emzirmenin başlatılması, özendirilmesi, devam ettirilmesi, yetersiz beslenme bulgularının ve dehidratasyon olarak klinik belirtileri takip edilmesi, danışmanlık yapma gibi önemli rolleri bulunmaktadır. Yenidoğanın sık aralıklarla vital takibinin yapılması, dehidratasyon belirtilerinin (deri turgoru, mukoz membran,kapiller dolum hızı, kalp tepe atımı) değerlendirilmesi, üç saatte bir aldığı çıkardığı sıvı takibinin yapılması, en az dört saatte bir vücut ısısının kontrolü, deri döküntü ve kilo takibinin yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Fototerapi, Hidrasyon, Hemşirelik, Yenidoğan

SS-066

THE PLACE OF TECHNOLOGY IN BREASTFEEDING PRACTICE

Çiğdem Karakayalı Ay[1], Tuğba Enise Benli[1]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Tuğba Enise BENLİ / Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Introduction: Breastfeeding and developments related to breastfeeding in women have revealed a great demand for the use of technology, which is supportive practices to increase breast milk supply, which is very important for the health of mother and baby (1).

Objective: In this review, it is aimed to reveal the use of technology in breastfeeding practice.

Method: This review was created as a result of literature review.

Results: It has been reported that breastfeeding groups on the Facebook page, which is one of the social media sites within the scope of technology use, provide mothers with information about breastfeeding, encourage breastfeeding and have a positive experience for first-time mothers (2 ,3). Virtual reality breastfeeding simulation, designed to convey the basic aspects of breastfeeding practice, enables virtual feeding and integrated the potential of technology into breastfeeding practice (4). Online social support networks that emerged with the increasing use of smartphones are becoming an important resource for breastfeeding mothers (5). The separation of the mother's baby, the emergence of some diseases in the postpartum period, the return to work, etc. Such conditions cause the mother to be unable to breastfeed her baby. In this case, mothers meet their desire to give breast milk to their babies by expressing milk with breast pumps (6). Thus, breast pumps are one of the leading breastfeeding technologies that can be used to ensure that all babies have access to breast milk (1, 6). Breastfeeding technology also includes infant feeding weighing scales (Medela Baby Weigh™ I and II Scales), which are used to calculate pre- and post-weights to determine milk intake (1, 7). Although breast protectors are generally associated with babies born with preterm and congenital anomalies, the application of nipple protection is a breastfeeding technology that extends to interventions to support healthy term babies (1, 8).

Conclusion: It has been reported that future use of technology should be strategically integrated into breastfeeding interventions in order to improve breastfeeding rates (5). As a result, the application of breastfeeding technologies is important in promoting the use of breast milk, increasing the rates and duration of breastfeeding, and thus achieving breastfeeding goals.

Keywords: Key words: Breast milk, breastfeeding, technology.

EMZİRME UYGULAMASINDA TEKNOLOJİNİN YERİ

Çiğdem Karakayalı Ay[1], Tuğba Enise Benli

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Malatya

Tuğba Enise Benli / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Malatya

Giriş: Kadınlarda emzirme ve emzirme ile ilişkili gelişmeler, anne ve bebeğin sağlığı için çok önemli olan anne sütü tedarikini artırmak amacıyla destekleyici uygulamalar olan, tekonolojinin kullanımına olan büyük talebi ortaya çıkarmıştır (1).

Amaç: Bu derlemede emzirme uygulamasında teknolojinin kullanımını ortaya koymak amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu derleme literatür taraması sonucu oluşturulmuştur.

Bulgular: Teknoloji kullanımı bünyesinde sosyal medya sitelerinden olan Facebook sayfasında bulunan emzirme gruplarının, annelere emzirme hakkında bilgi sağladığı, emzirmeyi teşvik ettiği ve ilk kez anne olanlar için olumlu bir deneyim yaşamaları üzerinde etkili olduğu bildirilmiştir (2 ,3). Emzirme uygulamasının temel yönlerini aktarmak amacıyla tasarlanan sanal gerçeklik emzirme simülasyonu, sanal beslenmeye olanak sağlayarak teknolojinin potansiyelini emzirme uygulamasına entegre etmiştir (4). Akıllı telefonların artan kullanımıyla ortaya çıkan çevrimiçi sosyal destek ağları emziren anneler için önemli bir kaynak haline gelmektedir (5). Anne bebeğinin ayrılması, doğum sonu dönemde bazı hastalıkları ortaya çıkması, işe dönüş vb. gibi durumlar annenin bebeğini emzirememesine neden olmaktadır. Bu durumda anneler bebeklerine anne sütü verme isteğini göğüs pompalarıyla süt sağmakla karşılamaktadır (6). Böylece göğüs pompaları, tüm bebeklerin anne sütüne erişimini sağlamak için kullanılabilecek emzirme teknolojilerinin başında gelmektedir (1, 6). Emzirme teknolojisi süt alımının belirlenmesi için ön ve son ağırlıkları hesaplamada kullanılan (Medela Baby Weigh™ I ve II Ölçekleri) bebek besleme tartı terazilerini de içermektedir (1, 7). Meme koruyucuları genellikle preterm ve konjenital anomalilerle doğan bebeklerle ilişkilendirilse de meme başı koruması uygulaması, sağlıklı term bebekleri desteklemek için yapılan müdahalelere de yayılan bir emzirme teknolojisidir (1, 8).

Sonuç: Emzirme oranlarını iyileştirmek amacıyla emzirme müdahalelerine gelecekte teknolojinin kullanımını stratejik olarak entegre edilmesi gerektiği bildirilmektedir (5). Sonuç olarak Emzirme teknolojilerinin uygulanması, anne sütü kullanımını teşvik etmede, emzirme oranlarını ve süresini arttırmada ve böylece emzirme hedeflerine ulaşmada önem arz etmektedir.

Anahtar Kelimeler: Anahtar sözcükler: Anne sütü, emzirme, teknoloji,

SS-067

SHARES OF PREGNANT WOMEN IN FORUMS DURING THE COVID-19 PANDEMIC PERIOD: QUALITATIVE STUDY

Sinem Göral Türkcü[1], Elif Uludağ[1], Dicle Filiz Yıldırım[1]

[1]Pamukkale University Nursing Department, Obstetrics and Gynecology Nursing

Dicle Filiz Yıldırım / Pamukkale University Nursing Department, Obstetrics and Gynecology Nursing

Aim: Shares of pregnant women on internet forums during the pandemic period that contains information about the problems they experienced in this period and how they coped with them. The aim of this study is to examine the stories that pregnant women share on internet forums during the COVID-19 pandemic period.

Method: This study was conducted qualitatively and descriptively. Pregnancy forums on the Internet have been scanned using the keywords 'Covid 19', 'Covid', 'Corona' and 'Corona'. At the end of the screening, two pregnancy forums were reached. All pregnancy stories shared on these forums have been read. Stories of 16 pregnant women containing information about the pandemic were included in the sample. Data analysis was carried out by two researchers independently. Later, the data were categorized by the researchers. After the data were categorized, themes were determined and named. Finally, the researchers came to a consensus by discussing the categories and themes that best explained the findings and reported the study.

Findings: In the study, three main themes were determined as 'Emotions', 'Difficulties' and 'Protection Seeking'. Feelings: It has been collected in six categories as 'fear, anxiety, loneliness, longing, confusion, sadness, bad luck'. Difficulties: It is divided into two categories as 'physical and financial difficulty'. Protection seeking; It has been categorized under five categories: 'vaccination, social isolation, postponement of going to the health institution, support of healthcare personnel, use of mask and herbal-based alternative method'.

Conclusion and Suggestions: In this study, it was determined that pregnant women needed education due to incomplete or incorrect information. Supporting positive emotions and behaviors, correcting false information and beliefs, attempts to improve the mental health of pregnant women and including up-to-date information about pregnancy during the pandemic period are important for the protection of maternal and infant health in the trainings to be given to pregnant women. It is recommended that these trainings be conducted face-to-face as well as online.

Keywords: COVID-19, Pandemics, Pregnancy, Nursing, Qualitative study

COVID-19 PANDEMİ DÖNEMİNDE GEBELERİN FORUMLARDAKİ PAYLAŞIMLARI: KALİTATİF ÇALIŞMA

Sinem Göral Türkcü[1], Elif Uludağ[1], Dicle Filiz Yıldırım[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Dicle Filiz Yıldırım / Pamukkale Üniversitesi Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Amaç: Gebelerin pandemi döneminde internet forumlarındaki paylaşımları bu süreçte yaşadıkları sorunlara ve bunlarla nasıl baş ettiklerine yönelik bilgiler içermektedir. Bu çalışmanın amacı COVID-19 pandemi döneminde gebelerin internet forumlarında yer paylaştıkları öykülerin incelenmesidir.

Yöntem: Bu çalışma kalitatif ve tanımlayıcı tipte yapılmıştır. İnternetteki gebelik forumları 'Covid 19', 'Covid', 'Corona' ve 'Korona' anahtar kelimeleri kullanılarak taranmıştır. Tarama sonuncunda iki gebelik forumuna ulaşılmıştır. Bu forumlarda paylaşılan bütün gebelik öyküleri okunmuştur. Pandemiye ilişkin bilgi içeren 16 gebenin öyküsü örnekleme alınmıştır. Veri analizi iki araştırmacı tarafından birbirinden bağımsız olarak gerçekleştirilmiştir. Daha sonra veriler araştırmacılar tarafından kategorize edilmiştir. Veriler kategorize edildikten sonra temalar belirlenmiş ve isimlendirilmiştir. Son olarak araştırmacılar bulguları en iyi açıklayan kategori ve temalar üzerinde tartışarak fikir birliğine varmış ve çalışmayı rapor etmişlerdir.

Bulgular: Çalışmada 'Duygular', 'Zorluklar', ve 'Korunma arayışları' olmak üzere üç ana tema belirlenmiştir. Duygular; 'korku, kaygı, yalnızlık, özlem, şaşkınlık, üzüntü, şanssızlık' olmak üzere altı kategoride toplanmıştır. Zorluklar; 'fiziksel ve maddi zorluk' olmak üzere iki kategoriye ayrılmıştır. Korunma arayışları; 'aşı, sosyal izolasyon, sağlık kuruluşuna gitmeyi erteleme, sağlık personelinin desteği, maske ve bitkisel kaynaklı alternatif yöntem kullanımı' olmak üzere beş kategoride toplanmıştır.

Sonuç ve Öneriler: Bu çalışmada gebelerin eksik veya yanlış bilgiler nedeniyle eğitim ihtiyaçlarının olduğu belirlenmiştir. Gebelere verilecek eğitimlerde olumlu duygu ve davranışlar desteklenmelidir. Yanlış bilgi ve inanışların düzeltilmesi, gebelerin mental sağlıklarının iyileştirilmesine yönelik girişimlerin olması ve pandemi döneminde gebeliğe yönelik güncel bilgilere yer verilmesi anne ve bebek sağlığının korunması açısından önemlidir. Bu eğitimlerin yüz yüze olduğu kadar online olarak da yapılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Pandemik, Gebelik, Hemşirelik, Kalitatif çalışma

SS-068

PERCEIVED OF STRESS LEVELS AND MOTHERS' WELL-BEING AND THE AFFECTING FACTORS

Hilal Yıldırım[1]

[1]*Inonu University, Nursing Faculty, Depertman of Public Health Nursing AD, Malatya*

Hilal Yıldırım / Inonu University, Nursing Faculty, Depertman of Public Health Nursing AD, Malatya

Objective: This research was carried out to determine the well-being of mothers, their perceived stress levels and the affecting factors.

Method: The identifier was designed as relational. The universe of the study consisted of mothers with 0-24 month old children in the family health center located in Malatya city center. Its sample is; Mothers with children aged 0-24 months, who agreed to participate in the study 5 days a week from the start of the study, consisted of three family health centers determined. Mothers with children aged 0-24 months were included in the sample using the random sampling method, which is one of the improbable sampling method. The research was completed with 204 people. Mothers Descriptive Questionnaire, Warwick-Edinburgh Mental Well-Being Scale and Perceived Stress Scale were used to collect data.

Results: It was determined that the mothers participating in the study had an average of 29.36±5.34 years old, 10.96±7.17 months old babies, and 1.99±1.16 children. 47.5% of the mothers are university graduates, 70.1% are unemployed, 61.3% have a moderate economic status, 52.5% have a daughter, 77.0% are breastfeeding their children. The mental well-being levels of the mothers participating in the study were found to be high, and their perceived stress levels were found to be moderate. Mental well-being levels of mothers with boys were higher than mothers with girls (p=.01), and stress levels of mothers were similar in terms of gender (p>.05). The mothers who stated that their economic status was good were found to have higher mental well-being levels than those who stated that they were moderate or bad (p=.000). Mother's age affects perceived stress (p=.02). It was determined that as the stress levels of the mothers decreased, their mental well-being levels increased (p=.004).

Conclusion: Mothers' well-being levels were found to be high, perceived stress was moderate, good economic status and having a son were factors that increased the level of well-being, age was a factor that increased perceived stress. A high level of mental well-being and a low perceived stress can positively affect the physical and mental health of mothers and enable them to use health care services in a beneficial way. Counseling services to increase the economic status of mothers and training to reduce gender discrimination can be provided in order to maintain their well-being. In order to reduce perceived age-related stress, it is recommended to provide preventive health services for family planning.

Keywords: Mother, Well-Being, stress

ANNELERİN İYİ OLUŞLARI İLE ALGILADIKLARI STRES DÜZEYLERİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Hilal Yıldırım[1]

[1]*İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği AD, Malatya*

Hilal Yıldırım / İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği AD, Malatya

Amaç: Bu araştırma annelerin iyi oluşları ile algıladıkları stres düzeyleri ve etkileyen faktörleri belirlemek amaçlı yürütülmüştür.

Yöntem: Tanımlayıcı ilişkisel olarak tasarlandı. Araştırmanın evrenini Malatya il merkezinde bulunan aile sağlığı merkezinde 0-24 ay çocuğu olan anneler oluşturdu. Örneklemini ise; Malatya il merkezinde bulunan kura ile belirlenen üç aile sağlığı merkezinde, araştırmanın başladığı tarihten itibaren hafta içi 5 günü araştırmaya katılmayı kabul eden 0-24 ay çocuğu olan anneler oluşturdu. Araştırma 204 anne ile tamamlandı. Verilerin toplanmasında Anneleri Tanıtıcı Anket Formu, Warwick-Edinburgh Mental İyi Oluş Ölçeği ve Algılanan Stres Ölçeği kullanıldı. Araştırma verileri, görüşme formunu annelerin okuyup cevaplaması yoluyla ortalama 10 dk süre ile toplandı.

Bulgular: Araştırmaya katılan annelerin ortalama 29.36±5.34 yaşında, 10.96±7.17 aylık bebeğe sahip, 1.99±1.16 çocuk sayısı olduğu belirlendi. Annelerin %47.5'i üniversite mezunu, %70.1'i çalışmıyor, %61.3'ünün ekonomik durumu orta düzeyde, %52.5'i kız çocuğuna sahip, %77.0 çocuğunu emziriyor. Araştırmaya katılan annelerin mental iyi oluş düzeyleri ile yüksek düzeyde, algıladıkları stres düzeyleri ise ile orta düzeyde bulundu. Erkek çocuğu olan annelerin, kız çocuğu olan annelere göre mental iyi oluş düzeyleri yüksek olarak belirlendi(p=.01), cinsiyet açısından annelerin stres düzeyleri benzerdi (p>.05). Ekonomik durumunun iyi olduğunu söyleyen anneler, orta ve kötü olduğunu belirtenlere göre mental iyi oluş düzeyleri yüksek bulundu (p=.000), ekonomik durum açısından gruplar benzerdi (p>.05). Annelerin eğitim, çalışma, emzirme durumu açısından hem mental iyi oluş hemde algılanan stres düzeyleri arasında anlamlı bir fark yoktu. Annenin yaşı algılanan stresi etkilemektedir (p=.02). Annelerin stres düzeyleri düştükçe, mental iyi oluş seviyeleri arttığı belirlendi (p=.004).

Sonuç: Annelerin iyi oluş düzeyleri yüksek, algıladıkları stres orta düzeyde bulundu, ekonomik durumun iyi olması ve erkek çocuğa sahip olmak iyi oluş düzeyini artıran faktörlerdi, yaş algılanan stresi artıran bir faktördü. Mental iyi oluş düzeyinin yüksek, algıladığı stresin düşük olması, annelerin fiziksel ve ruhsal sağlığını olumlu etkileyebilir ve sağlık bakım hizmetlerini faydalı bir biçimde kullanılmasını sağlayabilir. Annelerin iyilik halini koruyabilmek için ekonomik durumu yükseltebileceği danışmanlık hizmeti ve cinsiyet ayrımını azaltmaya yönelik eğitim sunulabilir. Yaşa bağlı algılanan stresi düşürmek için aile planlaması konusunda koruyucu sağlık hizmetleri sunulması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Anne, iyi oluş, stres

SS-069

WHO POSITIVE BIRTH EXPERIENCE RECOMMENDATIONS

Gonca Karataş Baran[1], Ebru İnan Kırmızıgül[2]

[1]Etlik Zübeyde Hanım Gynecology Training and Research Hospital
[2]Lokman Hekim University

Ebru İnan Kırmızıgül / Lokman Hekim University

Positive birth experience; it is defined as an experience that includes giving birth to a healthy baby in a clinically and psychologically safe environment with the continuity of the practices and emotional support provided by a kind, technically equipped and talented health professional and supporter at birth (1,2). WHO states that women want a positive birth experience that meets their personal and sociocultural beliefs and expectations (1,2).

WHO supports the vision of high-quality care during pregnancy, childbirth and the postpartum period for all pregnant women and newborns. As part of this effort, it published recommendations on prenatal care for a positive pregnancy experience in 2016 and on intrapartum care for a positive experience during childbirth in 2018.

Among the reasons why WHO intrapartum care should be reconsidered are; The lack of positive experiences and the lack of universal access to basic interventions, there are differences and inadequacies in this, despite many researches, the concept of normality in labor and birth process is not standardized, there are no methods to initiate, accelerate or end the physiological process of birth on the grounds of improving birth outcomes in current labor practices. the rapid increase in the implementation of interventions performed, the increase in unnecessary birth interventions, the high levels of maltreatment reported by women during childbirth in hospitals, and its effects on a woman's birth experience are also worrying. (1,3).

Due to all these reasons and unresolved or unresolved problems in intrapartum care, WHO stated that the basic approach to service delivery during labor and delivery should be reconsidered and intrapartum care should be reconsidered (1,3).

The birth process (intrapartum process) is critical to the survival of women and babies. Because when intrapartum complications occur, the risk of mortality and serious morbidity increases for both the woman and the baby. Today, more women in many parts of the world give birth in health institutions, but in many places they still receive poor quality health care, which prevents the desired health outcomes (4).

Intrapartum care recommendations of WHO for positive birth experience are seen as an important guide in the care to be given in this context. It is stated that the use of this guide will provide information to institutions providing field-specific services and health professionals in the development of national or institutional health policies and clinical protocols.

Keywords: Labor, Intrapartum care, guideline, recommendations

DSÖ POZİTİF DOĞUM DENEYİMİ ÖNERİLERİ

Gonca Karataş Baran[1], Ebru İnan Kırmızıgül[2]

[1]Etlik Zübeyde hanım Kadın Hastalıkları Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Lokman Hekim Üniversitesi

Ebru İnan Kırmızıgül / Lokman Hekim Üniversitesi

Pozitif doğum deneyimi; nazik, teknik olarak donanımlı ve yetenekli sağlık profesyoneli ve doğumda destek veren tarafından sağlanan uygulamaların ve emosyonel desteğin sürekliliği ile klinik ve psikolojik olarak güvenli bir ortamda sağlıklı bir bebek doğurmayı içeren bir deneyim olarak tanımlanmaktadır (1,2). DSÖ'ü kadınların kişisel ve sosyokültürel inanç ve beklentilerini karşılayan pozitif bir doğum deneyimi istediklerini belirtmektedir (1,2).

DSÖ, tüm gebe kadınlar ve yeni doğanlar için gebelik, doğum ve doğum sonrası dönemde yüksek kaliteli bakım vizyonunu desteklemektedir. Bu çabanın bir parçası olarak 2016'da pozitif gebelik deneyimi için doğum öncesi bakım konusunda ve 2018 yılında da doğum sırasında pozitif deneyim için intrapartum bakım konusunda öneriler yayınlamıştır.

DSÖ intrapartum bakımın tekrar ele alınması gerektiğinin gerekçeleri arasında; pozitif deneyimleri yaşamanın az olması ve temel müdahalelere erişimin evrensel olmaması bunda da farklılıkların ve yetersizliklerin olması, yapılan pek çok araştırmalara rağmen, travay ve doğum sürecindeki normallik kavramının standardize olmaması, mevcut travay uygulamalarında doğum sonuçlarını iyileştirmek gerekçesiyle, doğumun fizyolojik sürecini başlatmak, hızlandırmak veya sonlandırmak için yapılan girişimlerin uygulanmasında hızlı bir artış olması, gereksiz doğum müdahalelerinin artması, hastanelerde yapılan doğum sırasında kadınların rapor ettiği yüksek düzeyde kötü muamele ve bunun bir kadının doğum deneyimi üzerindeki etkilerinin de kaygı verici olması şeklinde sıralamıştır. (1,3).

Belirtilen tüm bu nedenler ve intrapartum bakım konusundaki çözülmeyen ya da çözülemeyen sorunlar nedeniyle DSÖ travay ve doğum sırasındaki hizmet sunumuna temel yaklaşımın yeniden düşünülmesi ve intrapartum bakımın tekrar ele alınması gerektiğini belirtilmiştir (1,3).

Doğum süreci (intrapartum süreç), kadınların ve bebeklerin hayatta kalması için kritik öneme sahiptir. Çünkü, intrapartum komplikasyonlar ortaya çıktığında hem kadın hem de bebek için mortalite ve ciddi morbidite riski artmaktadır. Günümüzde, dünyanın birçok yerinde daha fazla sayıda kadın sağlık kurumlarında doğum yapmakta ancak çoğu yerde hala düşük kaliteli sağlık hizmeti almakta ve bu durum istenen sağlık sonuçlarına ulaşılmasını engellemektedir (4).

DSÖ'nün pozitif doğum deneyimi için intrapartum bakım önerileri bu bağlamda verilecek bir bakımda önemli bir rehber olarak görülmektedir. Bu rehberin kullanılmasının, alana özgü hizmet sunan kurumlara ve sağlık profesyonellerine ulusal ya da kurumsal sağlık politikalarının ve de klinik protokollerin geliştirilmesinde bilgi sağlayacağı belirtilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, İntrapartum bakım, rehber, öneriler

SS-070

EVIDENCE-BASED PRACTICES TO INCREASE COMFORT IN PREMATURE BABIES IN THE POSTPARTUM PERIOD

Gamzegül Altay[1], Sibel Küçükoğlu[2]

[1]Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing
[2]Selçuk University, Faculty of Nursing, Department of Child Health and Diseases Nursing

Gamzegül Altay / Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing

The concept of comfort has recently become a more frequently used term in neonatal intensive care units. Premature babies, who have to leave the mother's womb, which is the most comfortable place for them, much earlier than the planned time, need evidence-based practices that will increase their comfort level in neonatal intensive care units. The concept of comfort, developed by Kolcaba, is expressed as the experience of meeting basic human needs in order to relax, find peace and overcome problems. Pain is an experience that upsets the comfort of patients hospitalized in the intensive care unit. Many painful invasive or noninvasive procedures are performed on premature babies from the moment they are admitted to the neonatal intensive care unit. These painful interventions include improper positioning, mechanical ventilation, aspiration, orogastric/nasogastric tube use, routine nursing care, and invasive procedures for diagnosis and treatment. Painful interventions negatively affect infants' physiological parameters, sleep-wake duration, growth and development, and reduce the comfort level in premature infants. At the same time, pain causes the energy stores to drain in newborns and the energy required for growth is spent. For all these reasons, the recovery and discharge processes of the newborn are adversely affected. It is known that comfort is one of the most important elements affecting the healing process in premature babies. With the development of strategies to increase the comfort level of newborns in the postpartum period, nursing approaches that provide comfort in premature babies followed in the neonatal intensive care unit have come to the fore. When the literature is examined, it has been observed that comfort-enhancing studies and individualized developmental care practices overlap. These applications aim to increase comfort, reduce pain and stress in newborns during painful and stressful interventions. For this purpose, interventions such as positioning appropriate and comfortable, massaging, oral glucose solutions, kangaroo care, non-nutritive sucking and swaddling/wrapping are applied in neonatal intensive care units. In line with this information, it is very important for midwives and nurses working in the neonatal intensive care unit to have information about practices that will increase comfort in premature babies and to support babies in this direction. In this review, it is aimed to present evidence-based practices that will increase comfort in premature babies in the postpartum period.

Keywords: Premature, Postpartum period, Comfort, Evidence-based practice

DOĞUM SONU DÖNEMDE PREMATÜRE BEBEKLERDE KONFORU ARTIRACAK KANITA DAYALI UYGULAMALAR

Gamzegül Altay[1], Sibel Küçükoğlu[2]

[1]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Gamzegül Altay / Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Konfor kavramı son zamanlarda yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çok daha sık kullanılan bir terim haline gelmiştir. Planlanan zamandan çok daha erken bir süreçte kendileri için en konforlu yer olan anne karnından ayrılmak zorunda kalan prematüre bebeklerin yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde konfor düzeylerini artıracak kanıta dayalı uygulamalara gereksinimleri vardır. Kolcaba tarafından geliştirilen konfor kavramı, ferahlama, huzura kavuşma ve sorunların üstesinden gelebilmek için temel insan gereksinimlerini karşılama deneyimi olarak ifade edilmektedir. Ağrı, yoğun bakımda yatan hastalarda konforu alt üst eden bir deneyimdir. Prematüre bebeklere yenidoğan yoğun bakım ünitesine yattığı andan itibaren çok sayıda ağrı verici invaziv veya noninvaziv girişimde bulunulmaktadır. Bu ağrılı girişimler arasında, uygun olmayan pozisyon verilmesi, mekanik ventilasyona bağlı olmak, aspirasyon, orogastrik/nazogastrik sonda kullanımı, sık sık uygulanan rutin hemşirelik bakımı, tanı ve tedavi amaçlı uygulanan invaziv girişimler yer almaktadır. Ağrılı girişimler, bebeklerin fizyolojik parametrelerini, uyku-uyanıklık süresini, büyüme ve gelişmesini olumsuz yönde etkileyerek, prematüre bebeklerde konfor düzeyini azaltmaktadır. Aynı zamanda ağrı, yenidoğanlarda enerji depolarının boşalmasına ve büyüme için gerekli olan enerjinin harcanmasına sebep olur. Tüm bu nedenlerden dolayı, yenidoğanın iyileşme ve taburculuk süreçleri olumsuz etkilenmektedir. Konforun, prematüre bebeklerde iyileşme sürecini etkileyen en önemli öğelerden biri olduğu bilinmektedir. Doğum sonu dönemde ebe/hemşirelerin yenidoğanların konfor düzeyini artırıcı stratejiler geliştirmesi ile yenidoğan yoğun bakım ünitesinde takip edilen prematüre bebeklerde konforu sağlayıcı hemşirelik yaklaşımları ön plana çıkmıştır. Literatür incelendiğinde konforu artırıcı çalışmalar ile bireyselleştirilmiş gelişimsel bakım uygulamalarının örtüştüğü gözlenmiştir. Bu uygulamalar ağrılı ve stresli girişimler esnasında yenidoğanlarda konforu artırmayı, ağrı ve stresi azaltmayı amaçlamaktadır. Bu amaçla yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde uygun ve konforlu pozisyon vermek, masaj yapmak, oral glikoz solüsyonları vermek, kanguru bakımı yapmak, besleyici olmayan emme ve kundaklama/sarmalama gibi girişimler uygulanmaktadır. Bu bilgiler doğrultusunda, doğum sonu dönemde ebelerin ve yenidoğan yoğun bakımda çalışan hemşirelerin prematüre bebeklerde konforu artıracak uygulamalar hakkında bilgi sahibi olması ve bebekleri bu yönde desteklemesi oldukça önemlidir. Bu derlemede doğum sonu dönemde prematüre bebeklerde konforu artıracak kanıta dayalı uygulamaları sunmak amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Prematüre, Doğum sonu dönem, Konfor, Kanıta dayalı uygulama

SS-071

DETERMINATION THE RISK OF POSTPARTUM DEPRESSION IN WOMEN WHO RECEIVED AND DID NOT RECEIVE EDUCATION IN CHILDBIRTH PREPARATION CLASSES.

Nuriye Pekcan[1], Elif Yılmaz[1]

[1]Üsküdar University

Nuriye Pekcan / Üsküdar University

This study was carried out to determine the risk of postpartum depression in women who received and did not receive education in childbirth preparation classes.

In the study, the trained group consisted of 67 women who were trained in the childbirth preparation class and met the inclusion criteria while the untrained group consisted of 67 women who gave birth in the hospital and met the inclusion criteria. The data were collected from June to September 2018.

The data of the study were collected by using the "Edinburgh Postpartum Depression Scale (EPDS)" and "Descriptive Information Form", created by the researcher in line with literature also, including the socio-demographic and obstetric characteristics of women.

In the study, it was determined that the mean EPDS score of the group that received training (6.16±4.8) was lower than the mean of EPSS of the group that did not receive training (12.47±9.5), and there was a statistically significant difference between them. The mean EPDS score of the working women in the training group (3.09±3.7) was compared to the score of the non-working women (6.76±4.8) and the mean EPDS score (5.49±4.4) of the women who received postpartum support were found to be statistically significantly lower than women who did not receive postpartum support (8.31±5.5). It was found that in the group who did not receive education, the mean EPDS score of the women whose income is more than their expenses (6.52±8.3) is statistically significantly lower than women whose income is less than their expenses (14.47±9.9) and those whose income is equal to their expenses (13.48±8.6).

It has been determined that the mean EPDS score of women with planned pregnancy (8.76±7.5) is statistically significantly lower than those with unplanned pregnancy (17.64±9.7); the mean score of primiparous women (10.17±8.4) is statistically significantly lower than multiparous women (14.84±10.0), and the mean score of women who had a vaginal delivery (9.17±8.3) is also statistically significantly lower than women who had a cesarean delivery (15.87±9.5).

The mean score of women who only give breast milk (7,56±86,0) is statistically significantly lower than those who give breast milk along with infant formula (16,50±9,7) and those who only give infant formula (24,12±7,1).

As a result, it was found that the risk of postpartum depression was lower in women taking Childbirth Preparation Classes.

Keywords: Childbirth Preparation Classes, Postpartum Depression,

DOĞUMA HAZIRLIK SINIFINDA EĞİTİM ALAN VE EĞİTİM ALMAYAN KADINLARIN DOĞUM SONU DEPRESYON RİSKİNİN İNCELENMESİ

Nuriye Pekcan[1], Elif Yılmaz[1]

[1]Üsküdar Üniversitesi

Nuriye Pekcan / Üsküdar Üniversitesi

Bu çalışma, doğuma hazırlık sınıfında eğitim alan ve almayan kadınların postpartum depresyon riskinin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Çalışmada eğitim alan grubu Gebe Eğitim Sınıfında eğitim almış ve içleme kriterlerine uyan 67, eğitim almamış grubu ise hastanede doğum yapmış ve içleme kriterlerine uyan 67 kadın oluşturmuştur. Veriler Haziran-Eylül 2018 tarihleri arasında toplanmıştır.

Çalışmanın verileri "Edinburg Doğum Sonu Depresyon Ölçeği (EDSDÖ)" ve literatür doğrultusunda araştırmacı tarafından oluşturulan, kadınların sosyodemografik ve obstetrik özelliklerini içeren "Tanıtıcı Bilgi Formu" kullanılarak toplanmıştır.

Araştırmada, eğitim alan grubun EDSDÖ puanı ortalamalarının (6,16±4,8), eğitim almayan grubun EDSDÖ puan ortalamalarından (12,47±9,5) daha düşük olduğu ve aralarında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır. Eğitim alan grupta çalışan kadınların EDSDÖ puanı ortalamalarının (3,09±3,7) çalışmayan kadınların puanından (6,76±4,8) ve doğum sonrası destek alan kadınların EDSDÖ puanı ortalamalarının (5,49±4,4), destek almayan kadınlardan (8,31±5,5) istatistiksel anlamlı olarak daha düşük olduğu belirlenmiştir. Eğitim almayan grupta ise geliri giderinden fazla olan kadınların EDSDÖ puanı ortalamalarının (6,52±8,3), geliri giderinden az (14,47±9,9) ve geliri giderine eşit (13,48±8,6) olan kadınlardan istatistiksel anlamlı olarak daha düşük olduğu tespit edilmiştir.

EDSDÖ puanı ortalamaları gebeliği planlı olan kadınların (8,76±7,5) planlı olmayan kadınlardan (17,64±9,7); primipar kadınların (10,17±8,4); multipar kadınlardan (14,84±10,0); vajinal doğum yapan kadınların (9,17±8,3) sezaryen doğumu yapan kadınlardan (15,87±9,5) istatistiksel anlamlı olarak daha düşük olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca bebeğine sadece anne sütü (7,56±86,0) veren kadınların anne sütü ve mama (16,50±9,7) ve sadece mama veren kadınlarda (24,12±7,1) EDSDÖ puan ortalamasının daha düşük olduğu ve istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir

Sonuç olarak, Doğuma Hazırlık Sınıfı'nda eğitim alan kadınlarda postpartum depresyon riskinin daha düşük olduğu bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Doğuma Hazırlık Sınıfı, Postpartum Depresyon,

SS-072

NURSING STUDENTS' BELIEFS AND ATTITUDES TOWARDS SEXUAL CARE OF PATIENTS

Reyyan Gürel[1], *Lale Taşkın*[1]

[1]*Başkent University*

Reyyan Gürel / Başkent University

Aim: In order to evaluate sexual health and care with a holistic approach, it is very important to know the beliefs and attitudes that will affect the nursing process and to shape the education programs accordingly. In this study, it was aimed to determine the attitudes and beliefs of nursing students regarding sexual health care of patients.

Methods: This study was carried out with 105 students studying in the 1st grade (52 persons) and 4th grade (54 persons) of the nursing department of a foundation university of Ankara in the 2019-2020 academic year. The data were collected using the questionnaire form and the sexual attitudes and beliefs scale. The students filled in the data collection forms themselves.

Results: The mean score of sexual attitudes and beliefs scale for the students participating in the study is 32.94±6.86. It was determined that there is a significant difference between the gender of the students participating in the study and the sexual attitudes and beliefs scale total score average and it has been determined that female students' sexual beliefs and attitudes are more positive than male students ($p<0.05$). The mean sexual attitudes and beliefs scale items scores of the students varies between minimum 1.72±1.12 and maximum 3.34±1.66. The statements in the scale items "Sexuality is a very special subject to discuss with patients" (3.34±1.66) and "When my patients ask me about sexuality, I recommend them to talk about this with their doctors" (3.34±1.66) got the highest score.

Conclusion: It has been determined that students studying in the nursing department have an average belief and attitude towards providing sexual health care to patients.

Keywords: Attitude, beliefs, nursing, pupil nurses, sexuality

HEMŞİRELİK ÖĞRENCİLERİNİN HASTALARIN CİNSEL BAKIMINA İLİŞKİN İNANÇ VE TUTUMLARI

Reyyan Gürel[1], *Lale Taşkın*[1]

[1]*Başkent Üniversitesi*

Reyyan Gürel / Başkent Üniversitesi

Amaç: Cinsel sağlığın değerlendirilebilmesi ve holistik/bütüncül bir yaklaşımla bakım verilebilmesi için, öğrencilerin hemşirelik sürecini etkileyecek olan inanç ve tutumlarını bilmek ve eğitim programlarını buna göre şekillendirmek oldukça önemlidir. Bu çalışmada hemşirelik öğrencilerinin hastaların cinsel sağlık bakımına ilişkin tutum ve inançlarını belirlemek amaçlanmıştır.

Yöntem: Bu çalışma 2019-2020 eğitim-öğretim yılında Ankara'dabir vakıf üniversitesinin hemşirelik bölümü birinci sınıfta (52 kişi) ve dördüncü sınıfta (54 kişi) öğrenim gören 105 öğrenci ile yapılmıştır. Tanımlayıcı tipteki araştırmanın verileri, anket formu ve cinsel tutum ve inançlar ölçeği kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama formlarını öğrencilerin kendileri doldurmuşlardır.

Bulgular: Çalışmaya katılan öğrencilerin, cinsel tutum ve inançlar ölçeği puan ortalamaları 32.94±6.86'dır. Çalışmaya katılan öğrencilerin cinsiyetleri ile cinsel tutum ve inançlar ölçeği toplam puan ortalaması arasında anlamlı bir ilişki olduğu ve kız öğrencilerin cinsel inanç ve tutumlarının erkek öğrencilere göre daha olumlu olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Öğrencilerin cinsel tutum ve inançlar ölçeğine ait maddelerinin puan ortalamaları ise minimum 1.72±1.12 ve maksimum 3.34±1.66 arasında değişim göstermektedir. Ölçek maddelerindeki ifadelerden "Cinsellik hastalarla tartışmak için çok özel bir konu" ifadesi (3.34±1.66) ve "Hastalarım bana cinsellikle ilgili soru sorduklarında, onlara bu konuyu doktorlarıyla konuşmalarını öneririm" ifadesi (3.34±1.66) en yüksek puanı almıştır.

Sonuç: Hemşirelik bölümünde öğrenim gören öğrencilerin, hastaların cinsel bakımına ilişkin inanç ve tutum ölçeğine göre ortalama bir tutuma sahip olduğu belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cinsellik, hemşirelik, inançlar, öğrenci hemşireler, tutum

SS-073

FATHERS' EXPERIENCES, FEELINGS, THOUGHTS, NEEDS AND EXPECTATIONS IN THE EARLY POSTPARTUM PERIOD: A QUALITATIVE STUDY EXAMPLE

Şadiye Özcan[1], Nurcan Kırca[2]

[1]Yalova University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics & Gynecological Nursing
[2]Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics & Gynecological Nursing

Şadiye Özcan / Yalova University Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics & Gynecological Nursing

Aim: In modern societies, mental and emotional changes fathers undergo and problems they have are sometimes neglected, and all attention is focused on the mother and baby. However, pregnancy, birth and parenting also cause many physical, social, emotional and psychological changes in fathers. This study was conducted to determine fathers' experiences, wishes, expectations, and the topics on which they want to get training and support during their transition to the fatherhood role.

Method: In this study, the heuristic approach design, one of the qualitative research methods, was used. The study data was collected from babies' fathers who brought them to a family health center in eastern Turkey for their 6-week routine follow-up between January 1, 2020 and March 15, 2020. Data collection was performed through face-to-face interviews. In this study, it was determined that the data were repeated after the 13th participant, and thus the data collection process of the study was ended after the 13th participant. In the analysis of the data, the content analysis method was used.

Results: The following four themes were determined about the thoughts, wishes, needs, and expectations of fathers in the postpartum period: "The meaning of being a father", "struggle", "strengthening of love" and "what do fathers want?". According to the fathers, obstacles on a road you are traveling were as follows: restriction of social life, sacrifice, not being able to spare time for themselves, lack of sleep, fatigue, fear, anxiety, desperation, stress, being psychologically affected and needing social support. The fathers stated that the positive development in their relationships with their spouses was only possible when they shared feelings with their wives, supported and encouraged their wives, established empathy with their wives and cooperated with them.

Conclusions: According to their statements, the fathers who participated in the study faced many difficulties, and the hardest difficulties they had were the lack of financial means, unemployment and lack of money. The fathers also stated that they did not get enough training and support from healthcare professionals. Before families are discharged from the hospital after birth, fathers should first be given brief and concise information and then brochures and booklets on childcare. In order to maintain the fatherhood role in our country without social stigma, public service announcements on fathers' role in caring for the baby and supporting the mother should be created and should be broadcasted on TV.

Keywords: Postpartum, fathers' experiences, qualitative study, nursing care

DOĞUM SONU ERKEN DÖNEMDE BABALARIN DENEYİMLERİ, DUYGULARI, DÜŞÜNCELERİ, İHTİYAÇLARI VE BEKLENTİLERİ: KALİTATİF BİR ÇALIŞMA ÖRNEĞİ

Şadiye Özcan[1], Nurcan Kırca[2]

[1]Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Akdeniz Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı

Şadiye Özcan / Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Modern toplumlarda, babaların zihinsel ve duygusal değişimleri ve yaşadığı sorunlar bazen ihmal edilir ve tüm ilgi anne ve bebeğine odaklanır. Oysa gebelik, doğum ve ebeveynlik babalar için de fiziksel, sosyal, duygusal ve psikolojik birçok değişikliğe sebep olur. Ebevenliğe geçiş sadece anneler için değil babalar için de karmaşık ve zorlu olabilecek bir durumdur. Yapılan bir çalışmada erkekleri hayatları boyunca hem kişisel hem de kişiler arası en çok zorlayan dönemin babalık rolünü üstlendikleri dönem olarak belirlenmiştir. Bu sebeple bu araştırma babaların babalık rolüne geçişlerinde deneyimlerini, isteklerini, beklentilerini, eğitim ve destek almak istedikleri konuları belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Bu çalışmada nitel araştırma yöntemlerinden heuristik yaklaşım deseni kullanıldı. Bu araştırmanın verileri, babaların bebeklerini 6 haftalık rutin takip için getirdikleri sırada Türkiye'nin doğusundaki bir aile sağlığı merkezinde 1 Ocak-15 Mart 2020 tarihleri arasında yüz yüze görüşme yöntemiyle toplandı. Araştırmacılar tarafından babaların duygularının, düşüncelerinin, sağlık çalışanlarından beklentilerinin, eğitim ve destek almak istedikleri konuların belirlenmesine yönelik açık uçlu ve yarı yapılandırılmış sorular hazırlandı. Bu sorular şu şekildedir; Doğum sonu dönemde baba olmayı nasıl tanımlarsınız? Doğum sonu dönemde babalık rolüne geçişte sizi zorlayan şeyler nelerdir? Doğum sonu dönemde babalar ne ister? Bu araştırmada 13 katılımcı ile verilerin tekrar ettiği belirlendi ve 13 katılımcı ile araştırmanın veri toplama süreci sonlandı. Verilerin analizinde içerik analizi yöntemi kullanıldı.

Bulgular: Doğum sonu dönemde babaların babalık rolü ile ilgili düşünceleri, istekleri, ihtiyaçları, beklentileri ile ilgili dört tema belirlendi. Bu temalar; "baba olmanın anlamı", "mücadele", "sevgiyi güçlendirme" ve "babalar ne ister?" şeklindedir. Babalar, engellerle dolu bir yolda yolculuk yapmayı genel olarak sosyal yaşamın kısıtlanması, fedakârlık, kendine vakit ayıramamak, uykusuzluk/yorgunluk, korku, endişe, çaresizlik, stres, psikolojik olarak etkilenmek ve sosyal desteğe ihtiyaç duymak şeklinde ifade ettiler. Babalar, eşleriyle olan ilişkilerinin olumlu yönde gelişiminin duyguları paylaşarak, eşini destekleyerek ve cesaretlendirerek, empati ve dayanışma yaparak mümkün olacağını ifade ettiler. Çalışmamıza katılan babaların beklentileri şu şekildedir; maddi destek almak, yeterli eğitim almak, kendine zaman ayırmak, eşi ile baş başa vakit geçirmek, yeterince dinlenmek/rahatlamak.

Sonuç: Çalışmaya katılan babalar birçok zorlukla karşılaştıklarını, babaları en çok zorlayan durumların başında maddi imkan yetersizliği, işsizlik ve parasızlık olduğu görüldü. Ayrıca babalar sağlık çalışanlarından yeterince eğitim ve destek alamadıklarını belirttiler. Özellikle hemşirelerin ve ebelerin babalara yönelik bilgilendirici eğitim programları hazırlamalarının gerekliliği ortaya çıktı. Doğumdan sonra aileler taburcu olmadan önce babalara da kısa ve öz bilgilendirmeler yapılarak broşür ve kitapçıklar verilmelidir. Ülkemizdeki babalık rolünün sosyal damgalanmalar olmadan devam ettirilebilmesi için kamu spotları oluşturularak babanın bebek bakımındaki ve anneye destek olmadaki rolü televizyonlarda sürekli izlettirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, babaların deneyimleri, kalitatif çalışma, hemşirelik bakımı

SS-074

THE RELATIONSHIP BETWEEN POSTPARTUM DEPRESSION AND SPOUSE SUPPORT IN FATHERS

Sevinç Köse Tuncer[1], Dilek Kaloğlu Binici[2]

[1]Erzincan Binali Yıldırım University
[2]Artvin Çoruh University

Dilek Kaloğlu Binici / Artvin Çoruh University

Aim: Even though there are a considerable number of studies that investigate reduction of postpartum depression among mothers and its reasons, this situation which is more slowly and late seen in fathers continues to be overlooked. This descriptive study was conducted to investigate the relationship between postpartum depression and spouse support in fathers.

Method: This study was comprised of fathers of babies who were born at a gynecology & obstetrics clinic of a state hospital affiliated to the Ministry of Health. 130 fathers, who did not suffer from any psychiatric disease, were included in the study. The researcher applied Father Information Form, Spouse Support Scale, and Edinburgh Postnatal Depression Scale (EPDS) to the fathers who visited their spouses one or two days after the delivery. They also collected their phone numbers. Six weeks later, the subjects were sent the Spouse Support Scale and the Edinburgh Postnatal Depression Scale to fill out over Whatsapp. Appointments were made for the fathers who didn't use/were unable to use Whatsapp so that they came to the hospital and fill the forms out through face-to-face interview.

Findings: It was found that after the delivery, the fathers were less likely to develop postpartum depression (PPD) during the early period ($p<0.001$), and they were more likely to develop PPD during the late postpartum period ($p<0.001$). A weak, negative, and statistically significant correlation was found between the subjects' postpartum Edinburgh Postnatal Depression Scale (EPDS) scores and their Spouse Support Scale (SSS) scores in the early postpartum period ($p=0.031$). There was a high, negative, and significant correlation between the fathers' postpartum late period EPDS scores and their early ($p<0.001$) and late period SSS scores ($p<0.001$). A high, negative, and significant correlation was found between early spouse support mean scores and late spouse support mean scores ($p<0.001$).

Conclusion: It was concluded that the fathers developed depression in late postpartum period and spouse support was important for depression. Identifying and supporting both early and late postpartum spouse support would contribute to reduce postpartum depression in fathers and protect family integrity.

Keywords: fathers, postpartum depression, spousal support

BABALARDA POSTPARTUM DEPRESYON İLE EŞ DESTEĞİ ARASINDAKİ İLİŞKİ

Sevinç Köse Tuncer[1], Dilek Kaloğlu Binici[2]

[1]Erzincan Binali Yıldırım Üniversitesi
[2]Artvin Çoruh Üniversitesi

Dilek Kaloğlu Binici / Artvin Çoruh Üniversitesi

Amaç: Annelerde doğum sonrası depresyonun azaltılmasına ve nedenlerine yönelik kayda değer çalışmalara rağmen, babalarda daha yavaş ve geç görülen bu durum göz ardı edilmeye devam etmektedir. Bu çalışma, babalarda postpartum depreson ile eş desteği arasındaki ilişkiyi incelemek amacıyla tanımlayıcı türde yapılmıştır.

Yöntem: Sağlık Bakanlığına ait bir ilin Devlet Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde doğan bebeklerin babaları oluşturmuştur. Çalışmaya psikiyatrik hastalığı olmayan 130 baba dahil edilmiştir. Doğum sonrası birinci veya ikinci gün eşinin yanına gelen babalara araştırmacı tarafından Baba Tanıtım Formu, Eş Desteği Ölçeği, Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçeği (EPDÖ) uygulanmış ve telefon numaraları alınmıştır. Altı hafta sonra tekrardan Eş Desteği Ölçeği ve Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçeği yeniden watsapp uygulaması üzerinden uygulanmıştır. Watsapp uygulamasını kullanmayan/kullanamayan babalardan randevu alınmış, babalar hastaneye gelerek formlar yüz yüze doldurulmuştur.

Bulgular: Doğum sonrası babalarda erken dönemde postpartum depresyon (PPD) görülme olasılığı daha azken ($p<0,001$), doğum sonrası geç dönemde PPD görülme olasılığının arttığı saptanmıştır ($p<0,001$). Araştırmaya katılan babaların doğum sonu erken dönem Edinburgh Postpartum Depresyon Ölçek (EPDÖ) puanları ile Eş Desteği Ölçeği (EDÖ) puanları arasında zayıf düzeyde negatif yönde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki bulunmuştur ($p=0.031$). Babaların doğum sonu geç dönem EPDÖ puanları ile erken ($p<0.001$) ve geç dönem ($p<0.001$) EDÖ puanları arasında yüksek düzeyde negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır. Erken dönem eş desteği puan ortalaması ile geç dönem eş desteği puan ortalaması arasında yüksek düzeyde negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu görülmüştür ($p<0.001$).

Sonuç: Babalarda doğum sonu geç dönem depresyon görüldüğü ve eş desteğinin depresyonda önemli olduğu sonucuna varılmıştır. Doğum sonu erken ve geç dönem eş desteğinin belirlenmesi ve desteklenmesi babalarda postpartum depresyonun azaltılmasına ve aile bütünlüğünün korunmasına katkı sağlayacaktır.

Anahtar Kelimeler: babalar, postpartum depresyon, eş desteği

SS-075

THE BENEFITS OF FAMILY-CENTERED CARE APPROACH IN THE POSTPARTUM PERIOD FOR MOTHER, BABY AND INSTITUTION

Mine Nur Çakır[1], Evrim Kızıler[2]

[1]Ankara City Hospital
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt University, SBF, Department of Nursing

Mine Nur Çakır / Ankara City Hospital

Introduction-Purpose: As it is understood that the classical approach offered in the postpartum period cannot adequately support the mother-infant interaction and the neurodevelopment of the infant , a family-centered care approach is adopted in the planning, delivery and evaluation of health services in the postpartum period in institutions . In this review, the benefits of the family-centered care approach given in the postpartum period for mothers, babies and health professionals are discussed.

Materials-Methods: The data obtained from the articles published in the databases between 2010-2021 using the keywords “postpartum period, family-centered care, nursing” were evaluated.

Results: Research conducted in the last 10 years has focused on family-centered care in order to provide the highest level of care for the newborn and the mother, to accelerate the transition to home after birth, and to improve long-term outcomes. In accordance with the family-centered care approach, it has been reported that the inclusion of honest and open communication between the family and the health care team in decisions, their joint role in the care of the baby improves family-infant attachment and accelerates the recovery of mother and baby by reducing psychological stress. Family-centered care in the postpartum period supports the neurodevelopment of the newborn, reduces the risk of infection and facilitates pain control. In terms of the family, it has been reported that it strengthens family ties by creating a special environment, increases the sense of self-efficacy, positive behaviors and communication with the staff, and supports the family to gain knowledge and experience in baby care before discharge. In addition, family-centered care increases the trust in healthcare professionals, shortens the length of hospital stay and reduces care costs. For this reason, the importance of creating designs that will support parents and babies to stay together in care units is also emphasized in the literature.

Conclusion: In the postpartum period, it is of great importance to adopt a family-centered care approach that keeps the newborn-mother/father interaction at the highest level before discharge, and increases knowledge and experience, by seeing the family as a partner in their care, rather than as a companion/visitor. In addition to adopting family-centered care as an institutional policy and making arrangements for this, the care given by nurses should be continued through education, home visits and counseling.

Keywords: Postpartum period; family-centered care; mother-baby; Nursing.

DOĞUM SONU DÖNEMDE AİLE MERKEZLİ BAKIM YAKLAŞIMININ ANNE- BEBEK VE KURUM AÇISINDAN YARARLARI

Mine Nur Çakır[1], *Evrim Kızıler*[2]

[1]*Ankara Şehir Hastanesi*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, SBF, Hemşirelik Bölümü*

Mine Nur Çakır / Ankara Şehir Hastanesi

Giriş-Amaç: Doğum sonu dönemde sunulan klasik yaklaşımın anne-bebek etkileşimini ve bebeğin nörogelişimini yeterince destekleyemediğinin anlaşılması üzerine kurumlarda doğum sonu dönemde sağlık hizmetinin planlanması, sunulması ve değerlendirilmesinde aile merkezli bakım yaklaşımı benimsenmektedir[1]. Bu derlemede doğum sonu dönemde verilen aile merkezli bakım yaklaşımının anne bebek ve sağlık profesyonelleri açısından yararları tartışılmıştır.

Gereç-Yöntem: Veri tabanlarında 2010-2021 tarihleri arasında yayınlanmış olan makaleler "doğum sonu dönem, aile merkezli bakım, hemşirelik" anahtar kelimeleri kullanılarak elde edilen veriler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Son 10 yılda yürütülen araştırmalar yenidoğanın ve annenin bakımını en üst düzeyde sağlayabilmek, doğum sonrasında eve geçişi hızlandırabilmek ve uzun dönem sonuçları iyileştirebilmek amacıyla aile merkezli bakım üzerine odaklanmıştır[3]. Aile merkezli bakım yaklaşımına uygun şekilde aile ve sağlık ekibi arasındaki dürüst ve açık iletişimin, kararlara dahil edilmesinin, bebeğin bakımında ortak rol almalarının aile bebek bağlanmasını geliştirdiği ve psikolojik stresi azaltarak anne ve bebeğin iyileşmesini hızlandırdığı bildirilmektedir[4]. Doğum sonu dönemde aile merkezli bakım yenidoğanın nörogelişimini desteklemekte, enfeksiyon riskini azaltmakta ve ağrı kontrolünü kolaylaştırmaktadır. Aile açısından ise, özel bir ortam oluşturarak aile bağlarını güçlendirdiği, özyeterlik duygusunu, olumlu davranışları ve personelle iletişimi artırdığı ve taburculuk öncesinde ailenin bebek bakımında bilgi ve tecrübe kazanmasını desteklediği bildirilmiştir[5,6]. Ayrıca aile merkezli bakım sağlık çalışanlarına duyulan güveni arttırmakta, hastanede yatış süresi kısaltmakta ve bakım maliyetlerini azaltmaktadır[5]. Literatürde bu nedenle bakım üniteleri içinde anne- baba ve bebeğin birlikte kalmalarını destekleyecek tasarımlar oluşturulmasının önemi de vurgulanmaktadır[7].

Sonuç: Doğum sonu dönemde, aileyi refakatçi/ziyaretçi olarak görmek yerine bakımında ortak görerek taburculuk öncesinde yenidoğan- anne/baba etkileşimini en üst düzeyde tutan, bilgi ve deneyimleri artıran aile merkezli bakım yaklaşımının benimsenmesi büyük önem taşımaktadır. Kurum politikası olarak aile merkezli bakımın benimsenmesi ve buna yönelik düzenlemelerin yapılmasının yanında hemşireler tarafından verilen bakım, eğitim, ev ziyaretleri ve danışmanlık aracılığı ile devamı sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönem; Aile merkezli bakım; Anne-bebek; Hemşirelik.

SS-076

THE EFFECT OF BIRTH TYPE AND MOTHERHOOD PERCEPTION ON MOTHER-BABY INTERACTION

Mine Nur Çakır[1], *Evrim Kızıler*[2]

[1]*Ankara City Hospital*
[2]*Ankara Yıldırım Beyazıt University, SBF, Department of Nursing*

Mine Nur Çakır / Ankara City Hospital

Introduction: Interaction between mother and baby; It is a mutual relationship that starts with pregnancy, continues increasingly until birth, and is intensely experienced in the postpartum period. Initiating mother-infant interaction in the early period contributes to the positive perception of the baby and helps parents get used to their new roles. The aim of this review is to examine the effects of birth type and motherhood perception on mother-infant interaction in the postpartum period.

Method: Articles published in databases between 2010-2021 are "mother-infant interaction; The data obtained were evaluated by scanning using the keywords "type of birth, nursing".

Results: In studies examining mother-infant interaction, it has been reported that mother-infant interaction is affected by maternal-related reasons such as age, education level, having social security, optional marriage and pregnancy, and newborn-related reasons such as weight of the newborn and having a problem requiring intensive care. In particular, the adoption of the maternal role during pregnancy, the mother's later attachment behaviors and the mode of delivery have been shown to be important risk factors for the initiation and maintenance of mother-infant interaction. The effect of only the perception of motherhood and mode of delivery on mother-infant attachment was found to be 42. It has also been shown that a shorter hospital stay after vaginal delivery facilitates the mother's adaptation to the parenting role and new responsibilities.

Conclusion: The perception of motherhood and mode of delivery are important factors in the initiation and maintenance of mother-infant interaction. For this reason, it is recommended to prefer vaginal delivery as much as possible and to evaluate the perception of motherhood during pregnancy and after delivery. In this process, nurses, who are in constant interaction with the mother and baby, have a great responsibility to observe the sensitivity of mothers towards their babies and their perception of motherhood, to initiate and maintain the bond of love and interaction between mother and baby, and to create a supportive environment. Nurses are involved in the bonding process with practices such as providing family-centered care, supporting breastfeeding in the early period after birth, mother-to-skin contact with her baby, sharing the same room with the mother, staying together for 24 hours, kangaroo care, talking to the baby, and providing social support from the environment. should accelerate.

Keywords: Mother-infant interaction; mode of delivery, perception of motherhood, nursing.

DOĞUM ŞEKLİ VE ANNELİK ALGISININ ANNE –BEBEK ETKİLEŞİMİNE ETKİSİ

Mine Nur Çakır[1], Evrim Kızıler[2]

[1]Ankara Şehir Hastanesi
[2]Ankara Yıldırım Beyazıt Üniversitesi, SBF, Hemşirelik Bölümü

Mine Nur Çakır / Ankara Şehir Hastanesi

Giriş: Anne bebek arasındaki etkileşim; gebelik ile başlayan, doğuma kadar artarak devam eden ve doğumdan sonraki dönemde yoğun olarak yaşanan karşılıklı ilişkidir. Erken dönemde anne-bebek etkileşiminin başlatılması bebeğin olumlu algılanmasına katkı sağlarken ebeveynlerin yeni rollerine alışmalarına yardımcı olmaktadır. Doğum sonrası ilk günlerde annenin bebeği algılama durumu, sonraki dönemlerde oluşacak anne bebek ilişkisinin temelini oluşturmaktadır. Ayrıca doğum sonu dönemde anne ve bebek arasında oluşan etkileşim, çocuğun fiziksel, zihinsel, psikolojik ve sosyal gelişimi için son derece önemlidir. Bu derlemenin amacı doğum sonrası dönemde anne-bebek etkileşimine, doğum şeklinin ve annelik algısının etkisini incelemektir.

Yöntem: Veri tabanlarında 2010-2021 tarihleri arasında yayınlanmış olan makaleler "anne-bebek etkileşim; doğum şekli, hemşirelik" anahtar kelimeleri kullanılarak taranarak, elde edilen veriler değerlendirilmiştir.

Bulgular: Anne bebek etkileşimini inceleyen araştırmalarda, anne bebek etkileşiminin yaş, eğitim düzeyi, sosyal güvenceye sahip olma isteğe bağlı evlilik ve gebelik gibi anne ilişkili ve yenidoğanın kilosu ve yoğun bakıma gereksinim duyacak bir sorununun olması gibi yenidoğan ilişkili nedenlerle etkilendiği bildirilmiştir. Özellikle gebelik boyunca annelik rolünün benimsenmesi, annenin daha sonraki bağlanma davranışları ve doğum şekli anne bebek etkileşiminin başlatılması ve sürdürülmesi için önemli risk faktörleri olarak gösterilmiştir. Yalnızca annelik algısı ve doğum şekli faktörlerinin anne-bebek bağlanmasına etkisi %42 olarak tespit edilmiştir. Vajinal doğum sonrasında annelerin sezeryan doğuma göre daha hızlı iyileşmesi, erken mobilizasyonu ve emzirme davranışının daha etkin sürdürülmesi ile anne-bebek arasında duygusal temasın daha kısa sürede saptanmıştır. Oluşan güçlü temas ve duygusal etkileşim annelik algısını da pozitif yönde etkilemektedir. Ayrıca vajinal doğum sonrası hastanede kalış süresinin daha kısa olmasının, annenin ebeveynlik rolüne ve yeni sorumluluklara adaptasyonunu kolaylaştırdığı gösterilmiştir. Sezaryen doğum yapan annelerin vajinal doğum yapan annelere göre; doğum sonrası ilk iki gün annelik rolünün sürdürülmesi ve anne-bebek etkileşiminde daha fazla desteğe ihtiyaç duydukları bildirilmektedir.

Sonuç: Annelik algısı ve doğum şekli anne bebek etkileşiminin başlatılması ve sürdürülmesinde önemli faktörlerdir. Bu nedenle mümkün olduğunca vajinal doğumun tercih edilmesi ve gebelikte ve doğum sonrasında annelik algısının değerlendirilmesi önerilmektedir. Bu süreçte anne ve bebek ile sürekli etkileşim halinde olan hemşirelere annelerin bebeklerine karşı duyarlılıklarını ve anneliği algılamalarını gözlemlenmesi, anne bebek arasında sevgi bağı ve etkileşimin başlatılması, sürdürülmesi ve destekleyici bir çevrenin oluşturulması için büyük sorumluluk düşmektedir. Hemşireler aile merkezli bakım verme, doğumdan sonra erken dönemde emzirmeyi destekleme, annenin bebeği ile ten- tene teması, anne ile bebeğin aynı odayı paylaşması, 24 saat bir arada kalmaları, kanguru bakımı, bebek ile konuşma, çevreden sosyal desteğin sağlanması gibi uygulamalar ile bağlanma sürecini hızlandırmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anne-bebek etkileşim; doğum şekli, annelik algısı, hemşirelik.

SS-077

TANDEM BREASTFEEDING

Esra Karataş Okyay[1], Büşra Dinç[1]

[1]İnönü University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Büşra Dinç / İnönü University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Breast milk is the most ideal and most suitable food source for all babies. Breast-feeding; In the short term, it ensures the growth and development of the baby, and in the long term, it contributes to the protection of the mother and the baby from various diseases. Many medical and professional organizations such as the American Academy of Pediatrics, the American Academy of Family Physicians, and the American College of Obstetricians and Gynecologists strongly recommend that infants be exclusively breastfed for the first 6 months after birth. The World Health Organization (WHO) and the Canadian Pediatric Association support the continuation of breastfeeding up to 2 years of age with complementary food after 6 months. Tandem breastfeeding is the breastfeeding of two babies of different ages, and it is expressed as the mother's continuation of breastfeeding with her newborn baby in the postpartum period and another baby under the age of two who is in the breastfeeding period. Mothers have some concerns about tandem breastfeeding. These concerns begin during pregnancy, and many mothers think that breastfeeding while pregnant will cause miscarriage or that their baby may not be fed enough. Scientific organizations mention that tandem breastfeeding has no harmful effects, and the American Academy of Family Physicians recommends that healthy pregnant women who do not have any problems during pregnancy can continue to breastfeed. Doing tandem breastfeeding; There are few studies examining health outcomes for mothers, newborns, and older children. Looking at the results of the study; tandem breastfeeding does not pose any problem for the mother and the breastfed children, on the contrary, tandem breastfeeding; It is understood that it will prevent jealousy between siblings, and that babies will be fed for the recommended period by meeting their needs. In addition, in a study comparing tandem breastfeeding and non-breastfeeding mothers to determine whether there is a difference in breast milk content, it was found that there were no significant differences in the composition of the colostrum produced. It has been stated that tandem breastfeeding does not adversely affect the health of the newborn and there is sufficient weight gain in children fed with tandem breast milk. In this case, if the mother wants to breastfeed in tandem, the midwife/nurse or other health personnel should provide the mother with the necessary training and consultancy services regarding tandem breastfeeding and its benefits in the postpartum period.

Keywords: breastfeeding, breastfeeding during pregnancy, tandem breastfeeding

TANDEM EMZİRME

Esra Karataş Okyay[1], Büşra Dinç[1]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Büşra Dinç / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Anne sütü bütün bebekler için en ideal ve en uygun besin kaynağıdır. Emzirme; kısa vadede bebeğin büyümesini, gelişmesini sağlamakta, uzun vadede ise anne ve bebeğin çeşitli hastalıklardan korunmasına katkı sağlamaktadır. Amerikan Pediatri Akademisi, Amerikan Aile Hekimleri Akademisi, Amerikan Kadın Doğum ve Jinekologlar Koleji gibi çok sayıda tıbbi ve profesyonel kuruluş tarafından bebeklerin doğum sonu ilk 6 ay sadece anne sütüyle beslenmesi güçlü bir şekilde önerilmektedir. Dünya Sağlık Örgütü (DSÖ) ve Kanada Pediatri Derneği, 6 ay sonrasında ek gıda ile birlikte 2 yaşına kadar emzirilmenin sürdürülmesini desteklemektedir. Tandem emzirme farklı yaşta iki bebeğin emzirilmesi olup annenin doğum sonu dönemde yeni doğan bebeğiyle beraber ve emzirme döneminde olan iki yaşın altındaki bir diğer bebeğini de emzirmeyi devam ettirmesi durumu olarak ifade edilmektedir. Annelerin tandem emzirme konusunda birtakım endişeleri bulunmaktadır. Bu endişeler gebelikte başlamakta olup birçok anne gebeyken emzirmenin düşüğe neden olacağını veya bebeklerinin yeterince beslenemeyeceğini düşünmektedir. Bilimsel kuruluşlar tandem emzirmenin zararlı etkilerinin olmadığından bahsetmekte olup, Amerikan Aile Hekimleri Akademisi gebeliğinde herhangi bir problemi olmayan sağlıklı gebelerin emzirmeye devam edebileceklerini önermektedir. Tandem emzirme yapmanın; anne, yenidoğan ve büyük çocuk açısından sağlık sonuçlarını inceleyen az sayıda çalışma bulunmaktadır. Yapılan çalışma sonuçlarına bakıldığında ise; tandem emzirmenin anne ve emzirilen çocuklar açısından herhangi bir sorun oluşturmadığı, aksine tandem emzirmenin; kardeşler arası kıskançlığı önleyeceği, bebeklerin ihtiyacının karşılanarak önerilen süre boyunca emzirilmesinin sağlanacağı anlaşılmaktadır. Ayrıca anne sütü içeriğinde farklılık olup olmadığını belirlemek amacıyla tandem emziren ve emzirmeyen annelerin karşılaştırıldığı bir çalışmada, üretilen kolostrumun bileşiminde önemli farklılıklar olmadığı bulunmuştur. Tandem emzirmenin yenidoğanın sağlığını olumsuz etkilemediği ve tandem anne sütü ile beslenen çocuklarda yeterli kilo artışı olduğu belirtilmiştir. Bu durumda, eğer anne tandem emzirme yapmak istiyorsa, ebe/hemşire ya da diğer sağlık personelleri tarafından doğum sonu süreçte anneye tandem emzirme ve faydalarına yönelik gerekli eğitim verilmeli ve danışmanlık hizmeti sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: emzirme, gebelikte emzirme, tandem emzirme

SS-078

EFFECTS OF SOLUTION-ORIENTED APPROACH APPLIED TO PRIMIGRAVIDAS ON PSYCHOSOCIAL HEALTH, FEAR OF CHILDBIRTH AND POSTNATAL SENSES OF SECURITY: A RANDOMIZED CONTROLLED STUDY PROTOCOL

Yeşim Anık[1], *Kamile Altuntuğ*[1]

[1]*Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing*

Yeşim Anık / Necmettin Erbakan University, Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Aim: The study was planned as a randomized, posttest-control group, parallel group experimental study in order to evaluate the effect of the solution-oriented approach applied to primigravidas on psychosocial health, fear of childbirth and postpartum security feelings.

Method: The protocol of this randomized controlled study was prepared according to SPIRIT 2013 (Standard Protocol Items: Recommendations for Interventional Trials). The study will be carried out between July-October 2021 in the pregnancy outpatient clinic of Meram Medical Faculty Hospital located in the city center of Konya. The sample of the study will consist of 68 pregnant women, 34 experiments and 34 controls. A Solution Focused Approach program will be applied to the pregnant women in the experimental group for four sessions. The first session will start at the 32nd week of pregnancy and the program will be completed at the end of the 35th week of pregnancy. After the program is completed, the pregnant women in the experimental group will be given a training booklet prepared by the researcher. The control group will only receive routine care. Pregnant women in the experimental and control groups will be evaluated at the 32nd gestational week (before starting the intervention), at the end of the 35th gestational week, between 37th and 40th weeks of gestation, within the first 24 hours after delivery and at the end of the first postpartum week and measurement tools will be applied. Data will be collected by information form, Wijma Birth Expectancy / Experience Scale A and B versions, Psychosocial Health Assessment Scale during Pregnancy and Mothers' Postnatal Sense of Security Scale. In the evaluation of the data, parametric and/or non-parametric tests, chi-square analysis, analysis of variance in repeated measurements, Intention to Treat (ITT) and Per Protocol (PP) analyzes will be used.

Conclusion: It is thought that with the solution-oriented approach method that is planned to be applied to primigravidas, the preference of vaginal delivery will increase, the rates of emergency and elective cesarean section, interventions and complications during delivery will decrease. This will contribute to the national economy by reducing hospital costs.

Keywords: ''mothers, counseling, childbirth, postpartum, pregnancy, feelings, fear, health''

PRİMİGRAVİDALARA UYGULANAN ÇÖZÜM ODAKLI YAKLAŞIMIN PSİKOSOSYAL SAĞLIK, DOĞUM KORKUSU VE DOĞUM SONU GÜVENLİK HİSLERİNE ETKİSİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA PROTOKOLÜ

Yeşim Anık[1], *Kamile Altuntuğ*[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı*

Yeşim Anık / Necmettin Erbakan Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Araştırma, primigravidalara uygulanan çözüm odaklı yaklaşımın psikososyal sağlık, doğum korkusu ve doğum sonu güvenlik hislerine etkisini değerlendirmek amacıyla randomize, son test-kontrol gruplu, paralel grup deneysel bir çalışma olarak planlanmıştır.

Yöntem: Bu randomize kontrollü çalışmanın protokolü SPIRIT 2013'e (Standard Protocol Items: Recommendations for Interventional Trials) göre hazırlanmıştır. Çalışma Konya il merkezinde yer alan, Meram Tıp Fakültesi Hastanesi'nin gebe polikliniğinde, Temmuz-Ekim 2021 tarihleri arasında gerçekleştirilecektir. Araştırmanın örneklemini, 34 deney, 34 kontrol olmak üzere 68 gebe oluşturacaktır. Deney grubundaki gebelere dört oturum Çözüm Odaklı Yaklaşım programı uygulanacaktır. İlk oturuma gebeliğin 32. haftasında başlanacak, 35. gebelik haftasının sonunda program tamamlanacaktır. Program tamamlandıktan sonra deney grubundaki gebelere araştırmacı tarafından hazırlanan eğitim kitapçığı verilecektir. Kontrol grubu sadece rutin bakım alacaktır. Deney ve kontrol grubundaki gebeler, 32. gebelik haftasında (müdahaleye başlamadan önce), 35. gebelik haftasının sonunda, 37-40. gebelik haftaları arasında, doğumdan sonra ilk 24 saat içinde ve doğum sonu birinci haftanın sonunda değerlendirilecek ve ölçüm araçları uygulanacaktır. Veriler; Bilgi Formu, Wijma Doğum Beklentisi/Deneyimi Ölçeği A ve B versiyonları, Gebelikte Psikososyal Sağlığı Değerlendirme Ölçeği ve Annelerin Doğum Sonu Güvenlik Hisleri Ölçeği ile toplanacaktır. Verilerin değerlendirilmesinde, parametrik ve/veya non parametrik testler, ki kare analizi, tekrarlı ölçümlerde varyans analizi, Intention to Treat ve Per Protokol analizleri kullanılacaktır.

Sonuç: Primigravidalara uygulanması planlanan çözüm odaklı yaklaşım yöntemi ile vajinal doğum tercihinin artacağı, acil ve elektif sezaryen oranlarının, doğumda uygulanan müdahale ve komplikasyonların azalacağı düşünülmektedir. Bu durum hastane maliyetlerinin azalmasını sağlayarak ülke ekonomisine katkıda bulunacaktır.

Anahtar Kelimeler: ''anneler, danışmanlık, doğum, doğum sonu, gebelik, hisler, korku, sağlık''

SS-079

THE RELATIONSHIP BETWEEN PERCEIVED SOCIAL SUPPORT DURING PREGNANCY AND POSTPARTUM COMFORT

Habibe Yaşar[1], Nursel Alp Dal[1]

[1]Munzur University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Tunceli

Habibe Yaşar / Munzur University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Tunceli

Objective: This study was carried out to examine the relationship between perceived social support during pregnancy and postpartum comfort.

Materials and Methods: The data of the study, which is cross-sectional, were collected face-to-face from 544 puerperant women between 15.11.2019 and 15.03.2020, using a personal introduction form containing individual information, the Multidimensional Perceived Social Support Scale (MSPSS), and the Postpartum Comfort Scale (WHO). Pearson correlation analysis and simple linear regression analysis were used together with descriptive statistics for statistical analysis. Results: 37.5% of the puerperals participating in the study were over 30 years old and 52% had more than three pregnancies. In our study, it was found that there was a positive significant correlation between the total MSPSAS and WHO total scores of the puerperant women ($r = 0.105$, $p < 0.05$).

Result; As a result of the study, it was found that as the level of social support perceived by the puerperant during pregnancy increased, the postpartum comfort level increased. Midwives, which are an important part of social support, should determine the support level of pregnant women during pregnancy and birth, postpartum period, and provide support and information to women on all kinds of issues that will increase the comfort of women, such as education and counseling.

Keywords: Midwifery, Comfort, Social Support

GEBELİKTE ALGILANAN SOSYAL DESTEĞİN DOĞUM SONU KONFORLA İLİŞKİSİ

Habibe Yaşar[1], Nursel ALP Dal[1]

[1]Munzur Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Tunceli

Habibe Yaşar / Munzur Üniversitesi, Sağlık bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Tunceli

Amaç: Bu çalışma, gebelikte algılanan sosyal desteğin doğum sonu konforla ilişkisini incelenmek amacıyla gerçekleştirilmiştir.

Gereç ve Yöntemler: Kesitsel türde olan çalışmanın verileri 15.11.2019–15.03.2020 tarihleri arasında bireysel bilgilerin yer aldığı kişisel tanıtım formu, Çok Boyutlu Algılanan Sosyal Destek Ölçeği (ÇBASDÖ), Doğum Sonu Konfor Ölçeği (DSKÖ) ile yüz yüze 544 loğusadan toplandı. İstatistiksel değerlendirmede tanımlayıcı istatistiklerle birlikte Pearson korelasyon analizi, basit Linear regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmaya katılan loğusaların %37,5'i 30 yaş üstü ve % 52'si üçten fazla gebeliğe sahipti. Çalışmamızda, loğusaların ÇBASDÖ toplam ve DSKÖ toplam puanı arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptanmıştır ($r=0.105$, $p<0.05$).

Sonuç; Çalışma sonucunda loğusaların gebelikte algıladıkları sosyal destek düzeyi arttıkça doğum sonu konforunun arttığı saptandı. Sosyal desteğin bir parçası olan ebeler, gebelik ve doğum, postpartum dönem boyunca gebenin destek düzeyini saptamalı kadınlara eğitim, danışmanlık gibi kadının konforunu arttıracak yeterli bilgi ve desteği sağlamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Konfor, Sosyal Destek

SS-080

INVESTIGATION OF MATERNAL ATTACHMENT, BREASTFEEDING SELF-EFFICACY AND PERCEIVED INSUFFICIENT MILK OF MOTHERS WHOSE BABIES WERE HOSPITALIZED IN THE NEONATAL INTENSIVE CARE UNIT DURING THE COVID-19 PANDEMIC PROCESS

Sibel Küçükoğlu[1], Gamzegül Altay[2], Duygu Arıkan[3], Hasibe Canan Yılmaz[4]

[1]Selcuk University, Faculty of Nursing, Department of Child Health and Diseases Nursing, Konya
[2]Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing, Rize
[3]Atatürk University, Faculty of Nursing, Department of Child Health and Diseases Nursing, Erzurum
[4]Erzurum City Hospital, Neonatal Intensive Care Unit, Erzurum

Gamzegül Altay / Recep Tayyip Erdogan University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing, Rize

Objective: The aim of this study is to examine the levels of maternal attachment, breastfeeding self-efficacy and inadequate milk perception of mothers whose babies were hospitalized in the neonatal intensive care unit during the pandemic process.

Method: The study, which was planned as a descriptive and correlational study, was conducted in the 1st level Neonatal Intensive Care Unit of a state hospital in Erzurum between March 2021 and July 2021. The study was conducted with 292 volunteer mothers who met the inclusion criteria (at least 18 years of age, able to communicate in Turkish, staying with their baby continuously, receiving treatment as an inpatient for at least three days). As a data collection tool; "Mother Descriptive Information Form", "Maternal Attachment Scale", "Breastfeeding Self-Efficacy Scale-Short Form" and "Perceived Insufficient Milk Scale" were used. Data were collected face-to-face with mothers under COVID-19 measures. Descriptive and correlation analysis were used in the analysis of the data. Ethical principles were adhered to throughout the study.

Findings: As a result of the study, most of the mothers stated that the pandemic affected the breastfeeding process (73.6%). It was determined that 24% of the mothers had COVID infection, and 32.9% of the mothers who had COVID continued to breastfeed while they had the infection. It was determined that the mean score of the mothers on the Maternal Attachment (61.79±14.60) was below the mean, while the mean score of the Breastfeeding Self-Efficacy (43.89±11.55) and Perceived Insufficient Milk (24.53±13.61) scores was found to be moderate. A significant correlation was found between the Maternal Attachment and the Breastfeeding Self-Efficacy Scale (r= .434, p=.000) and the Perceived Insufficient Milk Scale (r= .220, p=.000) ($p<0.05$). In addition, a significant relationship was found between Breastfeeding Self-Efficacy Scale and Perceived Insufficient Milk Scale (r=.783, p=.000) ($p<0.05$).

Conclusion: As a result of the study, it was determined that the mothers thought that their breastfeeding was affected during the pandemic, and the rates of continuing breastfeeding of mothers who had COVID-19 were low. In addition, it was determined that there was a strong relationship between Breastfeeding Self-Efficacy and Perceived Insufficient Milk mean score. As a result of the study, it was determined that it is necessary to strengthen the perceptions of maternal attachment, breastfeeding self-efficacy and insufficient milk, which are known to affect the breastfeeding process of mothers and are effective in the breastfeeding process.

Keywords: COVID-19, Maternal Attachment, Breastfeeding Self-Efficacy, Perceived İnsufficient Milk, Newborn.

COVID-19 PANDEMİ SÜRECİNDE BEBEĞİ YENİDOĞAN YOĞUN BAKIM ÜNİTESİNDE YATAN ANNELERİN MATERNAL BAĞLANMA, EMZİRME ÖZ-YETERLİLİK VE YETERSİZ SÜT ALGISI DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Sibel Küçükoğlu[1], Gamzegül Altay[2], Duygu Arıkan[3], Hasibe Canan Yılmaz[4]

[1]Selçuk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Konya
[2]Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Rize
[3]Atatürk Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Erzurum
[4]Erzurum Şehir Hastanesi, Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi, Erzurum

Gamzegül Altay / Recep Tayyip Erdoğan Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Rize

Amaç: Bu çalışmanın amacı, pandemi sürecinde yenidoğan yoğun bakım ünitesinde bebeği yatan annelerin maternal bağlanma, emzirme öz-yeterlilik ve yetersiz süt algısı düzeylerini incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte planlanan çalışma, Erzurum'da bulunan bir devlet hastanesinin 1. düzey Yenidoğan Yoğun Bakım Ünitesi'nde Mart 2021- Temmuz 2021 tarihleri arasında yapıldı. Çalışmaya alınma kriterlerini taşıyan (en az 18 yaşında olma, Türkçe iletişim kurabilme, bebeğinin yanında sürekli kalabilme, en az üç gün yatarak tedavi görme) 292 gönüllü anne ile çalışma yürütüldü. Veri toplama aracı olarak; "Anne Tanımlayıcı Bilgi Formu", "Maternal Bağlanma Ölçeği", "Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği-Kısa Formu" ve "Yetersiz Süt Algısı Ölçeği" kullanıldı. Veriler COVID-19 önlemleri altında annelerle yüz yüze toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistik testleri ve değişkenler arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla korelasyon analizinden yararlanıldı. Çalışma boyunca etik ilkelere sadık kalındı.

Bulgular: Çalışma sonucunda annelerin büyük kısmı pandeminin emzirme sürecini etkilediğini (%73.6) belirtti. Annelerin %24'ünün COVID enfeksiyonu geçirdiği, COVID geçiren annelerin %32.9'unun enfeksiyonu geçirirken emzirmeye devam ettiği belirlendi. Annelerin Maternal Bağlanma Ölçeği puan ortalamasının (61.79±14.60) ortalamanın altında, Emzirme Öz-Yeterlilik (43.89±11.55) ve Yetersiz Süt Algısı Ölçeği'nin (24.53±13.61) puan ortalamasının ise orta düzeyde olduğu saptandı. Maternal Bağlanma Ölçeği ile Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği ($r= .434$, $p=.000$) ve Yetersiz Süt Algısı Ölçeği ($r= .220$, $p=.000$) arasında anlamlı ilişki bulundu ($p<0.05$). Ayrıca Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği ve Yetersiz Süt Algısı arasında da ($r=.783$, $p=.000$) anlamlı ilişki saptandı ($p<0.05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda, annelerin pandemi sürecinde emzirmelerinin etkilendiğini düşündüğü, COVID-19 geçiren annelerin emzirmeye devam etme oranlarının düşük olduğu belirlendi. Ayrıca çalışmada Maternal Bağlanma ile Emzirme Öz-Yeterlilik Ölçeği arasında orta, Yetersiz Süt Algısı Ölçeği arasında düşük ilişki belirlendi. Buna karşın Emzirme Öz-Yeterlilik ve Yetersiz Süt Algısı puan ortalaması arasında güçlü ilişki olduğu belirlendi. Çalışma sonucu COVID-19 pandemisinin annelerin emzirme sürecini etkilediği ve emzirme sürecinde etkili olduğu bilinen maternal bağlanma, emzirme öz-yeterlik ve yetersiz süt algılarının güçlendirilmesinin gerekli olduğu saptandı.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, Maternal Bağlanma, Emzirme Öz-Yeterlilik, Yetersiz Süt Algısı, Yenidoğan.

SS-081

WORKPLACE SUPPORT FOR BREASTFEEDING IN WORKING WOMEN: A SCALE DEVELOPMENT STUDY

Havva Yeşildere Sağlam[1], Nebahat Özerdoğan[2], Berrak Mızrak Şahin[1], Elif Gürsoy[1]

[1]Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Science, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing
[2]Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department

Berrak Mızrak Şahin / Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Science, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: It is stated that working women have insufficient opportunities to breastfeed at work, they have difficulty in finding time to breastfeed during work, and they experience dilemmas about fulfilling their responsibilities as both a mother and an employee. In this context, workplace support for breastfeeding is important for working women to continue breastfeeding. It is aimed to develop a measurement tool to evaluate workplace support for breastfeeding in working women.

Method: The study was carried out with working women who applied to the obstetrics and children's outpatient clinics of a university hospital in Eskişehir between November 2019 and November 2020. The sample of the study consists of 460 working women. The 'Personal Information Form' and the 'Workplace Support Draft Scale for Breastfeeding for Working Women' developed by the researchers were used to collect the data. Evaluation of the data was done with SPSS 25 and AMOS 21 package programs. Content validity, explanatory factor analysis, Cronbach's Alpha coefficient, item-total score correlation methods and ROC analysis were used to determine the cutoff point in the validity-reliability analysis of the scale.

Results: As a result of expert evaluation, the content validity index of the scale was 0.90. Kaiser-Meyer Olkin value of the scale=0.91, Bartlett test $\chi 2$ = 11573.924; p=0.000. Factor loads were found to be between 0.543 and 0.863. As a result of the explanatory factor analysis for construct validity, a scale structure with 31 items and 6 factors was reached. Scale Cronbach Alpha value = 0.92. The validity and reliability analysis of the scale was concluded with six dimensions and 31 items: "Workplace policies, work flow, work environment pressure, manager support, co-workers support, workplace physical environment".

Conclusion: This scale can be used as a reliable and valid measurement tool in the evaluation of workplace support for breastfeeding in working women.

Keywords: "breastfeeding", "working women", "workplace support", "validity and reliability analyzes"

ÇALIŞAN KADINLARDA EMZİRMEYE YÖNELİK İŞYERİ DESTEĞİ: ÖLÇEK GELİŞTİRME ÇALIŞMASI

Havva Yeşildere Sağlam[1], Nebahat Özerdoğan[2], Berrak Mızrak Şahin[1], Elif Gürsoy[1]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Berrak Mızrak Şahin / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Çalışan kadınların işyerinde emzirmek için yetersiz olanaklara sahip oldukları, iş sırasında emzirmek için zaman bulmakta zorlandıkları, hem bir anne hem de bir çalışan olarak yükümlülüklerini yerine getirme konusunda ikilem yaşadıkları belirtilmektedir. Bu kapsamda çalışan kadınların emzirmeyi sürdürebilmeleri için emzirmeye yönelik işyeri desteği önemlidir. Çalışmamızda, çalışan kadınlarda emzirmeye yönelik işyeri desteğinin değerlendirilebilmesi için bir ölçüm aracının geliştirilmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Çalışma, Kasım 2019-Kasım 2020 tarihleri arasında Eskişehir'de bir üniversite hastanesinin doğum ve kadın hastalıkları ile çocuk polikliniklerine başvuran çalışan kadınlar ile gerçekleştirilmiştir. Çalışmanın örneklemini 460 çalışan kadın oluşturmuştur. Verilerin toplanmasında araştırmacılar tarafından geliştirilen 'Kişisel Bilgi Formu' ve 'Çalışan Kadınlarda Emzirmeye Yönelik İşyeri Desteği Taslak Ölçeği' kullanılmıştır. Verilerin değerlendirilmesi SPSS 25 ve AMOS 21 paket programları ile yapılmıştır. Ölçeğin geçerlik-güvenirlik analizinde içerik geçerliliği, açıklayıcı faktör analizi, Cronbach'ın Alfa katsayısı, madde-toplam puan korelasyon yöntemleri ve kesme noktasının belirlenmesi için ROC analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Uzman değerlendirmesi sonucunda ölçeğin kapsam geçerlilik indeksi 0,90 olarak bulunmuştur. Ölçeğin Kaiser-Meyer Olkin değeri=0,91, Bartlett test $\chi 2$ = 11573,924; p=0,000'dir. Faktör yüklerinin 0,543-0,863 arasında olduğu görülmüştür. Yapı geçerliği için yapılan açıklayıcı faktör analizi sonucunda 31 maddelik 6 faktörlü bir ölçek yapısına ulaşılmıştır. Ölçek Cronbach Alpha değeri= 0,92'dir. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik analizi sonucunda "İşyeri politikaları, iş akışı, iş ortamı baskısı, yönetici desteği, iş arkadaşları desteği, işyeri fiziksel ortamı" olmak üzere altı boyut ve 31 maddelik bir ölçek elde edilmiştir.

Sonuç: Bu ölçek, çalışan kadınlarda emzirmeye yönelik işyeri desteğinin değerlendirilmesinde güvenilir ve geçerli bir ölçme aracı olarak kullanılabilir.

Anahtar Kelimeler: "emzirme", "çalışan kadınlar", "işyeri desteği", "geçerlik ve güvenirlik analizleri"

SS-082

THE RELATIONSHIP BETWEEN WOMEN'S ATTITUDES TOWARDS COMPLEMENTARY ALTERNATIVE THERAPY AND FEAR OF COVID-19

Hacer Ünver[1], Kevser Işık[2]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing, Kahramanmarş

Kevser Işık / Kahramanmaraş Sütçü İmam University Faculty of Health Sciences, Department of Public Health Nursing, Kahramanmarş

This research was conducted to determine the relationship between women's attitudes towards complementary alternative therapy and fear of covid-19. The population of this descriptive cross-sectional study consisted of all women aged 18 and over residing in the city center of Malatya, and the sample consisted of 572 women. Due to the pandemic, it gathered with the Google form application with narration. The date was collected between December 25, 2020 and January 20, 2021. Personal information form, Covid-19 Fear Scale, Holistic Complementary and Attitude towards Alternative Medicine Scale were used as data collection tools. Data analysis was performed using the SPSS (Statistical Package for Social Science) 23.0 program. Number, percentage, mean, standard deviation, chi-square and correlation tests were used. The average age of the women participating in the study was 24.84 ± 7.72, 70.6% had information about complementary alternative therapy (CAM), 59.3% found this treatment partially safe, 63.8% did not use complementary alternative therapy, and 59.4% of those using this treatment method. It was determined that reputation drank herbal teas and 41.8% used CAM to increase body resistance. It was determined that the mean scores of covid-19 fear and attitude towards complementary alternative treatment were moderate, and there was a negative significant relationship between fear of covid-19 and complementary alternative treatment attitude. In the study, it was determined that variables such as education level, marital status, chronic illness, having covid-19, and finding complementary alternative treatment safe affected the use of alternative treatment. It is recommended to pay attention to the use of complementary alternative treatment methods in epidemic diseases and to obtain information from health professionals.

Keywords: Woman, Fear of covid-19, Complementary and Alternative Therapy

KADINLARIN TAMAMLAYICI ALTERNATİF TEDAVİYE YÖNELİK TUTUMLARININ COVİD-19 KORKUSUYLA İLİŞKİSİ

Hacer Ünver[1], Kevser Işık[2]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Anabilim Dalı, Malatya
[2]Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

Kevser Işık / Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Halk Sağlığı Hemşireliği Anabilim Dalı, Kahramanmaraş

Amaç: Bu araştırma kadınların tamamlayıcı alternatif tedaviye yönelik tutumlarının covid-19 korkusuyla ilişkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Tanımlayıcı kesitsel tipte yapılan araştırmanın evrenini Malatya il merkezinde ikamet eden tüm 18 yaş ve üzeri kadınlar, örneklemi ise 572 kadın oluşturdu. Veriler pandemi nedeniyle Google form uygulaması kullanılarak hazırlanan anket ile toplandı. Veriler 25 Aralık 2020-20 Ocak 2021 tarihleri arasında toplandı. Veri toplamada kişisel bilgi formu, Covid-19 Korkusu Ölçeği, Bütüncül Tamamlayıcı ve Alternatif Tıbba Karşı Tutum Ölçeği kullanıldı. Verilerin analizi SPSS (Statistical Package for Social Science) 23.0 programında yapıldı. Sayı, yüzde, ortalama, standart sapma, ki kare ve korelasyon testleri kullanıldı.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalamasının 24.84±7.72 olduğu, %70.6'sının tamamlayıcı alternatif tedavi (TAT) hakkında bilgisinin olduğu, %59.3'ünün bu tedaviyi kısmen güvenli bulduğu, %63.8'inin tamamlayıcı alternatif tedaviyi kullanmadığı, bu tedavi yöntemini kullananların %59.4'ünün bitki çayları içtiği, %41.8'inin vücut direncini arttırmak için TAT kullandığı belirlendi. Covid-19 korku ve tamamlayıcı alternatif tedaviye karşı tutum puan ortalamalarının orta düzeyde olduğu, covid-19 korkusu ile tamamlayıcı alternatif tedavi tutumu arasında negatif yönde anlamlı bir ilişki olduğu saptandı.

Sonuç: Araştırmada eğitim düzeyi, medeni durum, kronik hastalık, covid-19 geçirme, tamamlayıcı alternatif tedaviyi güvenli bulma gibi değişkenlerin alternatif tedaviyi kullanımı etkilediği belirlendi. Salgın hastalık durumlarında tamamlayıcı alternatif tedavi yöntemlerinin kullanımında dikkat edilmesi ve sağlık profesyonellerinden bilgi alınması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Kadın, Covid-19 Korkusu, Tamamlayıcı ve Alternatif Tedavi

SS-083

SEXUAL VIOLENCE DURING PREGNANCY

Tuğba Enise Benli[1], Çiğdem Karakayalı Ay[1]

[1]Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Çiğdem Karakayalı Ay / Inonu University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Malatya

Aim: This review was made to reveal the effects of sexual violence as a type of violence during pregnancy.

Method: This study is a literature review.

Findings: Pregnancy, which occurs as a result of sexual union, can interrupt the sexual life of couples due to the special circumstances it will bring with it. Loss of sexual intercourse during pregnancy due to various reasons can be a point that initiates or exacerbates sexual violence against women. Since pregnancy is a period of great vulnerability for the development of physical and mental health risks, sexual violence experienced during pregnancy will create possible negative health consequences.

Conclusion: Considering that sexual violence in pregnancy is harmful both maternally and fetally, it is recommended to reduce the incidence of sexual violence during pregnancy by implementing intervention and education programs by the relevant authorities.

Keywords: Sexual Violence, Pregnant, Pregnancy, Violence

GEBELİKTE CİNSEL ŞİDDET

Tuğba Enise Benli[1], Çiğdem Karakayalı Ay[1]

[1]İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Çiğdem Karakayalı Ay / İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Ana Bilim Dalı, Malatya

Amaç: Bu derleme, bir şiddet türü olarak cinsel şiddetin gebelik dönemindeki etkilerini ortaya koymak amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma bir literatür derlemesidir.

Bulgular: Cinsel bir birliktelik sonucu meydana gelen gebelik; beraberinde getireceği özel durumlardan dolayı çiftlerin cinsel yaşamını kesintiye uğratabilmektedir. Çeşitli nedenlere bağlı olarak gebelik sürecinde oluşacak cinsel ilişki kaybı kadına yönelik cinsel şiddeti başlatan veya şiddetlendiren bir nokta olabilir. Gebelik, fiziksel ve zihinsel sağlık risklerinin gelişimi için büyük bir savunmasızlık dönemi olması sebebiyle gebelik sırasında yaşanacak cinsel şiddet, olası olumsuz sağlık sonuçlarını meydana getirecektir.

Sonuç: Gebelikte cinsel şiddetin anneye ve bebeğe zarar verdiği göz önüne alındığında, ilgili mercilerin müdahale ve eğitim programlarının uygulanması ile gebelikte cinsel şiddet görülme sıklığının azaltılması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Cinsel Şiddet, Gebe, Gebelik, Şiddet

SS-084

MATERNAL ATTACHMENT STATUS AND NURSING CARE OF MOTHERS WHOSE BABY IS IN NEONATAL INTENSIVE CARE

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Dr. Öğr. Üyesi Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim University

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya / Lokman Hekim University

Introduction And Objective: Maternal attachment is a life-long condition that has a significant impact on mother-infant health, emerges from the beginning of pregnancy. The level of maternal attachment is strengthened by the feeling of fetal movements during pregnancy and varies depending on the mother-infant interaction in the postpartum period. This review was made to determine the maternal attachment status of mothers whose babies are in neonatal intensive care unit.

Materials And Methods: This compilation was made using the document analysis method. Keywords such as maternal attachment, neonatal intensive care, and nursing were searched using Google Scholar, Science Direct, Academic Search Complate (EBSCOhost), PUBMED databases. The collection of data examined within the scope of the study is limited to the relevant databases.

Conclusion: Looking at the studies, it has been reported that maternal attachment is positively affected in cases where mother and baby are together, skin-to-skin contact is provided after birth, and breastfeeding is started early. For this reason, the maternal attachment process may be adversely affected by the mothers who receive treatment in the neonatal intensive care unit, such as the lack of time to be together with their babies, the inability to initiate skin-to-skin contact and breastfeeding early, and the mother's inability to actively participate in the care of the baby. In order to strengthen maternal attachment, nurses working in neonatal intensive care units should have knowledge about mother-infant interaction and take into account the factors affecting it. Nurses should be encouraged to initiate mother-infant interaction as soon as possible, to touch the mother's baby and to participate in the care of her baby. At the same time, it should be ensured that the father is included in the mother-infant interaction. In addition, the psychological state of the parents, which is another factor that may affect the interaction, should be evaluated.

Keywords: Maternal attachment, neonatal intensive care, nursing

BEBEĞİ YENİDOĞAN YOĞUN BAKIMDA OLAN ANNELERİN MATERNAL BAĞLANMA DURUMLARI VE HEMŞİRELİK BAKIMI

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Dr. Öğr. Üyesi Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya / Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Maternal bağlanma, anne bebek sağlığını önemli derecede etkileyen, gebeliğin başından itibaren ortaya çıkan ve hayat boyu devam eden bir durum olarak karşımıza çıkmaktadır. Maternal bağlanma düzeyi, gebelikte fetal hareketlerin hissedilmesiyle güçlenerek doğum sonu dönemde anne-bebek etkileşimine bağlı olarak değişkenlik göstermektedir. Bu derleme, bebeği yenidoğan yoğun bakımda olan annelerde maternal bağlanma durumlarını belirlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Bu derleme doküman analizi yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Maternal bağlanma, yenidoğan yoğun bakım, hemşirelik gibi anahtar kelimeler kullanılarak Google Scholar, Science Direct, Academic Search Complate (EBSCOhost), PUBMED veri tabanları kullanılarak tarama yapılmıştır. Çalışma kapsamında incelenen verilerin toplanması ilgili veri tabanları ile sınırlıdır.

Sonuç: Yapılan çalışmalara bakıldığında, maternal bağlanmanın anne ve bebeğin bir arada bulunduğu, doğumdan sonra erken ten tene temasın sağlandığı, emzirmenin erken başlatıldığı durumlarda olumlu etkilendiği bildirilmiştir. Bu nedenle bebeği yenidoğan yoğun bakımda tedavi alan annelerin, bebekleri ile bir arada olduğu zamanın az olması, ten tene temasın ve emzirmenin erken başlatılamaması, bebeğin bakımına annenin aktif olarak katılamaması gibi durumlar maternal bağlanma sürecini olumsuz yönde etkileyebilmektedir. Maternal bağlanmanın güçlenmesi amacıyla yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde çalışan hemşirelerin, anne-bebek etkileşimi konusunda bilgi sahibi olması, etkileyen faktörleri dikkate alması gerekmektedir. Hemşirelerin mümkün olduğunca anne-bebek etkileşimini en kısa sürede başlatması, annenin bebeğine dokunması, bebeğinin bakımına katılması desteklenmelidir. Aynı zamanda anne-bebek etkileşimine babanın da dahil olması sağlanmalıdır. Bunun yanı sıra etkileşimi etkileyebilecek diğer bir faktör olan ebeveynlerin psikolojik durumları değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: Maternal bağlanma, yenidoğan yoğun bakım, hemşirelik

SS-085

THE RELATIONSHIP BETWEEN CONCERNS RELATED TO BIRTH AND POSTPARTUM PERIOD AND PSYCHOSOCIAL HEALTH STATUS IN RISKY PREGNANCY

Nazan Akbulut[1], *Zehra Gölbaşı*[2]

[1]*Sivas Cumhuriyet University*
[2]*Lokman Hekim University*

Nazan Akbulut / Sivas Cumhuriyet University

Objective: Studying of the relationship between concerns related to birth and postpartum period and pyschological health status in risky pregnancy.

Materials and Methods: The research was carried out at Sivas Cumhuriyet University Health Services Practice and Research Hospital and made up risky pregnant women admitted to SCU Health Services Application and Research Hospital Gynecology and Obstetrics Service. It has been reached to 147 risky pregnants hospitalized between 25.01.2020-25.05.2020. With the power analysis, the sample power was found to be 99%. (a= 0.05 1- β=0.999). Data of the study has been collected by using the form for GPSDÖ and Question form concerning the DDSEÖ. Data collection forms were carried out by face to face interview technique. The SPSS 20.0 package programme was used for the analysis of the data of the study. For defining the data frequency, percentage, arithmetic mean and standart deviation were used. It was determined by the Kolmogorov-Smirnov test. In the comparison of the sociodemographic and obstetric characteristics of the pregnant women and the mean scores of GPSDÖ and DDSEÖ; Mann-Whitney U test was applied in paired groups and Kruskall Wallis analysis was applied in groups of three or more in the data that did not show normal distribution. In the data showing normal distribution, t-test was applied in paired groups and ANOVA was applied in groups of three or more. Correlation analysis was applied to determine the relationship between DDSEÖ and GPSDÖ mean score. The level of significance was accepted as p<0,05.

Results: According to the results of the study, when the ages of the pregnant women are examined it is found that 72% of them are 25 and older;72,2% of them are unemployed;82,3% of them have a family;also found that 60.5% of them were multigravida and 66% of them had planned pregnancy. The mean GPSDÖ score of the women 3,69±0.47;mean DDSDİE score of 2,69±0,62.It was determined that there was a statistically positive correlation between the mean of the GPSDÖ score and the mean DDSDİE score (p<0.05).

Conclusion: According to the results of the study;It is seen that the psychosocial health status of the women in the sample is moderate, and the anxiety experienced during pregnancy affects the psychosocial health status of the pregnant negatively. For this reason, determining the level of anxiety during pregnancy, childbirth and postpartum period and integrating interventions to reduce anxiety into prenatal and postnatal care services are considered important for the psychosocial health of pregnant women.

Anahtar Kelimeler: Pregnancy, psychosocial health, childbirth, anxiety

RİSKLİ GEBELERDE DOĞUM VE POSTLARTUM DÖNEME İLİŞKİN ENDİŞELERLE PSİKOSOSYAL SAĞLIK DURUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

Nazan Akbulut[1], Zehra Gölbaşı[2]

[1]Sivas Cumhuriyet Üniversitesi
[2]Lokman Hekim Üniversitesi

Nazan Akbulut / Sivas Cumhuriyet Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, riskli gebelerin doğum ve postpartum döneme ilişkin endişeleri ile psikososyal sağlık duurmu arasındaki ilişkinin incelenmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma Sivas Cumhuriyet Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Uygulama ve Araştırma Hastanesinde yürütülmüştür. Araştırmanın evrenini belirtilen hastanenin Kadın Hastalıkları ve Doğum Servisi'ne yatışı yapılan riskli gebeler oluşturmuştur. Örneklem 25.01.2020-25.05.2020 tarihleri arasında ulaşılan 147 riskli gebeden oluşmuştur. Power analizi ile örneklemin gücü %99 olarak bulunmuştur. (α= 0,05 1-β=0,999). Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan Gebelerin Bireysel Özelliklerini Belirleme Formu, Gebelikte Psikososyal Sağlığı Değerlendirme Ölçeği (GPSDÖ) ve Doğum ve Doğum Sonrası Döneme İlişkin Endişeler Ölçeği (DDSEÖ) kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama formları gebe kadınlara yüz yüze görüşme tekniği ile uygulanmıştır. Araştırmada elde edilen verilerin analizi için SPSS 20.0 paket programı kullanılmıştır. Verilerin tanımlanmasında frekans, yüzde, aritmetik ortalama ve standart sapma kullanılmış. Ölçümle elde edilen verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov testi ile belirlenmiştir. Gebelerin sosyodemografik ve ve obstetrik özelliklerine GPSDÖ ve DDSEÖ puan ortalamasının karşılaştırılmasında; normal dağılım göstermeyen verilerde ikili gruplarda Mann-Whitney U testi, üç ve üçten fazla gruplarda ise Kruskall Wallis analizi uygulanmıştır. Normal dağılım gösteren verilerde ikili gruplarda t testi,üç ve üçten fazla gruplarda ise ANOVA uygulanmıştır. DDSEÖ ile GPSDÖ puan ortalaması arasındaki ilişkiyi saptamak için korelasyon analizi uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma sonuçlarına göre gebelerin %72,1'inin 25 ve üzeri yaş grubunda, %38,1'inin yüksekokul/üniversite mezunu, %72,2'sının çalışmadığı ve %82,3'ünün çekirdek aileye sahip olduğu bulunmuştur. Gebelerin %60.5'inin multigravida ve %66'sının bu gebeliğinin planlı olduğu belirlenmiştir. Gebelerin DDSEÖ puan ortalaması 2,69±0,62 ve GPSDÖ puan ortalaması 3.69±0,47 olarak bulunmuştur. DDSEÖ ve GPSDÖ puan ortalamsı arasında istatistiksel olarak anlamlı negatif yönde bir ilişki olduğu saptanmıştır ($p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmadan elde edilen sonuçlar; riskli gebelerin doğum ve doğum sonu döneme ilişkin endişe seviyesi ve psikososyal sağlık durumunun orta düzeyde olduğunu göstermektedir. Gebelikte yaşanan endişenin gebenin psikososyal sağlık durumunu negatif yönde etkilediği görülmektedir. Bu nedenle gebelik, doğum ve doğum sonu süreçte psikososyal sağlık düzeyi ile endişe düzeyinin iyi belirlenmesi doğum öncesi ve sonrası bakım hizmetleri içine entegre edilmesi gebelerin psikososyal sağlıkları açısından önemli olduğu görülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, psikososyal sağlık, doğum, endişe

SS-086

DRUG SAFETY IN PERINATAL PERIOD AND ROLE OF NURSES

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Prof. Dr. Zehra Gölbaşı[1], Dr. Öğr. Üyesi Nükhet Bayer[1]

[1]Lokman Hekim University

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya / Lokman Hekim University

Introduction and Aim: Perinatal period is a period in which medication errors are common. Most of the errors experienced are adverse events from high-risk drug use. Medication errors made during the perinatal period pose serious risks for maternal and infant health both during pregnancy and postpartum period. Therefore, drug safety has a special importance in the perinatal period. Nurses who play an active role in health care, in addition to the safe administration of high-risk drugs such as anticoagulants, oxytocin, misoprostol and magnesium sulfate, which are frequently used in the perinatal period; It also plays an important role in preventing the events that occur during and after the application. The aim of this study is to examine the issue of drug safety in the perinatal period in line with the current literature and to draw attention to the roles and responsibilities of nurses for safe drug administration in the perinatal period.

Materials and Methods: In this study, current literature was searched using key words such as perinatal period, drug safety, and perinatal patient safety and the information obtained was summarized.

Conclusion: In the perinatal period, many negative situations are experienced due to the misuse of high-risk drugs. When the causes of these errors, which seriously threaten mother and baby health, are listed, the lack of information, insufficient follow-up after drug administration and non-compliance with standard protocols are in the first place. Providing safe and high quality care in the perinatal period is the primary focus of nurses. Within the framework of this care understanding, a zero tolerance approach should be shown against the behaviors of nurses that do not comply with the standards during service delivery, regardless of the experience period. However, inter-team communication is effective in preventing drug errors when working in accordance with standards. Continuous training and certification of nurses providing perinatal health services on drug safety and incorporating technology into care are other approaches used to prevent medication errors.

Keywords: Perinatal period, drug safety, perinatal patient safety, nursing

PERİNATAL DÖNEMDE İLAÇ GÜVENLİĞİ VE HEMŞİRELERİN ROLÜ

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Prof. Dr. Zehra Gölbaşı[1], Dr. Öğr. Üyesi Nükhet Bayer[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Ebru Esenkaya / Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Perinatal dönem, ilaç hatalarının sık yaşandığı bir dönemdir. Yaşanan hataların çoğu yüksek riskli ilaç kullanımından kaynaklanan advers olaylardır. Perinatal dönemde yapılan ilaç hataları hem gebelik sürecinde hem doğum sonu dönemde anne ve bebek sağlığı açısından ciddi riskler oluşturmaktadır. Bu nedenle ilaç güvenliği perinatal dönemde ayrı bir öneme sahiptir. Sağlık bakımında etkin rol alan hemşireler, perinatal dönemde sıklıkla kullanılan antikoagülan, oksitosin, misoprostol ve magnezyum sülfat gibi yüksek riskli ilaçların güvenli bir şekilde uygulanmasının yanı sıra; uygulama sırası ve sonrasında meydana gelen olayların önlenmesinde de önemli bir rol oynamaktadır. Bu çalışmanın amacı, perinatal dönemde ilaç güvenliği konusunu güncel literatür doğrultusunda inceleyerek, hemşirelerin perinatal dönemde güvenli ilaç uygulamalarına yönelik rol ve sorumluluklarına dikkat çekmektir.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışmada perinatal dönem, ilaç güvenliği, perinatal hasta güvenliği gibi anahtar kelimeler kullanılarak güncel literatür taranmış ve elde edilen bilgiler özetlenmiştir.

Sonuç: Perinatal dönemde yüksek riskli ilaçların hatalı kullanımından kaynaklı birçok olumsuz durum yaşanmaktadır. Anne ve bebek sağlığını ciddi oranda tehdit eden bu hataların nedenleri sıralandığında bilgi eksikliği, ilaç uygulanması sonrasında yetersiz takip ve standart protokollere uyulmaması ilk sıralarda yer almaktadır. Perinatal dönemde güvenli ve yüksek kalitede bakım sağlama hemşirelerin temel odak noktasıdır. Bu bakım anlayışı çerçevesinde, hemşirelerin hizmet sunumu sırasında standartlara uygun olmayan davranışları karşısında deneyim süresine bakılmaksızın sıfır tolerans yaklaşımı gösterilmelidir. Bununla birlikte ekip içi iletişim, standartlara uygun çalışma ilaç hatalarının önlenmesinde etkilidir. Perinatal sağlık hizmeti sunan hemşirelerin ilaç güvenliği konusunda sürekli eğitimlerinin yapılarak sertifikalandırılmaları ve teknolojinin bakıma dahil edilmesi de ilaç hatalarını önlemede kullanılan diğer yaklaşımlardır.

Anahtar Kelimeler: Perinatal dönem, ilaç güvenliği, perinatal hasta güvenliği, hemşirelik

SS-087

THE EFFECTS OF POSTPARTUM PERIOD ON SEXUAL LIFE AND COUNSELING

Özlem Akalpler[1]

[1]*Near East University Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing*

Özlem Akalpler / Near East University Faculty of Nursing Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

The postpartum period is a period in which the couple adapts to their parenting roles and resumes their sexual activities after birth, the problems in pregnancy are forgotten, but there are unique problems and stress.

The postpartum period, in which many physiological, hormonal, psychological and social changes occur, affects women's sexual life as well as every aspect of their life.This effect is mostly negative and leads to the emergence of the need for health assistance in women.However, the majority of women tend to continue their sexual lives by surviving or trying to solve their sexual function complaints, which they experience more frequently, especially in the first year after giving birth, without any help.

Studies have shown that sexual health problems are quite common in the postpartum period. In studies conducted in Turkey using the Arizona sexual experiences scale, it was reported that 83% and 91% of women experienced sexual problems in the first year after giving birth.

The time to resume sexual intercourse after childbirth varies according to the culture.The newly born mother may be reluctant to start a sexual life again due to pain and may be worried that sexual intercourse will damage the healing of perineal tissues.

Postpartum sexual problems are affected by many conditions.These are maternal age, sexual problems before and during pregnancy, mode of delivery, breastfeeding, number of births, education level, duration of marriage, mental problems and perineal trauma.In addition, fatigue in the postpartum period, insomnia, taking a lot of time in baby care and stress cause a decrease in the interest in sexual life and the frequency of sexual intercourse.

In the postpartum period, sexual problems such as dyspareunia, decreased sexual desire, arousal and sexual satisfaction can be seen in women. Counseling services provided by nurses during this period are important for women to cope with sexual problems.

Nurses;they can plan and carry out preventive interventions for women's sexual health, improve their ability to express sexual life, and provide counseling and referral for early diagnosis and treatment of existing problems.Nurses;it can benefit from models that can provide a comprehensive conceptual framework for diagnosing postpartum sexual problems and creating a care plan.

During the provision of sexual counseling and guidance services, both health professionals and women have difficulties in initiating and maintaining communication, since it is a private matter.The fact that nurses present their services with a model helps to start the conversation about sexual life.

Keywords: Postpartum period, sexual life, counseling, nursing

DOĞUM SONU DÖNEMİN CİNSEL YAŞAMDAKİ ETKİLERİ VE DANIŞMANLIK

Özlem Akalpler[1]

[1]*Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı*

Özlem Akalpler / Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı

Doğum sonu dönem çiftin ebeveynlik rollerine uyum sağladığı ve doğumdan sonra cinsel aktivitelerine tekrar başladıkları, gebelikteki problemlerin unutulduğu, ancak kendine özgü problemler ve stresin olduğu bir dönemdir.

Fizyolojik, hormonal, psikolojik ve sosyal birçok değişikliğin olduğu doğum sonu dönem, kadın hayatının her alanını olduğu gibi cinsel yaşamını da etkilemektedir. Bu etki çoğunlukla olumsuz olmakta ve kadınlarda sağlık yardımı alma gereksiniminin ortaya çıkmasına yol açmaktadır. Ancak kadınların çoğunluğu özellikle doğumdan sonraki ilk yıl içinde daha sık yaşadıkları cinsel fonksiyon şikayetlerini, herhangi bir yardım almaksızın geçiştirerek ya da kendileri çözmeye çalışarak, cinsel hayatlarını devam ettirme eğilimindedirler.

Yapılan çalışmalar doğum sonu dönemde cinsel sağlık problemlerinin oldukça yaygın olduğunu göstermiştir. Türkiye'de Arizona cinsel yaşantılar ölçeği kullanılarak yapılan çalışmalarda kadınların %83 ve %91'inin doğum sonrası birinci yılda cinsel problem yaşadıkları bildirilmiştir (Karaçam 2008, Acele ve Karaçam 2012).

Doğum sonrası cinsel ilişkiye yeniden başlama zamanı kültüre göre değişiklik göstermektedir. Yeni doğum yapan anne, ağrı nedeni ile yeniden cinsel yaşama başlamaya isteksiz olabilmekte ve cinsel ilişkinin perineal dokuların iyileşmesine zarar vereceğinden endişe duyabilmektedir.

Doğum sonrası cinsel problemler çok sayıda durum tarafından etkilenmektedir. Bunlar anne yaşı, gebelik öncesi ve gebelik sırasındaki cinsel problemler, doğumun şekli, emzirme, doğum sayısı, eğitim düzeyi, evlilik süresi, ruhsal problemler ve perineal travmalardır. Doğum sonrası dönemde östrojen ve progesteron seviyesindeki azalmanın, prolaktin seviyesindeki artışın cinsel problem yaşanması ile ilişkili olduğu bildirilmektedir (Lamarre ve ark 2003). Ayrıca doğum sonrası dönemdeki yorgunluk, uykusuzluk, bebek bakımının çok zaman alması ve stres, cinsel yaşama duyulan ilginin ve cinsel ilişki sıklığının azalmasına neden olmaktadır.

Doğum sonu dönemde kadınlarda disparoni, cinsel arzu, uyarılma ve cinsel doyumda azalma gibi cinsel sorunlar görülebilir. Bu dönemde hemşireler tarafından verilen danışmanlık hizmetleri kadının cinsel sorunlarla baş edebilmesi için önemlidir.

Hemşireler; kadının cinsel sağlığına yönelik koruyucu girişimleri planlayabilir ve yerine getirebilir, cinsel yaşamı ifade etme yetisini geliştirebilir, var olan problemlerin erken tanı ve tedavisi için danışmanlık yapabilir ve sevk edebilirler. Hemşireler; doğum sonrası cinsel problemlere yönelik tanılama yapma ve bakım planını oluşturmada kapsamlı bir kavramsal çerçeve sağlayabilen modellerden yararlanabilir.

Cinsel danışmanlık ve rehberlik hizmetlerinin sunumu sırasında, mahremi bir konu olması nedeniyle, iletişimin başlatılması ve sürdürülmesinde hem sağlık çalışanları hem de kadınlar güçlük yaşamaktadırlar. Hemşirelerin hizmetlerini bir model ile sunmaları cinsel yaşam konusunda görüşmenin başlatılmasına yardımcı olmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu dönemi, cinsel yaşam, danışmanlık, hemşirelik

SS-088

BIRTH SATISFACTION AND AFFECTING FACTORS IN VAGINAL DELIVERY

Ayşe Kuyulu Akman[1]

[1]*Ministry of Health Ağrı state hospital*

Ayşe Kuyulu Akman / Ministry of Health Ağrı state hospital

Introduction: It is observed that the birth event has a positive and negative effect on women and newborns in the short and long term, physically and psychologically. For some women, the birth process can be a difficult, painful and uncertain chain of events. The increase in malpractice events and cesarean section rates in maternity services has caused the traditional indicators to lose their importance and the importance given to the experiences and satisfaction in the birth process has increased. The fact that the birth takes place in safe conditions and with the highest level of satisfaction is guaranteed by the "Mother's Rights" and "Reproductive Rights Declaration". Birth satisfaction includes women's satisfaction with labor, delivery and postpartum services and is of great importance in terms of 'cost' and 'quality'.

Objective: The aim of this study is to explain the factors affecting the birth satisfaction of women who gave birth vaginally.

Method: A search was conducted using Google Scholar, Science Direct, Pubmed databases in order to explain the factors affecting the birth satisfaction of women who gave vaginal birth. The search is limited to the database.

Conclusion: Reducing negative birth experiences, increasing the quality of birth services and determining the factors that increase birth satisfaction will be an important guide in reducing cesarean rates. For this reason, it should be supported to determine the factors affecting the satisfaction with the birth of women who have given vaginal birth and to develop midwife/nursing care in this direction.

Keywords: Vaginal Birth, Satisfaction

VAJİNAL DOĞUMDA DOĞUM MEMNUNİYETİ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLER

Ayşe Kuyulu Akman[1]

[1]*Sağlık Bakanlığı Ağrı Eleşkirt Devlet Hastanesi*

Ayşe Kuyulu Akman / Sağlık Bakanlığı Ağrı Eleşkirt Devlet Hastanesi

Giriş: Doğum olayının kadın ve yenidoğan üzerinde fiziksel ve psikolojik açıdan kısa ve uzun vadede olumlu ve olumsuz etki bıraktığı gözlenmektedir. Bazı kadınlar için doğum süreci zor, acı verici ve belirsiz olaylar zinciri olarak gerçekleşebilmektedir. Doğum hizmetlerinde malpraktis olaylarının ve sezaryen oranlarının artışı geleneksel göstergelerin öneminin yitirmesine ve doğum sürecindeki deneyimler ile memnuniyete verilen önemi artmasına neden olmuştur. Doğumun güvenli koşullarda ve en üst düzey memnuniyet ile gerçekleşmesi "Anne Hakları" ve "Üreme Hakları Bildirgesi" ile güvence altına alınmıştır. Doğum memnuniyeti kadınların travay, doğum ve postpartum dönem hizmetlerden memnuniyetini kapsamakta ve 'maliyet' ile 'kalite' açısından büyük önem taşımaktadır.

Amaç: Bu çalışmanın amacı vajinal doğum yapan kadınların doğum memnuniyetini etkileyen faktörlerin açıklanmasıdır

Yöntem: Vajinal doğum yapan kadınların doğum memnuniyetini etkileyen faktörlerin açıklanması amacıyla Google Scholar, Science Direct, Pubmed veri tabanları kullanılarak tarama yapılmıştır. Yapılan tarama veri tabanı ile sınırlıdır

Sonuç: Olumsuz doğum deneyimlerinin azaltılması, doğum hizmetlerinde kalitenin artırılması ve doğum memnuniyetinin artıran faktörlerin belirlenmesi sezaryen oranlarının azaltılmasında önemli bir yol gösterici olacaktır. Bu nedenle vajinal doğum yapan kadınların doğum eyleminden memnuniyeti etkileyen faktörleri belirlemek ve bu yönde ebe/ hemşirelik bakımları geliştirmesi deteklenmelidir.

Anahtar Kelime: Vajinal Doğum, Memnuniyet

SS-089

THE RELATIONSHIP BETWEEN INFERTILE WOMEN'S ATTITUDES TOGETHER GENDER ROLES AND THEIR AFFECTS BY INFERTILITY

Sevim Levent[1], *Zehra Gölbaşı*[2]

[1]*Sivas cumhuriyet university obstetrics and gynecology nursing department*
[2]*Lokman hekim university department of obstetrics and gynecology, Ankara*

Sevim Levent / Sivas cumhuriyet university obstetrics and gynecology nursing department

The The research was conducted as a descriptive study to determine the relationship between infertile women's attitudes towards gender roles and their state of being affected by infertility. The sample of the study consisted of 90 infertile women who applied to a private IVF center in Malatya city center. The research data were collected with the Individual Characteristics Form consisting of 34 questions, the Gender Roles Attitude Scale (GRAS) and the Infertility Affect Scale (IES) in order to determine the demographic characteristics of the participants. The data were evaluated in the SPSS 20.0 package program. The conformity of the data obtained with the measurement to the normal distribution was determined by the Kolmogorov Smirnow test. While comparing the total and sub-dimension mean scores of the women according to their individual, obstetric and infertility characteristics, Mann-Whitney U test was applied in paired groups and Kruskall Wallis analysis was applied in groups of three or more.T-test was used in paired groups, and ANOVA analysis was used in groups of three and more than three, in order to compare the total mean scores of GRAS according to the individual characteristics of women, obstetric and infertility characteristics.Significance level was accepted as $p<0.05$.

In the study, it was determined that infertile women's total mean score of GRAS was 131,34±23,82. It was determined that the mean score of the women's IES was 43,47±9,47. It was determined that there was a statistically significant moderate negative correlation between the GRAS and the mean of the IES scores of infertile women ($p<0.05$).

Keywords: Women, Infertility, Gender, Gender Role

İNFERTİL KADINLARIN TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİNE YÖNELİK TUTUMLARI İLE İNFERTİLİTEDEN ETKİLENME DURUMLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Sevim Levent[1], *Zehra Gölbaşı*[2]

[1]*Sivas cumhuriyet üniversitesi doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği Ana Bilim Dalı*
[2]*Lokman hekim üniversitesi doğum ve kadın hastalıkları Ana Bilim Dalı, Ankara*

Sevim Levent / Sivas cumhuriyet üniversitesi doğum ve kadın hastalıkları hemşireliği Ana Bilim Dalı

Amaç: Araştırma, infertil kadınların toplumsal cinsiyet rollerine yönelik tutumları ile infertiliteden etkilenme durumları arasındaki ilişkinin tespit edilmesi amacıyla tanımlayıcı olarak yapılmıştır.

Yöntem: Araştırmanın örneklemini Malatya il merkezinde bulunan özel bir tüp bebek merkezine başvuran 90 infertil kadın oluşturmuştur. Araştırma verileri, katılımcıların demografik özelliklerini tespit etmek amacıyla 34 sorudan oluşan Bireysel Özellikler Formu, Toplumsal Cinsiyet Rolleri Tutum Ölçeği (TCRTÖ) ve İnfertilite Etkilenme Ölçeği (İEÖ) ile toplanmıştır. Veriler SPSS 20.0 paket programında değerlendirilmiştir. Ölçümle elde edilen verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov Smirnow testi ile belirlenmiştir. Kadınların bireysel, obstetrik ve infertilite özelliklerine göre İEÖ toplam ve alt boyut puan ortalamaları karşılaştırılırken ikili gruplarda Mann-Whitney U testi, üç ve üçten fazla gruplarda ise Kruskall Wallis analizi uygulanmıştır. Kadınların bireysel özelliklerine, obstetrik ve infertilite özelliklerine göre TCRTÖ toplam puan ortalaması karşılaştırılmasında ikili gruplarda t testi, üç ve üçten fazla gruplarda ise ANOVA analizi uygulanmıştır. Anlamlılık düzeyi $p<0,05$ olarak kabul edilmiştir.

Bulgular ve sonuç: Araştırmada, infertil kadınların TCRTÖ toplam puan ortalamasının 131,34±23,82 olduğu belirlenmiştir. Kadınların İEÖ puan ortalamasının 43,47±9,47 olduğu saptanmıştır. İnfertil kadınların TCRTÖ ile İEÖ puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı orta düzeyde negatif bir ilişki olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$).

Anahtar Kelimeler: Kadın, İnfertilite, Cinsiyet, Toplumsal Cinsiyet Rolleri

SS-090

CONTRACEPTION AND FAMILY PLANNING COUNSELING IN THE COVID-19 PERIOD

Yavuz Tanrıkulu[1], Gözdenur Tanrıkulu[2]

[1]Lokman Hekim University
[2]Lokman Hekim University

Yavuz Tanrıkulu / Lokman Hekim University

Covid-19 (SARS-CoV-2) infection has caused a pandemic that has negatively affected all countries of the world. Family planning and counseling services should be given minimum priority during pandemics and disasters. During the periods when restrictions were applied and people could not go out, the sexual communication of couples increased considerably. With increasing sexual communication, individuals' need for family planning counseling is also increasing. Especially unprotected sexual intercourse and emergency contraception should be included in counseling services. Individuals also have the right to access counseling services and contraceptive methods during the pandemic period. However, individuals have experienced problems in accessing both counseling and contraceptive methods, especially during the pandemic period. Individuals who can access contraceptive methods generally preferred methods such as pills, condoms, injections and IUD (Intrauterine Device). As for consultancy services, access to the relevant methods and the correct use of these methods must be included. At this point, if individuals have difficulties or obstacles in accessing counseling services on family planning, this should be planned remotely.

Keywords: Family planning, Contraception in Covid-19, Contraceptive methods

COVİD-19 DÖNEMİNDE KONTRASEPSİYON VE AİLE PLANLAMASI DANIŞMANLIĞI

Yavuz Tanrıkulu[1], Gözdenur Tanrıkulu[2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi
[2]Lokman Hekim Üniversitesi

Yavuz Tanrıkulu / Lokman Hekim Üniversitesi

Covid-19 (SARS-CoV-2) enfeksiyonu bütün dünya ülkelerini olumsuz olarak etkileyen bir pandemiye neden olmuştur. Pandemi ve afet dönemlerinde aile planlaması ve danışmanlık hizmetlerine asgari düzeyde öncelik tanınmalıdır. Kısıtlamaların uygulandığı ve insanların sokağa çıkamadığı dönemlerde çiftlerin cinsel anlamda iletişimleri oldukça artmıştır. Artan cinsel iletişimle birlikte bireylerin aile planlaması danışmanlığına ihtiyaçları da artmaktadır. Danışmanlık hizmetlerinde özellikle korunmasız cinsel birliktelik ve acil kontrasepsiyona da yer verilmelidir. Bireylerin pandemi döneminde de danışmanlık hizmetleri ve kontraseptif yöntemlere ulaşma hakları bulunmaktadır. Ancak bireyler özellikle pandemi döneminde hem danışmanlık hizmetinden hem de kontraseptif yöntemlere ulaşımda sorunlar yaşamışlardır. Kontrasepsif yöntemlere ulaşım sağlayabilen bireyler genel olarak hap, kondom, enjeksiyon ve RİA (Rahim İçi Araç) gibi yöntemleri tercih etmişlerdir. Danışmanlık hizmetlerinde olarak ise ilgili yöntemlere ulaşım ve bu yöntemlerin doğru kullanımları mutlaka yer almalıdır. Bu noktada bireylerin aile planlaması konusunda danışmanlık hizmetlerine ulaşımında zorluk ya da engel var ise bu durum uzaktan olacak şekilde planlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Aile planlaması, Covid-19'da kontrasepsiyon, Kontraseptif yöntemler

SS-091

THE EFFECT OF POSTPARTUM SLEEP QUALITY ON PERCEIVED FATIGUE IN NURSING WOMEN

Elif Uludağ[1], Dicle Filiz Yıldırım[1], Sevgi Özkan[1]

[1]Pamukkale University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Denizli

Dicle Filiz Yıldırım / Pamukkale University Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Denizli

Aim: The period covering the first 6 months of physiological and psychological changes after birth is called the postpartum period. Emotional coping, feeding, breastfeeding, sleeping and resting problems often occur during this period. The aim of this study is to examine the effect of sleep quality on perceived fatigue in lactating postpartum women.

Method: This study is descriptive and relational in nature. It is designed as a preliminary study and the study will continue. Data were collected online via social media using the "Postpartum Sleep Quality Scale" and the "Chalder Fatigue Scale". Descriptive statistics and Pearson correlation were used in the analysis of the data.

Findings: The mean age of the individuals participating in the study was 29.0±3.70. The majority of the sample consists of university graduates (84.8%), employed (53.2%), primiparous (63.3%), cesarean delivery (50.6%) and women who received support from their environment (78.5). At least 7 weeks have passed since the birth of 65.8% of women, 27.8% of them breastfeed at one hour intervals and 67.1% wake up to breastfeed at least 3 times a night. Postpartum sleep quality scale total score average is 29.64±9.24. When the factors affecting the postpartum sleep quality were examined, a positive and significant relationship was found between age (p=0.030), education level (p=0.034) and a negative significant relationship with the number of births. Chalder Fatigue Scale total score average is 21.34±7.43. While there was a positive and significant (p=0.008) relationship between night waking frequency and physical (p=0.028) and mental fatigue (0.004) sub-dimensions, this factor was also found. The relationship between postpartum sleep quality and fatigue was also examined, and a positive, significant and high-intensity relationship was found between them (r=0.691, p=0.000). Similarly, a positive, significant and high correlation was found between postpartum sleep quality and physical and mental fatigue (r=0.634, p=0.000, r=0.611, p=0.000, respectively).

Conclusion: There are many factors that affect the sleep quality of breastfeeding women in the postpartum period. During this period, women's poor sleep quality also increases their mental and physical fatigue. Therefore, this issue should be taken into account in the care given in the postpartum period.

Keywords: Postpartum period, Sleep quality, Fatique, Breastfeeding

EMZİREN KADINLARDA POSTPARTUM UYKU KALİTESİNİN ALGILANAN YORGUNLUĞA ETKİSİ

Elif Uludağ[1], Dicle Filiz Yıldırım[1], Sevgi Özkan[1]

[1]Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Denizli

Dicle Filiz Yıldırım / Pamukkale Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Denizli

Amaç: Doğumdan sonra fizyolojik ve psikolojik değişimleri yaşandığı ilk 6 ayı kapsayan dönem postpartum dönem olarak adlandırılmaktadır. Bu dönemde duygusal baş etme, beslenme, emzirme, uyku ve dinlenme problemleri sıklıkla ortaya çıkmaktadır. Bu çalışmanın amacı emziren postpartum kadınlarda uyku kalitesinin algılanan yorgunluğa etkisini incelemektir.

Yöntem: Bu çalışma tanımlayıcı ve ilişkisel niteliktedir. Ön çalışma olarak tasarlanmış olup çalışma devam edecektir. Veriler "Doğum Sonu Uyku Kalitesi Ölçeği" ile "Chalder Yorgunluk Ölçeği" kullanılarak sosyal medya aracılığıyla online ortamda toplanmıştır. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler ve pearson korelasyon kullanılmıştır.

Bulgular: alışmaya katılan bireylerin yaş ortalaması 29.0±3.70'dir. Örneklemin çoğunluğunu üniversite mezunu (%84.8), çalışan (%53.2), primipar (%63.3), sezaryen doğum yapan (%50.6) ve çevresinden destek gören (78.5) kadınlar oluşturmaktadır. Kadınların %65.8'inin doğumunun üzerinden en az 7 hafta geçmiş olup %27.8'i bir saat aralıklarla emzirmekte ve %67.1'i gece en az 3 kere emzirmek için uyanmaktadır. Postpartum uyku kalitesi ölçeği toplam puan ortalaması 29.64±9.24'tür. Postpartum uyku kalitesini etkileyen faktörler incelendiğinde yaş ile aralarında pozitif yönde anlamlı bir ilişki (p=0.030), eğitim durumu (p=0.034) ve doğum sayısı ile negatif yönde anlamlı bir ilişki saptanmıştır. Chalder Yorgunluk Ölçeği toplam puan ortalaması 21.34±7.43'tür. Gece uyanma sıklığı ile arasında pozitif yönde anlamlı (p=0.008) bir ilişki saptanırken bu faktörün fiziksel (p=0.028) ve mental yorgunluk (0.004) alt boyutlarıyla da ilişkili olduğu saptanmıştır. Postpartum uyku kalitesi ile yorgunluk arasındaki ilişki de incelenmiş ve aralarında pozitif düzeyde anlamlı ve yüksek şiddette ilişki bulunmuştur (r=0.691, p=0.000). Postpartum uyku kalitesiyle fiziksel ve mental yorgunluk arasında da benzer şekilde pozitif düzeyde anlamlı ve yüksek şiddette ilişki saptanmıştır (sırasıyla r=0.634, p=0.000; r=0.611, p=0,000).

Sonuç: Postpartum dönemde emziren kadınların uyku kalitesini etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Bu dönemde kadınların uyku kalitesinin kötü olması mental ve fiziksel yorgunluklarını da arttırmaktadır. Bu nedenle postpartum dönemde verilen bakımda bu konunun dikkate alınması gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, Uyku kalitesi, Yorgunluk, Emzirme

SS-092

POSTPARTUM AND THE ART OF THOUGHT

Emine Yıldırım[1]

[1]*Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department*

Emine Yıldırım / Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Midwifery Department

Introduction: Postpartum is an affective experience that has an important key role for women, their families and society. Midwives are ones who will provide the most appropriate care during postpartum.

Development: In puerperium midwifery care is focused on empowering the woman and her family whose health it is supposed to be responsible for. Midwives cooperate with postpartum women in a continuous and individualized manner, without being authoritarian. Midwifery postpartum care combines science and art. Midwifery care of postpartum women; is complementary in its psychological, physical, cultural, socia, and emotional nature and is based on the best evidence available. In postpartum period midwives are reliable people who respect women and their fertility. In postpartum period midwifery care; protects, supports, and promotes women's reproductive rights against ethnic and cultural discrimination. It is the woman who makes decision about her care. Therefore, it is necessary to improve the decision-making ability of women. In postpartum period Midwifery practices give women self-confidence in the management of childbirth. Midwives use technology and refer to it when problems develop, timely and appropriately. Midwives offer forward-looking and flexible care. Midwives provide women with relevant information, advise in a way that increases their participation in decision making and facilitate informed decision making. In postpartum period Midwifery care maintains relationship of mutual respect and trust between midwives and women. In postpartum period Midwifery care actively protects and supports the well-being of women and improves the health of the babies.

Conclusion: From the midwifery thought system perspective, the independence, limitlessness, and importance of care and practices gain meaning.

Keywords: Midwifery, Thinking, Postpartum, Health

DOĞUM SONU VE DÜŞÜNCE SANATI

Emine Yıldırım[1]

[1]*Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü*

Emine Yıldırım / Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Ebelik Bölümü

Giriş: Doğum sonu dönem; kadın, ailesi ve toplum için önemli önemli rol taşıyan, duygusal bir deneyimdir. Doğum sonu dönemde en uygun bakım sağlayacak kişi ebedir.

Gelişme: Puerperiumda ebelik bakımı; kendisi ve ailesinin sağlığı için sorumlu olduğu kadını güçlendirmeye odaklanmıştır. Ebe; otoriter olmadan, sürekli ve bireyselleştirilmiş olarak postpartumdaki kadınla işbirliği içindedir. Ebelik postpartum bakımı ilim ve sanatı kombine eder. Ebelik bakımı postpartumdaki kadının; psikolojik, fiziksel, kültürel, sosyal ve emosyonel doğasında tamamlayıcıdır ve eldeki en iyi kanıtlara dayanır. Postpartum dönemde ebeler kadına ve onun doğurma becerisine saygılı, güvenilir kişilerdir. Postpartum periyotta ebelik bakımı; etnik ve kültürel ayrımcılığa karşı, kadının üreme haklarını korur, destekler ve yükseltir. Kadın, bakımı konusunda karar verecek kişidir. Bu nedenle kadının karar verme yeteneğini geliştirmek gerekir. Postpartum dönemde ebelik uygulamaları doğumun yönetiminde kadına özgüven kazandırır. Ebeler teknolojiyi kullanır ve sorun oluştuğunda, zamanında ve uygun şekilde sevk eder. Ebeler, ileriye dönük ve esnek bakım sunar. Ebeler kadına uygun bilgi sağlar, kararlara katılımını artıran bir yolla tavsiyelerde bulunur ve bilgilendirilmiş karar vermeyi kolaylaştırır. Postpartum ebelik bakımı; ebe ve kadın arasında karşılıklı saygı ve güven ilişkisinin sürdürülmesini sağlar. Puerperium ebelik bakımı; aktif olarak kadının iyiliğini korur, destekler ve bebeğin sağlık durumunu iyileştirir.

Sonuç: Ebelik düşünce sistemi doğrultusunda insanlara bakım ve uygulamaların bağımsızlığı, sınırsızlığı önem kazanmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Ebelik, Düşünme, Postpartum, Sağlık

SS-093

IN PUERPERIUM PERIOD MUSIC THERAPY

Emine Yıldırım[1]

[1]*Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery*

Emine Yıldırım / Osmaniye Korkut Ata University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery

Introduction: One of the methods used for puerperium period is listening to music. The effect of music used for pain can be also recommended as an alternative method in puerperium period.

Development: The use of music therapy for pain in postpartum period is thought to have an effect on relieving tension, diverting attention and focusing. In postpartum period music therapy, for the person listening to it, is used as a relaxation method that seems to distract or perceive less unpleasant painful stimuli. The endorphin hormone, which makes people happy and is produced in the human body, when increases its release provides comfort, reduces anxiety and enables the individual to relax in postpartum period. In a study conducted with women who delivered via cesarean section in postpartum period, women who delivered via cesarean section listened to music and it was determined that the pain scale scores were statistically significantly lower in the group that listened to music ($p < 0.05$).Music therapy can play an effective role in reducing pain levels in postpartum period.

Conclusion: As it is known that the postpartum process needs love, it can be recommended to use it since this application can be adapted according to the characteristics of the patient, changing it according to the natural, easily applicable personal wishes that can feed the woman and the baby.

Keywords: Postpartum, Music, Cesarean Section

PUERPERİUM DÖNEMDE MÜZİK TERAPİSİ

Emine Yıldırım[1]

[1]*Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü*

Emine Yıldırım / Osmaniye Korkut Ata Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü

Giriş: Doğum sonu dönemde kullanılan metodlardan biri de müzik dinletmedir. Ağrı için kullanılan müziğin etkisi puerperium periyotta da alternatif bir yöntem olarak önerilebilmektedir.

Gelişme: Puerperium dönemdeki ağrıda, müzik terapisi kullanımının gerginliği almada, dikkati başka yöne çekmede ve odaklanmada etkisi olduğu düşünülmektedir. Postpartum periyotta müzik, onu dinleyen kişiyi, hoşa gitmeyen ağrılı uyaranlardan uzaklaştırdığı veya daha az algıladığı görülen bir rahatlama veya gevşeme metodu olarak kullanılmaktadır. İnsanı mutlu eden ve insan vücudunda üretildiğinde, rahatlık sağlayan endorfin hormonunun salınımını artırmakta, anksiyeteyi azaltmakta ve bireyin gevşemesini sağlamaktadır. Postpartum dönemde sezaryen ile doğum yapan kadınlarla yapılan bir çalışmada, sezaryen ile doğum yapan kadınlar müzik dinlemiş ve müzik dinleyen grupta ağrı skalası puanlarının istatistiksel olarak anlamlı derecede düşük olduğu belirlenmiştir ($p<0.05$). Postpartum dönemde müzik terapisi ağrı ve kaygı düzeylerini azaltmada etkili bir rol oynayabilir.

Sonuç: Doğum sonu sürecinin sevgiye ihtiyacı olduğu bilindiğinden bu süreci destekleyebilecek kadını ve bebeği rahatlatabilecek doğal, kolay uygulanabilen kişisel isteklere göre değiştirilerek, hasta özelliklerine göre hareket edilebilen bir uygulama olduğundan kullanımı önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum, Müzik, Sezaryen

SS-094

EFFECT OF THERAPEUTIC TOUCH AND MOTHER'S VOICE ON PAIN AND COMFORT LEVEL DURING NASAL CPAP APPLICATION

Ayşe Belpınar[1], Emriye Hilal Yayan[2]

[1]Bozok University Health Assistance Vocational School, Department of Medical Services and Techniques Anaesthesia Programme, Yozgat
[2]İnönü University, Faculty of Nursing, Pediatric Nursing Department, Malatya

Ayşe Belpınar / Bozok University Health Assistance Vocational School, Department of Medical Services and Techniques Anaesthesia Programme

Aim: This study was conducted to evaluate the effects of Therapeutic Touch and Mother's Voice on pain and comfort levels of preterm infants during nasal CPAP (Continious Positive Airway Pressure) application.

Method: The study was conducted randomized controlled design. The study population consisted of 28-37 week-old 124 preterm neonatal infants who received a nasal CPAP at Gaziantep Cengiz Gökçek Gynecology and Child Hospital at April 2019 and August 2020. The preterm infants assigned to Therapeutic Touch (n=31), Mother's Voice (n=31), Mother's Voice + Therapeutic Touch (n=31) randomly was applied. No other procedures were administered to the infants in the control group (n=31). The preterm infants pain and comfort levels were evaluated using the Neonatal Infant Pain Scale (NIPS) and Premature Infant Comfort Scale (PICS) before, during, and after the procedure. The data was recorded by the researcher Trial Follow- up Form.

Results: In the study, the pre-procedure pain and comfort levels of the groups were found to be similar ($p > 0.05$). The NIPS (Neonatal Infant Pain Scale) and PICS (Premature Infant Comfort Scale) score averages of the preterm infants in the Therapeutic Touch, Mother's Voice+ Therapeutic Touch and Mother's Voice group during and after procedure were statistically significantly lower than and control group score averages ($p<0.05$). Therapeutic Touch, Mother Voice+ Therapeutic Touch and Mother Voice were found to be effective in NIPS (Neonatal Infant Pain Scale) pain score and PICS (Premature Infant Comfort Scale) mean scores during and after nasal CPAP procedures, respectively.

Conclusion: As a result of the study, it was found that the use of Therapeutic Touch and Mother's Voice+Therapeutic Touch, were the most effective methods that reducing pain and increasing comfort level in preterm infants during and after nasal CPAP procedure.

Keywords: Nasal continuous positive airway pressure (NCPAP), Therapeutic Touch, Mother's Voice, Pain, Comfort

NAZAL CPAP UYGULAMA SIRASINDA TERAPÖTİK DOKUNMA VE ANNE SESİNİN AĞRI VE KONFOR DÜZEYİNE ETKİSİ

Ayşe Belpınar[1], Emriye Hilal Yayan[2]

[1]Bozok Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü Anestezi Programı,Yozgat
[2]İnönü Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Malatya

Ayşe Belpınar / Bozok Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Tıbbi Hizmetler ve Teknikler Bölümü Anestezi Programı

Amaç: Araştırma preterm yenidoğanlarda nazal CPAP (Sürekli Pozitif Havayolu Basıncı) uygulama sırasında Terapötik Dokunma ve Anne Sesinin ağrı ve konfor düzeyine etkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Araştırma Nisan 2019- Ağustos 2020 tarihleri arasında Gaziantep Cengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastanesi, yenidoğan yoğun bakım ünitelerinde nazal CPAP alan 28-37 haftalık 124 preterm yenidoğanda randomize kontrollü olarak yapıldı. Bebeklere Anne Sesi (n=31), Terapötik Dokunma (n=31), Anne Sesi + Terapötik Dokunma (n=31) uygulandı. Kontrol grubundaki (n=31) bebeklere herhangi bir girişim uygulanmadı. İşlem öncesi, sırası ve sonrası NIPS (Yenidoğan Bebek Ağrı Ölçeği) Ağrı puanı ve PBKÖ(Prematüre Bebek Konfor Ölçeği) puanı ölçüldü. Veriler Girişim Takip Formuna araştırmacı tarafından kaydedildi.

Bulgular: Çalışmada grupların işlem öncesi ağrı ve konfor düzeyleri benzer bulundu ($p > 0.05$). Terapötik Dokunma, Anne Sesi+Terapötik Dokunma ve Anne Sesi grubunun işlem sırasında ve sonrasında NIPS (Yenidoğan Bebek Ağrı Ölçeği) ağrı ve PBKÖ (Prematüre Bebek Konfor Ölçeği) puan ortalamaları kontrol grubuna göre istatistiksel olarak önemli düzeyde düşük olduğu bulunmuştur ($p<0.05$). Nazal CPAP uygulama sırasında ve sonrasında NIPS (Yenidoğan Bebek Ağrı Ölçeği) ağrı ve PBKÖ (Prematüre Bebek Konfor Ölçeği) puan ortalamalarına sırasıyla Terapötik Dokunma, Anne Sesi+ Terapötik Dokunma ve Anne Sesi olumlu etki etmiştir.

Sonuç: Çalışmada nazal CPAP alan pretermlerde uygulanan Terapötik Dokunma ve Anne Sesi+ Terapötik Dokunma uygulamalarının nazal CPAP uygulama sırasında ve sonrasında oluşan ağrıyı azaltmada ve bebeğin konforunu artırmada en etkili yöntemler olduğu bulundu.

Anahtar Kelimeler: Nazal CPAP, Terapötik Dokunma, Anne Sesi, Ağrı, Konfor

SS-095

DETERMINATION OF WOMEN'S PERCEPTION OF BIRTH AND AFFECTING FACTORS IN THE POSTPARTUM PERIOD

Alev Karadağ[1], Nurcan Kırca[2]

[1]Hospital of Ege University, Pediatric Emergency
[2]Akdeniz University Faculty of Nursing, Obstetri and Gynecology

Alev Karadağ / Hospital of Ege University, Pediatric Emergency

Objective: This study was conducted to determine the perception of birth and the factors affecting the birth perception of women in the postpartum period.

Method: The study was planned in descriptive type. The research was conducted with 344 women who gave birth in the Ege University Hospital Gynecology Clinic between November- 2019 and June- 2021. Personal information form and Birth Perception Scale were used as data collection tools. The data were collected in two stages by face-to-face interview on the day of birth and by telephone interview one week after birth. Descriptive statistics such as frequency, mean, standard deviation, number and percentage were used in the evaluation of the data. In addition, independent t-test, one-way analysis of variance and regression analysis were used in the analysis of the data.

Results: The average age of the women in the study was 29.40±5.60. It was determined that 29.7% of the women were secondary school graduates, 67.4% did not work in any job, and 57.3% of them had income equal to their expenses. It was found that the average of the Birth Perception Scale score of the women participating in the study was 10.06±2.96. It was found that there was a statistically significant difference between the scale mean scores and the variables of age, job, economic level, number of antenatal care, intervention in the birth, meeting the birth expectation, and healthy birth of the baby.

Conclusion: It was determined that the women's perception of birth was moderately positive, and at the same time, it was determined that the birth perception level of women under the age of 25 was low. It has been determined that the birth perception of women who work in the private sector, whose economic income is equal to their expenses, who receive eight or more antenatal care, who are not exposed to any intervention during birth, whose expectations from birth are met and who give birth to a healthy baby at birth, are positive. It is recommended that health professionals working in the postpartum service evaluate women's perception levels of birth and plan the necessary care before discharge.

Keywords: Birth experience, nursing, positive perception of birth, negative perception of birth.

DOĞUM SONU DÖNEMDE KADINLARIN DOĞUM ALGISININ VE ETKİLEYEN FAKTÖRLERİN BELİRLENMESİ

Alev Karadağ[1], Nurcan Kırca[2]

[1]Ege Üniversitesi Hastanesi, Çocuk Acil Birimi
[2]Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Alev Karadağ / Ege Üniversitesi Hastanesi, Çocuk Acil Birimi

Amaç: Bu çalışma, doğum sonu dönemde kadınların doğum algısının ve doğum algısını etkileyen faktörlerin belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, tanımlayıcı tipte planlanmıştır. Araştırma Kasım- 2019 ve Haziran- 2021 tarihleri arasında, Ege Üniversitesi Hastanesi Kadın Doğum Kliniğinde doğum yapan 344 kadınla yürütülmüştür. Veri toplama aracı olarak kişisel bilgi formu ve Doğum Algı Ölçeği kullanılmıştır. Veriler doğumun gerçekleştiği gün yüz yüze görüşme ve doğumdan bir hafta sonra telefon ile görüşme yapılarak iki aşamada toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde, tanımlayıcı istatistikler; frekans, ortalama, standart sapma, sayı ve yüzde kullanılmıştır. Ayrıca verilerin analizinde bağımsız t testi, tek yönlü varyans analizi ve regresyon analizi kullanılmıştır.

Bulgular: Çalışmada kadınların yaş ortalaması 29.40±5.60 bulunmuştur. Kadınların %29.7'sinin orta okul mezunu olduğu, %67.4'ünün herhangi bir işte çalışmadığı ve %57.3'ünün gelirinin giderine eşit olduğu saptanmıştır. Araştırmaya katılan kadınların Doğum Algı Ölçeği puanı ortalamasının 10.06±2.96 olduğu bulunmuştur. Ölçek puan ortalamaları ve yaş grubu, meslek, ekonomik düzey, antenatal bakım sayısı, doğuma müdahale edilmesi, doğum beklentisinin karşılanması, bebeğin sağlıklı doğması değişkenleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olduğu saptanmıştır.

Sonuç: Kadınların doğum algısının orta düzeyde olumlu olduğu saptanmıştır. Yirmi beş yaş altı kadınların doğum algı düzeylerinin düşük olduğu saptanmıştır. Özel sektörde çalışan, ekonomik olarak geliri giderine eşit olan, sekiz ve üzeri antenatal bakım alan, doğum sırasında herhangi bir girişimsel müdahaleye maruz kalmayan, doğumdan beklentisi karşılanan ve doğumda sağlıklı bebek dünyaya getiren kadınların doğum algısının olumlu olduğu saptanmıştır. Doğum sonu servisinde çalışan sağlık profesyonellerinin taburculuk öncesi kadınların doğum algısı düzeylerini değerlendirmesi ve gereksinime yönelik bakım planlamaları önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum deneyimi, hemşirelik, olumlu doğum algısı, olumsuz doğum algısı.

SS-096

SEXUAL DYSFUNCTION IN THE THIRD TRIMESTER AND POSTPARTUM PERIOD: A PROSPECTIVE COHORT STUDY

Nebahat Özerdoğan[2], Berrak Mızrak Şahin[1], Elif Gürsoy[1], Fatma Zeren[3]

[1]Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing
[2]Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery
[3]Ağrı İbrahim Çeçen University, School of Health, Department of Nursing

Berrak Mızrak Şahin / Eskişehir Osmangazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: Defining various aspects of sexual problems during pregnancy and postpartum period and improving knowledge about sexual function will contribute to the health of women and couples.The purpose of this study is to determine the prevalence of sexual dysfunction in women in the third trimester of pregnancy,at the 8th week and 6th month postpartum,and the factors affecting sexual function in the postpartum period.

Method: The study was conducted as a prospective cohort study. 110 pregnant women were included in the study.During the research process, three interviews were conducted with each pregnant woman in the last trimester of pregnancy, postpartum 8th week and 6th month.In the first interview, 158 pregnant women were interviewed, and 110 pregnant women were included in the study group.The 2nd and 3rd stages of data collection were carried out by the researchers through telephone interviews with the participants at the postpartum 8th week and 6th month.“Personal Data Collection Forms” and “Female Sexual Functioning Scale (FSFI)”were used to be used in the interviews conducted during the last trimester of pregnancy and postpartum 8 weeks and 6 months.Statistical significance level was accepted as $p<.05$.

Results: When the participants were evaluated in terms of sexual dysfunction at the 8th week and 6th month after pregnancy.While there was no significant difference in pregnancy and 8th week, there was a significant difference in the incidence of sexual dysfunction between 8th week and 6th month and between pregnancy and 6th month.In the 6th month, sexual dysfunction decreases.More sexual dysfunction was detected in the 8th week postpartum in those who had sexual dysfunction during pregnancy (OR:.200, 95% CI: .047-.846) and those who were primiparous (OR: 5.849, 95% CI: 1.467-23.311).These factors were not found to be effective in sexual dysfunction 6 months after birth.The only effective factor at 6 months was the mother’s employment status (OR: .153, 95% CI: .033-.720).

Conclusion: In the last trimester of pregnancy and in the 8th week postpartum, sexual dysfunction is a common problem in women.However, this problem improves significantly in the postpartum 6th month.The risk of sexual dysfunction in the 8th week, which is the early postpartum period, increases due to primiparity and sexual dysfunction in the last trimester of pregnancy.In the postpartum 6th month, the risk of sexual dysfunction increases due to the work of the woman.The postpartum period should be evaluated by health professionals as an opportunity to evaluate the sexual function of women, to provide information and counseling services appropriate to their needs.

Keywords: “sexual dysfunction”, “pregnancy”, “postpartum period”, “prospective study”

GEBELİĞİN ÜÇÜNCÜ TRİMESTERİ VE DOĞUM SONU DÖNEMDE CİNSEL DİSFONKSİYON: PROSPEKTİF KOHORT ÇALIŞMASI

Nebahat Özerdoğan[2], Berrak Mızrak Şahin[1], Elif Gürsoy[1], Fatma Zeren[3]

[1]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[2]Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü
[3]Ağrı İbrahim Çeçen Üniversitesi,Sağlık Yüksekokulu,Hemşirelik Bölümü

Berrak Mızrak Şahin / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Amaç: Gebelik ve doğum sonrası dönemde cinsel sorunların çeşitli yönlerini tanımlamak, cinsel fonksiyonla ilgili bilgiyi geliştirmek kadınların ve çiftlerin sağlığına katkı sağlayacaktır. Bu doğrultuda bu prospektif kohort çalışmasının amacı; gebeliğin üçüncü trimesterinde, doğum sonu 8.hafta ve 6.ayda kadınlarda cinsel disfonksiyon prevalansının ve postpartum dönemde cinsel fonksiyonu etkileyen faktörlerin belirlenmesidir.

Yöntem: Araştırma, prospektif kohort çalışması olarak yürütülmüştür Araştırmaya 110 gebe dahil edilmiştir. Araştırma sürecinde her bir gebe ile gebeliğin son trimesterinde, postpartum 8. hafta ve 6. ayda olmak üzere üç görüşme gerçekleştirilmiştir. İlk görüşme aşamasında sağlık kurumlarında gebeliğinin son trimesterindeki 158 gebe ile görüşülmüş, çalışmaya dahil edilme kriterlerine uyan 110 gebe çalışma grubuna alınmıştır. Verilerin toplanmasının 2 ve 3. aşaması postpartum 8.hafta ve 6.ayda araştırmacılar tarafından katılımcılarla yapılan telefon görüşmeleriyle gerçekleştirilmiştir. Gebeliğin son trimesteri ve postpartum 8. hafta ve 6 ayda yapılan görüşmelerde kullanılmak üzere üç ayrı "Kişisel Veri Toplama Formu" ve "Kadın Cinsel İşlev Ölçeği (FSFI)" kullanılmıştır. İstatistiksel anlamlılık düzeyi p<.05 olarak kabul edilmiştir.

Bulgular: Gebelik, doğum sonrası 8. hafta ve 6.ayda katılımcılar cinsel disfonksiyon açısından değerlendirildiğinde; gebelik ve 8.haftada anlamlı farklılık yokken, 8.hafta ve 6.ay ile gebelik ve 6.ay arasında cinsel disfonksiyon görülme sıklığı açısından anlamlı fark vardır. 6.ayda cinsel disfonksiyon azalmaktadır. Gebelikte cinsel disfonksiyon yaşayanlarda *(OR: .200, 95% CI: .047-.846)* ve primipar olanlarda *(OR: 5.849, 95% CI: 1.467-23.311)* doğum sonrası 8.haftada daha fazla cinsel disfonksiyon saptanmıştır. Doğumdan 6 ay sonra bu faktörler cinsel disfonksiyonda etkili bulunmamıştır. 6.ayda etkili olan tek faktör annenin çalışma durumu olmuştur *(OR: .153, 95% CI: .033-.720)*.

Sonuç: Gebeliğin son trimesteri ve postpartum 8. haftada kadınlarda cinsel disfonksiyon yaygın bir sorundur. Ancak bu sorun postpartum 6. ayda önemli ölçüde düzelmektedir. Postpartum erken dönem olan 8. haftada cinsel disfonksiyon görülme riski primiparite ve gebeliğin son trimesterinde cinsel disfonksiyon yaşanmasına bağlı artmaktadır. Postpartum 6. ayda ise cinsel disfonksiyon riski kadının çalışmasına bağlı artış göstermektedir. Postpartum dönem, sağlık profesyonelleri tarafından kadının cinsel fonksiyonunu değerlendirme, ihtiyaçlarına uygun bilgilendirme ve danışmanlık hizmetini sağlama açısından bir fırsat olarak değerlendirilmelidir.

Anahtar Kelimeler: "cinsel disfonksiyon", "gebelik", "postpartum dönem", "prospektif çalışma"

SS-097

IINVESTIGATION OF POSTGRADUATE THESES INVESTIGATED THE EFFECT OF NURSING INTERVENTION ON COPING WITH POSTPARTUM DEPRESSION BY NURSES IN TURKEY

Öğr. Gör. Yavuz Tanrıkulu[1], Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Dr. Öğr. Üyesi Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim University

Öğr. Gör. Yavuz Tanrıkulu / Lokman Hekim University

Introduction and Aim: Postpartum depression is a mood disorder that appears in the first weeks of the postpartum period and continues until the 12th month. The prevalence of postpartum depression, which is one of the most common complications of labor, is increasing in our country. This research was carried out in order to examine the postgraduate nursing theses to evaluate the studies on the effect of nursing intervention in coping with postpartum depression in the field of nursing in Turkey.

Material and Methods: This is a retrospective descriptive literature study. In this study, the theses, which were registered in the database of the National Thesis Center of the Council of Higher Education, between 2003 and 2020 in the field of nursing, which investigated the effect of nursing intervention in coping with postpartum depression, were examined. The keywords “postpartum”, “postpartum depression”, “postpartum depression” and “nursing” were used while scanning. As a result of the search, 74 theses were reached. Since 46 of the theses were not nursing studies and 23 were descriptive studies, they were not included in the study. Thus, the research was carried out over 5 theses. Theses were dealt with in chronological order after they were separated as master’s and doctoral theses. Numerical evaluations were used in the analysis of the data and the publication year of the theses, the purpose of the theses, the design of the theses, the scales used in the theses, the number of samples and the results of the theses were summarized. There is no ethics committee report of this retrospective descriptive literature study.

Results: 4 of the theses consist of doctorate and 1 master thesis. In the theses, the effect of postpartum depression was evaluated by applying mobile support, progressive muscle relaxation, education and kangaroo care to women in the postpartum period. It has been determined that the nursing intervention has an effect on coping with postpartum depression in all of the applications made to women.

Conclusion: It has been determined that the number of postpartum thesis studies on postpartum depression has increased in the last 5 years and that the applied nursing interventions reduce the level of postpartum depression.

Keywords: Postpartum, postpartum depression, postpartum depression, nursing

TÜRKİYE'DE HEMŞİRELER TARAFINDAN POSTPARTUM DEPRESYONLA BAŞETMEDE HEMŞİRELİK GİRİŞİMİNİN ETKİSİNİN ARAŞTIRILDIĞI LİSANS ÜSTÜ TEZLERİN İNCELENMESİ

Öğr. Gör. Yavuz Tanrıkulu[1], Öğr. Gör. Ebru Esenkaya[1], Dr. Öğr. Üyesi Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Öğr. Gör. Yavuz Tanrıkulu / Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş ve Ama Doğum sonrası depresyon, doğum sonu dönemin ilk haftalarında ortaya çıkan ve 12. aya kadar devam eden dikkatle izlenmesi gereken bir duygu durum bozukluğudur. Doğum eyleminin en sık görülen komplikasyonlarından olan doğum sonrası depresyon prevelansı ülkemizde giderek artmaktadır. Bu araştırma, Türkiye'de hemşirelik alanında yapılan postpartum depresyonla başetmede hemşirelik girişiminin etkisi üzerine yapılan çalışmaları değerlendirmeye yönelik lisansüstü hemşirelik tezlerinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Gereç ve Yöntem: Bu araştırma retrospektif tanımlayıcı tipte literatür araştırmasıdır. Bu araştırma da Yüksek Öğretim Kurulu Ulusal Tez Merkezi veri tabanına kayıtlı 2003-2020 yılları arasında hemşirelik alanında yapılan postpartum depresyonla başetmede hemşirelik girişiminin etkisinin araştırıldığı tezler incelendi. Tarama yapılırken "doğum sonu", "postpartum depresyon", "doğum sonu depresyon" ve "hemşirelik" anahtar kelimeleri kullanıldı. Tarama sonucunda 74 teze ulaşılmıştır. Tezlerin 46'sı hemşirelik çalışması olmadığı ve 23'ü de tanımlayıcı tipte çalışma olduğu için çalışmaya dahil edilmemiştir. Böylece araştırma 5 tez üzerinden yürütülmüştür. Tezler yüksek lisans ve doktora tezleri olarak ayrıldıktan sonra kronolojik sıraya göre ele alındı. Verilerin analizinde sayısal değerlendirmeler kullanıldı ve tezlerin yayın yılı, tezlerin amacı, tezlerin dizaynı, tezlerde kullanılan ölçekler, örneklem sayısı ve tezlerin sonuçları özetlendi. Retrospektif tanımlayıcı tipte bu literatür araştırmasının etik kurul raporu bulunmamaktadır.

Bulgular: Tezlerin 4'ü doktora, 1'i yüksek lisans tezinden oluşmaktadır. Tezlerde doğumsonu dönemdeki kadınlara mobil destek uygulaması, progresif kas gevşemesi, eğitim ve kanguru bakımı uygulanarak postpartum depresyonun etkisi değerlendirilmiştir. Kadınlara yapılan uygulamaların tamamına postpartum depresyonla başetmede hemşirelik girişiminin etkisi olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Son 5 yıl içerisinde postpartum despresyona yönelik yapılan lisanüstü tez çalışmalarının sayısı arttığı ve uygulanan hemşirelik girişimlerinin postpartum depresyon düzeyini azalttığı saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, doğum sonu depresyon, postpartum depresyon, hemşirelik

SS-098

THE EFFECT OF COMPLEMENTARY MEDICINE PRACTICES USED DURING BREASTFEEDING

Nazlı Özbek[1], Gülşah Kök[2]

[1]University of Health Sciences, Gulhane Training and Research Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic
[2]University of Health Sciences, Gulhane Faculty of Nursing, Department of Gynecology and Obstetrics Nursing

Nazlı Özbek / University of Health Sciences, Gulhane Training and Research Hospital, Gynecology and Obstetrics Clinic

Introduction: Complementary and Alternative Medicine (CAM) refers to a broad therapeutic practice that is not considered part of traditional medicine. NCCIH (National Center for Complementary and Integrative Health) complementary therapies; classified it into five groups as mind-body based, manipulative and body based, energy based, biological-based and alternative medical system. Today, the use of CAM applications is increasing along with traditional medicine during the postpartum and breastfeeding periods, which are important processes for women. In this review; It is aimed to examine the effect of CAM applications used during breastfeeding on breastfeeding and to increase the awareness of health personnel.

Complementary Medicine Practise and Breastfeeding: It is thought that yoga, which is a mind-body based practice, has positive effects on breastfeeding by reducing the stress of women and stimulating the release of lactation hormones when applied in the postpartum period. Another mind-body based practice is hypnosis. It has been determined that oxytocin massage applied together with hypno-breastfeeding increases milk production. Music therapy also positively affects breastfeeding by increasing milk production.

Massage, which is a manipulative and body-based application, reduces breast and nipple pain; reflexology positively affects the breastfeeding process by stimulating the release of lactation hormones. It has been shown in studies that some plants used in phytotherapy, which are biological-based applications, increase milk production, and peppermint oil and menthol applied in aromatherapy relieve breast problems. It is thought that reiki, which is an energy-based application, will have a positive effect on breastfeeding by reducing the pain and anxiety of the mother. Various acupuncture (Tuina, Sweden, Aurikula) applications, which are alternative medical systems, have been shown in studies to increase milk production.

Conclusion: In this review, it was determined that complementary medicine practices applied to women in the breastfeeding period worldwide have positive effects on breastfeeding. Health care professionals working in the field of obstetrics and gynecology should constantly renew their knowledge and improve their skills on complementary medicine practices, complementary medicine practices should be included in nursing and medical education curricula, and training programs on complementary medicine practices should be organized for women.

Keywords: Breastfeeding, lactation, complemantary medicine, nursing

EMZİRME DÖNEMİNDE KULLANILAN TAMAMLAYICI TIP UYGULAMALARININ ETKİSİ

Nazlı Özbek[1], Gülşah Kök[2]

[1]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği
[2]Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Hemşirelik Fakültesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Hemşireliği Anabilim Dalı

Nazlı Özbek / Sağlık Bilimleri Üniversitesi, Gülhane Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği

Giriş: Tamamlayıcı ve Alternatif Tıp (TAT), geleneksel tıbbın bir parçası olarak kabul edilmeyen geniş bir terapötik uygulamayı ifade etmektedir. NCCIH (National Center for Complementary and Integrative Health) tamamlayıcıtıp uygulamalarını; zihin-beden temelli, manipülatif ve beden temelli, enerji temelli, biyolojik temelli ve alternatif medikal sistem olmak üzere beş grupta sınıflandırmıştır. Günümüzde kadınlar için önemli süreçlerden olan postpartum ve emzirme döneminde geleneksel tıbbın yanında TAT uygulamalarının kullanımı giderek artmaktadır. Bu derlemede; emzirme döneminde kullanılan TAT uygulamalarının emzirme üzerine olan etkisinin irdelenmesi ve sağlık personelinin farkındalığının arttırılması amaçlanmıştır.

Tamamlayıcı tıp uygulamaları ve emzirme: Zihin-beden temelli olan yoganın postpartum dönemde uygulandığında kadınların hem stresini azaltarak hem de laktasyon hormonların salınımını uyararak emzirme üzerinde olumlu etkileri olduğu düşünülmektedir. Diğer bir zihin-beden temelli uygulama hipnozdur. Hipnoemzirme ile birlikte uygulanan oksitosin masajının süt üretimini arttırmaktadır. Müzik terapisi de süt üretimini arttırarak emzirmeyi olumlu etkilemektedir. Manipülatif ve beden temelli uygulama olan masajın, meme ve meme başı ağrısını azaltarak; refleksoloji laktasyon hormonlarının salınımı uyararak emzirme sürecini olumlu etkilemektedir. Biyolojik temelli uygulamalardan fitoterapide kullanılan bazı bitkilerin süt üretimini arttırdığı, aromaterapide uygulanan nane yağı ve mentolün meme sorunlarını rahatlattığı yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Enerji temelli uygulama olan reikinin, annenin ağrı ve anksiyetesini azaltarak emzirme üzerinde olumlu etki sağlayacağı düşünülmektedir. Alternatif medikal sistem olan çeşitli akupunktur (Tuina, Sweden, Aurikula) uygulamalarının süt üretimini arttırdığı yapılan çalışmalarda gösterilmiştir. Ayrıca, yapılan bir çalışmada karaciğer ve mide kanalına yapılan nokta (point) masajının gecikmiş laktasyonu başlatmada etkili olduğunu göstermiştir.

Sonuç: Bu derlemede, dünya çapında emzirme dönemindeki kadınlara uygulanan tamamlayıcı tıp uygulamalarının emzirme üzerinde olumlu etkileri olduğu belirlenmiştir. Kadın-doğum alanında çalışan sağlık bakım profesyonelleri tamamlayıcı tıp uygulamaları konusunda bilgilerini sürekli yenilemeli ve becerilerini geliştirmeli, hemşirelik ve tıp eğitim müfredatlarında tamamlayıcı tıp uygulamalarına yer verilmeli, kadınlara tamamlayıcı tıp uygulamaları konusunda eğitim programları düzenlenmelidir.

Anahtar Kelimeler: Emzirme, laktasyon, tamamlayıcı tıp, hemşirelik

SS-099

THE RELATIONSHIP BETWEEN WOMEN'S ANXIETY AND HYGIENE LEVELS IN COVID-19 PANDEMIC

Nülüfer Erbil[1], Hilal Gül Boyraz[1], Fatma Aksoy[2], Gizem Yıldız[1]

[1]Department of Gynecologic and Obstetrics Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, TURKEY
[2]Department of Fundamentals of Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, TURKEY

Hilal Gül Boyraz / Department of Gynecologic and Obstetrics Nursing, Faculty of Health Sciences, Ordu University, Ordu, TURKEY

Aim: This study was conducted to determine the relationship between coronavirus anxiety and hygiene behaviors of women during the COVID 19 pandemic.

Method: The sample of the descriptive and correlational study was included 470 women who met the research criteria in the University Training and Research Hospital and the State Hospital in the Black Sea Region. The data were collected between July 2, 2021 and August 13, 2021 by face-to-face method with a questionnaire form, Coronavirus Anxiety Scale (CAS) and COVID-19 Hygiene Scale. CAS score range is 0-20 points. The COVID-19 Hygiene Scale score range is 27-135 points and has 6 sub-dimensions. Ethics committee approval, institutional permissions, written informed consent from the women was obtained. In the analysis of the data were used skewness and kurtosis coefficients, descriptive methods t-test, One Way ANOVA and Pearson correlation analysis test and the Sheffe test. In this study, Cronbach's alpha reliability coefficient was .893 for the CAS and .901 for the COVID-19 Hygiene Scale.

Results: The mean age of the women was 43.54±15.82 (range 18-89 years). It was found that 35.7% of the women had a chronic disease, 33% of them had a COVID-19 disease, 76% of them had COVID-19 vaccine, and 36% lost a close family member due to COVID-19 disease. The mean CAS score was 6.06±3.89. The mean score of the COVID-19 Hygiene Scale and sub-dimensions were total scale 94.97±14.84, "Changing Hygiene Behaviors in the Pandemic" 20.60±3.52, "Home Hygiene" 13.76±3.10, "Social Distance and Wear of Masks" 15.62±2.40, Shopping Hygiene" 15.35±3.93, "Hand Hygiene" 18.94±3.42 and "Hygiene When Coming Home from Outside" It was found to be 10.68±2.32. Positive significant correlations were found between The CAS and the COVID-19 Hygiene Scale total score (p=0.003) and its sub-dimensions "Hygiene Behaviors Changed by the Epidemic" (p=.005), "Home Hygiene" (p=.017), "Hand hygiene" (p=.000), and "Hygiene when Coming Home from Outside" (p=.034). Women who had COVID-19 disease in the past had a higher CAS score than women who did not have the disease, and the difference was statistically significant (p=.026). The mean scores of the COVID-19 Hygiene Scale were higher in women with chronic disease (p=.020) and infected with COVID-19 (p=.037) compared to other women, and the differences were statistically significant.

Conclusion: As a result, as the coronavirus anxiety levels of women increased, Covid 19 hygiene behaviors also increased. It's recommended that healthcare professionals conduct further studies.

Keywords: Coronavirus, Anxiety, COVID-19 Hygiene Behaviors, Woman

COVID-19 PANDEMİSİNDE KADINLARIN ANKSİYETE DÜZEYLERİ VE HİJYEN ALIŞKANLIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİ

Nülüfer Erbil[1], Hilal Gül Boyraz[1], Fatma Aksoy[2], Gizem Yıldız[1]

[1]Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, TÜRKİYE
[2]Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Esasları Anabilim Dalı, Ordu, TÜRKİYE

Hilal Gül Boyraz / Ordu Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ordu, TÜRKİYE

Amaç: Bu çalışma, COVID 19 pandemisinde kadınların koronavirüs anksiyetesi ile hijyen davranışları arasındaki ilişkiyi belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı ve ilişki arayıcı tipte planlanan araştırmanın örneklemine Karadeniz Bölgesinde, Üniversite Eğitim Araştırma Hastanesi ve Devlet Hastanesinde araştırma kriterlerine uyan 470 kadın alınmıştır. Veriler, sosyo-demografik ve COVID 19'a ait özellikleri içeren soru formu, Koronavirüs Anksiyete Ölçeği (KAÖ) ve COVID-19 Hijyen Ölçeği ile yüz yüze yöntemle, 2 Temmuz 2021-13 Ağustos 2021 tarihleri arasında toplanmıştır. KAÖ puan aralığı 0-20'dır. COVID-19 Hijyen Ölçeği puan aralığı 27-135 puandır ve 6 alt boyutu vardır. Araştırmanın yürütülebilmesi için etik kurul onayı ve kurum izinleri, kadınlardan bilgilendirilmiş yazılı onam alınmıştır. Verilerin analizinde, basıklık ve çarpıklık katsayıları,tanımlayıcı yöntemler t-testi, One Way ANOVA, Pearson korelasyon analiz testi ve ve Sheffe testi kullanılmıştır. Bu çalışmada Cronbach alfa güvenirlik katsayısı KAÖ için .893 ve COVID-19 Hijyen Ölçeği için .901 olarak bulunmuştur.

Bulgular: Araştırma kapsamına alınan kadınların yaş ortalaması 43.54±15.82 (aralık 18-89 yaş) idi. Kadınların %35,7'sinin kronik bir hastalığı olduğu, %33'ünün COVID-19 geçirdiği, %76'sının COVID-19 aşısı olduğu ve %36'sının COVID-19 nedeniyle yakın bir aile üyesini kaybettiği belirlendi. Kadınların KAÖ puan ortalaması 6.06±3.89 bulunmuştur. COVID-19 Hijyen Ölçeği puan ortalaması 94.97±14.84 bulunmuş, alt boyutlarının puan ortalamaları; *"Salgınla Değişen Hijyen Davranışları*" 20.60±3.52, *"Ev Hijyeni"* 13.76±3.10, *"Sosyal Mesafe ve Maske Kullanımı"* 15.62±2.40, *Alışveriş Hijyeni"* 15.35±3.93, *"El Hijyeni"* 18.94±3.42 ve *"Dışarıdan Eve Gelindiğinde Hijyen" 10.68*±2.32 bulunmuştur. KAÖ puanı ile COVID-19 Hijyen Ölçeği toplam puanı (p=0.003) *ve alt boyutları olan "Salgınla Değişen Hijyen Davranışları*" (p=.005), *"Ev Hijyeni"* (p=.017), "*El hijyeni*" (p=.000), *"Dışarıdan Eve Gelindiğinde Hijyen"* (p=.034) arasında pozitif yönde anlamlı ilişkiler olduğu belirlenmiştir. COVID-19 hastalığı geçiren kadınların koronavirus anksiyete düzeylerinin, hastalığı geçirmeyen kadınlardan daha yüksek olduğu ve farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir (p=.026). COVID-19 Hijyen Ölçeği puan ortalamalarının kronik hastalığı olan (p=.020), COVID-19 hastalığı geçiren (p=.037) kadınlarda, diğer kadınlara göre daha yüksek olduğu ve farkların istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Sonuç olarak kadınların koronavirüs kaygı düzeyleri arttıkça COVID-19 hijyen davranışlarında da artış görülmüştür. Konu ile ilgili sağlık profesyonelleri tarafından daha fazla araştırma yapılması önerilir.

Anahtar Kelimeler: Koronavirüs, Anksiyete, COVID-19 Hijyen Davranışları, Kadın

SS-100

AN OVERLOOKED GROUP IN THE DEVELOPMENT OF POSTPARTUM DEPRESSION: MOTHERS RECEIVING FERTILITY TREATMENT

Cansu Demirdağ[1], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Dokuz Eylul University Institute of Health Sciences Obstetrics and Gynecology Nursing
[2]Dokuz Eylul University Obstetrics and Gynecology Nursing

Cansu Demirdağ / Dokuz Eylul University Institute of Health Sciences Obstetrics and Gynecology Nursing

Aim: Motherhood is a very important experience that leads to many changes in a woman's life. This can cause the woman to experience stress and experience postpartum depression, which is one of the most common complications in the postpartum period. When an infertile woman gets the baby she desires and becomes a mother, everything seems to be fine for her. This situation; in society, health personnel, even the patients themselves; It creates a perception that women who have a baby with fertility treatment don't experience depression complaints. The purpose of this review; In the light of the literature, it aims to reveal that postpartum depression is similar in women who became pregnant with fertility treatment and in women who became pregnant spontaneously, and to reveal supportive approaches to mothers who became pregnant with fertility treatment.

Methods: It was systematically searched using the e-library infrastructure of Dokuz Eylül University from Google Scholar, PubMed and Elsevier databases on 25-30 June 2021 with the keywords 'postpartum depression, fertility treatment, postpartum depression and care,nurse'. research articles, ethnographic and autoethnographic studies published in English and Turkish and available as full text are discussed.

Results: Most of the studies reported that postpartum depression symptom levels were similar or higher in the second group in women who became pregnant with fertility treatment and spontaneously conceived. It has been found in studies that mothers who have become pregnant with fertility treatment prefer to live their feelings inside because they are afraid of being excluded and judged when they express their feelings.

Conclusion: The postpartum period of mothers is a period that does not change according to their conception and needs support. It shouldn't be ignored that both groups can experience both physiological and psychological changes after birth. This process should be considered by health professionals for all postpartum mothers. This is very important for both the woman, her social environment and her baby. To determine the quality of life and depression status of women who became pregnant after infertility treatments in the early period; It will reduce the negative effects of depression on the mother and the baby.

Keywords: postpartum depression, fertility treatment

POSTPARTUM DEPRESYON GELİSİMİNDE GÖZ ARDI EDİLEN BİR GRUP: FERTİLİTE TEDAVİSİ ALMIŞ ANNELER

Cansu Demirdağ[1], Merlinda Aluş Tokat[2]

[1]Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği
[2]Dokuz Eylül Üniversitesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Cansu Demirdağ / Dokuz Eylül Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Amaç: Annelik, kadın hayatında birçok değişikliğe yol açan oldukça önemli bir deneyimdir. Bu da kadının stres yaşamasına ve doğum sonrası dönemde en sık görülen komplikasyonlardan biri olan postpartum depresyonu yaşamasına yol açabilmektedir. İnfertil kadın arzuladığı bebeğine kavuşup anne olduğunda onun için her şey yoluna girmiş gibi düşünülmektedir. Bu durum; toplumda, sağlık personellerinde, hatta hastaların kendilerinde; yardımcı üreme teknikleri ile bebek sahibi olan kadınların depresyon şikâyetleri yaşamadığı yönünde bir algı oluşturmaktadır. Bu derlemenin amacı; literatür ışığında postpartum depresyonun yardımcı üreme teknikleri ile gebe kalan ve spontan gebe kalan kadınlarda benzer olduğunu ve yardımcı üreme teknikleri ile gebe kalan anneleri destekleyici yaklaşımları ortaya koymayı amaçlamaktadır.

Yöntem: Dokuz Eylül Üniversitesi e-kütüphane alt yapısı kullanılarak Google Scholar, PubMed ve Elsevier veri tabanlarından 25-30 Haziran 2021 tarihlerinde 'postpartum depression, fertility treatment,postpartum depresyon ve bakım,infertilite tedavisi,hemşirelik' anahtar kelimeleri ile sistematik olarak taranmıştır. İngilizce ve Türkçe olarak yayınlanmış ve tam metin olarak ulaşılabilen araştırma makaleleri, etnografik ve otoetnografik çalışmalar ele alınmıştır.

Bulgu: Çalışmaların büyük çoğunluğu postpartum depresyon belirti düzeylerinin yardımcı üreme teknikleri ile tedavi alan ve spontan gebe kalan kadınlarda benzer ya da ikinci grupta daha yüksek olduğunu bildirmiştir. Yapılan çalışmalarda yardımcı üreme tekniği ile gebe kalmış annelerin duygularını açıkladığı zaman dışlanmaktan ve yargılanmaktan çekindiği için bu duygularını içinde yaşamayı tercih ettikleri bulunmuştur.

Sonuç: Annelerin doğum sonrası dönemi onların gebe kalma şekline göre değişmeyen ve desteğe ihtiyaç duydukları bir dönemdir. Doğumdan sonra hem fizyolojik hem psikolojik değişiklikleri her iki grubunda yaşayabileceği göz ardı edilmemelidir. Bu sürecin, sağlık profesyonelleri tarafından tüm postpartum anneler için dikkate alınması, hem kadın hem sosyal çevresi hem de bebeği için oldukça önemlidir. İnfertilite tedavileri sonrası gebe kalan kadınların yaşam kalitesi ve depresyon durumlarını erken dönemde belirlemek; depresyonun anneye ve bebeğe olan olumsuz etkilerini azaltacaktır.

Anahtar Kelimeler: postpartum depresyon ve bakım,infertilite tedavisi,hemşirelik

SS-101

THE EFFECT OF THE COVID-19 EPIDEMIC ON THE POSTPARTUM ANXIETY AND EMOTION REGULATION STATUS OF MOTHERS

Hafize Dağ Tüzmen[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]KTO Karatay Chamber of Commerce University
[2]Necmettin Erbakan University

Hafize Dağ Tüzmen / KTO Karatay Chamber of Commerce University

Introduction: The Covid-19 epidemic has a significant effect on postpartum anxiety and emotion regulation status of women. In particular, the nosemaphobia to Covid-19 -fear of contracting the Covid-19 disease- can affect women's anxiety levels and emotional regulation difficulties status.

Objective: The objective of this study is to determine the effect of the Covid-19 epidemic on postpartum anxiety and emotional regulation difficulties status of mothers.

Method: 222 women who were in the first 6-8 weeks after their delivery participated in this study that was planned in descriptive type. The data were collected online through an internet-based survey program. During the data collection phase of the study; Personal information form prepared by the researchers, Beck Anxiety Scale and Emotion Regulation Difficulty Scale Short Form were used. The data of the study were analyzed with the IBM SPSS 25 program. Ethics committee permission and written consent were obtained from the participants in order to conduct the study.

Findings: The Beck Anxiety Scale mean score of the women who delivered during the Covid-19 epidemic was found as 31.2 ± 10.36, and the Emotion Regulatory Scale mean score was 29.45 ± 12.98 at the end of the study. It was determined that there was a significant relationship between the age and education level of the participants and their anxiety levels. It has been also determined that there was a significant relationship between the mother's sleep problem and the fear of contracting the Covid-19 disease, and the anxiety levels and emotional regulation difficulties of the women. In addition, it was observed that there was a significant difference between women's evaluation of their relationship with their spouses and emotional regulation difficulties.

Conclusion: According to the results of the study; It has been determined that women who delivered during the Covid-19 pandemic period had severe anxiety. The results of our study show that the Covid-19 epidemic has an impact on postpartum anxiety and emotional dysregulation status of mothers. It is thought that the results of this study evaluating the effects of the Covid-19 epidemic on the anxiety and emotional regulation difficulties of mothers in the postpartum period, will strengthen the literature on postpartum care during the epidemic and guide health professionals.

Keywords: Covid-19, Postpartum anxiety, Difficulty in emotion regulation.

COVİD-19 SALGININININ ANNELERİN POSTPARTUM ANKSİYETE VE DUYGU DÜZENLEME DURUMUNA ETKİSİ

Hafize Dağ Tüzmen[1], Kamile Altuntuğ[2]

[1]KTO Karatay Ticaret Odası Üniversitesi
[2]Necmettin Erbakan Üniversitesi

Hafize Dağ Tüzmen / KTO Karatay Ticaret Odası Üniversitesi

Giriş: Covid-19 salgını, kadınların postpartum anksiyete ve duygu düzenleme durumu üzerinde önemli bir etkiye sahiptir. Özellikle Covid-19 hastalığına yakalanma korkusu, kadınların anksiyete düzeylerini ve duygu düzenleme güçlüğü durumlarını etkileyebilmektedir.

Amaç: Bu çalışmanın amacı Covid-19 salgınının annelerin postpartum anksiyete ve duygu düzenleme güçlüğü yaşama durumları üzerine etkisini belirlemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı türde planlanan çalışmaya doğum sonu ilk 6-8.hafta içerisinde olan 222 kadın katılmıştır. Veriler internet tabanlı bir anket programı ile online olarak toplanmıştır. Çalışmanın veri toplama aşamasında; araştırmacılar tarafından hazırlanan Kişisel bilgi formu, Beck Anksiyete Ölçeği ve Duygu Düzenleme Güçlüğü Ölçeği Kısa Formu kullanılmıştır. Çalışmanın verileri IBM SPSS 25 programı ile analiz edilmiştir. Çalışmanın yapılabilmesi için Etik kurul izni ve katılımcılardan yazılı onam alınmıştır.

Bulgular: Çalışma sonucunda Covid- 19 salgını sürecinde doğum yapan kadınların Beck Anksiyete Ölçeği puan ortalaması 31.2 ± 10.36, Duygu Düzenleme Güçlüğü Ölçeği puan ortalaması 29.45 ± 12.98 olarak bulunmuştur. Katılımcıların yaşları ve eğitim düzeyleri ile anksiyete düzeyleri arasında anlamlı bir ilişki olduğu belirlemiştir. Annenin uyku sorunu yaşama durumu ve Covid-19 hastalığına yakalanma korkusu ile kadınların anksiyete düzeyleri ve duygu düzenleme güçlüğü durumları arasında anlamlı bir ilişki olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca kadınların eş ile ilişkisini değerlendirme durumu ile duygu düzenleme güçlüğü durumları arasında anlamlı bir fark olduğu görülmüştür.

Sonuç: Çalışma sonucuna göre; Covid-19 pandemisi sürecinde doğum yapan kadınların, şiddetli düzeyde anksiyetesi olduğu tespit edilmiştir. Çalışmamızın sonuçları, Covid-19 salgınının annelerin postpartum anksiyete ve duygu düzenleme güçlüğü yaşama durumları üzerinde etkisi olduğunu göstermektedir. Covid-19 salgınının postpartum dönemdeki annelerin anksiyete ve duygu düzenleme güçlüğü yaşama durumlarına etkisinin değerlendirildiği bu çalışma sonuçlarının salgın sürecinde doğum sonu bakım konusundaki literatürü güçlendirerek sağlık profesyonellerine yol göstereceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, Postpartum anksiyete, Duygu düzenleme güçlüğü.

SS-102

A PILOT STUDY OF WOMEN'S OPINIONS ABOUT EPISIOTOMY AFTER VAGINAL BIRTH AND BIRTH SATISFACTION

Sümeyye Bakır[1], Emine Gök[2], Semra Gün[2], Oya Kavlak[1]

[1]Department of Women Health and Diseases Nursing, Ege University Faculty of Nursing, Izmir, Turkey
[2]Izmir University of Health Sciences Tepecik Training and Research Hospital, Izmir, Turkey

Sümeyye Bakır / Department of Women Health and Diseases Nursing, Ege University Faculty of Nursing, Izmir, Turkey

Aim: The aim of this study is to determine women's opinions about episiotomy and their birth.satisfaction after vaginal birth

Methods: The study is a descriptive survey and it was planned to reach 350 women who had vaginal birth from July 2021–2022 in a maternity care center, Izmir, Turkey. In this paper, we present the results of 105 data. We used questionnaire form and Birth Satisfaction Scale Revised Form.

Result: The study showed that the mean age of the women was 25.69±4.67, 21.9% were primary school graduates and 54.3% had less income than their expenses. It was determined that 82.9% were multiparous, 79% had a planned pregnancy, 81% did not receive prenatal education, and 74.3% did not receive information about episiotomy. Most of those received information from health personnel. 84.8% of the women were delivered with episiotomy. The previous mode of delivery for 72.4% of multiparous was vaginal delivery with episiotomy. 99% of the women stated that they did not decide on the mode of delivery, 39% did not know why episiotomy was performed, 69.5% stated that episiotomy should not be performed in every birth, and more than half of them were undecided about not having episiotomy at all. Considering the characteristics related to episiotomy, 34.3% of women stated that they evaluated the episiotomy area by looking at the pain status, and they felt the most pain and burning after episiotomy, respectively. 15.2% of women defined episiotomy as a painful procedure, 6.7% as a very difficult procedure, 5.7% as something that facilitates childbirth, and 7.6% as a normal procedure. The birth satisfaction scale total score was 21.10±5.84, the quality of care sub-dimension was 11.66±3.71, 6.53±2.58, and the personal characteristics sub-dimension was 2.90±1.99. There was no difference in satisfaction between those who had their last birth with episiotomy and those who did not ($p>0.05$).

Conclusion: Based on the findings in this pilot study, it can be said that women do not have awareness of episiotomy and their birth satisfaction is moderate. It is thought that it is important for a qualified postpartum care that women have information about the interventions applied in childbirth and evaluation of their satisfaction with care.

Keywords: Episiotomy, Female, Personal Satisfaction

VAJİNAL DOĞUM YAPAN KADINLARIN EPİZYOTOMİ İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİ VE DOĞUM MEMNUNİYETİ: PİLOT ÇALIŞMA

Sümeyye Bakır[1], Emine Gök[2], Semra Gün[2], Oya Kavlak[1]

[1]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir
[2]T.C. Sağlık Bakanlığı İzmir İl Sağlık Müdürlüğü İzmir Sağlık Bilimleri Üniversitesi Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi, İzmir

Sümeyye Bakır / Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Bu araştırmanın amacı, vajinal doğum yapmış kadınların epizyotomi ile ilgili görüşlerinin ve doğum memnuniyetinin belirlenmesidir.

Yöntem: Tanımlayıcı tipteki araştırmada, İzmir ilindeki bir kadın doğum hastanesinde Temmuz 2021- Temmuz 2022 tarihleri arasında vajinal doğum yapan 350 kadına ulaşılması planlanmıştır. Bu bildiride ise araştırma başlangıcından eylül ayına kadar toplanan 105 verinin sonuçları pilot çalışma olarak sunulmuştur. Araştırma verilerinin toplanmasında kadınların sosyodemografik bilgileri ve epizyotomiye ilişkin görüşlerini sorgulayan anket formu ve Doğum Memnuniyeti Ölçeği Revize Formu kullanılmıştır.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınların yaş ortalaması 25,69±4,67, %21,9'u ilkokul mezunu ve %54,3'ünün geliri giderinden az olarak bulunmuştur. Kadınların obstetrik özellikleri; %82,9'u multipar, %79'unun gebeliğinin planlı olduğu, %81'inin doğum öncesi eğitim almadığı, %74,3'ünün ise epizyotomi ile ilgili bilgi almadığı belirlenmiştir. Bilgi alanların çoğu sağlık personelinden bilgi almıştır. Araştırmaya katılan kadınların %84,8'inin doğumu epizyotomi ile yapılmıştır. Multiparların %72,4'ünün bir önceki doğum şekli epizyotomi ile vajinal doğumdur. Kadınların %99'u doğum şekline kendisinin karar vermediğini, %39'u neden epizyotomi yapıldığını bilmediğini, %69,5'i her doğumda epizyotomi yapılmaması gerektiğini, yarısından fazlası ise epizyotominin hiç olmaması konusunda kararsız olduğunu ifade etmiştir. Epizyotomi ile ilgili özelliklere bakıldığında kadınların %34,3'ü epizyotomi bölgesini ağrı durumuna bakarak değerlendirdiğini, epizyotomi sonrası sırasıyla en fazla ağrı ve yanma hissettiğini belirtmiştir. Kadınların, %15,2'si epizyotomiyi ağrılı, %6,7'si çok zor bir işlem, %5,7'si doğumu kolaylaştıran bir şey ve %7,6'sı normal bir işlem olarak tanımlamıştır. Doğum memnuniyeti ölçeği toplam puanı 21,10±5,84, bakımın kalitesi alt boyutu 11,66±3,71, 6,53±2,58, kişisel özellikler alt boyutu ise 2,90±1,99 olarak bulunmuştur. Son doğumunu epizyotomi ile yapanlar ve yapmayanlar arasında memnuniyet açısından fark saptanmamıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Çalışma sonucunda kadınların epizyotomiye ilişkin farkındalıklarının olmadığı ve doğum memnuniyetinin orta düzeyde olduğu söylenebilir. Kadınların doğumda uygulanan müdahaleler hakkında bilgi sahibi olması ve bakıma ilişkin memnuniyetlerinin değerlendirilmesi nitelikli bir doğum sonu bakım için önemli olduğu düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Epizyotomi, Kadın, Memnuniyet

SS-103

DETERMINATION OF THE PHYSICAL/FUNCTIONAL STATUS OF POSTUMERS

Rabia Sohbet[1], Emine Sarı[1]

[1]Gaziantep University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Gaziantep

Emine Sarı / Gaziantep University, Faculty of Health Sciences, Department of Nursing, Gaziantep

Purpose: Postpartum period; ıt is a critical period that includes the first six weeks after birth, where a series of physical/functional and psychological changes occur, and the postpartum period should be followed holistically. In this period, the physical and functional status of the maternity woman should be taken into consideration and support should be given in order for the maternity to go through this change process in a healthy way. The scope of support should include physical, functional, psychological and infant care. This study was carried out to determine the physical/functional conditions of postpartum women.

Method: The universe of the descriptive-cross-sectional study consisted of 8433 mothers with babies between 6 weeks and 6 months, who applied to the Pediatrics and Diseases Polyclinics at Gaziantep Cengiz Gökçek Gynecology and Pediatrics Hospital between 1 November 2019 and 1 February 2020; 900 people who agreed to participate in the study were taken as a sample. Data were collected by sociodemographic data collection form and postpartum functional status inventory. In the evaluation of the data, mean±standard deviation, minimum-maximum values ??were given for numerical variables, and number and percentage values ??were given for categorical variables. SPSS package program was used for statistical analysis, chi-square (X^2) test was applied to the data and $p<0.05$ was considered statistically significant.

Results: According to the findings obtained from the study, a significant difference was found between the variables such as age, duration of marriage, education, income and the functional status of women. In addition, as a result of the evaluation, there was a significant difference between women's postpartum functional status scores depending on the way they gave birth, the number of pregnancies and live births, the duration of their pregnancy, their planning of pregnancy, the methods of feeding their babies, whether there was a chronic disease, but there was no help in baby care and housework. It was found that there was no statistically significant difference between women who received help and those who did not.

Conclusion: As a result of the study, it was determined that there are many factors affecting the physical/functional conditions of the postpartum women.

Keywords:Postpartum, Physical Status, Functional Status

LOĞUSALARIN FİZİKSEL/FONKSİYONEL DURUMLARININ BELİRLENMESİ

Rabia Sohbet[1], Emine Sarı[1]

[1]Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gaziantep

Emine Sarı / Gaziantep Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Hemşirelik Bölümü, Gaziantep

Amaç: Doğum sonrası dönem; doğumdan sonra ilk altı haftayı içeren, bir dizi fiziksel/fonksiyonel, psikolojik değişimlerin yaşandığı, loğusanın bütüncül olarak izlenmesi gereken kritik bir dönemdir. Bu dönemde loğusanın, fiziksel ve fonksiyonel durumunun göz önüne alınması, loğusanın bu değişim sürecini sağlıklı bir şekilde geçirebilmesi için destek verilmelidir. Verilen desteğin kapsamı fiziksel, fonksiyonel, psikolojik ve bebek bakımı gibi konuları içermelidir. Bu çalışma loğusaların fiziksel/fonksiyonel durumlarının belirlenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Tanımlayıcı-kesitsel yapılan çalışmanın evrenini Gaziantep Cengiz Gökçek Kadın Doğum ve Çocuk Hastalıkları Hastanesi'nde Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Poliklinikleri'ne 1 Kasım 2019 - 1 Şubat 2020 tarihlerinde başvuran, 6 hafta-6 ay arası bebeği olan 8433 anne oluşturmuş; kriterlere uygun, çalışmaya katılmayı kabul eden 900 kişi örneklem olarak alınmıştır. Veriler sosyodemografik veri toplama formu ve doğum sonu fonksiyonel durum envanteri ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde sayısal değişkenler için ortalama±standart sapma, minimum-maksimum değerleri, kategorik değişkenler için sayı ve yüzde değerleri verilmiştir. İstatistiksel analizler için SPSS paket programı kullanılmış, verilere ki-kare(X^2) testi uygulanmıştır ve $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmadan elde edilen bulgulara göre yaş, evlilik süresi, eğitim, gelir gibi değişkenler ile kadınların fonksiyonel durumları arasında anlamlı fark saptanmıştır. Ayrıca yapılan değerlendirme sonucunda kadınların doğum yapma şekillerine, gebelik ve canlı doğum sayılarına, doğum sonrası geçen süreye, gebeliklerini planlama durumlarına, bebeklerini besleme metodlarına, kronik hastalığı bulunup bulunmadığına bağlı olarak doğum sonrası fonksiyonel durum puanları arasında anlamlı fark olduğu fakat bebek bakımında ve ev işlerinde yardım alan kadınlarla yardım almayan kadınlar arasında istatistiksel anlamlı fark olmadığı bulunmuştur.

Sonuç: Çalışma sonucunda loğusaların fiziksel/fonksiyonel durumlarını etkileyen birçok faktör olduğu saptanmıştır.

Anahtar Kelimeler: Loğusa, Fiziksel Durum, Fonksiyonel Durum

SS-104

PREVALENCE OF POSTTRAUMATIC STRESS DISORDER IN WOMEN WITH PERINATAL LOSS

Didem Şimşek Küçükkelepçe[1], Ebru Esenkaya[1]

[1]Lokman Hekim University

Ebru Esenkaya / Lokman Hekim University

Introduction and Aim: One of the most special times in a woman's life is the pregnancy period. With the healthy ending of the pregnancy period, women take on the role of motherhood apart from their individual roles, and their lives gain a different meaning with this role. However, not every pregnancy ends with live, healthy birth. Prenatal loss is defined as the removal of all or part of the fetus and its appendages from the uterus at any time of pregnancy. It is seen that approximately 20-25% of pregnancy losses are caused by reasons such as spontaneous abortion, ectopic pregnancy, stillbirth and neonatal death. The termination of pregnancy, which is an important life period for women, can cause lost women to experience physical, mental and social problems. For this reason, the study was conducted to compile the incidence and frequency of posttraumatic stress disorder in the postpartum period in women who experienced prenatal loss.

Materials and Methods: This study was conducted using the document analysis method. A search was conducted using Google Scholar, Science Direct, Academic Search Complate (EBSCOhost), PUBMED databases using the keywords prenatal loss, prenatal grief, posttraumatic stress disorder. The collection of data examined within the scope of the study is limited to the relevant databases.

Conclusion: Considering the results obtained from the examination; While the prevalence of depression is between 3-10% in women who have not experienced a loss, this rate increases between 10% and 51% in women who have experienced pregnancy loss. When we look at the studies, it is seen that women after spontaneous abortion experience psychological problems such as depression, anxiety disorder, and posttraumatic stress disorder. It has been determined that women experience anxiety disorder and posttraumatic stress disorder develops in losses experienced in the early stages of pregnancy. While mourning after loss is seen as a normal process, it has been determined that the grief experienced after perinatal loss in women is complex and long-lasting. In addition, it was determined that prenatal losses affect subsequent pregnancies and family relationships. For this reason, early detection of women with prenatal loss before they develop serious mental problems, appropriate evaluation of the grieving process, regular follow-up, training and counseling in terms of coping with anxiety and stress starting from the pre-pregnancy period, strengthening the mechanisms to cope with stress can reduce the negative effects of the losses experienced is considered.

Keywords: Postpartum, Fetal loss, Posttraumatic Stress Disorder, Prenatal Loss

PRENATAL KAYIP YAŞAYAN KADINLARDA POSTTRAVMATİK STRES BOZUKLUĞU GÖRÜLME DURUMU

Didem Şimşek Küçükkelepçe[1], Ebru Esenkaya[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Ebru Esenkaya / Lokman Hekim Üniversitesi

Giriş ve Amaç: Kadın hayatında yaşanan en özel zamanlardan biri de gebelik dönemidir. Gebelik döneminin sağlıklı şekilde sonlanması ile kadınlar, bireysel rolleri dışında annelik rolünü de üstlenmekte ve yaşamları bu rolle farklı bir anlam kazanmaktadır. Ancak her gebelik canlı, sağlıklı bir doğum ile sonlanmamaktadır. Gebeliğin herhangi bir zamanında fetüs ve eklerinin tamamının ya da bir kısmının uterustan atılması prenatal kayıp olarak tanımlanmaktadır. Gebelik kayıplarının yaklaşık %20-25'inin spontan abortus, ektopik gebelik, ölü doğum ve neonatal ölüm gibi nedenlerden kaynaklandığı görülmektedir. Kadın için önemli bir yaşam dönemi olan gebeliğin ile sonlanması kayıp kadınların fiziksel, ruhsal ve sosyal problemler yaşamasına neden olabilmektedir. Bu nedenle çalışma, prenatal kayıp yaşayan kadınlarda postpartum dönemde posttravmatik stres bozukluğunun görülme durumunu ve sıklığını derlemek amacıyla yapıldı.

Gereç ve Yöntem: Bu çalışma doküman analizi yöntemi kullanılarak yapılmıştır. Prenatal kayıp, prenatal yas, posttravmatik stres bozukluğu anahtar kelimeler kullanılarak Google Scholar, Science Direct, Academic Search Complate (EBSCOhost), PUBMED veri tabanları kullanılarak tarama yapılmıştır. Çalışma kapsamında incelenen verilerin toplanması ilgili veri tabanları ile sınırlıdır.

Sonuç: Yapılan incelemeden elde edilen sonuçlara bakıldığında; kayıp yaşamayan kadınlarda depresyon görülme sıklığı %3-10 arasında iken, gebelik kaybı yaşayanlarda bu oran %10 -%51 aralığında artış göstermektedir. Yapılan çalışmalara bakıldığında spontan abortus sonrası kadınların depresyon, anksiyete bozukluğu ve posttravmatik stres bozukluğu gibi psikolojik problemler yaşadığı görülmektedir. Gebeliğin erken evrelerinde yaşanan kayıplarda kadınlarda anksiyete bozukluğu yaşandığı ve posttravmatik stres bozukluğu geliştiği tespit edilmiştir. Kayıp sonrası yas normal bir süreç olarak görülürken kadınlarda perinatal kayıp sonrası yaşanan yasın karmaşık ve uzun süreli olduğu belirlenmiştir. Ayrıca prenatal kayıpların sonraki gebelikleri ve aile ilişkilerini etkilediği saptanmıştır. Bu nedenle prenatal kayıp yaşayan kadınların ciddi ruhsal sorunları ortaya çıkmadan erken dönemde saptanması, yas sürecinin uygun değerlendirilmesi, düzenli izlemlerinin yapılması, gebelik öncesi dönemden başlayarak kaygı ve stresle başa çıkma yönünden eğitim ve danışmanlıklar verilmesi, stresle baş etme mekanizmalarının güçlendirilmesi yaşanan kayıpların yarattığı olumsuz etkileri azaltabileceği düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, Fetal kayıp, Posttravmatik Stres Bozukluğu, Prenatal Kayıp

SS-105

COMPARISON OF DIFFERENT METHODS FOR REDUCING PAIN DURING VACCINATION: A RANDOMIZED STUDY WITH PLACEBO AND CONTROL GROUPS

Zeliha Cengiz[1], Mürşide Zengin[3], Emriye Hilal Yayan[2], Elanur Vicnelioğlu[4]

[1]Inonu University, Nursing Faculty, Department of Fundamentals of Nursing,Malatya, TURKEY
[2]Inonu University, Nursing Faculty, Department of Child Health Nursing, Malatya,Turkey
[3]Adıyaman University, School of Health, Department of Child Health Nursing, Adıyaman, TURKEY
[4]Inonu University, Nursing Faculty, Malatya, TURKEY

Elanur Vicnelioğlu / Inonu University, Nursing Faculty, Malatya, TURKEY

Aim: This study was conducted to determine and compare the effectiveness of different non-pharmacological methods in pain management during vaccination.

Methods: This randomized experimental study with placebo and control groups was conducted with 175 infants assigned to the ShotBlocker® (n = 35), ShotBlocker®-placebo (n = 35), sucrose (n = 35), sucrose-placebo (n = 35) and control (n = 35) groups. The pain levels of the infants were determined by blind assessors (nurses, parents, and observer) using the Neonatal Infant Pain Scale (NIPS) before and during vaccination.

Results: There were statistically significant differences between the pain scores determined by the parents, nurses, and observer for the ShotBlocker®, sucrose, ShotBlocker®-placebo, sucrose-placebo, and control groups (all p values < .001). The pain scores of infants in the ShotBlocker® and sucrose groups were statistically lower than those in the placebo and control groups, according to the pain score averages determined by the parents. Similarly, the pain scores of the infants in the ShotBlocker® and sucrose groups were statistically lower than those in the placebo and control groups, according to the pain scores determined by the nurses and observer (p < .001).

Conclusions/Linking Evidence to Action: In this study, it was concluded that the use of ShotBlocker® and sucrose reduced pain levels during vaccination according to all observers and that there was no statistically significant difference between these two methods. This conclusion indicates that both methods can be used effectively in infant vaccination practices. In addition, the research results also provided evidence that ShotBlocker® and sucrose can be used interchangeably.

Keywords: pain management, infants, vaccination, sucrose, ShotBlocker®

AŞI SIRASINDA AĞRIYI AZALTMAK İÇİN FARKLI YÖNTEMLERİN KARŞILAŞTIRILMASI: PLASEBO VE KONTROL GRUPLARI İLE RANDOMİZE BİR ÇALIŞMA

Zeliha Cengiz[1], Mürşide Zengin[3], Emriye Hilal Yayan[2], Elanur Vicnelioğlu[4]

[1]İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Hemşirelik Esasları, Malatya, Türkiye
[2]İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği , Malatya, Türkiye
[3]Adıyaman University, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı Hemşireliği, Adıyaman, Türkiye
[4]İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi,Malatya, Türkiye

Elanur Vicnelioğlu/ İnönü Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi,Malatya, Türkiye

Amaç: Bu çalışma, aşılama sırasında ağrı yönetiminde farklı farmakolojik olmayan yöntemlerin etkinliğini belirlemek ve karşılaştırmak amacıyla yapılmıştır.

Metot: Plasebo ve kontrol gruplu bu randomize deneysel çalışma, ShotBlocker® (n = 35), ShotBlocker®-plasebo (n = 35), sukroz (n = 35), sukroz-plasebo (n = 35) ve kontrol (n = 35) gruplarına atanan 175 yenidoğanla yürütülmüştür. Bebeklerin ağrı düzeyleri, aşılama öncesi ve aşılama sırasında Yenidoğan Bebek Ağrı Ölçeği (NIPS) kullanılarak kör değerlendiriciler (hemşireler, ebeveynler ve gözlemci) tarafından belirlendi.

Bulgular: ShotBlocker®, sukroz, ShotBlocker®-plasebo, sukroz-plasebo ve kontrol grupları için ebeveynler, hemşireler ve gözlemci tarafından belirlenen ağrı skorları arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılıklar vardı (tüm p değerleri < .001). ShotBlocker® ve sukroz gruplarındaki bebeklerin ağrı skorları, ebeveynler tarafından belirlenen ağrı skor ortalamalarına göre, plasebo ve kontrol gruplarındakilerden istatistiksel olarak daha düşüktü. Benzer şekilde ShotBlocker® ve sukroz gruplarındaki bebeklerin ağrı skorları, hemşireler ve gözlemci tarafından belirlenen ağrı skorlarına göre plasebo ve kontrol gruplarına göre istatistiksel olarak daha düşüktü (p < .001).

Sonuç: Bu çalışmada tüm gözlemcilere göre ShotBlocker® ve sukroz kullanımının aşılama sırasındaki ağrı düzeylerini azalttığı ve bu iki yöntem arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı sonucuna varılmıştır. Bu sonuç, bebek aşılama uygulamalarında her iki yöntemin de etkin bir şekilde kullanılabileceğini göstermektedir. Buna ek olarak, araştırma sonuçları ShotBlocker® ve sakarozun birbirinin yerine kullanılabileceğine dair kanıtlar da sağladı.

Anahtar Kelimeler: ağrı yönetimi, yenidoğan, aşılama, sukroz, ShotBlocker®

SS-106

KANGOROO CARE IN NEWBORN'S; MOTHER'S PAIN, INFLUENCE ON BREASTFEEDING AND VITAL SIGNS OF NEWBORN BABIES

Büşra Ataman[1], Gülşen Vural[2]

[1]Near East University Hospital Gynecology and Obstetrics Department Nicosia/ K.K.T.C.
[2]Near East University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health, Diseases and Obstetrics Nicosia/ K.K.T.C.

Gülşen Vural / Near East University, Faculty of Nursing, Department of Women's Health, Diseases and Obstetrics Nicosia/ K.K.T.C.

Aim: Aim of this research is to determine affect of newborns skin to skin care on mother's pain, newborn's breastfeeding and vital signs. The study was done as randomised controlled.

Method: The research took place in a private hospital in the Turkish Republic of North Cyprus where a total of 60 mothers took part in the study. Thirty mothers were in experimental group who had vaginal birth and 30 mothers were in control group. Data was collected using a questionnaire which developed by the resercher according to literature and follow up forms. For eveluation of data Shaphiro wilks, Student t, Mann Whitney U and Ki kare tests were used. A statistical strength of 95 % and a margin of error of $p<0,05$ was defined and significantly accepted.

Results: According to the results of the study, 33% of babies in the experimental group were first time breastfeed in the delivery room and 20% were first time breastfeed in the operating theatre. Forty six comma seven persent of babies in the experimental group, six comma seven of babies in control group was spontaneously started suckling after birth. Forty six comma seven percent of babies in the experimental group found the nipple unaided where as only 6,7% of babies managed this in the control group ($p<0,05$). The percentage of babies slept after being fed was found to be higher in the experimental group than the control group ($p<0,05$). Experimental group babies second time suckling after birth lasted an average of 30,6 minutes, where as control group babies suckled an average of 12,8 minutes ($p<0,05$). Seventy percent of newborns were botte fed in the control group but this percentage went down to 53,3% in the experimental group ($p>0,05$). Mother's VAS (visual analogue scale) points showed a significant difference ($p<0,05$). There was no statistically significant diffirence between the groups vital signs with in the first 24 hours ($p>0,05$).

Conclusion: Informing parents about KB (kangaroo care) as a result of the research, It is suggested that similar studies should be conducted in different regions and hospitals in order to increase the use of KB (kangaroo care).

Kangaroo Care

Keywords: Newborn, skin to skin care, kangaroo care, breastfeeding, vital signs

YENİ DOĞANLARDA KANGURU BAKIMININ; ANNENİN AĞRI, YENİ DOĞANIN EMME VE YAŞAM BULGULARINA ETKİSİ

Büşra Ataman[1], Gülşen Vural[2]

[1]Yakın Doğu Üniversitesi Hastanesi Kadın Hastalıkları ve Doğum Bölümü Lefkoşa/ K.K.T.C.
[2]Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı, Hastalıkları ve Doğum Bölümü Lefkoşa/ K.K.T.C.

Gülşen Vural / Yakın Doğu Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi Kadın Sağlığı, Hastalıkları ve Doğum Bölümü Lefkoşa/ K.K.T.C.

Amaç: Bu araştırma, Yeni doğanlarda kanguru bakımının; annenin ağrı, yeni doğanın emme ve yaşam bulgularına etkisini belirlemek amacıyla randomize kontrollü bir çalışma olarak yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma, K.K.T.C (Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti)'de özel bir hastanede vajinal ve spinal anestezi ile sezaryen doğum yapan 30 deney ve 30 kontrol grubu olmak üzere toplam 60 anne ile yapılmıştır. Veriler, araştırmacılar tarafından geliştirilen veri toplama ve izlem formları aracılığı ile toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde Shaphiro wilks testi, Student t testi, Mann Whitney U testi ve Ki-kare testleri kullanılmıştır. İstatistiksel güç %95 ve hata payı $p<0,05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışmanın sonuçlarına göre, deney grubundaki bebeklerin %33'ü doğum salonunda ve %20'si ameliyathanede ilk emmesini gerçekleştirmiştir. Deney grubundaki bebeklerin %46,7'si, kontrol grubundaki bebeklerin ise %6,7'si meme ucunu kendiliğinden arayarak bulmuştur ($p<0,05$). Deney grubunda bebeklerin beslendikten sonra hemen uyuma oranları kontrol grubundakilerden yüksek bulunmuştur ($p<0,05$). Deney grubundaki bebeklerin doğum sonu 2. saatteki emme süresi ortalama 30,6 dakika, kontrol grubunda 12,8 dakika bulunmuştur ($p<0,05$). Deney grubundaki bebeklerin %53,3'üne, kontrol grubundaki bebeklerin ise %70,0'ine mama verilmiştir ($p>0,05$). Annelerin VAS (visual analogue scale) skalasından aldıkları puanlar arasında istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmuştur ($p<0,05$). Deney ve kontrol gruplarında ilk 24 saatte ölçülen yaşam bulguları açısından istatistiksel olarak anlamlı fark bulunmamıştır ($p>0,05$).

Sonuç: Araştırma sonucunda ebeveynlerin KB (kanguru bakımı) konusunda bilgilendirilmesi, KB (kanguru bakımı) uygulamasının yaygınlaştırılması, kanıtların artırılması için benzer çalışmaların farklı bölge ve hastanelerde yapılması önerilmektedir.

Kanguru Bakımı

Kanguru Bakımı Uygulaması

Anahtar Kelimeler: Yeni doğan, ten tene temas, kanguru bakımı, emme, yaşam bulguları

SS-107

COVID- 19, INFERTILITY AND MANAGEMENT OF ASSISTED REPRODUCTIVE TECHNIQUES

Gülcan Karabulut[1], *Özlem Demirel Bozkurt*[2]

[1]*Istanbul Sisli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital*
[2]*Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing*

Gülcan Karabulut / Istanbul Sisli Hamidiye Etfal Training and Research Hospital

Summary: Infertility is a common health problem in the world that is struggled by couples. The dimensions of the treatment process related to infertility and assisted reproductive techniques are multiple. Individuals encounter many financial, psychological, emotional and physical problems in these processes and may have to struggle with several or all of these situations at the same time. The difficulties brought by the pandemic have been added to these processes, which are difficult enough for people. With the COVID-19 pandemic, measures to prevent the spread of contagiousness also include infertility and assisted reproductive techniques services. In line with the guidelines published by certain associations such as American Society for Reproductive Medicine (ASRM), European Society of Human Reproduction and Embryology (ESHRE) and International Federation of Fertility Society (IFFS); decided to delay of non-emergency treatments, in urgent cases the treatment is carried out together with the measures taken to prevent the transmission of COVID-19. The effects of being infected with COVID-19 are currently unknown for on gametes, embryos, infertility treatments and early pregnancy, male reproductive organs and cells. Associations such as ESHRE, ASRM and IFFS have set the primary goal of determining the effects of COVID -19 on gametes and reproductive organs through continuous monitoring, collecting and evaluating data on mothers and newborns affected by the epidemic. The short and long-term effects of COVID-19 vaccine on infertility are not known yet. In this pandemic process, nurses have great responsibilities and roles in the management of infertility and assisted reproductive techniques, in terms of training and counseling. In this review, it is aimed to handle the effects of the COVID-19 infectious disease on the infertility treatment process and how assisted reproductive techniques are regulated within the pandemic measures, in line with the studies and published guidelines, algorithms and to increase the awareness of nurses.

Keywords: COVID-19, Infertility, Nursing, Assisted Reproductive Techniques

COVID-19, İNFERTİLİTE VE YARDIMCI ÜREME TEKNİKLERİ YÖNETİMİ

Gülcan Karabulut[1], Özlem Demirel Bozkurt[2]

[1]İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi
[2]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği AD.

Gülcan Karabulut / İstanbul Şişli Hamidiye Etfal Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Özet: İnfertilite, dünyada yaygın olarak görülen ve çiftler tarafından mücadele edilen bir sağlık sorunudur. İnfertilite ve yardımcı üreme teknikleri ile ilgili tedavi sürecinin boyutları birden fazladır. Bireyler bu süreçlerde maddi, psikolojik, emosyonel ve fiziksel pek çok problemle karşılaşmaktadır ve bu durumların birkaçı ile ya da hepsi ile aynı anda mücadele etmek zorunda kalabilmektedir. Kişiler için yeterince zor olan bu süreçlere, pandeminin getirdiği zorluklar da eklenmiştir. COVID-19 pandemisi ile, bulaşıcılığın yayılmasını önlemek amacıyla düzenlenen önlemler, infertilite ve yardımcı üreme teknikleri hizmetlerini de kapsamaktadır. American Society for Reproductive Medicine (ASRM), European Society of Human Reproduction and Embryology (ESHRE) ve International Federation of Fertility Society (IFFS) gibi belirli dernekler tarafından yayınlanan kılavuzlar doğrultusunda; acil olmayan tedavilerin ertelenmesine, acil olarak ele alınan durumlarda ise COVID-19 bulaşını önlemek amaçlı alınan önlemlerle birlikte tedavilerin yürütülmesi kararları belirtilmiştir. COVID-19 ile enfekte olmanın; gametler, embriyo, infertilite tedavileri ve erken gebelik, erkek üreme organları ve hücreler üzerindeki etkileri şu anda net olarak bilinmemektedir. ESHRE, ASRM ve IFFS gibi dernekler, COVID -19'un gametler ve üreme organları üzerindeki etkilerinin sürekli izlemle belirlenmesini, salgından etkilenip enfekte olan anne ve yenidoğanlar hakkında verilerin toplanıp değerlendirilmesini öncelikli hedef olarak belirlemiştir. COVID-19 aşısının infertilite üzerindeki kısa ve uzun vadeli etkileri de henüz bilinmemektedir. Bu pandemi sürecinde infertilite ve yardımcı üreme tekniklerinin yönetimi kapsamında, eğitim ve danışmanlık açısından hemşirelere büyük sorumluluklar ve roller düşmektedir. Bu derlemede, COVID-19 bulaşıcı hastalığının infertilite tedavi sürecine olan etkileri ve yardımcı üreme tekniklerinin pandemi önlemleri kapsamında nasıl düzenlendiği hakkındaki bilgilerin, yapılan çalışmalar ve yayınlanan kılavuzlar, algoritmalar doğrultusunda ele alınması ve hemşirelerin farkındalığının arttırılması amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, İnfertilite, Hemşirelik, Yardımcı Üreme Teknikleri

SS-108

EXPERIENCES OF WOMEN WITH COVID-19 INFECTION DURING PREGNANCY: QUALITATIVE RESEARCH

Fatma Nur Duman[1], Hafize Savaş[2], Hilal Merve Belen[3], Merve Çil[4], Zehra Gölbaşı[1]

[1]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing
[2]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Surgical Nursing
[3]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Psychiatric Nursing
[4]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Child Health and Diseases Nursing

Fatma Nur Duman / Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Obstetrics and Gynecology Nursing

Objective: Although the changes and restrictions in daily life with the COVID-19 pandemic have negatively affected all individuals; Pregnancy, childbirth and postpartum periods and the difficulties experienced in meeting the needs specific to these periods, women were more affected by the pandemic. No study has been found in the national literature investigating the experiences of pregnant women with COVID-19 infection. The aim of this study is to investigate the experiences of pregnant women infected with the COVID-19 virus in this process.

Method: The phenomenological method, one of the qualitative research methods, was used. In collecting the data, a semi-structured interview form was created, video calls were made between 1-7 July 2021 with three women who had COVID-19 infection during pregnancy and were in the postpartum period via WhatsApp, and the information was recorded. Ethics committee approval was obtained from Lokman Hekim University Ethics Committee for the study, and informed consent was obtained from the women before the interview. Snowball sampling method was used to reach the participants, and content analysis method was used to analyze the data. Results: The mean age of women is 24.3, it is the first pregnancy and delivery of all. Participants average 20.3. She was infected with the COVID-19 virus during her pregnancy week and spent the quarantine processes at home. The follow-up of women in this process was carried out by family health centers via telephone. In the results of the content analysis made after the interviews; 5 themes including the fearful pandemic process, the effects of COVID-19, coping with the effects of COVID-19, satisfaction with healthcare services, and quarantine period themes; 5 sub-themes were found: fatalism, routine monitoring in the shadow of fear, mother-infant, effects in terms of mother-infant attachment.

Conclusion: The pandemic period is a difficult and frightening period for pregnant women with COVID-19 infection, although the pregnancy period is a special process for every woman, being infected with COVID-19 has similar physical and psychosocial effects on pregnant women, the health of the pregnant women rather than their own health. It has been determined that social support is important in this process, and especially their coping skills with family support become stronger. It has been determined that women who manage the disease process better have an understanding of fatalism and positive perspective, and that women are satisfied with the health services provided during routine pregnancy follow-up and controls in COVID-19.

Keywords: Pregnancy, covid-19, qualitative study, experience.

GEBELİK DÖNEMİNDE COVİD-19 ENFEKSİYONU GEÇİREN KADINLARIN DENEYİMLERİ: NİTEL ARAŞTIRMA

Fatma Nur Duman[1], Hafize Savaş[2], Hilal Merve Belen[3], Merve Çil[4], Zehra Gölbaşı[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği
[2]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Cerrahi Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı
[3]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı
[4]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı

Fatma Nur Duman / Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği

Amaç: COVID-19 pandemisiyle birlikte günlük yaşamda meydana gelen değişimler ve kısıtlamalar tüm bireyleri olumsuz olarak etkilemiş olmakta birlikte; gebelik, doğum ve doğum sonu dönemler ve bu dönemlere özgü gereksinimlerin karşılanmasında yaşanan güçlükler nedenleri ile kadınlar pandemiden daha fazla etkilenmiştir. Literatürde COVID-19 salgınının tüm gebelik dönemini psikososyal yönden olumsuz etkilediği bildirilmiştir. Ulusal literatürde ise COVID-19 enfeksiyonunu geçiren gebelerin deneyimlerini araştıran herhangi bir çalışmaya rastlanmamıştır. Bu çalışmanın amacı COVID-19 virüsü ile enfekte olan gebelerin bu süreçte yaşadıkları deneyimleri araştırmaktır.

Yöntem: Çalışma, niteliksel araştırma yöntemlerinden fenomenolojik yöntemle gerçekleştirilmiştir. Verilerin toplanmasında, yarı yapılandırılmış bir görüşme formu oluşturulmuş ve oluşturulan form rehberliğinde 1-7 Temmuz 2021 tarihleri arasında, WhatsApp uygulaması üzerinden gebelik döneminde COVID-19 enfeksiyonu geçiren ve doğum sonu dönemde olan üç kadınla görüntülü görüşme yapılmış ve bilgiler kayıt altına alınmıştır. Araştırma için Lokman Hekim Üniversitesi Girişimsel Olmayan Etik Kurulu'ndan etik kurul onayı ve görüşme öncesi kadınlardan bilgilendirilmiş onam alınmıştır. Görüşmeler yaklaşık 30-45 dakika sürmüştür. Katılımcılara kartopu örnekleme yöntemi kullanılarak ulaşılmıştır. Verilerin çözümlenmesi içerik analizi yöntemi kullanılarak yapılmıştır.

Bulgular: Kadınların yaş ortalaması 24,3 olup, tümünün ilk gebeliği ve doğumudur. Katılımcılar ortalama 20,3. gebelik haftasında COVID-19 virüsü ile enfekte olmuş ve karantina süreçlerini evlerinde geçirmiştir. Kadınların bu süreçteki izlemleri aile sağlığı merkezleri tarafından telefon aracılığıyla yürütülmüştür. Görüşmeler sonrasında yapılan içerik analizi sonuçlarında; korkulu pandemi süreci, COVID-19'un etkileri, COVID-19'un etkileri ile baş etme, sağlık hizmetlerinden memnuniyet, karantina dönemi temaları olmak üzere 5 tema; kadercilik, korkunun gölgesinde rutin izlem, anne, bebek, anne-bebek bağlanması açısından etkiler alt temaları olmak üzere 5 alt tema bulunmuştur.

Sonuç: Araştırmadan elde edilen bulgular doğrultusunda; pandemi döneminin COVID-19 enfeksiyonu geçiren gebeler için zor ve korkulu bir süreç olduğu, gebelik döneminin her kadın için özel bir süreç olmasına karşın COVID-19 ile enfekte olmanın gebeler üzerinde fiziksel ve psikososyal olarak benzer etkiler gösterdiği bulunmuştur. Gebelerin kendi sağlıklarından çok bebeklerinin sağlığı için endişelendikleri, bu süreçte sosyal desteğin önemli olduğu özellikle aile desteğiyle baş etme becerilerinin daha güçlü hale geldiği belirlenmiştir. Hastalık sürecini daha iyi yöneten kadınlarda kadercilik ve pozitif bakış açısı anlayışının mevcut olduğu ve kadınların COVID-19 sürecinde rutin gebelik izlemi ve kontrollerinde sunulan sağlık hizmetlerinden memnun oldukları belirlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, covid-19, kalitatif çalışma, deneyim.

SS-109

EVIDENCE-BASED PRACTICES USED IN POSTPARTUM DEPRESSION

Sümeyra Aslan[1], Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim University

Sümeyra Aslan / Lokman Hekim University

The postpartum period is a period in which many emotions such as happiness, excitement, and anxiety are experienced at the same time, covering the first 6-week postpartum period. Experiencing many emotions together can make the management of the process difficult. For this reason, it is considered a risky period for the mother in terms of experiencing many different mental disorders. These disorders can start with postpartum sadness and progress to psychosis if not treated. When the studies are examined, it is seen that the incidence of postpartum depression varies between 3.5% and 63.3%. The aim of the health care given in the management of this common condition; to prevent the occurrence of depression or to cope with existing depression. In the light of science, evidence-based practices in health care increase the quality of care. It is extremely important to know evidence-based practices and include these practices in care in terms of results such as getting meaningful results in interventions, standardizing care and increasing patient satisfaction. When the studies conducted in this context are examined, there are many evidence-based practices used in the management of postpartum depression, although the levels of evidence vary. Considering these evidence-based practices, in the management of postpartum depression; It has been reported that taking vitamin B supplements, avoiding caffeinated beverages, and reducing sugar consumption can positively help mood changes. In another study, it was reported that individual/group therapy and home visits during the potspartum period decreased the rate of postpartum depression development. In another study, it was found that the use of antidepressants was beneficial in severe depression. In addition to these, music therapy, yoga, reflexology, reiki, aromatherapy, phytotherapy applications applied in the postpartum period; There are also studies showing that it reduces maternal sadness, stress, anxiety and postpartum depression.

As a result, it is very important for health professionals to integrate evidence-based practices into care in the approach to postpartum depression in order to obtain an effective result.

Anahtar Kelimeler: postpartum, evidence-based practices, depression

POSTPARTUM DEPRESYONDA KULLANILAN KANITA DAYALI UYGULAMALAR

Sümeyra Aslan[1], Didem Şimşek Küçükkelepçe[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi

Sümeyra ASLAN / Lokman Hekim Üniversitesi

Postpartum dönem, doğum sonu ilk 6 haftalık süreci kapsayan, mutluluk, heyecan, endişe, gibi birçok duygunun aynı anda yaşandığı bir dönemdir. Birçok duygunun beraber yaşanması sürecin yönetiminin zorlaşmasına neden olabilmektedir. Bu nedenle anne için pek çok farklı ruhsal bozukluğun yaşanması açısından riskli bir dönem olarak kabul edilmektedir. Bu bozukluklar postpartum hüzünle başlayarak tedavi edilemediğinde psikoza kadar ilerleyebilmektedir. Yapılan çalışmalara bakıldığında, postpartum depresyonun görülme sıkılığının %3,5-%63,3 arasında değiştiği görülmektedir. Yaygın olarak görünen bu durumun yönetiminde verilen sağlık bakımında amaç; depresyon oluşumunu önlemek ya da var olan depresyon ile baş edilmesini sağlamaktır. Sağlık bakımındaki uygulamaların bilimin ışığında, kanıta dayalı olması verilen bakımın kalitesini arttırmaktadır. Yapılan girişimlerde anlamlı sonuçlar almak, bakımı standardize etmek ve hasta memnuniyetini artırmak gibi sonuçlar açısından kanıta dayalı uygulamaları bilmek ve bakımda bu uygulamalara yer vermek son derece önemlidir. Bu bağlamda yapılan çalışmalar incelendiğinde kanıt düzeyleri değişmekle beraber postpartum depresyonun yönetiminde kullanılan birçok kanıta dayalı uygulama bulunmaktadır. Bu kanıta dayalı uygulamalara bakıldığında ise postpartum depresyonun yönetiminde; B vitamini takviyesinin alınmasının, kafeinli ic¸eceklerden kaçınmanın, s¸eker tüketiminin azaltılmasının duygu durum değişimlerine olumlu yönde yardımcı olabildig^i bildirilmis¸tir. Diğer bir çalışmada potspartum dönemde bireysel/grup terapisinin ve ev ziyaretlerinin postpartum depresyon gelis¸me oranını azalttığı bildirilmis¸tir. Yapılan diğer bir çalışmada ağır seyreden depresyonda antidepresan kullanımının faydalı olduğu görülmüştür. Bunların yanı sıra doğum sonu dönemde uygulanan müzik terapisi, yoga, refksoloji, reiki, aromaterapi, fitoterapi uygulamalarının; annelik hüznü, stres, anksiyete ve postpartum depresyonu azalttığına dair çalışmalar da mevcuttur.

Anahtar Kelimeler: postpartum, kanıta dayalı uygulamalar, depresyon

SS-110

A RESISTANCE RESOURCE FOR THE POSTPARTUM PERIOD: POSITIVE BIRTH EXPERIENCE

Ayşe Deliktaş Demirci[1]

[1]*Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Antalya*

Ayşe Deliktaş Demirci / Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Antalya

Aim: The aim of present study is to examine effect of positive birth experience which is considered as a resistance resource for postpartum by the Salutogenesis Model perspective, on the postpartum period.

Method: The study was conducted as a review. The results of the studies examining the effects of positive and negative birth experience on the postpartum period are given together, because there are studies frequently dealing with the negative birth experience. Study results obtained from the literature review are presented by the perspective of Salutogenesis Model.

Results: Salutogenesis Model focuses on the elements that remove the individual from state of illness/tension and bring closer the state of health/well-being. In the model, the concept of "resistance resource" is included as one of the elements that bring the individual closer to health/well-being. Resistance resources are resources that give strength to individuals in their struggle with stressors. The postpartum period is a process that brings the woman closer to a state of stress/tension due to the many changes she experiences in her body, relationships, and social life. The woman's experience of this stressful period as a healthy transition; depends on the presence of resistance sources and type of sources.

Birth experience may be an empowering or traumatic factor for women in the postpartum period, depending on whether the experience is negative or positive. It has been stated that the risk of postpartum depression can be reduced if the birth experience is positive in a systematic review in which birth experience was associated with postpartum depression. By the positive birth experience being decision-maker in the care process and being control, have been defined as important factors for successful maternal-fetal attachment, maternal self-esteem, and adaptation to motherhood. It has been pointed that the level of birth satisfaction determines the feeling of competence in breastfeeding. It has been determined that postnatal distress is seen in women who negatively evaluate their birth experience. Due to these effects, birth experience has been described as a concept that should be considered for successful postpartum care. With this feature, it is thought that positive birth experience can be considered as a resistance resource for postpartum period.

Conclusion: Birth experience, which can be a resistance resource for women in the postpartum period, has been associated with maternal and fetal health/well-being factors depending on its characteristics. Therefore, maternal care aimed positive birth experience; can create a positive postpartum experience for women.

Keywords: "resistance resource", "birth experience", "postpartum period", "Salutogenesis Model"

DOĞUM SONU DÖNEM İÇİN BİR DİRENÇ KAYNAĞI: POZİTİF DOĞUM DENEYİMİ

Ayşe Deliktaş Demirci[1]

[1]*Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya*

Ayşe Deliktaş Demirci / Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Çalışmanın amacı; Salutogenez Modeli bakış açısı ile doğum sonu dönemi bir direnç kaynağı olarak ele alarak pozitif doğum deneyiminin doğum sonu dönem üzerine etkisini incelemektir.

Yöntem: Çalışma, derleme şeklinde yürütülmüştür. Sıklıkla negatif doğum deneyimini ele alan çalışmaların olması nedeni ile pozitif ve negatif doğum deneyiminin doğum sonu döneme etkilerini inceleyen çalışma sonuçları birlikte verilmiştir. Literatür taramasından elde edilen çalışma sonuçları, Salutogenez Modeli'nin bakış açısı ile değerlendirilerek sunulmuştur.

Bulgular: Salutogenez Modeli, bireyi hastalık ya da gerginlik ortamından uzaklaştırıp sağlık/iyilik haline yaklaştıran unsurlara odaklanır. Modelde bireyi sağlık/iyilik haline yaklaştıran unsurlardan biri olarak "direnç kaynakları" kavramına yer verilmiştir. Direnç kaynakları, bireylerin stresörler ile olan mücadelesinde bireye güç veren kaynaklardır. Doğum sonu dönem ise kadının bedeninde, ilişkilerinde ve sosyal hayatında yaşadığı birçok değişim nedeni ile kadını stres/gerginlik durumuna yaklaştıran bir süreçtir. Kadının stres içeren bu dönemi sağlıklı bir geçiş olarak deneyimlemesi; direnç kaynaklarının varlığına ve kaynakların türüne bağlıdır.

Doğum deneyimi, deneyimin negatif ve pozitif olması durumuna göre doğum sonu dönemde kadınlar için güçlendirici ya da travma oluşturucu bir etken olabilmektedir. Doğum deneyiminin postpartum depresyon ile ilişkilendirildiği sistematik derleme çalışmasında; doğum deneyiminin pozitif olması halinde postpartum depresyon riskinin azaltılabileceği belirtilmiştir. Pozitif doğum deneyimi ile birlikte kadının bakım sürecinde karar verici olması ve süreçte kontrol halinde olması; başarılı maternal-fetal bağlanma, maternal benlik saygısı ve anneliğe uyum için önemli bir etken olarak tanımlanmıştır. Doğumdan memnuniyet düzeyinin emzirmede yeterlilik hissini belirlediği saptanmıştır. Doğumunu olumsuz değerlendiren kadınlarda postnatal distresin görüldüğü belirtilmiştir. Belirtilen bu etkileri nedeni ile doğum deneyimi başarılı bir doğum sonu bakım için ele alınması gereken bir kavram olarak nitelendirilmiştir. Bu özelliği ile pozitif doğum deneyiminin doğum sonu bir dönem için direnç kaynağı olarak ele alınabileceği düşünülmektedir.

Sonuç: Doğum sonu dönemde kadın için bir direnç kaynağı olabilecek doğum deneyimi; özelliğine bağlı olarak postpartum depresyon, travma sonrası stres bozukluğu, maternal bağlanmanın bozulması gibi maternal ve fetal sağlık/iyilik hali unsurları ile ilişkilendirilmiştir. Bu nedenle, pozitif doğum deneyimini hedefleyen maternal bakım; kadın için pozitif bir doğum sonu deneyimi oluşturabilir.

Anahtar Kelimeler: "direnç kaynağı", "doğum deneyimi", "postpartum dönem", "Salutogenez Modeli"

SS-111

HOW IS THE POSTPARTUM PERIOD AT THE COVID-19: INVESTIGATING OF TURKISH WOMEN' POSTPARTUM SUPPORT AND POSTPARTUM SPECIFIC ANXIETY

Merve Koçhan[1], Ayşe Deliktaş Demirci[1], Kamile Kabukcuoğlu[1]

[1]Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Antalya

Ayşe Deliktaş Demirci / Akdeniz University Faculty of Nursing, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Antalya

Aim: The study aims to examine how Turkish women affected from COVID-19 at postpartum period by handling postpartum support and anxiety variables.

Methods: The present study was conducted cross- sectional design. The present sample consists of 130 mothers giving birth during the COVID-19 period, not having completed six months postpartum, not categorized by the parity and birth type, having a healthy baby, and having internet access. Data were collected online by using personal information form, Postpartum Support Scale and Postpartum Specific Anxiety Scale. In order to obtain subjective data on corona virus exposure levels and areas of exposure, questions were prepared by the researchers. Descriptive statistics, Kruskal Wallis and Regression analysis were performed.

Results: All postpartum women stated that they affected negatively by the COVID-19. Most of the issues for the women were described as feeling alone (25.51%), having economic difficulties (15.5%) and experiencing difficulties for accessing health services (21.7%)**.** The mean score of Postpartum Support Scale was 102.43 ± 27.67, while Postpartum Specific Anxiety Scale were 188.07 ± 96.71. COVID-19 exposure level was determined as a significant effect on level of postpartum specific anxiety (p = 0.00). The variables of having a problem during pregnancy (p= 0.006), having a baby willingly (p =0.007), and partner's educational status significantly predicted the level of being affected by COVID-19 (p=0.025).

Conclusions: The level of affection COVID-19 on the women was determined by the having problems during pregnancy, having a baby willingly and highly educated partner. These variables may be a resource for postpartum women to give power women during COVID-19. Health care systems need to be organized according pandemic conditions in which way increasingly received postpartum support, evaluated psychological health, delivered health care services, and considered pregnancy periods.

Keywords: COVID-19, psychosocial health, postpartum period, support, anxiety

COVID-19 PANDEMİSİNDE POSTPARTUM DÖNEM: DOĞUM SONRASI DESTEK VE DOĞUM SONRASI DÖNEME ÖZGÜ KAYGILARIN İNCELENMESİ

Merve Koçhan[1], Ayşe Deliktaş Demirci[1], Kamile Kabukcuoğlu[1]

[1]Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Ayşe Deliktaş Demirci / Akdeniz Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Antalya

Amaç: Çalışma, doğum sonrası destek ve kaygı değişkenlerini ele alarak kadınların doğum sonrası dönemde COVID-19'dan nasıl etkilendiklerini incelemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Çalışma kesitsel desen kullanılarak yürütülmüştür. COVID-19 döneminde doğum yapan, en geç altı hafta önce doğum yapmış olan, doğum tipi ve paritesi fark etmeksizin sağlıklı bebeği ve internet erişimi olan 130 kadın ile yürütülmüştür. Veriler, kişisel bilgi formu, Doğum Sonrası Destek Ölçeği ve Postpartum Spesifik Anksiyete Ölçeği kullanılarak çevrimiçi olarak toplanmıştır. Kadınların COVID-19 pandemisinden etkilenme düzeyi ve etkilenme alanları; araştırmacılar tarafından hazırlanan sorular ile değerlendirilmiştir. Tanımlayıcı istatistikler, Kruskal Wallis ve Regresyon analizi yapılmıştır.

Bulgular: Doğum sonrası dönemde olan kadınların tamamı COVID-19'dan olumsuz etkilendiklerini belirtmişlerdir. Kadınların yaşadığı sorunların çoğu; yalnız hissetmek (% 25.51), ekonomik güçlük yaşamak (%15,5) ve sağlık hizmetlerine erişimde güçlük yaşamak (% 21.7) olarak tanımlanmıştır. Doğum Sonrası Destek Ölçeği ortalama puanı 102.43 ± 27.67, Postpartum Spesifik Anksiyete Ölçeği 188.07 ± 96.71 olarak hesaplanmıştır. COVID-19'a maruziyet düzeyinin postpartum spesifik anksiyete düzeyi üzerinde anlamlı bir etkisi olduğu belirlenmiştir (p = 0.000). Gebelikte sorun yaşama (p= 0.006), isteyerek bebek sahibi olma (p=0.007) ve eşin eğitim durumu değişkenleri ise COVID-19'dan etkilenme düzeyini anlamlı olarak yordamaktadır (p=0.025).

Sonuç: Kadınların COVID-19 maruziyet düzeyinin gebelikte sorun yaşama, isteyerek bebek sahibi olma ve eşin eğitim düzeyinin yüksek olması faktörleri tarafından belirlendiği saptanmıştır. Bu değişkenler, COVID-19 sürecinde doğum sonu dönemde olan kadınlara güç sağlama için bir kaynak olabilir. Pandemi şartlarına göre doğum sonu dönemde daha fazla desteği, psikolojik değerlendirmeyi, sağlık hizmetinin sunumunu ve gebelik döneminin de dikkate alınarak bakım sunulduğu bir sağlık sisteminin organize edilmesi gerekmektedir.

Anahtar Kelimeler: "anksiyete", "COVID-19","destek", "psikososyal sağlık", "postpartum dönem"

SS-112

ANALYSIS OF THE SOCIODEMOGRAPHICAL AND CLINICAL CHARACTERISTICS OF FEMALE PATIENTS IN A MENTAL HEALTH HOSPITAL OF PAST FIVE-YEARS

Özlem Öğütveren[1], Cengiz Cengisiz[1], Sevgi Nehir[2], Türkan Yılmaz[1], Abdulkadir Özel[1], Filiz Elma[1]

[1]Psychiatry Clinic, Manisa Mental Health Hospital, Manisa
[2]Celal Bayar University, Health Sciences Faculty, Mental Diseases Nursing Department, Manisa

Özlem Öğütveren / Psychiatry Clinic, Manisa Mental Health Hospital, Manisa

Objective: Analysing the sociodemographical data of the female patients who stayed in hospital due to pregnancy and delivery in the last five years.

Materials and Methods: The group of study consists of 18-45 years old women on their fertility periods who stayed at Manisa Mental Health and Illness Hospital, in women's closed psychiatric ward In this research, the aim is reaching a universal conclusion rather than specific samples. Sampling of the research consists of 104 women. The phenomenons which are recorded between the years of 2015 and 2020 have been examined by researchers retrospectively. Percentage numbers were used on the statistical analysis.

Results: It's been found that 38,5% of the patients were 30-39 years old, 87,7% of the patients were married, 52,9% of the patients were living in the district, 76,9% of the patients were living with their spouse, 60,6% of the patients were smokers, 65.5% of the patients had a history of mental illness in the past, 12,5% of the patients had only elementary education. %48,1 of the patients have been hospitalized due to diagnosis of bipolar affective disorder, %31,7 of the patients hospitalized due to diagnosis of psychosi, 11,5% of the patients were hospitalized due to diagnosis of depression , 2,9% of the patients were hospitalized due to diagnosis of schizophrenia. It's been determined that 12,5% of the patients were hospitalized during the third trimester, 37,5% of the patients were hospitalized between 2 to 6 months of after the delivery, 39.4% of the patients were hospitalized between 2 to 6 times, 61.5% were also hospitalized before the pregnancy, 89,4% of the patients haven't had any medical complications during pregnancy or delivery, 18,3% of the patients had electroconvulsive therapy after the birth, 7,7% of the patients attempted suicide.

Conclusion: It's been examined that 91,3% of women had developed mental disorders before and after giving birth.

Keywords: Pregnancy, delivery, mental disorder, women

BİR RUH SAĞLIĞI VE HASTALIKLARI HASTANESİ'NDE SON BEŞ YILDA GEBELİK VE DOĞUM SONRASI YATAN KADIN HASTALARIN SOSYODEMOGRAFİK VE KLİNİK ÖZELLİKLERİNİN İNCELENMESİ

Özlem Öğütveren[1], Cengiz Cengisiz[1], Sevgi Nehir[2], Türkan Yılmaz[1], Abdulkadir Özel[1], Filiz Elma[1]

[1]Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi, Psikiyatri Bölümü, Manisa
[2]Celal Bayar Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Manisa

Özlem Öğütveren / Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi, Psikiyatri Bölümü, Manisa

Amaç: Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesinde son beş yılda gebelik ve doğum sonrası yatan kadın hastaların sosyodemografik ve klinik verilerini incelemektir.

Gereç ve Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı ve retrospektif nitelikte bir araştırmadır. Çalışma Ağustos-Eylül 2021 tarihinde yapılmıştır. Çalışmanın evrenini Manisa Ruh Sağlığı ve Hastalıkları Hastanesi kapalı kadın psikiyatri servisinde yatan 18-45 yaş doğurganlık dönemi olan kadınlar oluşturmaktadır. Araştırmada, örneklem seçimine gidilmeden evrenin tümüne ulaşılması hedeflenmiştir. Araştırmanın örneklemini 104 kadın oluşturmuştur. 2015-2020 yılında kayıtlı olguların dosyaları araştırmacılar tarafından geriye dönük olarak incelendi. İstatistiksel analizde sayı yüzde testi kullanıldı.

Bulgular: Hastaların %38,5'i 30-39 yaş %81,7'si evli, %52,9'u ilçede, %76,9'u eşiyle yaşadığı, %60,6'sının sigara kullandığı, %65,5'inin geçmişte ruhsal hastalık öyküsü olduğu, %12.5'i ilköğretim mezunu olduğu belirlendi. Hastaların %48,1'i bipolar affektif bozukluk tanısı, %31,7'si psikoz tanısı,%11,5'u depresyon tanısı, %2,9'u şizofreni tanısı ile hastaneye yatmıştır. Hastaların %12,5'inin 3. Trimester döneminde hastaneye yattığı, %37.5'inin doğumdan sonra 2-6 ay arası dönemde hastaneye yattığı, %39.4'ünün 2-6 kez arasında hastaneye yattığı, %61.5'inin gebelik öncesinde de hastaneye yattığı, %89.4'ünün gebelik ve doğum sürecinde tıbbi komplikasyon yaşamadığı, %18.3'nün doğum sonrası EKT uygulaması yapıldığı, %7.7'sinin intihar girişiminde bulunduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Kadınların %91,3ünde doğum öncesi ve sonrası ruhsal bozukluk geliştiği görülmüştür

Anahtar Kelimeler: Gebelik; doğum; ruhsal bozukluk; kadın

SS-113

INVESTIGATION OF THE EFFECT OF FAMILY PLANNING INSTRUCTION GIVEN IN THE POSTPARTUM PERIOD ON METHOD USE

Başak Demiralp Yavuz[1], Emel Taşcı Duran[1]

[1]Suleyman Demirel University

Başak Demiralp Yavuz / Suleyman Demirel University

[1]Hemşire, Süleyman Demirel Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Türkiye,Isparta, E posta:basakdemiralp1@gmail.com, Orcid:https://orcid.org/0000-0001-5946-3083.

[2]Prof. Dr. Öğretim Görevlisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları HemşireliğiAnabilim Dalı Başkanı, Türkiye, Isparta, E posta:emelduran@sdu.edu.tr, Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5056-4037.

Objective: The study was conducted to examine the effect of family planning education on method use among women who gave birth.

Method: The study was conducted as a randomized controlled experiment and the study data were collected in the gynecology and obstetrics service of Süleyman Demirel University Research and Application Hospital between January 2021 and July 2021. A 33-question form created by the researchers was used as a data collection tool. The study was carried out on 60 people, 30 cases and 30 controls. The case and control groups were assigned using the one-to-one method in randomization. A postpartum questionnaire was applied to the case and control groups, online training (video training) about family planning methods was given to the case group, and their use of the method was contacted and questioned by phone at 6-8 weeks after birth. Ethics committee approval and permission from the relevant hospital were obtained for the study.

Results: 38.3% of the participants were in the age group of 31-36, and the marriage duration of 48.3% was between 1-5 years. Considering the educational status of the participants, it was determined that 50% of them were high school graduates and 80% wanted to receive education with family planning after birth. While 90% of the case group were considering using family planning after pregnancy, it was determined that 96.7% of the control group were considering using a method, and there was no statistical difference between the two groups in terms of considering using a method ($X2=1.071$ $p>0.05$). No statistically significant difference was found in the case group in terms of using the method after the training ($X2=0.51$ $p>0.05$).

Conclusion: The education given to the case group did not affect the family planning use preferences of women, and it was thought that this might be due to their high educational status.

Keywords: postpartum, family planning, online education

DOĞUM SONU DÖNEMDE VERİLEN AİLE PLANLAMASI EĞİTİMİNİN YÖNTEM KULLANIM DURUMUNA ETKİSİNİN İNCELENMESİ

Başak Demiralp Yavuz[1], Emel Taşcı Duran[1]

[1]Süleyman Demirel Üniversitesi

Başak Demiralp Yavuz / Süleyman Demirel Üniversitesi

[1]Hemşire, Süleyman Demirel Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Türkiye,Isparta, E posta:basakdemiralp1@gmail.com, Orcid:https://orcid.org/0000-0001-5946-3083.

[2]Prof. Dr. Öğretim Görevlisi, Süleyman Demirel Üniversitesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları HemşireliğiAnabilim Dalı Başkanı, Türkiye, Isparta, E posta:emelduran@sdu.edu.tr, Orcid: https://orcid.org/0000-0002-5056-4037.

Amaç: Çalışma doğum yapan kadınlara verilen aile planlaması eğitiminin yöntem kullanım durumuna etkisinin incelenmesi amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Çalışma randomize kontrollü deneysel olarak yapılmış olup çalışma verileri Ocak 2021-Temmuz 2021 tarihleri arasında Süleyman Demirel Üniversitesi Araştırma ve Uygulama hastanesinin kadın hastalıkları ve doğum servisinde toplanmıştır. Veri toplama aracı olarak araştırmacılar tarafından oluşturulan 33 soruluk bir form kullanılmıştır. Çalışma 30 vaka, 30 kontrol olmak üzere 60 kişi üzerinde yürütülmüştür. Vaka ve kontrol grubuna randomizasyonda birebir yöntemi kullanılarak atama yapılmıştır. Vaka ve kontrol guruna doğum sonrası anket uygulanmış olup, vaka grubuna aile planlaması yöntemleri hakkında online eğitim(videolu eğitim) verilmiş olup yöntem kullanma durumları doğumdan sonra 6-8. Haftalarda telefon ile iletişime geçilip sorgulanmıştır. Çalışma için etik kurul izni ve ilgili hastaneden izin alınmıştır.

Bulgular: katılımcıların, %38.3'ü 31-36 yaş grubunda olup, %48.3'ünün evlilik süresi 1-5 yıl arasındaydı. Katılımcıların eğitim durumuna bakılınca %50'sinin lise mezunu olduğu ve %80'inin doğum sonrasında aile planlaması ile eğitim alma istedikleri saptanmıştır. Vaka grubunun %90'ı gebelik sonrası aile planlaması kullanmayı düşünürken kontrol grubunun %96.7'sinin yöntem kullanmayı düşündükleri saptanmış olup iki grup arasında yöntem kullanmayı düşünme açısından istatistiksel olarak fark saptanmamıştır (X^2=1,071 p>0.05). Vaka grubunda eğitim sonrasında yöntem kullanma açısından istatistiksel olarak anlamlı fark saptanmamıştır (X^2=0,51 p>0.05).

Sonuç: Vaka grubuna verilen eğitim kadınların aile planlaması kullanım tercihlerini etkilememiş olup bunun eğitim durumlarının yüksek olmasından kaynaklanabileceği düşünülmüştür.

Anahtar Kelimeler: postpartum,aile planlaması,online eğitim

SS-114

OPTIMIZATION OF THE FOURTH TRIMESTER CARE

Sümeyye Bakır[1], Selin Paker[1], Figen Kazankaya[1], Ruken Yağız Altıntaş[1], Oya Kavlak[1]

[1]Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Sümeyye Bakır / Ege University Faculty of Nursing, Department of Women's Health and Diseases Nursing, İzmir

Objective: If women's and babies' health is to be optimized, postpartum care should become an ongoing process rather than a single meet, by providing services and support tailored to each woman's individual needs. Optimization of the postpartum care offers an opportunity to improve women's overall health; however, evidence shows that current care falls short of this goal. In this review, the aim is to draw attention to the concept of optimization of the fourth trimester care and to emphasize its importance.

Method: This study was designed as a review study.

Results: The recommendations made by the American College of Obstetricians and Gynecologists (ACOG) for the optimization of the postpartum care guide are presented under the following four main headings: "Redefining Postpartum Care", "Comprehensive Postpartum Visit and Transition to Well-Woman Care", "Need for New Comprehensive Policies" and "Transition From Intrapartum to Postpartum Care". Redefining Postpartum Care includes recommendations on increased interaction, prenatal preparation, family planning, and postnatal care planning. Increasing participation in postpartum visits is a developmental goal under this title. A postpartum care plan should be developed for prospective guidance. Under the heading Comprehensive Postpartum Visit and Transition to Well-Woman Care, emphasis is placed on the timing and content of visits. Postnatal care plan, home follow-up, informing other health care members, written records are key points of such transition. Under the heading of "Need for New Comprehensive Policies", policies are expected to support postpartum care as an ongoing process. Under the heading of the "Transition from Intrapartum to Postpartum Care", it is recommended that the postnatal care plan should be reviewed and updated after the birth, and it is stated that the health professionals should assume the responsibility of postpartum care. At this point, it is recommended that the care plan should include contact information on postpartum care follow-up, face-to-face follow-up of women at high risk, home visits for women at low risk, telephone support, text messages, remote blood pressure monitoring and application-based support.

Conclusion: Postpartum care should become an ongoing process including services and support tailored for every woman. In ensuring optimization, the key point is holistic and individual-centered care. As health care providers, nurses play a key role in the implementation, support and development of these recommendations.

Anahtar Kelimeler: Postpartum period, nursing care, women's health, guide

DÖRDÜNCÜ TRİMESTER BAKIMINDA OPTİMİZASYON

Sümeyye Bakır[1], Selin Paker[1], Figen Kazankaya[1], Ruken Yağız Altıntaş[1], Oya Kavlak[1]

[1]Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Sümeyye Bakır / Ege Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Ana Bilim Dalı, İzmir

Amaç: Kadınların ve bebeklerin sağlığını optimize etmek için doğum sonrası bakım, her kadının bireysel ihtiyaçlarına göre şekillendirilmiş hizmetler ve destek ile tek bir karşılaşmadan ziyade devam eden bir süreç haline gelmelidir. Doğum sonrası bakımın optimizasyonu, kadınların genel sağlığını geliştirme fırsatı sunar ancak kanıtlar, mevcut bakımın bu hedefin gerisinde kalındığını göstermektedir. Bu derlemenin amacı dördüncü trimester bakımında optimizasyon kavramına dikkat çekmek ve önemini vurgulamaktır.

Yöntem: Bu çalışma derleme türünde planlanmıştır.

Bulgular: Amerikan Obstetrik ve Jinekoloji Derneği (ACOG)'nin doğum sonrası bakım rehberinde optimizasyon için önerileri *"Doğum Sonrası Bakımı Yeniden Tanımlamak", "Kapsamlı postpartum ziyaret ve iyi kadın bakımına geçiş", "Yeni kapsamlı politikalara olan ihtiyaç" ve "İntrapartumdan postpartum bakıma geçiş süreci*" şeklinde dört ana başlık altında sunulmuştur. Doğum Sonrası Bakımı Yeniden Tanımlama başlığı altında artan etkileşim, doğum öncesi hazırlık, aile planlaması ve doğum sonrası bakım planı konularında öneriler yer almaktadır. Doğum sonrası ziyaretlere katılımı artırmak, bu başlık altındaki gelişimsel bir hedeftir. İleriye dönük bir rehberlik için doğum sonu bakım planı geliştirilmelidir. Kapsamlı postpartum ziyaret ve iyi kadın bakımına geçiş başlığında, ziyaret zamanlaması ve içeriğine vurgu yapılmaktadır. Doğum sonrası bakım planı, evde takip, diğer sağlık bakım üyelerinin bilgilendirilmesi, yazılı kayıtlar geçişin kilit noktalarıdır. Yeni kapsamlı politikalara olan ihtiyaç başlığında, politikaların doğum sonu bakımı devam eden bir süreç olarak desteklemesi beklenmektedir. İntrapartumdan postpartum bakıma geçiş süreci başlığında ise, doğum sonrası bakım planının, doğumdan sonra gözden geçirilmesi ve güncellenmesi önerilmekte ve sağlık profesyonelinin doğum sonrası bakımın sorumluluğunu alması gerektiği belirtilmektedir. Bu noktada bakım planının doğum sonrası bakımın takibine yönelik iletişim bilgilerini içermesi, yüksek risk altındaki kadınlarda yüz yüze takip, düşük riskli kadınlarda ise ev ziyaretleri, telefon desteği, metin mesajları, uzaktan kan basıncı izleme ve uygulama tabanlı destek sağlanması önerilmektedir.

Sonuç: Doğum sonrası bakım her kadına özelleştirilmiş hizmetler ve destekle devam eden bir süreç haline gelmelidir. Bütüncül ve birey merkezli bakım, optimizasyonun sağlanmasında temel noktalardır. Sağlık bakım sağlayıcıları olarak hemşireler bu önerilerin uygulanması, desteklenmesi ve geliştirilmesinde kilit noktada rol almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Postpartum dönem, hemşirelik bakımı, kadın sağlığı, rehber

SS-115

DOES HEALTH LITERACY AFFECT DEMAND FOR PRECONCEPTIONAL CARE?

Gülçin Nacar[1], Derya Bingöl[1], Sermin Timur Taşhan[1]

[1]Inonu University

Gülçin Nacar / Inonu University

Background: Many pregnancies still occur unplanned in our country and in the world. However, the health status of the mother and father before pregnancy both puts the continuation of pregnancy at risk and may affect the mother and fetus negatively. At this point, the importance of pre-pregnancy care emerges. Pre-pregnancy (preconceptional) care is a type of preventive healthcare service that aims to improve the health of spouses before having a child, and includes screening, treatment and counseling. The ability of individuals to communicate with healthcare professionals in a quality way, to participate more actively in decisions about their health, to benefit from health services more effectively, to adopt health-enhancing behaviors are directly related to their health literacy levels.

Objective: The aim of the study is to examine the relationship between health literacy level and demand for preconceptional care.

Methodology: This study, which has a descriptive relationship seeking type, was conducted with 124 pregnant women who applied to the pregnant outpatient clinics of Karlıova State Hospital. Research data were collected using a personal information form and Turkey Health Literacy Scale.

Results: In the study, it was determined that the average age of pregnant women was 27.99 ± 4.93, the mean number of pregnancies was 2.07 ± 1.33 and the mean week of gestation was 21.53 ± 10.22. It was observed that 48.6% of the pregnant women were university graduates, 66.7% did not work, and 43.1% had a medium income level. In the study, it was observed that those with a high level of health literacy used more folic acid before pregnancy, asked healthcare workers to provide consultancy about the risks in their obstetric history, and asked for counseling about vaccination ($p < 0.05$).

Conclusion: As a result of the study, it was seen that the level of health literacy and folic acid use before pregnancy affect obstetric risks and seeking counseling on vaccination.

Keywords: Health Literacy, Preconceptional Care, Preconceptional Care Demand

SAĞLIK OKURYAZARLIĞI PREKONSEPSİYONEL BAKIM TALEBİNİ ETKİLER Mİ?

Gülçin Nacar[1], Derya Bingöl[1], Sermin Timur Taşhan[1]

[1]İnönü Üniversitesi

Gülçin Nacar / İnönü Üniversitesi

Giriş: Ülkemizde ve dünyada birçok gebelik halen plansız gerçekleşmektedir. Ancak anne ve babanın gebelik öncesi sağlık durumu hem gebeliğin devamını riske atmakta hem de anne ve fetüsü olumsuz etkileyebilmektedir. Bu noktada gebelik öncesi bakımın önemi ortaya çıkmaktadır. Gebelik öncesi (prekonsepsiyonel) bakım, çocuk sahibi olmadan önce eşlerin sağlıklarını iyileştirmeyi amaçlayan, tarama, tedavi ve danışmanlığı içeren bir koruyucu sağlık hizmeti türüdür. Bireylerin sağlık profesyonelleri ile kaliteli iletişim kurabilmeleri, sağlıklarıyla ilgili kararlara daha aktif katılabilmeleri, sağlık hizmetlerinden daha etkin yararlanabilmeleri, sağlığı geliştirici davranışları benimsemeleri sağlık okuryazarlığı düzeyleri ile doğrudan ilişkilidir.

Amaç: Araştırmanın amacı, sağlık okuryazarlığı düzeyi ile prekonsepsiyonel bakım talebi arasındaki ilişkiyi incelemektir.

Yöntem: Tanımlayıcı ilişki arama türde olan bu çalışma, Karlıova Devlet Hastanesi gebe polikliniklerine başvuran 124 gebe ile yapılmıştır. Araştırma verileri kişisel bilgi formu ve Türkiye Sağlık Okuryazarlığı Ölçeği kullanılarak toplanmıştır.

Bulgular: Çalışmada gebelerin yaş ortalaması 27.99 ± 4.93, ortalama gebelik sayısı 2.07 ± 1.33 ve ortalama gebelik haftası 21.53 ± 10.22 olarak belirlendi. Gebelerin %48,6'sının üniversite mezunu olduğu, %66,7'sinin çalışmadığı ve %43.1'inin orta gelir düzeyine sahip olduğu görüldü. Araştırmada sağlık okuryazarlığı yüksek olanların gebelik öncesinde daha fazla folik asit kullandıkları, sağlık çalışanlarından obstetrik öykülerindeki riskler ve aşılar konusunda danışmanlık istedikleri görüldü ($p<0.05$).

Sonuç: Araştırma sonucunda gebelik öncesi sağlık okuryazarlığının ve folik asit kullanımını, obstetrik riskler ve aşılama konusunda danışmanlık aramayı etkilediği görüldü.

Anahtar Kelimeler: Sağlık okuryazarlığı, prekonsepsiyonel bakım, prekonsepsiyonel bakım talebi

SS-116

THE VIEW OF MATERNAL IDENTITY IN TERMS OF GENDER ROLES

Hilal Kula Doğan[1], Ayten Şentürk Erenel[1]

[1]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Ankara

Hilal Kula Doğan / Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Ankara

The concepts of woman and man are concepts that express the individual's being biologically female (female), male (male), and being a woman (woman) and male (man) within the framework of roles in society. While the concept of gender is used to express the biological differences between the two groups, the concept of gender refers to the social and cultural construction of the roles that society imposes on men and women. While the concept of gender is expressed as the construction of the roles created by the society for men and women, on the other hand, it is accepted as the roles that the society imposes on the bodies of individuals.

These roles, which are created by society, affected by cultural processes, and learned by individuals in their socialization processes, can appear as an imposition that is wanted to be imposed on individuals. While these roles impose stronger social positions on men, they also affect the roles and status of women and men by creating a system that excludes women from society. For example, men are taught that they are stronger than women, that they have to support the house and that they are more rational than women, and men are directed to professions such as doctors, police and engineering. On the other hand, women are directed to professions such as teaching, nursing and midwifery, as they are expected to be compassionate and make more sacrifices. In addition, the discourses on women that they have a patient, delicate and innate maternal instinct turn into factors that determine the status of women in society. Being a mother in societies is considered as a result of the fertile biological structure of women, and in this context, there is a general perception that every woman should be a mother. However, the meanings attributed to motherhood differ by being influenced by cultural values, showing that motherhood is framed according to power mechanisms and policies that are far from universal, it appears that motherhood should be a universal and social configuration, not a genetic situation brought by women. As a result, we are faced with the fact that the meanings attributed to motherhood are reduced to a single gender by ignoring the universal dimension of motherhood identity within the framework of gender roles.

Anahtar Kelimeler: Maternity, gender, gender roles, identity

ANNELİK KİMLİĞİNE TOPLUMSAL CİNSİYET ROLLERİ AÇISINDAN BAKIŞ

Hilal Kula Doğan[1], *Ayten Şentürk Erenel*[1]

[1]*Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara*

Hilal Kula Doğan / Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Sağlığı Hemşireliği Ana Bilim Dalı, Ankara

Özet

Kadın ve erkek kavramları bireyin biyolojik olarak dişi (female), er (male) oluşunu, ve toplumdaki roller çerçevesinde kadın (woman), erkek (man) oluşunu ifade eden kavramlardır. Cinsiyet kavramı iki grup arasındaki biyolojik farklılıkları ifade etmek için kullanılırken, toplumsal cinsiyet kavramı kadın ve erkeğe toplumun yüklediği rollerin toplumsal ve kültürel inşasını ifade etmektedir. Toplumsal cinsiyet kavramı bir taraftan kadın ve erkek için toplum tarafından oluşturulan rollerin inşası olarak ifade edilirken bir diğer taraftan da toplumun bireylerin bedenlerine yüklediği roller olarak kabul edilmektedir.

Toplum tarafından oluşturulan, kültürel süreçlerden etkilenen ve bireylerin sosyalleşme süreçlerinde öğrendiği bu roller, bireylere zorla kabul ettirilmek istenen bir dayatma olarak karşımıza çıkabilmektedir. Bu roller erkeklere toplumsal açıdan daha güçlü konumları atfederken, kadınları toplumdan dışlayan bir sistem oluşturmakta, kadınların ve erkeklerin rollerini ve statülerini de etkilemektedir. Örneğin erkeklere kadınlardan daha güçlü olduğu, evi geçindirmeleri gerektiği ve kadınlara göre daha rasyonel oldukları öğretilmekte, erkekler doktorluk, polislik, mühendislik gibi mesleklere yönlendirilmektedir. Kadınlardan ise merhametli olmaları, daha çok fedakarlık yapmaları beklenmekte ve kadınlar öğretmenlik, hemşirelik, ebelik gibi mesleklere yönlendirilmektedir. Bunun yanında kadınlara yönelik sabırlı, narin ve doğuştan annelik içgüdüsüne sahip olduklarına ilişkin söylemler kadının toplumdaki statüsünü belirleyen etmenlere dönüşmektedir. Toplumlarda anne olmak, kadının doğurgan biyolojik yapısının bir sonucu olarak değerlendirilmekte ve bu bağlamda, her kadının anne olması gerektiğine yönelik genel bir algının varlığı karşımıza çıkmaktadır. Ancak anneliğe yüklenen anlamların kültürel değerlerden etkilenerek farklılık göstermesi, anneliğin evrensellikten uzak iktidar mekanizmaları ve politikalara göre çerçevelendiğini göstererek anneliğin, kadının genetik olarak getirdiği bir durum olmayıp evrensel ve sosyal bir yapılandırma olması gerektiği karşımıza çıkmaktadır. Sonuç olarak toplumsal cinsiyet rolleri çerçevesinde annelik kimliğinin evrensel boyutu göz ardı edilerek anneliğe yüklenen anlamların tek bir cinsiyete indirgendiği gerçeğiyle karşı karşıya kalınmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Annelik, toplumsal cinsiyet, toplumsal cinsiyet rolleri, kimlik,

SS-117

HEALTHY LIFESTYLE IN POSTPARTUM WOMEN: BARRIERS AND FACILITATORS

Ayşe Sarıkaya[1], Zeynep Daşıkan[1], Didem Kıratlı[2]

[1]Ege University
[2]Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hemşire, İzmir Türkiye

Ayşe Sarıkaya / Ege University

Introduction: Postpartum a healthy-lifestyle is vital for supporting promoting optimal maternal health, returning to pre-pregnancy weight and preventing postpartum excess weight retention and maintaining lactation, but there are some barriers.

Aim: This review aims to address the barriers and facilitators in front of a healthy-lifestyle for postpartum women.

Globally, the rates of overweight and obesity in women aged 18 and over were 23% and 6% in 1975, respectively, compared to 39% and 15% in 2016. Women of reproductive age are at risk of obesity due to factors such as excessive weight gain during-pregnancy and deficiency of physical-activity. Approximately 25% to 47% of women have weight retention of 4.5 kg or more within one year of giving birth. Excess weight gained during-pregnancy, malnutrition, insufficient activity, smoking and alcohol consumption cause weight retention or gain in the postpartum period.

Metabolic diseases, diabetes or cardiovascular diseases in women increase the risk of being overweight or obese in children or adults, and the risks of certain cancers. Also it can cause developmental problems in the baby. The postpartum period is a period when women face barriers to maintaining a healthy-lifestyle. Caring for the newborn, mothers' putting their own health second to the well-being of their children, and psychological health problems such as fatigue, stress and depression may lead to a decrease in the mother's self-care capacities. Also, deficient of knowledge about the benefits of lifestyle behaviors; There may be limitations in the ability of health care providers to provide lifestyle-support and deficient motivation. Adopting a healthy-lifestyle involves changing long-term habits, especially diet and physical-activity, and maintaining this change over a long-period of time. Women should be provided with the support they need to engage in these behaviors. In order to maximize the effectiveness of lifestyle interventions, information based on theoretical evidence should be provided. Motivational interviewing techniques and patient-centered approaches can be helpful in increasing motivation to participate in physical-activity and healthy-eating. Practical methods must be provided to make exercise funny and healthy meals appetizing.

Conclusion: Nurses have responsibilities in the creation-protection development and support of healthy-lifestyle changes in women during the perinatal-period. Starting from the pre-pregnancy period, pregnancy and postpartum-period is an opportunity for health professionals to recommend and strengthen a healthy-lifestyle. Developing interventions to support women to adopt and maintain a healthy-lifestyle and healthcare-professionals should be informed.

Keywords: Postpartum women, healthy lifestyle, weight control, barriers and facilitators, healthcare providers

DOĞUM SONRASI KADINLARDA SAĞLIKLI YAŞAM TARZI: ÖNÜNDEKİ ENGELLER VE KOLAYLAŞTIRICILAR

Ayşe Sarıkaya[1], Zeynep Daşıkan[1], Didem Kıratlı[2]

[1]Ege Üniversitesi

[2]Dr. Behçet Uz Çocuk Hastalıkları ve Cerrahisi Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Hemşire, İzmir Türkiye

Ayşe Sarıkaya / Ege Üniversitesi

[1]Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Yüksek Lisans Öğrencisi, İzmir/Türkiye

[2]Ege Üniversitesi, Hemşirelik Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Doç. Dr., İzmir/Türkiye

Giriş: Doğum sonrası sağlıklı bir yaşam tarzı, optimal anne sağlığının desteklenmesi, gebelik öncesi kiloya geri dönülmesi ve doğum sonrası aşırı kilo tulumunun nun önlenmesi ve laktasyonun sürdürülmesi için hayati öneme sahiptir, ancak bazı engeller vardır.

Amaç: Bu derleme doğum sonrası kadınların sağlıklı bir yaşam tarzı ile önündeki engelleri ve kolaylaştırıcıları ele almayı amaçlanmıştır.

Küresel olarak 18 yaş ve üzeri kadınlarda kilolu ve obezite oranı sırasıyla 1975'te %23 ve %6' iken 2016 yılında %39 ve %15 olmuştur. Üreme çağındaki kadınlar gebelikte aşırı kilo alımı, fiziksel aktivite eksikliği gibi faktörler nedeniyle obezite riski altındadır. Kadınların yaklaşık %25 ila %47'si doğumdan sonraki bir yıl içinde 4,5 kg veya daha fazla kilo tutulumu olmaktadır. Gebelik döneminde alınan aşırı kilo, kötü beslenme, yetersiz aktivite, sigara ve alkol tüketimi, doğum sonrası dönemde kilo tutulumu veya alımına neden olmaktadır. Kadında metabolik hastalıklar, diyabet veya kardiyovasküler hastalıklar, çocuk veya yetişkinde kilolu veya obez olma riskini ve bazı kanser risklerini artırmaktadır. Ayrıca bebekte de gelişim sorunlarına yol açabilmektedir. Doğum sonrası dönem, kadınların sağlıklı bir yaşam tarzı sürdürmek için engellerle karşı karşıya kaldıkları bir dönemdir. Yenidoğanın bakımı, annelerin kendi sağlıklarını çocuklarının iyiliği için ikinci planda tutması, yorgunluk, stres ve depresyon gibi psikolojik sağlık sorunları olması, annenin öz bakım kapasitelerinde bir azalmaya yol açabilir. Ayrıca, yaşam tarzı davranışlarının faydaları hakkında bilgi eksikliği; sağlık hizmeti sağlayıcılarının yaşam tarzı desteği sağlama becerilerindeki sınırlılıklar ve motivasyon eksikliği olabilir. Sağlıklı bir yaşam tarzını benimsemek, özellikle diyet ve fiziksel aktivite olmak üzere uzun vadeli alışkanlıkların değiştirilmesini ve bu değişikliğin uzun bir süre boyunca sürdürülmesini içermektedir. Kadınların bu davranışlarda bulunmaları için ihtiyaç duydukları desteği almaları sağlanmalıdır. Yaşam tarzı müdahalelerinin etkinliğini en üst düzeye çıkarmak için, teorik kanıta dayalı bilgilendirilmeler yapılmalıdır. Motivasyonel görüşme teknikleri ve hasta merkezli yaklaşımlar, fiziksel aktivite ve sağlıklı beslenmeye katılma motivasyonunu arttırmada faydalı olabilir. Egzersizi eğlenceli ve sağlıklı öğünleri iştah açıcı hale getirmek için pratik yöntemler sağlamak gerekir.

Sonuç: Hemşirelerin perinatal süreçte kadınlarda sağlıklı yaşam tarzı değişikliklerinin oluşturulması, korunması, geliştirilmesi ve desteklenmesinde sorumlulukları vardır. Gebelik öncesi dönemden başlamak üzere, gebelik ve doğum sonrası dönem sağlık profesyonelleri için sağlıklı bir yaşam tarzı önermek ve güçlendirmek için fırsat olan bir dönemdir. Kadınların sağlıklı bir yaşam tarzını benimsemelerini ve sürdürmelerini destekleyecek müdahalelerin geliştirilmesi ve sağlık personelinin bu konuda bilgilendirilmesi gerekir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum kadın, sağlıklı yaşam tarzı, kilo kontrolü, engeller ve kolaylaştırıcılar, sağlık hizmeti sağlayıcıları

SS-118

DYSFUNCTIONAL BELIEFS AND PRACTICES IN POSTNATAL MATERNAL HEALTH AND INFANT CARE, RELATED FACTORS: THE CASE OF KONYA

Özlem Ülkü Bulut[1], Ayşe Kübra Tekinay[2], Şerife Sueda Koçak[2], Beyza Töke[2], Melek Akın[2]

[1]Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara
[2]KTO Karatay University School of Health Sciences, Department of Midwifery, Konya

Özlem Ülkü Bulut / Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara

Purpose: This study was carried out to determine the dysfunctional beliefs and practices of women in maternal health and infant care in the postpartum period and to determine related factors.

Method: This is a cross-sectional study conducted on women who applied to 4 different family health centers in Konya between November 2019 and February 2020. 200 women who gave birth and agreed to participate in the study constituted the sample of the study. Informed consent form was obtained from the volunteers and the data were collected by face-to-face interview technique. Sociodemographic data collection form and Dysfunctional Beliefs and Practices in Maternal Health and Infant Care Attitude Scale (ASBB-FOIU), which was created by using the literature, were used in the study. The data were analyzed in the SPSS program by applying statistical analysis methods.

Results: The age of the women in the study group ranged from 16 to 55, with a mean of 29.70 ± 7.91 years. The mean total score of the women (ASBB-FOIU) scale is 128.09±13.23. A significant correlation was found between the age of the women and the use of dysfunctional beliefs and practices related to puerperium (p=0.012). As women's ages decrease, their dysfunctional practices related to puerperium have increased. As the education level of women increased, the use of non-functional baby care practices increased (p=0.010). As the number of pregnancies decreased, non-functional application usage cases related to puerperium increased. In other words, women mostly used these applications in their first pregnancy (p=0.019). It was observed that as the number of living children of women decreased, the use of dysfunctional practices related to puerperium increased (p=0.025). A significant relationship was found between non-functional practices related to puerperium and delivery type (p=0.036). Women who gave birth normally used the practices related to puerperium more.

Conclusion: In the study, it was concluded that women use traditional beliefs and practices regarding pregnancy, childbirth, puerperium and newborn care in the postpartum period. It has been determined that women's age, education level and motherhood experience affect their use of these applications. In this context, it is important to provide education and counseling to women about dysfunctional beliefs and practices in pre-pregnancy, pregnancy, birth and postpartum processes. Midwives and nurses providing health services; From the preconceptional period, the family should be evaluated holistically and should question the use of traditional practices related to mother-infant health.

Keywords: Postpartum, maternal health, infant care, dysfunctional practice.

DOĞUM SONRASI ANNE SAĞLIĞI VE BEBEK BAKIMINDA FONKSİYONEL OLMAYAN İNANÇ VE UYGULAMALAR, İLİŞKİLİ FAKTÖRLER: KONYA ÖRNEĞİ

Özlem Ülkü Bulut[1], Ayşe Kübra Tekinay[2], Şerife Sueda Koçak[2], Beyza Töke[2], Melek Akın[2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara
[2]KTO Karatay Üniversitesi Sağlık Bilimleri Yüksekokulu, Ebelik Bölümü, Konya

Özlem Ülkü Bulut / Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara

Amaç: Bu çalışma kadınların doğum sonrası dönemde anne sağlığı ve bebek bakımında fonksiyonel olmayan inanç ve uygulama durumlarını belirlemek ve ilişkili faktörleri tespit etmek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Bu çalışma, Kasım 2019- Şubat 2020 tarihleri arasında Konya ilinde 4 farklı aile sağlığı merkezine başvuran kadınlar üzerinde gerçekleştirilen kesitsel tipte bir araştırmadır. Doğum yapmış olan ve araştırmaya katılmayı kabul eden 200 kadın araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Gönüllülerden bilgilendirilmiş onam formu alınmış ve veriler yüz yüze görüşme tekniği ile toplanmıştır. Çalışmada kullanmak üzere literatürden yararlanılarak oluşturulmuş olan sosyodemografik veri toplama formu ve Anne Sağlığı ve Bebek Bakımında Fonksiyonel Olmayan İnanç ve Uygulamalar Tutum Ölçeği (ASBB-FOİU) kullanılmıştır. Veriler istatistiksel analiz yöntemleri uygulanarak SPSS programında analiz edilmiştir.

Bulgular: Çalışma grubunu oluşturan kadınların yaşları 16-55 arasında değişmekte olup, ortalama 29.70 ± 7.91 yıl idi. Kadınların (ASBB-FOİU) ölçeğinden aldıkları toplam puan ortalaması 128.09±13.23' dür. Kadınların yaşları ile lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamaların kullanılması durumu arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (p=0.012). Kadınların yaşları azaldıkça lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamaları artmıştır. Kadınların öğrenim düzeyi yükseldikçe bebek bakımına ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamaların kullanımında artış tespit edilmiştir (p=0.010). Gebelik sayısı azaldıkça lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan uygulama kullanım durumları artmıştır. Yani kadınlar ilk gebeliklerinde daha çok bu uygulamaları kullanmışlardır (p=0.019). Kadınların yaşayan çocuk sayısı azaldıkça lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan uygulama kullanım durumlarının arttığı görülmüştür (p=0.025). Lohusalığa ilişkin fonksiyonel olmayan uygulamalar ile doğum şekli arasında anlamlı bir ilişki tespit edilmiştir (p=0.036). Normal doğum yapan kadınlar lohusalığa ilişkin uygulamaları daha fazla kullanmıştır.

Sonuç: Çalışmada doğum sonrası dönemde kadınların gebelik, doğum, lohusalık ve yenidoğan bakımına ilişkin geleneksel inanç ve uygulamaları fazlaca kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır. Kadınların yaşı, eğitim durumu ve annelik deneyiminin bu uygulamaları kullanma durumlarını etkilediği tespit edilmiştir. Bu bağlamda gebelik öncesi, gebelik, doğum ve doğum sonrası süreçlerde fonksiyonel olmayan inanç ve uygulamalar ile ilgili kadınlara eğitim ve danışmanlık verilmesi önem arz etmektedir. Sağlık hizmeti sunan ebe ve hemşireler; prekonsepsiyonel dönemden itibaren aileyi bütüncül olarak değerlendirmeli ve anne-bebek sağlığı ile ilgili geleneksel uygulamaların kullanım durumlarını sorgulamalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar Kelimeler: Doğum sonu, anne sağlığı, bebek bakımı, fonksiyonel olmayan uygulama.

SS-119

DIFFICULTIES AND COPING METHODS EXPERIENCED BY HEALTHCARE WORKERS DURING BREASTFEEDING; A QUALITATIVE RESEARCH

Özlem Ülkü Bulut[1], *Ebru İnan Kırmızıgül*[1], *Zehra Gölbaşı*[1]

[1]*Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara*

Özlem Ülkü Bulut / Lokman Hekim University Faculty of Health Sciences, Department of Midwifery, Ankara

Purpose: This research was conducted to determine the breastfeeding experiences of healthcare workers, the problems they experienced during the breastfeeding process and the methods they used to cope with these problems.

Method: The research was conducted in a phenomenological design, one of the qualitative research designs. The population of the study consists of women who have babies between the ages of 0-2 and who are breastfeeding. The sample consisted of 14 women (2 Midwives, 12 Nurses) who agreed to participate in the study, determined by the purposeful sampling method. The data of the study were collected using a semi-structured interview form prepared by the researchers. During data collection, the purpose of the research was explained to the participants, they were informed that all data would be protected safely, and their written consent was obtained. Online interview technique was used to collect data and all interviews were recorded. The interviews were then written down and the data obtained were transferred to the Maxquda 2020 program and evaluated with content analysis.

Results: The women participating in the study are nurses and midwives between the ages of 25-40. It was determined that most of the participants attributed positive meanings to breastfeeding, such as communication and bonding, rather than feeding the baby. Participants described the positive first breastfeeding experience as “exciting” and the negative first breastfeeding experience as “worrying”. It has been determined that the most common breastfeeding problems are nipple cracks, breast rejection and mastitis. It has been stated that the factors that facilitate the breastfeeding process the most are “spousal and family support”, “adequate sleep”, “rest and nutrition”. It is seen that the most important factors that complicate the breastfeeding process are “concern about milk shortage”, “breast rejection” and “environmental pressure”. It was determined in the in-depth interviews that the methods they used to cope with the difficulties they experienced during the breastfeeding process were “receiving support from a lactation consultant” and “making affirmations”. When asked about the opinions of the participants about breastfeeding during the Covid 19 epidemic, it is seen that they experience lack of information, fear and anxiety about getting vaccinated.

Conclusion: As a result of the research, it was seen that although health care workers perceived the breastfeeding experience positively, they had problems during the breastfeeding process.In order for breastfeeding not to be interrupted, healthcare professionals should be provided with a holistic approach and provide family-centered breastfeeding counseling.

Keywords: Breastfeeding experience, healthcare worker, mother

SAĞLIK ÇALIŞANI ANNELERİN EMZİRME SÜRECİNDE YAŞADIKLARI GÜÇLÜKLER VE BAŞ ETME YÖNTEMLERİ; KALİTATİF BİR ARAŞTIRMA

Özlem Ülkü Bulut[1], Ebru İnan Kırmızıgül[1], Zehra Gölbaşı[1]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara

Özlem Ülkü Bulut / Lokman Hekim Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi, Ebelik Bölümü, Ankara

Amaç: Bu araştırma, sağlık çalışanı annelerin emzirme deneyimleri, emzirme sürecinde yaşadıkları sorunları ve bu sorunlarla baş etmede kullandıkları yöntemleri belirlemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma nitel araştırma desenlerinden fenomenolojik dizaynda yapılmıştır. Araştırmanın evreni 0-2 yaş arası bebeği olan ve emziren sağlık çalışanı kadınlar oluşturmaktadır. Örneklemini ise amaçlı örneklem yöntemi ile belirlenen, araştırmaya katılmayı kabul eden 14 kadın (2 Ebe, 12 Hemşire) oluşturmuştur. Araştırmanın verileri araştırmacılar tarafından hazırlanan yarı yapılandırılmış görüşme formu kullanılarak toplanmıştır. Veri toplama esnasında katılımcılara araştırmanın amacı açıklanmış, tüm verilerin güvenle korunacağı konusunda bilgi verilerek, katılımcılardan yazılı onamları alınmıştır. Verilerin toplanmasında online görüşme tekniği kullanılmış ve tüm görüşmeler kayıt altına alınmıştır. Görüşmeler daha sonra yazılı hale getirilerek elde edilen veriler Maxquda 2020 programına aktarılmış ve içerik analizi ile değerlendirilmiştir.

Bulgular: Araştırmaya katılan kadınlar 25-40 yaşları arasında çalışan hemşire ve ebelerdir. Katılımcıların büyük bir kısmı emzirmeye bebeğin beslenmesinden çok iletişim ve bağ kurma gibi olumlu anlamlar yükledikleri belirlenmiştir. Katılımcılar olumlu ilk emzirme deneyimini "heyecan verici", olumsuz ilk emzirme deneyimini ise "endişe verici" olarak tanımlamışlardır. Emzirme sorunlarından en çok meme başı çatlağı, meme reddi ve mastit yaşadıkları tespit edilmiştir. Kadınlar emzirme sürecini en çok kolaylaştıran faktörün "eş ve aile desteği", "yeterli uyku", "dinlenme ve beslenme" olduğu ifade edilmiştir. Emzirme sürecini zorlaştıran faktörlerden en önemlilerinin "sütün yetersizliği endişesi", "meme reddi" ve "çevre baskısı"nın olduğu görülmektedir. Emzirme sürecinde yaşadıkları güçlüklerle baş etmede kullandıkları yöntemlerin ise "emzirme danışmanından destek almak" ve "olumlamalar yapmak" olduğu derinlemesine yapılan görüşmelerde tespit edilmiştir. Katılımcıların Covid 19 salgını sürecinde emzirme ile ilgili görüşleri sorulduğunda ise bilgi eksikliği, korku ve aşı yaptırma endişesi yaşadıkları görülmektedir.

Sonuç: Araştırma sonucunda sağlık çalışanı annelerin emzirme deneyimini olumlu algılamalarına rağmen emzirme sürecinde sorunlar yaşadıkları görülmüştür. Emzirmenin kesintiye uğramaması için sağlık çalışanlarının bütüncül bir yaklaşımla ele alınarak aile merkezli emzirme danışmanlığı vermeleri sağlanmalıdır.

Anahtar Kelimeler: Anahtar kelimeler: Emzirme deneyimi, sağlık çalışanı, anne

SS-120

THE EFFECT OF PHYSICAL ACTIVITY, WELL-BEING IN PREGNANCY AND PREGNANCY COMPLAINTS ON QUALITY OF LIFE IN RISKY PREGNANTS: A COMPARATIVE STUDY

Esra Sabancı Baransel[1], Tuba Uçar[1]

[1]Inonu University

Esra Sabancı Baransel / Inonu University

Purpose: This study aims to determine the effects of physical activity levels, well-being in pregnancy and complaints during pregnancy on the quality of life of risky and non-risky pregnant women.

Material and methods: This cross-sectional and comparative study was conducted with 603 pregnant women (155 risky, 448 non-risky) who applied to a hospital in a province in Turkey for pregnancy follow-up. Data were collected from July to August 2021 by the International Physical Activity Questionnaire (UFAA), Well-Being in Pregnancy (WiP), and Pregnancy Complaints and Their Impact on Life Quality (ASPCILQ).

Results: BSI, WiP and ASPCILQ mean scores of pregnant women with and without risk were compared. BSI and WiP scale mean scores of women with risky pregnancy were lower, ASPCILQ mean score was higher and the difference between groups was statistically significant ($p < 0.05$). As a result of logistic regression, severe (OR: 1.001) and moderate (OR: 1.001) physical activity played a protective role against risky pregnancy, the presence of pregnancy concerns (OR=0.900) of having a risky pregnancy, the positive effect and satisfaction of having a non-risky pregnancy in pregnancy. (OR=1.030) was determined to play a predictive role on its existence. In addition, it was determined that risky pregnancy was a predictor of low quality of life together with increased pregnancy complaints (OR=0.986).

Conclusions: In pregnant women with risky physical activity during pregnancy; It not only increases the well-being of pregnancy, but also provides positive effectiveness in reducing pregnancy complaints and increasing the quality of life.

Keywords: Risky pregnant, physical activity, well-being, pregnancy complaints, quality of life

RİSKLİ GEBELERDE FİZİKSEL AKTİVİTE, GEBELİKTE İYİLİK VE GEBELİKTEKİ YAKINMALARIN YAŞAM KALİTESİNE ETKİSİ: KARŞILAŞTIRMALI BİR ÇALIŞMA

Esra Sabancı Baransel[1], *Tuba Uçar*[1]

[1]*İnönü Üniversitesi*

Esra Sabancı Baransel / İnönü Üniversitesi

Amaç: Bu çalışma riskli olan ve olmayan gebelerin fiziksel aktivite düzeyleri, gebelikte iyilik ve gebelikteki yakınmaların yaşam kalitesine etkisini belirlemeyi amaçlamaktadır.

Yöntem: Kesitsel ve karşılaştırmalı tipte tasarlanan bu çalışma, Türkiye'de bir ildeki hastaneye gebelik takibi için başvuran 603 gebe ile yürütüldü (155 riskli, 448 riskliolmayan). Veriler temmuz-ağustos 2021 tarihleri arasında Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi (UFAA), Gebelikte İyilik Ölçeği (GİÖ) ve Gebelikteki Yakınmalar ve Yaşam Kalitesine Etkisi Ölçeği (GYYKEÖ) ile toplandı., Uluslararası Fiziksel Aktivite Anketi

Bulgular: Riskli olan ve olmayan gebelerin UFAA, GİÖ ve GYYKEÖ puan ortalamaları karşılaştırıldı. Riskli gebeliğe sahip kadınların UFAA ve GİÖ ölçeği puan ortalamaları daha düşük, GYYKEÖ puan ortalaması ise daha yüksek ve gruplar aralarındaki farkin istatistiksel olarak anlamlı olduğu bulundu ($p < 0.05$). Logistik regresyon sonucunda şiddetli (OR: 1.001) ve orta düzeyde (OR: 1.001) yapılan fiziksel aktivenin riskli gebeliğe karşı koruyucu rol oynadığı, riskli gebeliğe sahip olmanın gebelik endişelerinin (OR=0.900) varlığı, riskli olmayan gebeliğe sahip olmanın gebelikte pozitif etki ve memnuniyet (OR=1.030) varlığı üzerinde ön görücü rol oynadığı belirlenmiştir. Ayrıca riskli gebeliğin artmış gebelik yakınmaları ile birlikte düşük yaşam kalitesinin ön görücüsü olduğu belirlendi (OR=0.986).

Sonuç: Gebelik döneminde yapılan fiziksel aktivite riskli gebelerde; gebelik iyiliğini arttıracağı gibi, gebelik yakınmalarını azaltmada ve yaşam kalitesini arttırmada olumlu yönde etkinlik sağlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Riskli gebe, fiziksel aktivite, iyilik, gebelik yakınmaları, yaşam kalitesi

SS-121

THE FEAR OF BREASTFEEDING MOTHERS: INSUFFICIENT MILK PERCEPTION

Sümeyye Altıparmak[1], Ayşe Nur Yılmaz[2]

[1]Inonu University
[2]Firat University

Sümeyye Altıparmak / Inonu University

Breastfeeding is the most ideal, healthy, quality and safe type of nutrition for newborn babies. The most important recommendation for this type of nutrition by the World Health Organization; Feeding the baby only with breast milk without giving any other food for the first six months, and continuing breastfeeding until at least two years of age with appropriate complementary foods after six months.

There are many factors affecting breastfeeding in the world and in our country. Although the health status of the mother and baby constitute the majority of these factors, the most important factor is the insufficient milk perception that the mother has. The insufficient milk perception is due to the fear of mothers that the amount and quality of their milk is not sufficient for their baby and that their baby is not satiated. Especially in the early postpartum period, the low amount of colostrum may increase the mothers' fear of inadequate milk perception. While more than half of breastfeeding mothers experience this fear, only a very small percentage of them have physiologically determined milk insufficiency. In fact, breast milk is enough for the baby. However, many mothers feel that their milk will not be enough for their child due to misconceptions. There are two reasons for the insufficient milk perception in mothers. These; mothers do not trust their ability to breastfeed and misinterpret infant behavior. Mom's; They think that their breasts are soft or empty, that the baby cries and sucks their thumb as a sign of insufficient milk.

Some situations should be examined before deciding whether or not milk is sufficient in mothers who have a perception of insufficient milk. Proper nutrition of the mother, good psychological state, correctness of breastfeeding technique, presence of situations that may prevent the growth and development of the baby are among these conditions. The progress of the baby's growth in accordance with the month is the most practical indicator of sufficient breast milk. The perception of insufficient milk causes mothers to feel unsuccessful in breastfeeding and to stop breastfeeding in the early period. For this reason, health professionals should investigate whether insufficient milk perception is a physiological or psychological problem. At the same time, it is among the responsibilities of health professionals to support women during breastfeeding.

Keyword: "Mother", "Breastfeeding", "Baby", "Insufficient Milk Perception".

EMZİREN ANNELERİN KORKULU RÜYASI: YETERSİZ SÜT ALGISI

Sümeyye Altıparmak[1], Ayşe Nur Yılmaz[2]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Fırat Üniversitesi

Sümeyye Altıparmak/ İnönü Üniversitesi

Anne sütü ile beslenme yenidoğan bebekler için en ideal, sağlıklı, kaliteli ve güvenli beslenme türüdür. Dünya Sağlık Örgütü tarafından bu beslenme türü için en önemli öneri; ilk altı ay başka hiçbir gıda vermeden sadece anne sütü ile bebeği besleme, altı aydan sonra uygun tamamlayıcı ek besinlerle birlikte anne sütünün en az iki yaşa kadar devam edilmesidir.

Dünya da ve ülkemizde anne sütü ile beslenmeyi etkileyen birçok etmen bulunmaktadır. Annenin ve bebeğin sağlık durumu bu etmenlerin büyük çoğunluğunu oluştursa da en önemli etken annenin sahip olduğu yetersiz süt algısıdır. Yetersiz süt algısı, annelerin sütünün bebeği için miktarının ve kalitesinin yeterli olmadığı korkusu yaşamasından ve bebeğinin doymadığını düşünmesinden kaynaklanmaktadır. Özellikle postpartum erken dönemde kolostrumun miktarının az olması annelerin yetersiz süt algısı korkusunu artırabilir. Emziren annelerin yarısından fazlası bu korkuyu yaşarken, sadece çok küçük bir bölümünde süt yetersizliği fizyolojik olarak tespit edilmiştir. Aslında anne sütü bebek için yeterlidir. Fakat birçok anne algı yanılması nedeniyle çocuğuna sütünün yetmeyeceğini hissetmektedir. Annelerde yetersiz süt algısının oluşmasının iki sebebi bulunmaktadır. Bunlar; annelerin emzirebilme yeteneklerine güven duymamaları ve bebek davranışlarını yanlış yorumlamalarıdır. Anneler; memelerinin yumuşak ya da boş olmasını, bebeğin ağlamasını ve parmağını emmesini sütün yetersizliğinin belirtisi olarak düşünmektedirler.

Yetersiz süt algısı yaşayan annelerde sütün yeterli olup olmadığına karar vermeden önce bazı durumlar incelenmelidir. Annenin uygun beslenmesi, psikolojik durumunun iyiliği, emzirme tekniğinin doğruluğu, bebeğin büyüme-gelişmesini engelleyebilecek durumların varlığı bu durumlar arasındadır. Bebeğin büyümesinin ayına uygun olarak ilerlemesi anne sütünün yeterli olduğunun en pratik göstergesidir. Yetersiz süt algısı annelerin emzirmede başarısızlık hissetmelerine ve emzirmeyi erken dönemde bırakmalarına sebep olmaktadır. Bu nedenle sağlık profesyonelleri tarafından, yetersiz süt algısının fizyolojik yada psikolojik bir sorun olup olmadığı araştırılmalıdır. Aynı zamanda kadınlara emzirme döneminde destek olmak sağlık profesyonellerinin sorumlulukları arasında yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: “Anne”, “Anne sütü”, “Bebek”, “Yetersiz Süt Algısı”.

SS-122

THE EFFECT OF PRIMARY AND REPEATED CESAREAN SECTION ON BREASTFEEDING SUCCESS AND MATERNAL ATTACHMENT LEVEL IN PUERPERANT WOMEN: A CROSS-SECTIONAL AND COMPARATIVE STUDY

Sümeyye Altıparmak[1], Ayşe Nur Yılmaz[2], Yeşim Aksoy Derya[1]

[1]Inonu University
[2]FIrat University

Sümeyye Altıparmak / İnönü University

Objective: This study was carried out to determine the effect of primary and repeated cesarean section on breastfeeding success and maternal attachment level in puerperant women.

Materials and Methods: The sample of the cross-sectional and comparative study consisted of 322 puerperant women in a public hospital in eastern Turkey. The data were collected with the "Personal Information Form", "LATCH Breastfeeding Assessment Tool" and "Maternal Attachment Scale (MAS)". Descriptive statistics, independent samples t test and Pearson correlation analysis were used in the for data analysis.

Results: The mean age of puerperant women who had primary and repeated cesarean sections included in the study were determined as 28.14 ± 6.15 and 30.56 ± 4.91, respectively. It was determined that the mean LATCH and MAS total scores of puerperant women who had primary cesarean section were lower than those who had repeated cesarean section, and the difference between them was statistically significant (p=0.000). It was determined that there was a positive weakly significant relationship between the mean MAS (respectively 70.62±3.68, 74.93±9.83) and LATCH (respectively 6.75±0.93, 8.20±1.52) scores of women who had primary and repeated cesarean section, and the level of maternal attachment increased as breastfeeding success increased.

Conclusion: It was concluded that breastfeeding success and maternal attachment levels were lower in primary cesarean *sections* compared to repeat cesarean *sections* and as the breastfeeding success in both groups increased, the level of attachment increased

Keywords: "Attachment", "Breastfeeding Success", "Postpartum", "Repeated Cesarean Section", "Primary Cesarean Section"

PRİMER VE MÜKERRER SEZARYEN DOĞUM YAPMANIN LOHUSALARDAKİ EMZİRME BAŞARISI VE MATERNAL BAĞLANMA DÜZEYİNE ETKİSİ: KESİTSEL VE KARŞILAŞTIRMALI BİR ÇALIŞMA

Sümeyye Altıparmak[1], Ayşe Nur Yılmaz[2], Yeşim Aksoy Derya[1]

[1]İnönü Üniversitesi
[2]Fırat Üniversitesi

Sümeyye Altıparmak/ İnönü Üniversitesi

Amaç: Bu araştırma, primer ve mükerrer sezaryen doğum yapmanın lohusalardaki emzirme başarısı ve maternal bağlanma düzeyine etkisini belirlemek amacıyla yapıldı.

Materyal ve Metot: Kesitsel ve karşılaştırmalı tipte olan araştırmanın örneklemini, Türkiye'nin doğusunda bulunan bir kamu hastanesinde yatan 322 lohusa oluşturdu. Veriler, "Kişisel Tanıtım Formu", "LATCH Emzirme Tanılama Ölçüm Aracı" ve "Maternal Bağlanma Ölçeği (MBÖ)" ile toplandı. Verilerin analizinde tanımlayıcı istatistikler, bağımsız gruplarda t testi ve pearson korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışma kapsamına alınan primer ve mükerrer doğum yapan lohusaların yaş ortalaması sırasıyla 28.14 ± 6.15, 30.56 ± 4.91 olarak belirlendi. Primer sezaryen doğum yapan lohusaların LATCH ve MBÖ toplam puan ortalamasının mükerrer sezaryen doğum yapan lohusalara göre daha düşük olduğu ve aralarındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu belirlendi (p=0.000). Primer ve mükerrer sezaryen doğum yapan kadınların MBÖ (sırasıyla 70.62±3.68, 74.93±9.83) ve LATCH (sırasıyla 6.75±0.93, 8.20±1.52) puan ortalamaları arasında pozitif yönde zayıf düzeyde anlamlı ilişki olduğu ve emzirme başarısı arttıkça bağlanma düzeyinin de arttığı saptandı.

Sonuç: Primer sezaryen doğumlarda mükerrer sezaryen doğumlara oranla emzirme başarısı ve bağlanma düzeylerinin daha düşük olduğu ve her iki grupta elde edilen emzirme başarısı arttıkça bağlanma düzeyinde arttığı sonucuna varıldı.

Anahtar Kelimeler: "Bağlanma", "Emzirme başarısı", "Lohusa", "Mükerrer Sezaryen", "Primer sezaryen".

SS-126

DETERMINING THE RELATIONSHIP BETWEEN FEAR OF COVID-19 AND ANXIETY LEVEL AND EXPERIENCING DEPRESSIVE SYNDROME IN PREGNANT WOMEN

Fatma Nur Duman[1], Zehra Gölbaşı[1], Ayten Şentürk Erenel[2]

[1]Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology, Ankara

[2]Gazi University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology, Ankara

Objektive: The aim of this study is to determine the relationship between the fear of Covid-19 in pregnant women, the level of anxiety and the state of experiencing depressive syndrome.

Method: Our study was designed as a descriptive preliminary study. The universe of our study consisted of all pregnant women who applied to Lokman Hekim Etlik Hospital between July and September 2021, and the sample consisted of 86 pregnant women who were reached between these dates, volunteered to participate in the study and filled out the forms completely. Institutional permission and informed consent were obtained from the participants before collecting the research data. In the collection of data; Personal information form, Coranavirus Fear Scale (KVDS), Edinburgh Postpartum Depression Scale (EPDS) and State Anxiety Scale (DAS) were used. Data collection tools were delivered to the pregnant women by the researcher in the hospital environment and the filled forms were taken back on the same day. Study data were evaluated with the SPSS 22 program. The conformity of the data obtained from the study to the normal distribution was checked with the Kolmogorov-Smirnov test. Descriptive statistics such as numbers and percentages, Kruskal Wallis test, Mann Whitney U test and Pearson Correlation analysis were used to evaluate the data.

Results: The mean age of the pregnant women participating in our study was 29.23±4.37, and the mean week of gestation was 30.69±8.19. The total mean score of KVKQ of the pregnant women was 15.69±6.09 and their fear level of coronavirus was below the average, the mean total score of DAS was 55.17±5.28 and their anxiety level was high, the total mean score of EPDS was 6.41±4.85 and depression levels were found to be lower than the cut-off score. A statistically significant difference was found between the planned pregnancy status of the participantsı pregnancies and the total mean score of KVKK ($p=0.045<0.05$). The number of living children ($p=0.042<0.05$), the planned pregnancy status of the participants ($p=0.012<0.05$), the total number of pregnancies ($p=0.029<0.05$) and the status of testing for suspected Covid-19 ($p=0.024<0.05$)) and EPDS total score mean statistically significant difference was found. While there was no statistically significant relationship between the KVKQ total score mean and the DAI total score mean, and between the DAI total score mean and the EPDS total score average, there was a statistically low significant, positive relationship between the KVKQ total score mean and the EPDS total score mean ($r=0.244$). ; $p=0.024<0.05$).

Conclusion: In our study, it was determined that the fear of Covid-19 increases the rate of depression in pregnant women and many factors such as the number of living children of pregnant women, the planned pregnancies, the total number of pregnancies and the status of testing with suspicion of Covid-19 have been found to be effective on this situation. In this direction, it is recommended that a multidisciplinary team should deal with the pregnant woman not only in the physiological sense but also in the psychosocial sense during the pandemic process.

Keywords: Covid-19, fear, anxiety, depression, pregnant.

GEBE KADINLARDA COVİD-19 KORKUSU İLE ANKSİYETE DÜZEYİ VE DEPRESİF SENDROM YAŞAMA DURUMU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN BELİRLENMESİ

Fatma Nur Duman[1], Zehra Gölbaşı[1], Ayten Şentürk Erenel[2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

[2]Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Çalışmamızın amacı; gebe kadınlarda Covid-19 korkusu ile anksiyete düzeyi ve depresif sendrom yaşama durumu arasındaki ilişkinin belirlenmesidir.

Yöntem: Çalışmamız tanımlayıcı tipte bir ön çalışma olarak tasarlandı. Çalışmamızın evrenini Lokman Hekim Etlik Hastanesi'ne Temmuz-Eylül 2021 tarihleri arasında başvuran tüm gebe kadınlar, örneklemini ise bu tarihler arasında ulaşılan, çalışmaya katılmaya gönüllü olan ve formları eksiksiz dolduran 86 gebe oluşturdu. Araştırma verilerini toplamadan önce kurum izni ve katılımcılardan bilgilendirilmiş onam alındı. Verilerin toplanmasında; kişisel bilgi formu, Koranavirüs Korkusu Ölçeği (KVKÖ), Edinburg Postpartum Depresyon Ölçeği (EPDÖ) ve Durumluluk Anksiyete Ölçeği (DAÖ) kullanıldı. Veri toplama araçları, araştırmacı tarafından gebelere hastane ortamında ulaştırıldı ve doldurulan formlar aynı gün geri alındı. Çalışma verileri SPSS 22 programı ile değerlendirildi. Çalışmadan elde edilen verilerin normal dağılıma uygunluğu Kolmogorov-Smirnov testi ile kontrol edildi. Verilerin değerlendirilmesinde sayı, yüzde gibi tanımlayıcı istatistikler, Kruskal Wallis testi, Mann Whitney U testi ve Pearson Korelasyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Çalışmamıza katılan gebelerin yaş ortalaması 29,23±4,37, ortalama gebelik haftaları 30,69±8,19 idi. Gebelerin KVKÖ toplam puan ortalaması 15,69±6,09 olup koronavirüs korku düzeylerinin ortalamanın altında olduğu, DAÖ toplam puan ortalaması 55,17±5,28 olup anksiyete düzeylerinin yüksek olduğu, EPDÖ toplam puan ortalaması 6,41±4,85 olup depresyon düzeylerinin kesme puanından düşük olduğu belirlenmiştir. Katılımcıların gebeliklerinin planlı gebelik olma durumu ile KVKÖ toplam puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur ($p=0,045<0.05$). Katılımcıların yaşayan çocuk sayıları ($p=0,042<0.05$), gebeliklerinin planlı gebelik olma durumu ($p=0,012<0.05$), toplam gebelik sayıları ($p=0,029<0.05$) ve Covid-19 şüphesi ile test yaptırma durumları ($p=0,024<0.05$) ile EPDÖ toplam puan ortalaması arasında istatistiksel olarak anlamlı farklılık bulunmuştur. Gebelerin KVKÖ toplam puan ortalaması ile DAÖ toplam puan ortalaması arasında ve DAÖ toplam puan ortalaması ile EPDÖ toplam puan ortalaması istatistiksel olarak anlamlı ilişki bulunmazken, KVKÖ toplam puan ortalaması ile EPDÖ toplam puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak düşük anlamlı, pozitif yönde ilişki bulunmuştur ($r=0,244$; $p=0,024<0.05$).

Sonuç: Çalışmamızda, Covid-19 korkusunun gebelerde depresyon oranını artırdığı ve gebelerin yaşayan çocuk sayısı, gebeliklerinin planlı olma durumu, toplam gebelik sayısı ve Covid-19 şüphesi ile test yaptırma durumu gibi birçok faktörün bu durum üzerinde etkili olduğu saptanmıştır. Bu doğrultuda, pandemi sürecinde multidisipliner bir ekibin gebeyi yalnızca fizyolojik anlamda değil, psikososyal anlamda da ele alması önerilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Covid-19, korku, anksiyete, depresyon, gebe.

SS-127

COPING METHODS IN POSTPARTUM DEPRESSION: A REVIEW

Hilal Merve Belen[1], *Fatma Nur Duman*[2] , *Zehra Gölbaşı*[2]

[1]*Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Psychiatric Nursing, Ankara*

[2]*Lokman Hekim University, Faculty of Health Sciences, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Ankara*

Objective: In the postpartum period, mothers experience emotional problems more frequently than in other periods of life. The most common of these problems is postpartum depression. Regardless of the degree of depressive symptoms, its presence prevents the individual from maintaining relationships, causing problems at home, at work and in social areas. Coping, which is defined as a cognitive and behavioral effort to overcome situations that are considered stressful, is the key point for the mother to fight postpartum depression. The motherıs development of a coping method will contribute to her adaptation to the mothering role. In this direction, the aim of our study is by making a literature review; The aim of this study is to investigate the coping methods used by women diagnosed with postpartum depression.

Method: To reach the studies investigating the coping methods used by women diagnosed with postpartum depression in the literature; Pubmed, Science Direct, Scopus, Wiley Library databases were searched using the keywords «postpartum depression» and «coping methods». As a result of the search, the studies made between 2000-2021, the language of publication in English, and the full text of which can be accessed, were systematically examined. 1,576 studies were obtained from the databases, 743 studies were evaluated according to the inclusion criteria after the repetitions were removed, and 12 articles were examined using the full-text document analysis method.

Results: The studies were conducted between 2005 and 2020, including 4 descriptive, 3 qualitative, 2 cross-sectional-descriptive, 1 cross-sectional, 1 randomized controlled study, and 1 cohort study. Although the data collection tools used in the studies were specific according to the purpose of the studies, the «Edinburgh Postpartum Depression Scale», «Coping Strategies Inventory» and «Individual, In-depth or Semi-Structured Interview Form» were used in most of them. According to the results obtained from the studies, the most common coping methods used by women diagnosed with postpartum depression; positive coping methods such as problem-focused interaction, emotion-focused interaction, functional coping, focusing on the bright side of things, thinking less about the problem and sharing problems with others, passive coping such as avoidance coping, denial, substance use, withdrawal, self-blame methods, overcoming obstacles, strategies to gain knowledge and take control, emotional support and spousal support, good interpersonal communication, religious activities and magnolia tea.

Conclusion: Studies examining the coping methods used by women diagnosed with postpartum depression were mostly conducted after 2015, and as data collection tools, mostly «Edinburgh Postpartum Depression Scale», «Coping Strategies Inventory» and «Individual, In-depth or Semi-Structured Interview Form» It was seen that women mostly used emotion-focused, problem-focused, passive and positive coping methods as coping methods.

Keywords: Postpartum depression, coping methods.

POSTPARTUM DEPRESYONDA BAŞ ETME YÖNTEMLERİ: BİR GÖZDEN GEÇİRME

Hilal Merve Belen[1], Fatma Nur Duman[2] , Zehra Gölbaşı[2]

[1]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Psikiyatri Hemşireliği Anabilim Dalı, Ankara

[2]Lokman Hekim Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Ankara

Amaç: Doğum sonu dönemde anneler yaşamın diğer dönemlerine kıyasla daha sık duygusal sorun yaşamaktadırlar. Bu sorunlardan en sık rastlananı postpartum depresyondur. Depresif belirtilerin derecesi ne olursa olsun, varlığı bireyin ilişkilerini sürdürmesini engelleyerek evde, işte ve sosyal alanlarda problemler yaşamasına neden olur. Stresli olarak değerlendirilen durumların üstesinden gelmek için bilişsel ve davranışsal bir çaba olarak tanımlanan baş etme, annenin postpartum depresyon ile mücadele edebilmesinin en kilit noktasıdır. Annenin baş etme yöntemi geliştirmesi, onun annelik rolüne uyum sağlamasına katkıda bulunacaktır. Bu doğrultuda çalışmamızın amacı, literatür taraması yapılarak; postpartum depresyon tanısı almış kadınların kullandıkları baş etme yöntemlerini araştırmaktır.

Yöntem: Literatürde postpartum depresyon tanısı almış kadınların kullandıkları baş etme yöntemlerini araştıran çalışmalara ulaşmak için; Pubmed, Science Direct, Scopus, Wiley Library veri tabanlarında "postpartum depression" ve "coping methods" anahtar kelimeleri kullanılarak tarama yapılmıştır. Tarama sonucunda ulaşılan 2000-2021 yılları arasında yapılmış, yayın dili İngilizce, tam metnine ulaşılabilen çalışmalar sistematik olarak incelenmiştir. Veri tabanlarından 1.576 çalışma elde edilmiş, tekrarlar çıkarıldıktan sonra 743 çalışma dahil edilme kriterlerine göre değerlendirilerek, 12 makale tam metni doküman analizi yöntemi kullanılarak incelenmiştir.

Bulgular: Çalışmalar 2005-2020 yılları arasında yapılmış olup, 4'ü tanımlayıcı, 3'ü nitel, 2'si kesitsel-tanımlayıcı, 1'i kesitsel, 1'i randomize kontrollü ve 1'i kohort çalışmasıdır. Çalışmalarda kullanılan veri toplama araçları, çalışmaların amacına göre spesifikleşmekle birlikte, çoğunda "Edinburg Postpartum Depresyon Ölçeği", "Başa Çıkma Stratejileri Envanteri" ve "Bireysel, Derinlemesine ya da Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullanılmıştır. Çalışmalardan elde edilen sonuçlara göre postpartum depresyon tanısı almış kadınların en sık kullandıkları baş etme yöntemleri; problem odaklı etkileşim, duygu odaklı etkileşim, işlevsel baş etme, olayların iyi tarafına odaklanma, sorun hakkında daha az düşünme ve başkalarıyla sorunları paylaşmak gibi olumlu başa çıkma yöntemleri, kaçınarak başa çıkma, inkar, madde kullanımı, geri çekilme, kendini suçlama gibi pasif başa çıkma yöntemleri, engelleri aşma, bilgi edinme ve kontrolü ele alma stratejileri, duygusal destek ve eş desteği, iyi kişilerarası iletişim, dini faaliyetlerde bulunma ve manolya çayı olarak karşımıza çıkmaktadır.

Sonuç: Postpartum depresyon tanısı almış kadınların kullandığı baş etme yöntemlerini inceleyen çalışmaların ağırlıklı olarak 2015 yılından sonra yapıldığı, veri toplama aracı olarak çoğunlukla "Edinburg Postpartum Depresyon Ölçeği", "Başa Çıkma Stratejileri Envanteri" ve "Bireysel, Derinlemesine ya da Yarı Yapılandırılmış Görüşme Formu" kullandıldığı ve kadınların baş etme yöntemi olarak çoğunlukla duygu odaklı, problem odaklı, pasif ve olumlu baş etme yöntemleri kullandıkları görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Postpartum depresyon, baş etme yöntemleri.

SS-128

THE KNOWLEDGE LEVELS AND HEALTH BELIEFS OF VOCATIONAL SCHOOL OF HEALTH SERVICES STUDENTS ABOUT HUMAN PAPILLOMA VIRUS (HPV) AND VACCINE.

[1]Seçil Güneysu Tunaman [2]Nergiz Eryılmaz [2]Barış Kösretaş

[1]Yıldırım İlçe Sağlık Müdürlüğü, Bursa

[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Karaman

Aim: The current study aims to determine the knowledge levels and health beliefs of vocational school of health services students about HPV and vaccine.

Method: The study, which was planned as descriptive, was conducted in a public University from August 2020 to September 2020, Vocational School of Health Services with 275 female students who were attending 1st grade were participated. Questionnaire forms were applied to all students who accepted the research without the sample selection. The data were collected using the participant information form and Health Belief Model Scale for Human Papilloma Virus and its Vaccination. The data was analyzed with SPSS 24 programme.

Findings: The average age of the students was determined to be 20,62±1,45 (years) and students (97.1%) were single, (80.7%) had non-working mothers, and (69.8%) had working fathers. Additionally, it was determined that students (62.9%) had mothers who were primary school graduates. 60.7% of students had not received HPV information beforehand. It was determined that students (100.0%) received their HPV knowledge from their school education, (70.5%) did not receive information about the HPV vaccine, students (56.4%) were unaware that HPV was a risk factor for cervical cancer, (98.5%) did not get the HPV vaccine. The seriousness perception scores of those who had HPV knowledge beforehand were significantly higher than those who did not.

Results: The results of the current study indicated that students' knowledge about HPV and its vaccination is limited. For further research, the result of the current study might contribute to education about HPV for students.

Keywords: Vocational School of Health Services Students HPV, Health Belief Model

SAĞLIK HİZMETLERİ MESLEK YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN HUMAN PAPİLLOMA VİRÜSÜ (HPV) VE AŞISINA YÖNELİK BİLGİ DÜZEYLERİ VE SAĞLIK İNANÇLARI

[1]Seçil Güneysu Tunaman [2]Nergiz Eryılmaz [2]Barış Kösretaş

[1]Yıldırım İlçe Sağlık Müdürlüğü, Bursa

[2]Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu, Karaman

Amaç: Bu araştırma, sağlık hizmetleri meslek yüksekokulu öğrencilerinin HPV ve aşısına ilişkin bilgi düzeylerini ve sağlık inançlarını belirlemek amacı ile planlanmıştır.

Yöntem: Araştırma, tanımlayıcı tiptedir. Ağustos - Ekim 2020 tarihleri arasında bir devlet üniversitesinin sağlık yüksekokulunda yürütülmüştür. Örneklem seçimine gidilmeden tüm evrene ulaşılmaya çalışılmış ve 275 öğrenci katılmıştır. Araştırma verileri "Katılımcı Bilgi Formu" ve "Human Papilloma Virüs Enfeksiyonu ve Aşılamasına ilişkin Sağlık İnanç Modeli Ölçeği" ile toplanmıştır. Elde edilen veriler SPSS 24 programında frekans tabloları ve tanımlayıcı istatistikler kullanılarak yorumlanmıştır.

Bulgular: Bu araştırmada öğrencilerin yaş ortalamasının 20,62±1,45 (yıl) olduğu. %97,1' inin bekar, %80,7'sinin annesinin çalışmadığı, %62,9'unun annesinin ilkokul mezunu olduğu, %82,5' inin sigara kullanmadığı ve %60,7'sinin daha önce HPV bilgisi almadığı belirlenmiştir. Öğrencilerin tamamının (%100,0) HPV bilgisini okul eğitimlerinden aldığı, %70,5' inin HPV aşısı hakkında bilgi almadığı, %56,4' ünün HPV' nin serviks kanseri risk faktörü olduğunu bilmediği, %98,5' inin ise HPV aşısı yaptırmadığı belirlenmiştir. 218 öğrencinin (%100,0) HPV aşısı yaptırmama sebebinin aşıyla ilgili yeterli bilgisinin olmaması olduğu belirlenmiştir. HPV ile ilgili bilgi sahibi olanların, bilgi sahibi olmayanlara göre ölçek puanlarının daha yüksek olduğu belirlenmiştir.

Sonuç: Bu çalışmada öğrencilerin HPV ve aşısı ile ilgili bilgilerinin sınırlı olduğu bulunmuştur. Bu sonuçların öğrencilere HPV ile ilgili verilecek eğitim programlarının planlanmasına katkı sağlayacağı düşünülmektedir.

Anahtar Kelimeler: Yüksekokul Öğrencileri, HPV Aşısı, Sağlık İnanç Modeli

3. Uluslararası 4. Ulusal Doğum Sonu Bakım Kongresi
16 - 18 Eylül 2021
Çevrim İçi
LOKMAN HEKİM ÜNİVERSİTESİ
KURAMDAN UYGULAMAYA
DOĞUM SONU BAKIM:
MULTİDİSİPLİNER YAKLAŞIM

Özel Oturum Bildirileri

ESB-01

THE EFFECT OF SEX EDUCATION AND COUNSELING GIVEN TO PREGNANT WOMEN ACCORDING TO THE EX-PLISSIT MODEL ON THE SEX LIFE OF WOMEN IN THE POSTPARTUM PERIOD

Nermin Altunbaş[1], Zehra Gölbaşı[2], Gültekin Koçun[3]

[1]Sivas Provincial Health Directorate
[2]Lokman Hekim University
[3]Private Medicana Sivas Hospital

Nermin Altunbaş / Sivas Provincial Health Directorate

Objective: To determine the effect of sexual education and counseling given to pregnant women according to the Ex-PLISSIT model on the sexual function, quality of sexual life and sexual satisfaction of women in the postpartum period.

Method: The sample of the pretest-posttest, control group experimental study consisted of 43 pregnant women, 21 of whom were in the experimental group and 22 of them were in the control group. The data were collected between September 2019 and November 2020 with the "Personal Information Form, Female Sexual Function Index, Sexual Life Quality Scale-Woman and Female Sexual Satisfaction Scale". 8-16th weeks of pregnancy in the groups data collection forms were applied. Sexual education and counseling were given to the experimental group individually. 18-26th weeks of pregnancy, the training and counseling given to the experimental group were repeated. Data collection forms were reapplied to both groups at 13th week postpartum. Descriptive statistics, chi-square analysis, mann-whitney U test, wilcoxon test, spearman correlation and regression analysis were used to evaluate the data.

Results: There was no statistically significant difference between the individual characteristics of the experimental and control groups ($p>0.05$). In the pre-test, there was no statistically significant difference between the mean scores of the groups on the all scales ($p>0.05$). In the posttest, there was a statistically significant difference between the mean scores of the groups on the all scales ($p<0.05$). There was a statistically significant difference between repeated measurements of the mean scores of the all Scales in the experimental group ($p<0.05$). After the sexual education and counseling given to the experimental group during pregnancy, the total scores of postpartum female sexual function and sexual quality of life ($r=0.342$, $p=0.027$) and sexual satisfaction ($r=0.447$, $p=0.003$) were positive, moderate; There was a positive and statistically significant correlation between the quality of sexual life and the total scores of sexual satisfaction ($r=0.438$, $p=0.004$) ($p<0.05$). It was determined that sexual education and counseling given to pregnant women increased the sexual function, sexual quality of life and sexual satisfaction of women in the postpartum period and significantly affected 66% of these dimensions ($R=0.840$, $R2=0.656$, $F=14.350$, $p< 0.05$).

Conclusion: It was determined that the sexual education and counseling program given to pregnant women according to the Ex-PLISSIT model increased the level of sexual function, sexual life quality and sexual satisfaction of the woman after the postpartum 13th week.

Keyword: Pregnancy, Postpartum Period, Sexual Life, Ex-PLISSIT Model, Nursing.

EX-PLISSIT MODELİNE GÖRE GEBELERE VERİLEN CİNSEL EĞİTİM VE DANIŞMANLIĞIN POSTPARTUM DÖNEMDE KADININ CİNSEL YAŞAMI ÜZERİNE ETKİSİ

Nermin Altunbaş[1], Zehra Gölbaşı[2], Gültekin Koçun[3]

[1]Sivas İl Sağlık Müdürlüğü
[2]Lokman Hekim Üniversitesi
[3]Özel Medicana Sivas Hastanesi

Nermin Altunbaş / Sivas İl Sağlık Müdürlüğü

Amaç: Ex-PLISSIT modeline göre gebelere verilen cinsel eğitim ve danışmanlığın, postpartum dönemde kadının cinsel işlevi, cinsel yaşam kalitesi ve cinsel memnuniyeti üzerine etkisini belirlemektir.

Yöntem: Ön test-son test, kontrol gruplu deneysel araştırmanın örneklemini 21'i deney, 22'si kontrol grubunda olan 43 gebe oluşturdu. Veriler Eylül 2019-Mayıs 2020 tarihleri arasında, "Kişisel Bilgi Formu, Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın ve Kadın Cinsel Memnuniyet Ölçeği" ile toplandı. Deney ve kontrol grubuna gebeliğin 8-16. haftaları arasında veri toplama formları uygulandı ve deney grubuna bireysel olarak Ex-PLISSIT modeline göre geliştirilen cinsel eğitim ve danışmanlık verildi. Gebeliğin 18-26. haftaları arasında deney grubuna verilen eğitim ve danışmanlık tekrarlandı. Doğum sonu 13. haftada her iki gruba veri toplama formları tekrar uygulandı. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistikler, ki-kare analizi, mann-whitney U testi, wilcoxon testi, spearman korelasyon ve regresyon analizi kullanıldı.

Bulgular: Deney ve kontrol gruplarının bireysel özellikleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). Ön testte grupların Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın ve Kadın Cinsel Memnuniyet Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark yoktu ($p>0,05$). Son testte grupların Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın ve Kadın Cinsel Memnuniyet Ölçeği puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,05$). Deney grubunda Kadın Cinsel İşlev Ölçeği, Cinsel Yaşam Kalitesi Ölçeği-Kadın ve Kadın Cinsel Memnuniyet Ölçeği puan ortalamalarının tekrarlı ölçümleri arasında istatistiksel olarak anlamlı fark vardı ($p<0,05$). Deney grubuna gebelikte verilen cinsel eğitim ve danışmanlık sonrası, doğum sonu kadın cinsel işlev ile cinsel yaşam kalitesi ($r=0,342$, $p=0,027$) ve cinsel memnuniyet ($r=0,447$, $p=0,003$) toplam puanları arasında pozitif yönlü, orta düzeyde; cinsel yaşam kalitesi ile cinsel memnuniyet ($r=0,438$, $p=0,004$) toplam puanları arasında pozitif yönlü, iyi düzeyde istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki vardı ($p<0,05$). Gebelere verilen cinsel eğitim ve danışmanlığın, postpartum dönemde, kadınların cinsel işlev, cinsel yaşam kalitesi ve cinsel memnuniyetini artıran etkisinin olduğu ve bu boyutların %66'sını anlamlı bir şekilde etkilediği saptandı ($R=0,840$, $R^2=0,656$, $F=14,350$, $p<0,05$).

Sonuç: Ex-PLISSIT modeline göre gebelere verilen cinsel eğitim ve danışmanlık programının postpartum 13. haftadan sonra kadının cinsel işlev, cinsel yaşam kalitesi ve cinsel memnuniyet düzeyini artırdığı belirlendi.

Anahtar Kelimeler: Gebelik, Postpartum Dönem, Cinsel Yaşam, Ex-PLISSIT Modeli, Hemşirelik.

ESB-02

THE EFFECT OF HOT SHOWERS ON POSTPARTUM FATIGUE, MOOD AND COMFORT IN WOMEN GIVING NORMAL BIRTH: A RANDOMIZED CONTROLLED TRIAL

Rabia Atilla[1], *Mürüvvet Başer*[2]

[1]*Nursing Department, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Nigde Zübeyde Hanım School of Health, Nigde Omer Halisdemir University, Nigde-Turkey*
[2]*Nursing Department, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Faculty of Health Sciences, Erciyes University, Kayseri-Turkey.*

Rabia Atilla / Nursing Department, Department of Obstetrics and Gynecology Nursing, Nigde Zübeyde Hanım School of Health, Nigde Omer Halisdemir University, Nigde-Turkey

Problem and aim: Postpartum fatigue is a common symptom in women in the postpartum period, causing discomfort and affecting mood. In Turkey, postpartum showers cannot be included in routine nursing and midwifery care due to unfavorable cultural beliefs. This study investigated the effect of hot showers on postpartum fatigue (PFF), mood, and comfort in women with normal deliveries.

Methods: In this randomized controlled trial with a parallel-group pattern, 136 women, who were between 6 and 12 hours postpartum and had delivered normally, were assigned to intervention (IG) and control groups (CG) by computer randomization. Between 6 and 12 hours postpartum, the women in the intervention group were allowed to take a shower in a standing position at an water temperature of 37-41°C for 10-20 minutes. Data were collected by using the Description and Follow-up Forms of the Postpartum, Visual Analog Scale for fatigue (VAS-F) and comfort (VAS-C), Visual Similarity Scale for Fatigue (VSSF), Postpartum Comfort Questionairre (PPCQ) and Brief Mood Introspection Scale (BMIS). VAS-F, VAS-C and VSSF, which were administered before the intervention, were repeated one hour after the intervention and PPCQ and BMIS were applied one hour after the intervention. The score $p < 0.05$ was considered statistically significant.

Findings: The study was completed with 64 women in each group. Before the intervention, VAS-F and VSSF scores of the groups were similar ($p > 0.05$) and VAS-C scores were different ($p < 0.05$). One hour after shower, the fatigue level assessed by VAS-F and VSSF was found in CG (6.66 ± 2.42 and 83.39 ± 30.29) to be higher than in IG (2.39 ± 2.19 and 39.34 ± 23.38) ($p < 0.001$). The discomfort level of CG (6.55 ± 2.41) evaluated by VAS-C after shower was found to be higher than IG (1.70 ± 1.71) ($p < 0.001$). After showering, the median scores of the total, physical, psychospiritual and social comfort scores of PPCQ in IG (4,32; 4,16; 4,70; 4,17) were found to be higher than CG (3,34; 3,03; 4,19; 2.92) ($p < 0.001$). The median score of positive mood status was 25.00 in CG whereas it was 30.00 in IG ($p < 0.001$).

Conclusion: Hot showers taken by healthy puerperal women 6 to 12 hours postpartum decreased fatigue, discomfort and negative mood, increasing energy, physical, psycho-spiritual and sociocultural comfort, and positive mood.

Footnote: This study, produced from the doctoral thesis, was supported by the Erciyes University Scientific Research Projects Unit with the project code TDK-2018-8319.

Keywords: Postpartum Maternal Health, Hot Showers, Fatigue, Comfort, Mood, Nursing

NORMAL YOLLA DOĞUM YAPAN KADINLARDA SICAK DUŞUN POSTPARTUM YORGUNLUK, DUYGU DURUM VE RAHATLIĞA ETKİSİ: RANDOMİZE KONTROLLÜ ÇALIŞMA

Rabia Atilla[1], *Mürüvvet Başer*[2]

[1]*Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu, , Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Niğde.*
[2]*Erciyes Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Fakültesi, Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı, Kayseri.*

Rabia Atilla / Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi, Niğde Zübeyde Hanım Sağlık Yüksekokulu, , Kadın Sağlığı ve Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Niğde.

Problem tanımı ve amaç: Postpartum yorgunluk, lohusalar tarafından doğum sonu dönemde en sık yaşanan semptomlardan biri olmakla birlikte rahatsızlığa yol açmakta, lohusanın duygu durumunu olumsuz etkileyebilmektedir. Ülkemizde doğum sonu duş uygulaması zararlı kültürel inançlar nedeniyle rutin hemşirelik bakımında yer alamamaktadır. Bu çalışma, normal yolla doğum yapan kadınlarda sıcak duşun postpartum yorgunluk (PPY), duygu durum ve rahatlık üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma paralel grup desenli randomize kontrollü çalışmadır. Postpartum 6-12. saatler arasında bulunan, normal yolla doğuran 136 lohusa, bilgisayar randomizasyon sırasına uygun olarak müdahale (MG) ve kontrol (KG) gruplarına atanmıştır. Postpartum 6-12. saatlerde, müdahale grubundaki lohusaların ortalama 10-20 dakika boyunca, 37-41°C su sıcaklığında ayakta duş almaları sağlanmış; kontrol grubundaki lohusalara standart bakım verilmiştir. Veriler Lohusa Tanıtım ve İzlem Formları, Yorgunluk (VAS-F) ve Rahatlık (VAS-C) için Görsel Benzerlik Ölçeği, Yorgunluk İçin Görsel Benzerlik Skalası (YİGBS), Doğum Sonu Konforu (DSKÖ) ve Kısa Duygudurum İçe-Bakış Ölçekleri (DİBÖ) kullanılarak toplanmıştır. Müdahale öncesi uygulanan VAS-F, VAS-C ve YİGBS müdahaleden bir saat sonra tekrarlanmış, ve müdahaleden bir saat sonra ise DSKÖ ve DİBÖ uygulanmıştır. İstatistiksel olarak $p<0.05$ değeri anlamlı kabul edilmiştir.

Bulgular: Çalışma, her iki grupta 64 lohusa katılımı ile tamamlanmıştır. Müdahale öncesi grupların VAS-F, YİGBS puanlarının benzer ($p>0.05$), VAS-C'nin ise farklı ($p<0.05$) olduğu belirlenmiştir. Duştan bir saat sonra, VAS-F ve YİGBS ile değerlendirilen yorgunluk düzeyi KG'da (6,66 ± 2,42 ve 83,39±30,29), MG'ndan (2,39 ± 2,19 ve 39,34±23,38) yüksektir ($p<0,001$). Duş sonrası VAS-C ile değerlendirilen KG'nun (6,55 ± 2,41) rahatsızlık düzeyi, MG'ndan (1,70 ± 1,71) yüksek bulunmuştur ($p<0,001$). Duş sonrası, MG'nun DSKÖ toplam, fiziksel, psikospiritüel ve sosyal konfor ortanca puanlarının (4,32; 4,16; 4,70; 4,17), KG'dan (3,34; 3,03; 4,19; 2,92) yüksek olduğu saptanmıştır ($p<0,001$). Olumlu duygu durum ortanca değeri KG'nda 25,00 iken MG'da 30,00'dur ($p<0,001$).

Sonuç: Postpartum 6-12. saatlerde sağlıklı lohusaların sıcak duş alması, yorgunluk, rahatsızlık ve olumsuz duygu durumu azaltmış öte yandan enerji, fiziksel, psikospritüel ve sosyokültürel konfor düzeyleri ile olumlu duygu durumunu arttırmıştır.

Dipnot: Doktora tezinden üretilen bu çalışma; Erciyes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Birimi tarafından TDK-2018-8319 kodlu proje ile desteklenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Postpartum Anne Sağlığı, Sıcak duş, Yorgunluk, Konfor, Duygu durum, Hemşirelik

ESB-03

THE EFFECT OF FACILITATED TUCKING AFTER VAGINAL DELIVERY ON LATE PRETERM STRESS, COMFORT AND PHYSIOLOGICAL PARAMETERS

Serap Özdemir[1], *Feyza Bülbül*[2]

[1]*Kilis 7 Aralık University*
[2]*Usak University*

Serap Özdemir / Kilis 7 Aralık University

Purpose: Stress and pain management is vital for the newborn especially preterm infants. While pain practices lead to physiological changes in the short term brain development is getting worse in the long term. After delivery some procedure may not be highly invasive, but it might be rather disturbing on preterm newborn. Nursing approaches should be adopted to relieve stress and pain on preterm newborns. Therefore, it is aimed to examine the effect of facilitated tucking after vaginal delivery on late preterm stress, comfort and physiological parameters.

Method: The study was designed as a randomized controlled experimental study. The sample of the study was comprised of late preterm born by normal vaginal delivery in a State Hospital delivery room between January-June 2020. In order to determine the sample size of the study, power analysis was performed using the G*Power (v3.1, 7) program, and a total of 60 infants were sampled, 30 of which were in the Facilitated tucking and control group. Preterm were randomly assigned to groups. Newborn Information and Registration Form, Neonatal Comfort Behavior Scale (NCBS) and Newborn Stress Scale (NSS) were used. Physiological parameters were evaluated with the devices used in hospital routine. All measurements were started 3 minutes before the intervention and were evaluated at the 1st, 5th, 10th and 13th minutes.

Results: It was determined that there was no difference in terms of gender, maternal age, weeks of gestation, birth weights, head and height circumferences of the babies in the groups, that is, (except Apgar scores at the 1st and 5th min) the groups were similar to each other. There was no difference between the groups in terms of heart rate, respiration, oxygen saturation, but, there was in group comparisons and also there was a between groups and in-group comparisons in terms of body temperature at the 10th and 13th minutes was detected. It was determined that the mean NSS score was lower in the facilitated tucking group, and preterm babies showed less stress symptoms, but the difference was not significant. It was determined that the mean score of NCBS was lower in the facilitated tucking group, that is, preterm babies were more comfortable, and the difference between the groups was statistically significant.

Conclusion: It has been determined that the facilitated tucking which is one of the individualized developmental care practices, provides physiological stability, reduced stress and provides comfort to the late preterm.

Keyword: Comfort, facilitated tucking, neonatal nursing, prematurity, stress

VAJİNAL DOĞUM SONRASI UYGULANAN CENİN POZİSYONUNUN GEÇ PRETERMDE STRES, KONFOR VE FİZYOLOJİK PARAMETRELER ÜZERİNE ETKİSİ

Serap Özdemir[1], *Feyza Bülbül*[2]

[1]*Kilis 7 Aralık Üniversitesi*
[2]*Uşak Üniversitesi*

Serap Özdemir / Kilis 7 Aralık Üniversitesi

Amaç: Preterm bebekler başta olmak üzere stres ve ağrı kontrolü yenidoğan için hayati öneme sahiptir. Ağrılı işlemler kısa dönemde fizyolojik değişikliklere neden olurken uzun dönemde beyin gelişimini olumsuz etkiler. Doğum sonrasında bazı uygulamalar invaziv olmamasına rağmen preterm bebek için oldukça rahatsız edici olabilir. Preterm yenidoğan üzerindeki stres ve ağrının giderilmesinde uygun / doğru hemşirelik yaklaşımlarının benimsenmesi gereklidir. Çalışma vajinal doğum sonrası uygulanan cenin pozisyonunun geç pretermlerde stres, konfor ve fizyolojik parametreler üzerindeki etkisini incelemek amacıyla yapıldı.

Yöntem: Çalışma randomize kontrollü deneysel tasarım ile Ocak-Haziran 2020 tarihleri arasında Kilis Devlet Hastanesi doğumhane ünitesinde normal vajinal yolla dünyaya gelen preterm yenidoğanlar ile gerçekleştirildi. Çalışmanın örneklem sayısını belirlemek amacıyla G*Power (v3.1,7) programı kullanılarak güç analizi yapıldı. Yapılan güç analizi sonucuna göre cenin pozisyonu ve kontrol grubuna 30'ar bebek olmak üzere toplam 60 bebek örneklemi oluşturdu. Bebekler gruplara randomize olarak atandı. Çalışmada yenidoğan Bilgi-Kayıt Formu ile Yenidoğan Konfor Ölçeği (YDKÖ) ve Yenidoğan Stres Ölçeği (YSÖ) kullanıldı. Fizyolojik parametreler hastane rutininde kullanılan cihazlar ile değerlendirildi. Tüm ölçümler girişimin yapılmasından 3 dakika önce başlatılarak 1. 5. 10. ve 13. dakikalarda değerlendirildi.

Bulgular: Gruplardaki bebeklerin cinsiyet, anne yaşı, gestasyon haftaları, doğum ağırlıkları, baş ve boy çevreleri bakımından fark olmadığı, (1. ve 5. dakikalardaki Apgar skorları dışında) yani grupların birbirine benzer olduğu belirlendi. Bebeklerin kalp tepe atımı, solunum, oksijen satürasyonu açıcından gruplar arasında fark olmadığı grup içi karşılaştırılmalarında anlamlı fark olduğu, vücut sıcaklığı açısından 10 ve 13. dakikalarda gruplar arasında ve grup içi karşılaştırılmalarında anlamlı fark olduğu saptandı. YSÖ puan ortalamasının cenin pozisyonu grubunda daha düşük olduğu, preterm bebeklerin daha az stres belirtisi gösterdiği ancak farkın anlamlı olmadığı belirlendi). YDKÖ puan ortalamasının cenin pozisyonu grubunda daha düşük yani preterm bebeklerin daha konforlu olduğu ve gruplar arası farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu saptandı.

Sonuç: Yenidoğan bireyselleştirilmiş gelişimsel bakım uygulamalarından cenin pozisyonunun doğum sonu hemşire bakım uygulamalarında yenidoğana fizyolojik stabilite sağladığı, stresini azalttığı ve konfor sağladığı bulundu.

Anahtar Kelimeler: Konfor, cenin pozisyonu, yenidoğan hemşireliği, prematüre, stres

ESB-04

CAN POSTPARTUM INSOMNIA, FATIGUE AND DEPRESSION BE PREVENTED WITH CARE PROVIDED TO PRIMIPARAS USING LEVINE'S CONSERVATION MODEL?: SINGLE-BLIND RANDOMIZED CONTROLLED EXPERIMENTAL STUDY

Şadiye Özcan[1], Gülşen Eryılmaz[2]

[1]Yalova University Faculty of Health Sciences
[2]Ataturk University Faculty of Nursing

Şadiye Özcan / Yalova University Faculty of Health Sciences

Aim: It is known that the risk of sleep disorders, fatigue and depression increases in the postpartum period. In this risky period, it is necessary to provide a qualified and high-quality nursing care in order to protect the primiparas from risks. The aim of the researchers in this study is to eliminate postpartum insomnia and fatigue with holistic care given to primipara puerperants who experience fatigue and are at risk of developing depression under the guidance of Levine's conservation model, and to reduce the risk of developing postpartum depression by maintaining structural, personal and social integrity.

Method: This is a single-blind pretest-posttest randomized controlled study. Primiparous puerperal women who had normal vaginal delivery in two hospitals in a provincial center in eastern Turkey were recruided. Primipara puerperants were called to the hospital on the 7th postpartum day. Puerperants were randomly assigned by a computer program, either the intervention group (n= 56) or the control group (n= 56). The puerperants were blinded and they did not know which group they were in. A nursing care program was prepared for the puerperants in the experimental group under the guidance of Levine's conservation model. This program was performed by making 7 home visits between the 8th and 80th postpartum days. Face to face trainings and training booklets were provided in home visits. As of the fourth home visit, pilates exercises was fulfilled. The puerperants in the control group received routine care. Pretest and posttest data were collected by way of the Personal Data Sheet, The Visual Analogue Scale for Fatigue, Postpartum Physical Symptom Severity Scale, Postpartum Sleep Quality Scale, Edinburgh Postpartum Depression Scale and Postpartum Support Scale.

Findings: It was determined that sleep quality improved in puerperants of the experimental group, they had reduced postpartum fatigue and increased energy, maintained their structural, personal and social integrity, and had decreased risk of developing postpartum depression with holistic care provided under the guidance of Levine's conservation model (all $p<0.001$). In addition, a negative correlation was detected between experimental group puerperants' support sub-scale posttest total score collected from the Postpartum Support Scale and the posttest scores of the Edinburgh Postpartum Depression Scale during postpartum period ($r = -0.303$; $p<0.05$).

Conclusion: Under the guidance of Levine's conservation model, holistic care given to the primiparous puerperant during the postpartum period was effective in improving sleep quality, reducing fatigue and reducing the risk of developing postpartum depression.

Keywords: Levine's conservation model, fatigue, insomnia, depression, postpartum care, randomized controlled experimental study

LEVİNE'İN KORUMA MODELİNE DAYALI VERİLEN BAKIMLA PRİMİPARLARIN POSPARTUM UYKUSUZLUĞU, YORGUNLUĞU VE DEPRESYONU ÖNLENEBİLİR Mİ?: TEK KÖR RANDOMİZE KONTROLLÜ DENEYSEL ÇALIŞMA

Şadiye Özcan[1], Gülşen Eryılmaz[2]

[1]Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi
[2]Atatürk Üniversitesi Hemşirelik Fakültesi

Şadiye Özcan / Yalova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi

Amaç: Doğum sonrası dönem uyku bozuklukları, yorgunluk ve depresyon riskinin arttığı bir dönemdir. Bu riskli dönemde lohusaları risklerden korumak için nitelikli ve kaliteli bir hemşirelik bakımı verilmesi gereklidir. Bu araştırmadaki araştırmacıların amacı yorgunluk yaşayan ve depresyon gelişme riski olan primipar lohusalara, Levine'in, koruma modeli rehberliğinde verilen bütüncül bakımla, postpartum uykusuzluğu ve yorgunluğu gidermek, yapısal, kişisel ve sosyal bütünlüğü koruyarak postpartum depresyon gelişme riskini azaltmaktır.

Yöntem: Tek kör ön test-son test randomize kontrollü dizayn edilen bu araştırmaya Türkiye'nin doğusundaki bir il merkezinde iki hastanede normal vajinal doğum yapan 112 primipar lohusa dahil edildi. Postpartum 7. günde hastaneye çağrılan primipar lohusalara Yorgunluk İçin Görsel Benzerlik Skalası ve Edinburg Doğum Sonu Depression Ölçeği uygulandı. Bu ölçeklerden yeterli puanı alan, gönüllü olan ve dahil olma kriterlerini karşılayan lohusalar ya müdahale grubuna (n= 56) ya da kontrol grubuna (n= 56) rasgele kaydedildi. Deney grubundaki lohusalar için Levine'in koruma modeli rehberliğinde bir hemşirelik bakım programı hazırlandı. Bu program postpartum 8. ve 80. günler arasında 7 ev ziyareti yapılarak uygulandı. Ev ziyaretlerinde emzirme, kişisel hijyen, yorgunluk, uykusuzluk ve beslenme ile ilgili yüz yüze eğitimler ve eğitim kitapçıkları verildi. Her bir eğitim ortalama 45-50 dakika sürdü. Telefonla iletişim ve destek sağlandı. Dördüncü ev ziyaretinden itibaren pilates egzersizleri yaptırıldı. Kontrol grubundaki lohusalar rutin bakım aldı. Ön test ve son test verileri Kişisel Bilgi Formu, Yorgunluk İçin Görsel Benzerlik Skalası, Postpartum Fiziksel Semptom Şiddeti Ölçeği, Postpartum Uyku Kalitesi Ölçeği, Edinburg Doğum Sonu Depression Ölçeği ve Doğum Sonu Destek Ölçeği ile toplandı.

Bulgular: Deney ve kontrol grubundaki lohusaların özellikleri arasında hiçbir fark bulunmadı. Levine'in koruma modeli rehberliğinde verilen bütüncül bakımla deney grubundaki primipar lohusaların kontrol grubundaki lohusalara göre uyku kalitelerinin arttığı, postpartum yorgunluklarının azaldığı ve enerjilerinin arttığı, yapısal, kişisel ve sosyal bütünlüklerinin korunduğu ve postpartum depresyon gelişme riskinin azaldığı belirlendi (all $p<0.001$). Ayrıca deney grubundaki lohusaların postpartum dönemde Doğum Sonu Destek Ölçeğinden alınan destek alt boyutu son test toplam puanı ile Edinburg Doğum Sonu Depression Ölçeği son test puanları arasında negatif korelasyon saptandı ($r = -0,303$; $p<0.05$).

Sonuç: Bu çalışmada ileri sürülen hipotezlerin tümü yapılan analizler sonucunda doğrulandı. Levine'in Koruma Modeli rehberliğinde verilen bütüncül bakımla yorgunluk puanları yüksek olan ve depresyon gelişme riski taşıyan lohusaların, uyku kalitelerinin arttığı, postpartum yorgunluklarının azaldığı, yapısal, kişisel ve sosyal bütünlüklerinin korunduğu ve postpartum depresyon gelişme riskinin azaldığı ortaya konuldu. Bu nedenle postpartum dönemdeki primipar lohusalara Levine'in Koruma Modeli rehberliğinde verilen hemşirelik bakımının rutin bakıma eklenmesi önerilebilir.

Anahtar Kelimeler: Levine'in koruma modeli, yorgunluk, uyku bozukluğu, depresyon, postpartum bakım, randomize kontrollü deneysel çalışma

ESB-05

THE EFFECT OF NUTRITION TRAINING ON MOTHERS NUTRITIONAL HABITS, BREAST MILK, AND NEWBORN INTESTINAL MICROBIOTA

Gülçin Nacar[1], Sermin Timur Taşhan[1]

[1]Inonu University

Gülçin Nacar / Inonu University

Objective: The research was carried out to examine the effect of providing nutrition education on the nutritional habits of mothers, their breast milk, and the newborn intestinal microbiota.

Methods: The research was conducted as a non-randomized controlled experimental study. The sample of the study consisted of 120 mothers and babies; 57 of whom were in the experimental group and 63 were in the control group. In the study, a sub-sample group, consisting of 15 mothers and babies, was selected and the microbiota of 45 breast milk and 45 fecal samples were examined. Mothers in the experimental group received nutritional education in the postpartum hospital. Pre-test breast milk and fecal samples were collected in the hospital in the first two days of postpartum, and mid-test and post-test samples were collected at the home of the mothers at the 1st and 3rd month following birth. The Participant Promotion Form and the Food Consumption Frequency Registration Form were both used to collect research data. Ethics committee approval (2018/16-2) and written permission from the hospital where the study was conducted were obtained before starting the study. The Clinical Trial ID of the trial is NCT04223375.

Results: In the study, it was determined that mothers in the experimental group consumed more meat and vegetable group foods in the mid-test, and more meat, vegetable, and cereal group foods in the post-test compared to the control group ($p<0.05$). Gammaproteobacteria class bacteria density of the experimental group was found to be higher than the control group in the mid-test and post-test breast milk microbiota examinations. In baby stool microbiota examinations; in the mid-test, it was determined that the density of Firmicutes phylum bacteria, which is a harmful bacterium, was lower in the experimental group, and the density of Gammaproteobacteria and Coriobacteriia class bacteria was higher in the post-test. However, as a result of the PERMANOVA Jeccard analysis, in which the difference between the groups was evaluated, it was determined that there was no statistically significant difference between all breast milk and stool samples in terms of beta-diversity ($p>0.05$).

Conclusion: In this study, we demonstrated that nutrition education given in the postpartum period had a positive effect on the nutritional habits of the mothers, whereas there was no effect on the microbiome profile of the mothers' breast milk or the newborn fecal samples.

Keywords: Breast milk, nutrition education, feeding pattern, stool, microbiota, newborn

VERİLEN BESLENME EĞİTİMİNİN ANNELERİN BESLENME ÖRÜNTÜSÜ, ANNE SÜTÜ VE YENİDOĞAN BAĞIRSAK MİKROBİYOTASI ÜZERİNE ETKİSİ

Gülçin Nacar[1], Sermin Timur Taşhan[1]

[1]İnönü Üniversitesi

Gülçin Nacar / İnönü Üniversitesi

Amaç: Araştırma, verilen beslenme eğitiminin annelerin beslenme örüntüsü, anne sütü ve yenidoğan bağırsak mikrobiyotası üzerine etkisini incelemek amacıyla yapılmıştır.

Yöntem: Araştırma non-randomize kontrollü deneysel bir çalışma olarak yürütülmüştür. Araştırma, ülkenin doğusundaki bir kamu hastanesinin loğusa servisinde Ekim 2018 – Nisan 2019 tarihleri arasında yüz yüze görüşme tekniği kullanılarak yürütülmüştür. Araştırmanın örneklemini, 57' si deney ve 63' ü kontrol olmak üzere toplam 120 anne ve bebeği oluşturmuştur. Araştırmadaki anne ve bebekleri doğum sonu ilk iki günde, doğumdan sonra birinci ve üçüncü ayda olmak üzere toplam 3 kez izlenmiştir. Araştırmada laboratuvar imkanları (personel, malzeme, maliyet vb.) dikkate alınarak 15 anne ve bebeğinden oluşan bir alt örneklem grubu seçilerek 45 anne sütü ve 45 gayta örneğinin mikrobiyotası incelenmiştir. Deney grubundaki annelere sağlık durumları stabilleştikten sonra, hastanede taburculuk öncesinde yapılan ilk görüşmede yaklaşık 20-30 dakikalık beslenme eğitimi tek seferde verilmiştir. Beslenme eğitiminden sonra haftada bir kez kadınların telefonlarına motivasyon sağlayıcı mesajlar gönderilmiştir. Ayrıca 1. ve 3. ayda yapılan ev ziyaretleri sırasında annelere beslenme danışmanlığı yapılmış, beslenmeye yönelik soru ve sorunları değerlendirilmiştir. Anneye gereksinim duyduğu noktalarda destek olunmuştur. Ön test anne sütü ve gayta örnekleri doğum sonu ilk iki gün içinde hastanede, ara ve son test örnekleri doğumdan 1 ve 3 ay sonra annelerin kendi evlerinde toplanmıştır. Araştırma verilerinin toplanmasında Katılımcı Tanıtım Formu ve Besin Tüketim Sıklığı Kayıt Formu kullanılmıştır. Araştırmaya başlamadan önce, etik kurul onayı (2018/16-2) ve araştırmanın yürütüldüğü hastaneden yazılı izin alınmıştır. Araştırmanın Clinical Trial ID' si NCT04223375' dir.

Bulgular: Araştırmada ara testte et ve sebze grubu besinleri, son testte ise et, sebze ve tahıl grubu besinleri deney grubundaki annelerin kontrol grubuna göre daha fazla tükettiği saptanmıştır ($p<0.05$). Ara ve son test anne sütü mikrobiyota incelemelerinde deney grubunun Gammaproteobacteria sınıfı bakteri yoğunluğunun kontrol grubuna kıyasla daha fazla olduğu bulunmuştur. Bebek gaytası mikrobiyota incelemelerinde ise; ara testte deney grubunda zararlı bir bakteri olan Firmicutes filumu bakterileri yoğunluğunun daha az olduğu, son testte ise Gammaproteobacteria ve Coriobacteriia sınıfı bakterileri yoğunluğunun daha fazla olduğu saptanmıştır. Ancak gruplar arasındaki farkın değerlendirildiği PERMANOVA Jeccard analizi sonucunda beta-çeşitlilik açısından anne sütü ve gayta örnekleri arasında istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık bulunmadığı saptanmıştır ($p>0.05$).

Sonuç: Araştırmada doğum sonu dönemde verilen beslenme eğitiminin annelerin beslenme örüntüsünü olumlu yönde etkilediği, anne sütü ve yenidoğan gayta örneklerinin mikrobiyota profili üzerine etkisinin olmadığı bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Anne sütü, beslenme eğitimi, beslenme örüntüsü, gayta, mikrobiyota, yenidoğan

Poster Bildiriler

PP-001

LOWER RESPIRATORY TRACT INFECTION AND CARE İN PREGNANCY İN COVID PNADEMIA

Ece Kıyanak[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi University, Department of Chest Diseases*

Ece Kıyanak / Eskişehir Osmangazi University, Department of Chest Diseases

Morbidity and mortality rates are increasing day by day regarding the COVID-19 infection, which was seen in February in China and declared as a pandemic. With the COVID-19 process, anxiety increases in pregnant women. Due to the fact that pregnant women are more sensitive to respiratory pathogens and severe pneumonia and the low number of cases in the studies, the lack of detailed information about the process caused a great confusion in pregnant women. Due to the physiological changes that occur during pregnancy, pregnant women can cause serious consequences when infected with respiratory pathogens. SARS COV2 infection during pregnancy was evaluated as maternal mortality, preterm birth, increased risk in pregnant women with low gestational age or advanced gestational age. Although there is not enough evidence in the studies, it is thought that the transmission of the disease from mother to baby is by vertical transmission.

Pregnant women should be handled with a multidisciplinary approach consisting of perinatology, neonatal and intensive care specialists during the infection process. It is also very important to provide psychosocial support to pregnant women in this process.

Keywords: Pandemic, Pregnancy, Lower Respiratory Tract Infextion, COVİD-19

COVİD PANDEMİSİNDE GEBELİKTE YAŞANAN ALT SOLUNUM YOLU ENFEKSİYONLARI VE BAKIMI

Ece Kıyanak[1]

[1]*Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları ABD*

Ece Kıyanak / Eskişehir Osmangazi Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları ABD

Çin'de şubat ayında görülen ve pandemi olarak ilan edilen COVID-19 enfeksiyonu ile ilgili her geçen gün morbidite ve mortalite oranları yükselmektedir. COVİD-19 süreciyle birlikte gebelerinde anksiyeteleri artış göstermektedir. Gebelerin solunum patojenlerine ve şiddetli pnömoniye karşı daha hassas olması ve yapılan çalışmalarda vaka sayılarının azlığı sebebi ile süreç ile ilgili ayrıntılı bilgi olmaması gebelerde büyük bir karmaşaya sebep olmuştur. Hamilelik esnasında oluşan fizyolojik değişiklikler sebebiyle, gebe kadınlar solunum patojeniyle enfekte olduklarında ciddi sonuçlara sebebiyet oluşturabilmektedirler. Gebelik esnasında SARS COV2 enfeksiyonu, maternal mortalite, preterm doğum ,gebelik yaşı küçük yada ilerlemiş gebelik yaşı olan gebelerde artmış risk olarak değerlendirilmiştir. Yapılan çalışmalarda yeterli kanıtlar olmamakla beraber hastalığın anneden bebeğe geçişinin dikey bulaşla olduğu düşünülmüştür.

Gebeler enfeksiyon sürecinde perinatoloji, yenidoğan ve yoğun bakım uzmanlarından oluşan multidisipliner bir yaklaşımla ele alınmalıdır. Ayrıca bu süreçte gebelere psikososyal desteğin sağlanması da çok önemlidir.

Anahtar Kelimeler: Pandemi, Gebelik, Alt Solunum Yolu Enfeksiyonu, COVİD-19

PP-002

THE EFFECT OF OKETANI LACTATION MASSAGE ON BREASTFEEDING PROBLEMS APPLIED TO WOMEN WHO HAVE DELIVERED BY CESAREAN SECTION

Sinem Güven Dinmez[1], Zühal Bahar[2]

[1]Istanbul Süleymaniye Gynecology and Obstetrics Training and Research Hospital
[2]Kent University

Sinem Güven Dinmez / Istanbul Süleymaniye Gynecology and Obstetrics Training and Research Hospital

Aim: In this study, it was aimed to examine the effect of "Oketani Lactation Massage" applied to women who gave birth by cesarean section on reducing breastfeeding problems.

Method: The study, which is a quasi-experimental type, was conducted in Istanbul Süleymaniye Gynecology and Obstetrics Training and Research Hospital between May 2017 and May 2018. The sample group consists of puerperal women (30 experimental, 30 control) who have breastfeeding problems after cesarean section and feed their babies only with breast milk. First, the experimental and then the control group data were collected as a pretest-posttest with the "Descriptive Information Form", "Visual Analog Scale", "LATCH Breastfeeding Evaluation Scale" and "electric milking device". One of the descriptive statistical methods in the evaluation of data; frequency, percentage, mean, parametric tests, t-test and chi-square tests were used.

Results: According to the in-group evaluations, the experimental group; It was observed that the last measurements of the VAS pain scale were significantly lower than the first measurements (p=0.01), the last measurements of the LATCH breastfeeding scale were significantly higher (p=0.01), and the amount of final milk was significantly higher (p=0.01). Control group; It was observed that the last measurements of the VAS pain scale were similar to the first measurements (p=0.21), the last measurements of the LATCH breastfeeding scale were significantly higher than the first measurements (p=0.01), and the last measured milk amount was significantly higher (p=0, 01). However, in the post-tests between the groups; It was observed that the experimental group that received Oketani lactation massage had lower VAS pain scale scores (p=0.01), LATCH breastfeeding scale scores were higher (p=0.01), and the amount of last milked milk was higher (p=0.01) (significance level pI). 0.05).

Conclusion: Oketani lactation massage applied to mothers who have breastfeeding problems after cesarean section has been shown to be effective in reducing breastfeeding problems and increasing the amount of milk.

Keywords: Cesarean Section, Breastfeeding Problem, Oketani Lactation Massage, midwifery, nursing

SEZARYEN İLE DOĞUM YAPAN KADINLARA UYGULANAN OKETANİ LAKTASYON MASAJININ EMZİRME PROBLEMLERİNE ETKİSİ

Sinem Güven Dinmez[1], *Zühal Bahar*[2]

[1]*İstanbul Süleymaniye Kadın Hastalıkları Doğum Eğitim ve Araştırma Hastanesi*
[2]*Kent Üniversitesi*

Sinem Güven Dinmez / İstanbul Süleymaniye Kadın Hastalıkları Doğum Eğitim ve Araştırma Hastanesi

Amaç: Bu çalışma sezaryen ile doğum yapmış olan kadınlara uygulanan ‘‘Oketani Laktasyon Masajının’’ emzirme problemlerinin azaltılmasına etkisinin incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem: Yarı deneysel tipte olan çalışma İstanbul Süleymaniye Kadın Hastalıkları Doğum Eğitim ve Araştırma Hastanesinde Mayıs 2017-Mayıs 2018 tarihleri arasında yapılmıştır. Örneklem grubunu sezaryen sonrası emzirme problemi yaşayan ve bebeğini sadece anne sütü ile besleyen lohusalar (30 deney, 30 kontrol) oluşturmaktadır. Önce deney sonra kontrol grubu verileri ‘‘Tanımlayıcı Bilgi Formu’’, ‘‘Vizüel Analog Skalası’’, ‘‘LATCH Emzirme Değerlendirme Skalası’’ ve ‘‘elektrikli süt sağma cihazı’’ ile ön test-son test olarak toplanmıştır. Verilerin değerlendirilmesinde tanımlayıcı istatistiksel yöntemlerden; frekans, yüzde, ortalama, parametrik testlerden t-testi ve ki-kare testleri kullanılmıştır.

Bulgular: Grup içi değerlendirmelere göre deney grubunun; VAS ağrı skalası son ölçümlerinin ilk ölçümlere göre anlamlı düzeyde daha düşük olduğu(p=0.01), LATCH emzirme skalası son ölçümlerinin anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu (p=0.01) ve son süt miktarlarının anlamlı düzeyde daha fazla olduğu görülmüştür (p=0.01). Kontrol grubunun; VAS ağrı skalası son ölçümlerinin ilk ölçümlere göre benzer olduğu (p=0.21), LATCH emzirme skalası son ölçümlerinin ilk ölçümlere göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu (p=0,01) ve son ölçülen süt miktarlarının anlamlı düzeyde fazla olduğu görülmüştür (p=0,01). Bununla birlikte gruplar arası yapılan son testlerde; Oketani laktasyon masajı uygulanan deney grubunun VAS ağrı skalası puanlarının daha düşük olduğu (p=0.01), LATCH emzirme skalası puanlarının daha yüksek olduğu (p=0.01) ve son sağılan süt miktarlarının daha fazla olduğu (p=0.01) görülmüştür (anlamlılık düzeyi pİ0.05).

Sonuç: Sezaryen sonrası emzirme problemi yaşayan annelere uygulanan Oketani laktasyon masajının emzirme problemlerinin azaltılması ve süt miktarının artırılması üzerindeki etkinliği gösterilmiştir.

Anahtar Kelimeler: sezaryen doğum, emzirme problemi, Oketani laktasyon masajı, ebelik, hemşirelik

PP-003

IMPORTANCE OF SUPPORTIVE CARE AND CONTROL GIVEN AT BIRTH

Gizem Nur Katı[1]

[1]*Necmettin Erbakan University Obstetrics and Gynecology Nursing Department,Konya*

Gizem Nur Katı / Necmettin Erbakan University Obstetrics and Gynecology Nursing Department,Konya

Birth is an experience that has physical and emotional implications for a woman. Every pregnant woman who is in the birth process wants to live the birth experience in a positive way. Supportive nursing care is very important in this positive experience and increases the satisfaction of women from labor. It has been reported in studies that continuous birth support is important for obtaining better birth outcomes and helps the expectant mother to maintain the locus of control. The ability of the pregnant woman to make decisions, to have a sense of control over her body, to communicate well with nurses and to cope with pain during the birth process increases the satisfaction of birth and enables the woman to adapt to the birth more easily. In the studies reviewed, it has been reported that supportive care helps to shorten the delivery time, decrease the need for analgesia and anesthesia, decrease the cesarean delivery rates, decrease the use of oxytocin, increase the satisfaction of birth, relax the pregnant woman and relieve her fear, increase the satisfaction of birth, decrease the breastfeeding problems and maintain the sense of control during the birth. . As a result, with the supportive care practices given by the nurses, better delivery results can be achieved in pregnant women and it can help the pregnant woman to achieve a better locus of control. The purpose of this review is to explain the importance of supportive care and control given at birth and to examine the literature findings in line with the studies.

Keywords: Labor, Supportive Care, Nursing, Control

DOĞUMDA VERİLEN DESTEKLEYİCİ BAKIMIN VE KONTROLÜN ÖNEMİ

Gizem Nur Katı[1]

[1]*Necmettin Erbakan Üniversitesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Konya*

Gizem Nur Katı / Necmettin Erbakan Üniversitesi Doğum ve Kadın Hastalıkları Hemşireliği Anabilim Dalı,Konya

Doğum, bir kadın için fiziksel ve duygusal etkileri olan bir deneyimdir. Doğum sürecinde olan her gebe doğum deneyimini olumlu bir şekilde yaşamak ister. Bu olumlu deneyimi yaşamasında destekleyici hemşirelik bakımı oldukça önemlidir ve kadınların doğum eyleminden memnuniyetini arttırmaktadır. Sürekli olarak sağlanan doğum desteğinin daha iyi doğum sonuçları elde etmek için önemli olduğu ve anne adayının kontrol odağını korumasına yardımcı olduğu çalışmalarda bildirilmiştir. Doğum sürecinde gebenin karar verebilmesi, bedeni üzerinde kontrol duygusuna sahip olması, hemşirelerle iyi iletişim kurması ve ağrıyla baş edebilmesi doğum memnuniyetini arttırır ve kadının doğuma daha kolay adapte olmasını sağlar. İncelenen araştırmalarda destekleyici bakım uygulamalarının doğum süresinin daha kısa olmasına, analjezi ve anestezi ihtiyacının azalmasına, sezaryen doğum oranlarında azalmaya, oksitosin kullanımının azalmasına, doğum memnuniyetinin artmasına, gebenin gevşemesine ve korkusunun giderilmesine, doğum memnuniyetinin artmasına, emzirme sorunlarının azalmasına ve doğumda kontrol hissini korumasına yardımcı olduğu bildirilmiştir. Sonuç olarak hemşirelerin verdiği destekleyici bakım uygulamaları ile gebelerde daha iyi doğum sonuçları elde edilebilir ve gebenin daha iyi kontrol odağı elde etmesine yardımcı olabilir. Bu derlemenin amacı doğumda verilen destekleyici bakımın ve kontrolün önemini açıklamak ve çalışmalar doğrultusunda literatür bulgularını incelemektir.

Anahtar Kelimeler: Doğum, Destekleyici Bakım,Hemşirelik,Kontrol

PP-004

COVID-19 VACCINATION AND POSTPARTUM PERIOD

Esra Sabancı Baransel[1]

[1]*Inonu University*

Esra Sabancı Baransel / Inonu University

From the first moment of pregnancy, expectant mothers take the necessary initiatives in order to spend the pregnancy process in the healthiest way for their babies. For this reason, despite the difficulty of balancing personal and business life in the postpartum period, they prefer breastfeeding considering the benefits of breast milk for the health of their babies. However, in today's conditions, in addition to personal difficulties, the presence of COVID-19 infection makes the postpartum breastfeeding process more challenging for mothers.

Although the severe effects of COVID-19 are significantly reduced by vaccination and eradication is being attempted worldwide, the COVID-19 vaccine for pregnant and lactating women creates a complete uneasiness and uncertainty. In general, targeted with vaccines; is to establish acquired immunity and to overcome the infection with asymptomatic or mild symptoms when the agent is encountered again. The COVID-19 pandemic is primarily aimed to reduce the death rate by reducing the severity of the disease. For this reason, the US Food and Drug Administration (FDA) has issued an emergency use permit for vaccines produced by Pfizer-BioNTech and Moderna, which is mRNA from COVID-19 vaccines, and Jannsen (Johnson & Johnson), an adenovirus vector. However, it is also stated that limited data are provided on the safety of COVID-19 vaccines during pregnancy and postpartum since pregnant and lactating women are excluded from the phase studies and the mechanism of action of COVID-19 vaccines.

This review; is aimed to review the feasibility and effects of COVID-19 vaccination in the postpartum period in line with the literature.

Keywords: COVID-19, postpartum, vaccine

COVID-19 AŞILAMA VE DOĞUM SONU DÖNEM

Esra Sabancı Baransel[1]

[1]İnönü Üniversitesi

Esra Sabancı Baransel / İnönü Üniversitesi

Gebeliğinin ilk anından itibaren anne adayları, bebekleri için gebelik sürecini en sağlıklı şekilde geçire bilmek adına gerekli olan girişimlerde bulunmaktadırlar. Bu nedenle, doğum sonu süreçte de kişisel ve iş hayatını dengelemenin zorluğuna rağmen, bebeklerinin sağlığı için anne sütünün faydasını göz önüne alarak emzirmeyi tercih etmektedirler. Ancak günümüz şartlarında kişisel zorlukların yanı sıra COVID-19 enfeksiyon varlığı doğum sonu emzirme sürecini anneler için daha zorlu hale getirmektedir.

Dünya genelinde COVID-19'un ağır etkileri aşılama ile önemli oranda azaltılıp, eradikasyonu sağlanmaya çalışılıyor olsa da gebeler ve emziren kadınlar için COVID-19 aşısı tam bir tedirginlik ve bilinmezlik oluşturmaktadır. Genel olarak aşılarla hedeflenen; edinsel bağışıklığın oluşturulması ve etkenle yine karşılaşıldığında enfeksiyonun asemptomatik ya da hafif semptomlarla atlatılmasının sağlanmasıdır. COVID-19 pandemisinde ise öncelikli olarak hastalığın şiddetini azaltarak ölüm oranlarının azaltılması amaçlanmaktadır. Bu nedenle de Amerikan Gıda ve İlaç Dairesi (FDA), COVID-19 aşılarından mRNA olan Pfizer-BioNTech ve Moderna tarafından üretilen aşılar için ve adenovirüs vektörü olan Jannsen (Johnson & Johnson) için acil kullanım izni yayınlamıştır. Ancak COVID-19 aşılarının etki mekanizmasına ve faz çalışmalarına gebe ve emziren kadınların dâhil edilmeyip dışlanma kriteri olması nedeni ile hamilelik ve doğum sonrası sırasında COVID-19 aşılarının güvenlikleri hakkında sınırlı veri sağlandığı da belirtilmektedir.

Bu derlemede; COVID-19 aşılamanın doğum sonu dönemde uygulanabilirliği ve etkilerini literatür doğrultusunda gözden geçirmek amaçlanmıştır.

Anahtar Kelimeler: COVID-19, postpartum, aşı

Yazarlar Dizini

- A -

Abdulkadir Özel	SS-112
Alaattin Ünsal	SS-054
Alev Karadağ	SS-095
Ali Pota	SS-046
Aliye Çayır	SS-050
Arzu Kul Uçtu	SS-039
Atike Kaya	SS-027
Aynur Kızılırmak	SS-057
Ayşe Belpınar	SS-094
Ayşe Deliktaş Demirci	SS-110, SS-111
Ayşe Kübra Tekinay	SS-118
AYŞE Kuyulu Akman	SS-088
Ayşe Nur Yılmaz	SS-121, SS-122
Ayşe SARIKAYA	SS-117
Ayşe Sıla Göksoy	SS-028
Ayten Arıöz	SS-054
Ayten Şentürk Erenel	SS-116, SS-126
Ayten Taşpınar	SS-006

- B -

Bahise Aydın	SS-062
Barış Kösretaş	SS-128
Başak Demiralp Yavuz	SS-113
Berrak Mızrak Şahin	SS-081, SS-096
Beyza Töke	SS-118
Burcu Küçükkaya	SS-012, SS-022, SS-037
Büşra Ataman	SS-106
Büşra Çap	SS-043
Büşra Cesur	SS-056
Büşra Dinç	SS-063, SS-077
Büşra Sırlı	SS-051

- C -

Cansu Demirdağ	SS-100
Cengiz Cengisiz	SS-112
Cennet Ediz	SS-064, SS-065

- Ç -

Çiğdem Karakayalı Ay	SS-058, SS-060, SS-066, SS-083
Çisem Baştarcan	SS-008, SS-010, SS-048

- D -

Demet Öztürk	SS-016
Deniz Eren	SS-037
Derya Bingöl	SS-115
Dicle Filiz Yıldırım	SS-067, SS-091
Didem Kıratlı	SS-117
Didem Şimşek Küçükkelepçe	SS-084, SS-097, SS-104, SS-109
Dilek Bilgiç	SS-017, SS-019, SS-031, SS-032, SS-043, SS-045, SS-047, SS-059
Dilek Coşkuner Potur	SS-011, SS-038
Dilek Kaloğlu Binici	SS-074
Duygu Arıkan	SS-080
Duygu Cüce	SS-061

- E -

Ebru Bekmezci	SS-009, SS-013
Ebru Esenkaya	SS-084, SS-086, SS-097, SS-104
Ebru İnan Kırmızıgül	SS-069, SS-054, SS-119
Ebru Küçük	SS-055, SS-056
Ece Kıyanak	PP-001
Ecem Şallı	SS-012
Efsun Derin	SS-029
Elanur Vicnelioğlu	SS-105
Elif Gürsoy	SS-081, SS-096
Elif Keten Edis	SS-007
Elif Tuğçe Çitil	SS-004
Elif Uludağ	SS-067, SS-091
Elif Yılmaz	SS-071
Emel Taşcı Duran	SS-113
Emine Gök	SS-102
Emine Sarı	SS-103
Emine Yıldırım	SS-092, SS-093
Emriye Hilal Yayan	SS-094, SS-105
Enes Düzbayır	SS-001
Esma Sarıkaya	SS-054
Esra Arbağ	SS-021
Esra Karataş Okyay	SS-063, SS-077
Esra Kütküt	SS-040
Esra Sabancı Baransel	SS-120, PP-004
Evrim Kızıler	SS-075, SS-076

- F -

Fatma Aksoy	SS-099
Fatma Hacıoğlu	SS-038
Fatma Koruk	SS-014
Fatma Nur Duman	SS-108
Fatma Nur Duman	SS-126, SS-127
Fatma Özlem Üner	SS-046
Fatma Zeren	SS-096
Feyza Bülbül	ESB-03
Figen Kazankaya	SS-114
Figen Yanık	SS-019, SS-017
Filiz Elma	SS-112
Filiz Soyhan	SS-011
Filiz Süzer Özkan	SS-001
Funda Çitil Canbay	SS-004

- G -

Gamzegül Altay	SS-070, SS-080
Gizem Nur Katı	PP-003
Gizem Yıldız	SS-099
Gonca Karataş Baran	SS-069
Gözdenur Tanrıkulu	SS-090
Gul Nihal Buyuk	SS-003
Gülcan Karabulut	SS-107
Gülcan Şen	SS-023
Gülçin Nacar	ESB-05
Gülçin Nacar	SS-115
Gülşah Kök	SS-098
Gülşen Eryılmaz	ESB-04
Gülşen Vural	SS-106
Gültekin Koçun	ESB-01
Gülten Koç	SS-033, SS-034

- H -

Habibe Yaşar	SS-079
Hacer Ünver	SS-082
Hafize Dağ Tüzmen	SS-101
Hafize Savaş	SS-108
Halime Esra Meram	SS-009, SS-013
Hamide Aygör	SS-050
Hande Yağcan	SS-042
Hasibe Canan Yılmaz	SS-080
Hatice Gülsoy	SS-046
Hatice Kahyaoğlu Süt	SS-012, SS-024
Havva Yeşildere Sağlam	SS-081
Hediye Karakoç	SS-009, SS-013
Hilal Gül Boyraz	SS-099
Hilal Karadeniz	SS-001
Hilal Kula Doğan	SS-116
Hilal Merve Belen	SS-108, SS-127
Hilal Yıldırım	SS-068
Hülya Özberk	SS-021

- İ -

İbrahim Koruk	SS-014
İnci Gökçe	SS-062
İptisam İpek Müderris	SS-041

- K -

Kadriye Demir	SS-052, SS-053
Kamile Altuntuğ	SS-027, SS-051, SS-078, SS-101
Kamile Kabukcuoğlu	SS-111
Kevser Işık	SS-082

- L -

Lale Taşkın	SS-072

- M -

Manolya Parlas	SS-059
Melek Akın	SS-118
Melek Hava Köprülü	SS-038
Melih Başoğlu	SS-031, SS-032
Melisa Uysal	SS-014
Merlinda Aluş Tokat	SS-017, SS-019, SS-021, SS-028, SS-029, SS-031, SS-032
Merlinda Aluş Tokat	SS-045, SS-047, SS-100
Merve Çil	SS-052, SS-053, SS-108
Merve Koçhan	SS-111
Mine İş	SS-030
Mine Keskin	SS-002
Mine Nur Çakır	SS-075, SS-076
Miray Akkuş	SS-042
Mükerrem Başli	SS-045, SS-047
Mürşide Zengin	SS-105
Mürüvvet Başer	ESB-02
Mustafa Sağlam	SS-046

Mustafa Sarı	SS-016

- N -

Nazan Akbulut	SS-085
Nazlı Özbek	SS-098
Nebahat Özerdoğan	SS-081, SS-096
Nergiz Eryılmaz	SS-128
Nermin Altunbaş	ESB-01, SS-015
Nevin Hotun Şahin	SS-048
Nilgün Bek	SS-016
Nilüfer Tuğut	SS-035
Nükhet Bayer	SS-086
Nülüfer Erbil	SS-099
Nuran Nur Aypar Akbağ	SS-021
Nurcan Kırca	SS-073, SS-095
Nuriye Pekcan	SS-061, SS-071
Nursel Alp Dal	SS-079
Nurseli Soylu	SS-041

- O -

Oya Kavlak	SS-102, SS-114

- Ö -

Özen Kulakaç	SS-007
Özer Birge	SS-020, SS-044
Özge Şiir Dağlar	SS-008, SS-010, SS-018
Özlem Akalpler	SS-087
Özlem Demirel Bozkurt	SS-107
Özlem Öğütveren	SS-112
Özlem Ülkü Bulut	SS-118, SS-119
Öznur Körükcü	SS-046

- P -

Pakize Eylem Şeker Arı	SS-016
Pelin Calpbinici	SS-057
Pınar Akbaş	SS-025, SS-030
Pınar Uzunkaya Öztoprak	SS-033, SS-034

- R -

Rabia Atilla	ESB-02
Rabia Sohbet	SS-103
Reyyan Gürel	SS-072
Ruken Tunç	SS-014
Ruken Yağız Altıntaş	SS-114
Rukiye Demir	SS-005, SS-006

- S -

Saliha Sağnıç	SS-044
Seçil Güneysu Tunaman	SS-128
Selin Paker	SS-114
Semra Gün	SS-102
Serap Kızıltaş	SS-036
Serap Özdemir	ESB-03
Sermin Timur Taşhan	ESB-05, SS-115
Sevgi Nehir	SS-112
Sevgi Özkan	SS-091
Sevil Şahin	SS-054
Sevim Levent	SS-089
Sevinç Köse Tuncer	SS-074
Sezer Avcı	SS-038
Sezer Er Güneri	SS-036
Sibel Dilmen	SS-035
Sibel Küçük	SS-064, SS-065
Sibel Küçükoğlu	SS-070, SS-080
Sinan Serdar Ay	SS-020
Sinem Göral Türkcü	SS-067
Sinem Güven Dinmez	PP-002
Sultan Özkan Şat	SS-025, SS-030
Sümeyra Aslan	SS-109
Sümeyye Altıparmak	SS-121, SS-122
Sümeyye Bakır	SS-102, SS-114

- Ş -

Şadiye Özcan	ESB-04, SS-073
Şengül Yaman Sözbir	SS-025, SS-030
Şerife Sueda Koçak	SS-118

- T -

Tayup Şimşek	SS-020, SS-044
Tuba Büyükkal	SS-026
Tuba Güner Emül	SS-002
Tuba Uçar	SS-120
Tuğba Enise Benli	SS-058, SS-060, SS-066, SS-083
Tuğba Karaman	SS-049

Tuğçe Çetin	SS-042
Tülay Bülbül	SS-041
Tülay Kavlak	SS-040
Tülay Yılmaz	SS-026
Türkan Yılmaz	SS-112

- U -

Umit Yasemin Sert	SS-003

- Y -

Yavuz Tanrıkulu	SS-090, SS-097
Yeşim Aksoy Derya	SS-122
Yeşim Anık	SS-078

- Z -

Zehra Gölbaşı	ESB-01, SS-015, SS-085, SS-086, SS-089, SS-108, SS-119, SS-126, SS-127
Zeliha Cengiz	SS-105
Zeliha Elkan Kıyat	SS-012, SS-024
Zeliha Turan	SS-014
Zeynep Daşıkan	SS-023, SS-049, SS-117
Zühal Bahar	PP-002

